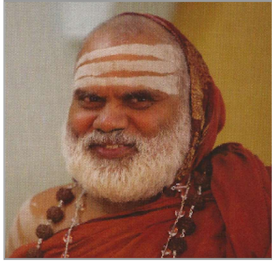

Voice of Jagadguru

advaitam paramanandam

an e-magazine on advaita

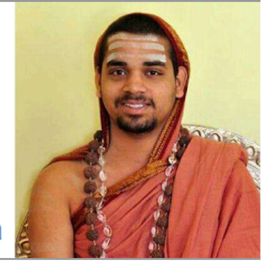

We submit our efforts at the Lotus feet of Jagadguru Śankarācārya His Holiness Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Bhāratī Tīrtha Mahāswāmiji and Jagadguru Śankarācārya His Holiness Sannidhānam Śrī Śrī Śrī Vidhuśekhara Bhāratī Mahāswāmiji

स्वर्ण भारती

ஜகத்குரு சங்கராச்சாரியார் மஹாஸன்னிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிஜியின் அனுக்ரஹ பாஷணம், விஜய யாத்ரா 2012

தொகுதி 1

(பிப் 12, 2012 - மே 31, 2012 சிருங்கேரியிலிருந்து தேனி விஜயயாத்திரை வரை.)

வரிசை எண் 15

We submit our efforts at the Lotus feet of Jagadguru Śankarācārya His Holiness Mahāsannidhānam Śrī Śrī Srī Bhāratī Tīrtha Mahāswāmiji and Jagadguru Śankarācārya His Holiness Sannidhānam Śrī Śrī Śrī Vidhuśekhara Bhāratī Mahāswāmiji

श्री श्री जगद्गुरु शङ्कराचार्य महासंस्थानम्,
दक्षिणाम्नाय श्रीशारदापीठम्, शृङ्गेरी
Sri Sri Jagadguru Shankaracharya Mahasamsthanam
Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri - 577 139.

शृङ्गगिरिः १३.४.२०२४

दक्षिणाम्नायशृङ्गेरीशारदापीठाधीश्वराणाम् अनन्तश्रीविभूषितानां परमपूज्यानां जगद्गुरु शङ्कराचार्याणां श्रीभारतीतीर्थमहास्वामिनां संन्याश्रमस्वीकारस्वर्णमहोत्सवसन्दर्भं पुरस्कृत्य मुद्रितचराणां अधुना दुर्लभंगतानां विशिष्टानां गैर्वाणीग्रन्थाणां अन्तर्जालमाध्यमेन पुनः प्रकाशनं क्रियत इति विदित्वा जगद्गुरुचरणाः नितराममोदन्त । श्रीशारदाचन्द्रमौलीश्वरयोरसीमया कृपया कार्यमिदं सुष्ठु प्रवर्तताम्, कार्येऽस्मिन् कृतसाह्यास्समेऽपि सज्जनाः श्रेयांसि समधिगच्छन्त्विति च श्रीजगद्गुरुचरणा आशासते ।

इति निवेदयिता
टि दक्षिणामूर्तिः

Phone: 08265 - 250123 / 250192 • Fax: 08265 - 250792
E-mail: info@sringerisharadapeetham.org • www.sringerisharadapeetham.org

ஜகத்குரு சங்கராசாரியர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் மற்றும் ஜகத்குரு சங்கராசாரியர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸந்நிநானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ விதுசேகர பாரதீ மஹாஸ்வாமிகளின் பொற்பாதங்களில் எங்களின் முயற்சியை சமர்ப்பிக்கிறோம்.

இந்த புத்தகத்தை ஜகத்குரு சங்கராச்சாரியார் ஸ்ரீ மஹாஸன்னிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாரத திருத்த மஹாஸ்வாமிஜி அவர்களின் அனுக்ரஹ பாஷணம் விஜய யாத்திரை 2012 தமிழில் கொண்டு வருவதற்கு எங்களால் முடிந்த சிறிய முயற்சியை மேற்கொண்டோம். ஒவ்வொரு அனுக்ரஹ பாஷணத்தின் முக்கிய குறிப்புகள் மற்றும் சுருக்கத்துடன் அனைவரும் எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளவும், படிக்கவும் இந்த தொகுதி 1 இல் அனுக்ரஹ பாஷணங்கள் உள்ளன. அதாவது சிருங்கேரி முதல் தேனி விஜய யாத்திரை வரை.(பிப் 12, 2012 - மே 31, 2012)

இப்படிக்கு,
ஸ்ரீமதி வீரமணி.

॥श्रीगुरुवन्दनम्॥

श्रीगुरुभ्यो नमः

शङ्कारूपेण मच्चित्तं पङ्कीकृतमभूद्यया ।
किङ्करी यस्य सा माया शङ्कराचार्यमाश्रये ॥
प्रह्लादवरदो देवो यो नृसिंहः परो हरिः ।
नृसिंहोपासकं नित्यं तं नृसिंहगुरुं भजे ॥
श्रीसच्चिदानन्दशिवाभिनव्यनृसिंहभारत्यभिधान् यतीन्द्रान् ।
विद्यानिधीन् मन्त्रनिधीन् सदात्मनिष्ठान् भजे मानवशम्भुरूपान् ॥
सदात्मध्याननिरतं विषयेभ्यः पराङ्मुखम् ।
नौमि शास्त्रेषु निष्णातं चन्द्रशेखरभारतीम् ॥
विवेकिनं महाप्रज्ञं धैर्यौदार्यक्षमानिधिम् ।
सदाभिनवपूर्वं तं विद्यातीर्थगुरुं भजे ॥
अज्ञानां जाह्नवीतीर्थं विद्यातीर्थं विवेकिनाम् ।
सर्वेषां सुखदं तीर्थं भारतीतीर्थमाश्रये ॥
विद्याविनयसम्पन्नं वीतरागं विवेकिनम् ।
वन्दे वेदान्ततत्त्वज्ञं विधुशेखरभारतीम् ॥
पञ्चाशल्लिपिभिर्विभक्तमुखदोः पन्मध्यवक्षस्थलां
भास्वन्मौलिनिबद्धचन्द्रशकलामापीनतुङ्गस्तनीम् ।
मुद्रामक्षगुणं सुधाढ्यकलशं
विद्याञ्च हस्ताम्बुजैः
बिभ्राणां विशदप्रभां त्रिनयनां वाग्देवतामाश्रये ॥

श्रीमत्परमहंस-परिव्राजकाचार्यवर्य-पदवाक्यप्रमाणपारावारपारीण-यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाध्यष्टाङ्गयोगानुष्ठाननिष्ठ-तपश्चक्रवर्ति-अनाद्यविच्छिन्नश्रीशङ्कराचार्यगुरुपरंपराप्राप्त-षड्दर्शनस्थापनाचार्य-व्याख्यानसिंहासनाधीश्वर-सकलनिगमागमसारहृदय-सांख्यत्रयप्रतिपादक-वैदिकमार्गप्रवर्तक-सर्वतन्त्रस्वतन्त्र-आदिराजधानी-विद्यानगरमहाराजधानी-कर्णाटकसिंहासनप्रतिष्ठापनाचार्य-श्रीमद्राजाधिराजगुरु-भूमण्डलाचार्य-ऋष्यशृङ्गपुरवराधीश्वर-तुङ्गभद्रातीरवासि-श्रीमद्विद्याशङ्करपादपद्माराधक-

श्रीमज्जगद्गुरु-श्रीमदभिनवविद्यातीर्थमहास्वामिगुरुकरकमलसञ्जात-

श्रीमज्जगद्गुरु-श्रीभारतीतीर्थमहास्वामिनां-

तत्करकमलसञ्जात-श्रीमज्जगद्गुरु-श्रीविधुशेखरभारतीमहास्वामिनां च चरणारविन्दयोः साष्टाङ्गप्रणामान् समर्पयामः ॥

||ஶ்ரீகு³ருவந்த³னம்||
ஶ்ரீகு³ருப்⁴யோ நம꞉
ஶங்காரூபேண மச்சித்தம்’ பங்கீக்ரு’தமபூ⁴த்³யயா |
கிங்கரீ யஸ்ய ஸா மாயா ஶங்காராசார்யமாஶ்ரயே ||
ப்ரஹ்லாத³வரதோ³ தே³வோ யோ ந்ரு’ஸிம்’ஹ꞉ பரோ ஹரி꞉ |
ந்ரு’ஸிம்’ஹோபாஸகம்’ நித்யம்’ தம்’ ந்ரு’ஸிம்’ஹகு³ரும்’ ப⁴ஜே ||
ஶ்ரீஸச்சிதா³னந்த³ஶிவாபி⁴நவ்யந்ரு’ஸிம்’ஹபா⁴ரத்யபி⁴தா⁴ன் யதீந்த்³ரான் |
வித்³யாநிதீ⁴ன் மந்த்ரநிதீ⁴ன் ஸதா³த்மநிஷ்டா²ன் ப⁴ஜே மானவஶம்பு⁴ரூபான் ||
ஸதா³த்மத்⁴யானநிரதம்’ விஷயேப்⁴ய꞉ பராங்முக²ம் |
நௌமி ஶாஸ்த்ரேஷு நிஷ்ணாதம்’ சந்த்³ரஶேக²ரபா⁴ரதீம் ||
விவேகினம்’ மஹாப்ரஜ்ஞம்’ தை⁴ர்யௌதா³ர்யக்ஷமாநிதி⁴ம் |
ஸதா³பி⁴னவபூர்வம்’ தம்’ வித்³யாதீர்த²கு³ரும்’ ப⁴ஜே ||
அஜ்ஞானாம்’ ஜாஹ்னவீதீர்த²ம்’ வித்³யாதீர்த²ம்’ விவேகினாம் |
ஸர்வேஷாம்’ ஸுக²த³ம்’ தீர்த²ம்’ பா⁴ரதீதீர்த²மாஶ்ரயே ||
வித்³யாவினயஸம்பன்னம்’ வீதராக³ம்’ விவேகினம் |
வந்தே³ வேதா³ந்ததத்த்வஜ்ஞம்’ விது⁴ஶேக²ரபா⁴ரதீம் ||
பஞ்சாஶல்லிபிபி⁴ர்விப⁴க்தமுக²தோ³꞉ பன்மத்⁴யவக்ஷஸ்த²லாம்’
பா⁴ஸ்வன்மௌலிநிப³த்³த⁴சந்த்³ரஶகலாமாபீனதுங்க³ஸ்தனீம் |
முத்³ராமக்ஷகு³ணம்’ ஸுதா⁴ட்⁴யகலஶம்’
வித்³யாஞ்ச ஹஸ்தாம்பு³ஜை꞉
பி³ப்⁴ராணாம்’ விஶத³ப்ரபா⁴ம்’ த்ரிநயனாம்’ வாக்³தே³வதாமாஶ்ரயே ||

ஶ்ரீமத்பரமஹம்’ஸ-பரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய-பத³வாக்யப்ரமாணபாராவாரபாரீண-யமநியமாஸனப்ராணாயாமப்ரத்யாஹாரதா⁴ரணாத்⁴யானஸமாத்⁴யஷ்டாங்க³யோகா³னுஷ்டா²னநிஷ்ட²-தபஶ்சக்ரவர்தி-அநாத்³யவிச்சி²ன்னஶ்ரீஶங்கராசார்யகு³ருபரம்பராப்ராப்த-ஷட்³த³ர்ஶனஸ்தா²பனாசார்ய-வ்யாக்²யானஸிம்’ஹாஸனாதீ⁴ஶ்வர-ஸகலநிக³மாக³மஸாரஹ்ரு’த³ய-ஸாங்க்²யத்ரயப்ரதிபாத³க-வைதி³கமார்க³ப்ரவர்தக-ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர-ஆதி³ராஜதா⁴னீ-வித்³யாநக³ரமஹாராஜதா⁴னீ-கர்ணாடகஸிம்’ஹாஸனப்ரதிஷ்டா²பனாசார்ய-ஶ்ரீமத்³ராஜாதி⁴ராஜகு³ரு-பூ⁴மண்ட³லாசார்ய-ரு’ஷ்யஶ்ரு’ங்க³புரவராதீ⁴ஶ்வர-துங்க³ப⁴த்³ராதீரவாஸி-ஶ்ரீமத்³வித்³யாஶங்கரபாத³பத்³மாராத⁴க-
ஶ்ரீமஜ்ஜக³த்³கு³ரு-ஶ்ரீமத³பி⁴னவவித்³யாதீர்த²மஹாஸ்வாமிகு³ருகரகமலஸஞ்ஜாத-
ஶ்ரீமஜ்ஜக³த்³கு³ரு-ஶ்ரீபா⁴ரதீதீர்த²மஹாஸ்வாமினாம்’-
தத்கரகமலஸஞ்ஜாத-ஶ்ரீமஜ்ஜக³த்³கு³ரு-ஶ்ரீவிது⁴ஶேக²ரபா⁴ரதீமஹாஸ்வாமினாம்’ ச சரணாரவிந்த³யோ꞉ ஸாஷ்டாங்க³ப்ரணாமான் ஸமர்பயாம꞉ ||

1. அனுக்ரஹ பாஷணம் - பேளூர்

ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், உருவமற்ற பரமாத்மாவை மனத்தால் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியாததால், இறைவன் பல பெயர்களையும் வடிவங்களையும் எடுத்துள்ளதாகக் குறிப்பிட்டார். ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் மக்கள் மத்தியில் கடவுள் மீது நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தினார், மேலும் பல்வேறு வடிவங்கள் ஒரே தெய்வீகத் தன்மை கொண்டவை என்பதை சுட்டிக்காட்டினார். விஜய யாத்திரைகளை மேற்கொள்வது, சீடர்களிடையே தர்மத்தில் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவது மற்றும் தர்மத்தைப் பரப்புவது ஆச்சார்யர்களின் கடமை என்று ஜகத்குரு தெரிவித்தார். ஜகத்குரு ஸ்ரீ அபிநவ வித்யாதீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகளின் அடிச்சுவடுகளைத் தான் பின்பற்றி வருவதாகவும், ஜகத்குரு ஸ்ரீ அபிநவ வித்யாதீர்த்த மகாஸ்வாமிகள் ,மக்கள் கடவுளை வணங்கவும், நல்ல எண்ணங்களை வளர்த்துக் கொள்ளவும், ஷ்ரேயங்களை அடையவும் கூடிய பல மையங்களை நிறுவியதாகவும் கூறினார்.

மக்களிடையே தர்மத்தைப் பரப்புவதின் முக்கியத்துவம் – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறிய உபதேசம்

ஒரே பரம்பொருளின் பல நாமங்களும் வடிவங்களும்

ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், பரமாத்மா இறுதியில் உருவமற்றதும், நாமரூபங்களைக் கடந்ததுமான தத்துவம் என்று விளக்கினார். ஆனால் மனித மனத்திற்கு இத்தகைய நுட்பமான, உருவமற்ற உண்மையை நேரடியாக தியானிப்பது எளிதல்ல.

அதனால் பக்தர்கள் எளிதில் இறைவனை வழிபட்டு தியானிக்கும்படி, பரம்பொருள் பல நாமங்களையும் பல்வேறு வடிவங்களையும் எடுத்துக் கொள்கிறார்.

ஆதி சங்கராச்சாரியார் மக்கள் மத்தியில் கடவுள் மீது உறுதியான நம்பிக்கையை உருவாக்குவதில் மிகப் பெரிய பங்கு வகித்தார். அவர் போதித்ததாவது:

- மக்கள் வழிபடும் பல்வேறு தெய்வங்கள்

- கோவில்களில் காணப்படும் பல நாமங்களும் வடிவங்களும்

இவை அனைத்தும் ஒரே பரம்பொருளின் வெளிப்பாடுகளே என்பதே.

இந்த உபதேசத்தின் மூலம் அவர் சமய வேறுபாடுகளை நீக்கி, வழிபாட்டின் பல்வகைத் தன்மையின் பின்னால் இருக்கும் **ஒரே தெய்வீகத் தத்துவத்தை** மக்களுக்கு உணர்த்தினார்.

ஆச்சார்யர்களின் கடமை

ஜகத்குரு கூறியதாவது, ஆச்சார்யர்களின் முக்கிய பொறுப்பு:

- மக்களிடையே பரவலாகச் சுற்றிப் பயணித்தல்
- தர்மத்தின் கொள்கைகளை போதித்தல்
- கடவுள் மீது நம்பிக்கையை வளர்த்தல்
- சமுதாயத்தை நெறியுள்ள வாழ்வின் பாதைக்கு வழிநடத்தல்

இவ்வாறான ஆன்மீகப் பயணங்கள் பாரம்பரியமாக **“விஜய யாத்திரைகள்”** என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்த யாத்திரைகளின் மூலம் ஆச்சார்யர்கள் ஒரு இடமிருந்து மற்றோர் இடம் சென்று ஆன்மீக உபதேசங்களைப் பரப்பி, சமுதாயத்தை உயர்த்துகின்றனர்.

குருவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுதல்

ஜகத்குரு தாம் தமது பரமபூஜ்ய குருவான ஸ்ரீ அபிநவ வித்யாதீர்த்த மஹாஸ்வாமி அவர்களின் அடிச்சுவடுகளை மட்டுமே பின்பற்றி வருகிறேன் என்று பணிவுடன் கூறினார்.

அந்த மகான் பல இடங்களில் ஆன்மீக மையங்களை நிறுவியதை அவர் நினைவுகூர்ந்தார். அந்த மையங்களில் மக்கள்:

- இறைவனை வழிபடவும்
- ஒன்றிணைந்து கூடவும்
- நல்ல எண்ணங்களை வளர்த்துக் கொள்ளவும்
- ஆன்மீக செயல்களில் ஈடுபடவும்

வாய்ப்பு பெறுகின்றனர்.

இத்தகைய மையங்கள் மனிதர்கள் **ஷ்ரேயஸ்** (உயர்ந்த ஆன்மீக நன்மை) அடைவதற்கான இடங்களாக விளங்குகின்றன.

உபதேசத்தின் மையச் செய்தி

ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தின் முக்கிய கருத்துகள்:

- இறைவன் இறுதியில் உருவமற்ற பரம்பொருள்.
- ஆனால் பக்தர்களுக்காக அவர் பல வடிவங்களில் வெளிப்படுகிறார்.
- எல்லா வடிவங்களும் ஒரே தெய்வீகத் தத்துவத்தை பிரதிபலிக்கின்றன.
- தர்மத்தைப் போதித்து மக்களிடையே நம்பிக்கையை வளர்ப்பது ஆச்சார்யர்களின் புனித கடமை.
- ஆன்மீக மையங்களில் கூடி பக்தி, நல்ல சிந்தனை, தர்ம வாழ்க்கை ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டால் மனிதர்கள் ஆன்மீக முன்னேற்றத்தையும் **ஷ்ரேயஸையும்** அடைய முடியும்.

Vijayayatra : Belur: February 26, 2012
Link https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/belur-february-26-2012/

2. அனுக்ரஹ பாஷணம் - ஹரதனஹள்ளி

மகிழ்ச்சிக்காகவும், துன்பத்தைப் போக்கவும் அனைவரும் பாடுபடுவது இயற்கையானது என்று ஜகத்குரு கூறினார். இருப்பினும், இந்த முயற்சியில் அனைவரும் வெற்றி பெறுவதில்லை என்பதை நாம் காண்கிறோம். எனவே, பரம புருஷரின் இருப்பில் நம்பிக்கை வைத்து தர்மத்தின்படி செயல்படுவது அவசியம் என்று சாஸ்திரங்கள் அறிவிக்கின்றன. அதர்மத்தை நாடி, அநீதியான வழிகளைப் பின்பற்றுபவர்கள் தங்கள் உடனடி நோக்கங்களை அடைவது போல் தோன்றினாலும், அவர்களின் வீழ்ச்சி உறுதியானது. எனவே, துன்பத்தின் மத்தியிலும் கூட, ஒருவர் தர்மத்தை கைவிடக்கூடாது.

மனிதன் விரும்பும் நித்திய ஆனந்தம் – தர்மத்தின் வழியே உண்மையான நல்வாழ்வு - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறிய உபதேசம்

மகிழ்ச்சியை நாடும் மனித இயல்பு

ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இயல்பாகவே இரண்டு ஆசைகள் இருப்பதாகக் கூறினார்:

- **சுகத்தை (மகிழ்ச்சியை) பெறுதல்**

- **துக்கத்திலிருந்து விடுபடுதல்**

ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கும்போது, எல்லோருக்கும் நிலையான மகிழ்ச்சி கிடைப்பதில்லை. மனிதர்கள் பல முயற்சிகள் செய்தாலும் வாழ்க்கையில் ஏமாற்றங்கள், துன்பங்கள் மற்றும் சிரமங்களை சந்திக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது.

பரமாத்மா மீது நம்பிக்கையும் தர்ம வாழ்க்கையும்

சாஸ்திரங்கள் மனிதர்கள் உண்மையான நல்வாழ்வை அடைய இரண்டு முக்கிய விஷயங்களை போதிக்கின்றன:

- பரமாத்மாவின் இருப்பில் உறுதியான **நம்பிக்கை**
- **தர்மத்திற்கு ஏற்ப வாழும் உறுதி**

இவ்வாறு ஒருவர் தமது வாழ்க்கையை தர்மத்தின் அடிப்படையில் அமைத்து, இறைவன் மீது பக்தியுடன் வாழும்போது, அவர் படிப்படியாக **உண்மையான நல்வாழ்வையும் மன அமைதியையும்** அடைகிறார்.

அதர்மத்தின் தற்காலிக வெற்றி

சில நேரங்களில் அதர்மத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் வெற்றி பெறுவதைப் போலத் தோன்றலாம் என்று ஜகத்குரு கூறினார்.

அவர்கள் சில நேரங்களில் தங்கள் குறிக்கோள்களை அடைவதற்காக:

- நேர்மையற்ற வழிகள்
- ஒழுக்கமற்ற செயல்கள்
- தர்ம நெறிகளைப் புறக்கணித்தல்

போன்ற வழிகளைப் பயன்படுத்தலாம். ஆனால் இத்தகைய வெற்றி **நிலையானதல்ல**. சாஸ்திரங்கள் தெளிவாக கூறுவது, அதர்மத்தின் வழியில் செல்லுபவர்களின் வீழ்ச்சி இறுதியில் தவிர்க்க முடியாதது என்பதே.

தர்மத்தை எப்போதும் கைவிடக்கூடாது

எனவே ஜகத்குரு மிகவும் முக்கியமான ஒரு தத்துவத்தை வலியுறுத்தினார்:

எவ்வளவு துன்பம் அல்லது சிரமம் வந்தாலும் தர்மத்தை ஒருபோதும் கைவிடக் கூடாது.

தர்மத்தில் நிலைத்திருப்பது உடனடி உலகியலான வெற்றியை தராமல் இருக்கலாம். ஆனால் அது நிச்சயமாக:

- மனத்தின் தூய்மை

- இறைவனின் அருள்
- நீண்டகால நல்வாழ்வு

இவற்றை அளிக்கிறது.

ஜகத்குருவின் உபதேசத்தின் மையச் செய்தி

ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறப்பட்ட முக்கிய கருத்துகள்:

- எல்லா மனிதர்களும் மகிழ்ச்சியையும் துன்பமின்மையையும் விரும்புகின்றனர்.
- உண்மையான நல்வாழ்வு **இறைவன் மீது நம்பிக்கையும் தர்ம வாழ்க்கையும்** மூலம் மட்டுமே கிடைக்கும்.
- அதர்மத்தின் வழியில் கிடைக்கும் வெற்றி தற்காலிகமானது.
- எனவே எந்த சூழ்நிலையிலும் **தர்மத்தை கைவிடக்கூடாது**.

சுருக்கமாக

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், ஒவ்வொரு மனிதனும் இயல்பாக மகிழ்ச்சியை நாடி துன்பத்தைத் தவிர்க்க விரும்புகிறான் என்று கூறினார். ஆனால் நிலையான ஆனந்தத்தை அனைவரும் பெறுவதில்லை.

சாஸ்திரங்கள் கூறுவதாவது:

- பரமாத்மாவின் இருப்பில் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும்
- தர்மத்தின் படி வாழ வேண்டும்

அதர்மத்தின் வழியில் செல்லுபவர்கள் தற்காலிகமாக வெற்றி பெறுவதைப் போலத் தோன்றினாலும், அவர்களின் வீழ்ச்சி இறுதியில் தவிர்க்க முடியாதது. எனவே எந்தத் துன்பம் வந்தாலும் தர்மத்தை கைவிடாமல் நிலைத்திருப்பதே உண்மையான நல்வாழ்வை அடையும் பாதையாகும்.

முக்கிய உபதேசம்: நிலையான ஆனந்தமும் உண்மையான நல்வாழ்வும் இறைவன் மீது நம்பிக்கையுடனும் தர்மத்தைப் பின்பற்றுவதாலும் மட்டுமே கிடைக்கும்; சிரமங்கள் வந்தாலும் தர்மத்தை ஒருபோதும் கைவிடக்கூடாது.

Vijayayatra : Haradanahalli: FEBRUARY 27, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/haradanahalli-february-27-2012/

3. அனுக்ரஹ பாஷணம் - மண்டியா

ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் ஒவ்வொருவரும் கடவுள் மீது உறுதியான பக்தி கொண்டிருக்க வேண்டும், பெருமை மற்றும் தேவையற்ற ஆசைகளை விட்டுவிட வேண்டும், இரக்க மனப்பான்மையை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியுள்ளார். ஒருவர் இந்த போதனைகளை தானே கடைப்பிடிக்காத போது அதைப் மற்றவர் பின்பற்ற வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறு. துரதிர்ஷ்டவசமாக, **“स्वयं नष्टः, परान् नाशयति”** (தனக்குத்தானே அழிவை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, பின்னர் மற்றவர்களுக்கு அழிவைக் கொண்டுவருபவர்) என்ற பழமொழிக்கு உதாரணங்களாக இன்றைய நாட்களில் பல உள்ளன என்று ஜகத்குரு சுட்டிக்காட்டினார். அதற்கு பதிலாக, **“स्वयं तीर्णः परांस्तारयति”** (ஸம்ஸாரக் கடலைக் கடந்து வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றியவர்) என்ற பழமொழிக்கு உதாரணமாக இருக்க பாடுபட வேண்டும் என்று ஜகத்குரு கூறினார்.

மற்றவர்களுக்கு உபதேசிப்பதற்கு முன் தாமே அதை நடைமுறைப்படுத்துதல் – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறிய உபதேசம்

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் உபதேசம்

ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் கூறிய முக்கிய உபதேசங்களை நினைவுகூர்ந்தார். ஒவ்வொரு மனிதரும் வாழ்க்கையில் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய சில முக்கிய குணங்களை அவர் வலியுறுத்தினார்:

- இறைவன் மீது நிலையான பக்தி
- அகந்தை மற்றும் பெருமையை விலக்குதல்
- தேவையற்ற ஆசைகளைத் துறத்தல்
- எல்லா உயிர்களிடமும் கருணை வளர்த்தல்

இத்தகைய குணங்கள் மனதை சுத்தப்படுத்தி, உயர்ந்த ஆன்மீக உணர்வை அடைய வழிவகுக்கின்றன.

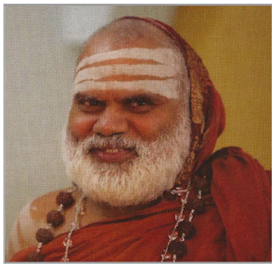

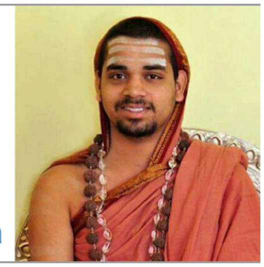

உபதேசிப்பதற்கு முன் தாமே நடைமுறைப்படுத்துதல்

ஜகத்குரு கூறியதாவது, ஒருவர் தாமே தர்மத்தைப் பின்பற்றாமல் இருக்கும் போது மற்றவர்களுக்கு அதைப் பற்றி அறிவுரை கூறுவது தவறானது.

இன்றைய காலத்தில் பலர் இந்த நிலைக்கு உள்ளாகியுள்ளனர். அவர்கள் கீழ்க்கண்ட சொல்லின் உதாரணமாக மாறிவிடுகின்றனர்:

"स्वयं नष्टः, परान् नाशयति"

அதன் பொருள்:
"தன்னைத் தானே அழித்துக் கொண்டவன், பிறரையும் அழிவின் பாதைக்கு இட்டுச் செல்கிறான்."

இத்தகைய ஒருவர் தன்னடக்கமும் ஒழுக்கமும் இல்லாமல் இருந்த போதும், பிறரை வழிநடத்த முயல்கிறார். இதனால் அவர் தானும் தவறான பாதையில் செல்வதுடன், பிறரையும் அதே பாதைக்கு அழைத்துச் செல்கிறார்.

நாம் நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டிய உயர்ந்த நிலை

இதற்குப் பதிலாக, ஒவ்வொருவரும் மற்றொரு உயர்ந்த கருத்தை முன்னுதாரணமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஜகத்குரு கூறினார்:

"स्वयं तीर्णः परांस्तारयति"

அதன் பொருள்:
"சம்சார சாகரத்தை தானே கடந்தவர், பிறரையும் அதை கடக்க உதவுகிறார்."

இத்தகைய ஒருவர்:

- தர்மத்தை உண்மையாகப் பின்பற்றுகிறார்
- ஆன்மீக தெளிவை அடைகிறார்
- வெறும் வார்த்தைகளால் அல்ல, தன் வாழ்க்கையின் மூலம் பிறருக்கு முன்னுதாரணமாக விளங்குகிறார்.

உண்மையான ஆன்மீக சாதகரின் இலக்கு

எனவே உண்மையான ஆன்மீக சாதகர்:

- உபதேசங்களை முதலில் தாமே நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்
- பணிவும் பக்தியும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்
- தாம் அந்தப் பாதையில் நடந்த பிறகே மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும்.

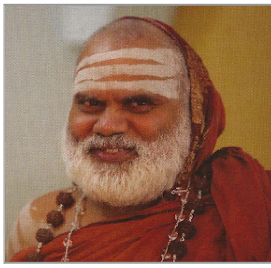
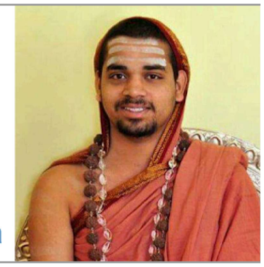

ஜகத்குருவின் உபதேசத்தின் மையச் செய்தி

ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் வலியுறுத்தப்பட்ட முக்கிய கருத்துகள்:

- ஆன்மீக உபதேசங்கள் வெறும் வார்த்தைகளாக இல்லாமல் வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- போலித்தனத்தையும் தவறான வழிகாட்டுதலையும் தவிர்க்க வேண்டும்.
- தாமே ஆன்மீக முன்னேற்றத்தை அடைந்து பிறருக்கும் அதே பாதையை காட்டுவது உயர்ந்த இலட்சியம்.

சுருக்கமாக

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் போதித்த முக்கிய குணங்களை நினைவுபடுத்தினார்:

- இறைவன் மீது உறுதியான பக்தி
- அகந்தையைத் துறந்த பணிவு
- தேவையற்ற ஆசைகளிலிருந்து விடுபடுதல்
- அனைத்து உயிர்களிடமும் கருணை

இந்த உபதேசங்களை முதலில் ஒருவர் தாமே வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்தினார். தர்மத்தை தாமே பின்பற்றாமல் மற்றவர்களுக்கு அறிவுரை கூறுவது தவறு. அப்படிப்பட்டவர்கள்:

“स्वयं नष्टः, परान् नाशयति”
என்ற சொல்லின் உதாரணமாக மாறுகின்றனர்.

அதற்கு பதிலாக நாம் நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டியது:

“स्वयं तीर्णः परांस्तारयति”
— தாமே சம்சார சாகரத்தை கடந்தவர், பிறரையும் அதை கடக்க உதவுபவர்.

முக்கிய உபதேசம்:
உண்மையான ஆன்மீக சாதகர் முதலில் தன்னையே மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். பக்தி, பணிவு, கருணை ஆகியவற்றை வளர்த்து, தன் வாழ்க்கையால் பிறருக்கு முன்னுதாரணமாக இருந்து அவர்களை ஆன்மீக முன்னேற்றத்தின் பாதைக்கு வழிநடத்த வேண்டும்.

Vijayayatra : Mandya: FEBRUARY 27-28, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/mandya-february-27-28-2012/

4. அனுக்ரஹ பாஷணம் (1) - பெங்களூர்

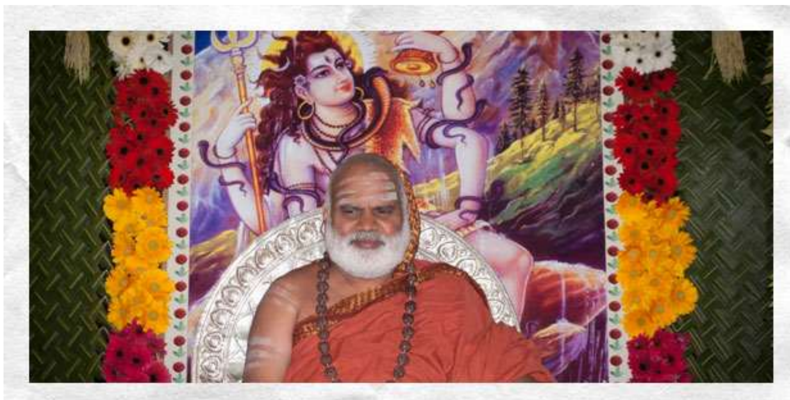

ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியாரின் அவதாரம் தனித்துவமானது, ஏனெனில் அவரது முயற்சிகள் தீமையை வெல்வதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை, மாறாக மக்களின் மனதை மாற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன என்று கூறினார். ஜகத்குரு யாத்திரை மேற்கொண்டு தர்மத்தின் கொள்கைகளைப் போதிப்பதன் மூலம், குருவின் நிலையில் இருப்பவருக்கு சாஸ்திரங்களில் வகுக்கப்பட்ட இலட்சியத்தைப் பின்பற்றுவதாகக் கூறினார். ஜகத்குரு அவர்கள் தனது குருவான ஜகத்குரு ஸ்ரீ அபிநவ வித்யாதீர்த்த மகாஸ்வாமிகளின் பிறந்த இடம் என்பதால் பெங்களூரு எப்போதும் தனது இதயத்தில் ஒரு சிறப்பு இடத்தைப் பிடித்துள்ளது என்றும் கூறினார்.

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவதாரத்தின் தனித்துவமும் குருவின் சமூகப் பொறுப்பும் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறிய உபதேசம்

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் அவதாரத்தின் தனித்துவம்

ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், இந்து சமயத்தில் பல தெய்வ அவதாரங்கள் அசுர சக்திகளை அழித்து தர்மத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக அவதரித்ததாக விளக்கினார். ஆனால் **ஆதி சங்கராச்சாரியார்** அவர்களின் அவதாரம் மிகவும் தனித்துவமானது என்று அவர் கூறினார்.

அவரது அவதாரத்தின் நோக்கம் உடலரீதியாக தீய சக்திகளை அழிப்பதல்ல; மாறாக **மனிதர்களின் மனங்களை மாற்றி ஆன்மீக விழிப்புணர்வை உருவாக்குவதே**.

அவர் மேற்கொண்ட முக்கிய பணிகள்:

- ஆழ்ந்த தத்துவ உபதேசங்கள்
- சாஸ்திரங்களுக்கு விளக்கமாக எழுதிய பாஷ்யங்கள்
- விவாதங்கள் மற்றும் தத்துவ கலந்துரையாடல்கள்
- ஆன்மீக மடங்கள் மற்றும் அமைப்புகளை நிறுவுதல்

இவற்றின் மூலம் அவர் **சனாதன தர்மத்தை மீண்டும் உயிர்ப்பித்து, மக்களிடையே ஆன்மீக விழிப்புணர்வை உருவாக்கினார்.**

குருவின் உயர்ந்த இலக்கு

ஜகத்குரு கூறியதாவது, தாம் மேற்கொள்ளும் **விஜய யாத்திரைகள்** மற்றும் தர்ம உபதேசங்கள், சாஸ்திரங்களில் குருவுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள கடமைகளைப் பின்பற்றுவதற்காகவே ஆகும்.

ஒரு உண்மையான குரு:

- மக்களிடையே பயணம் செய்ய வேண்டும்
- தர்மத்தின் கொள்கைகளை போதிக்க வேண்டும்
- சாஸ்திரங்களில் நம்பிக்கையை வளர்க்க வேண்டும்
- ஆன்மீக நல்வாழ்வு (**ஷ்ரேயஸ்**) நோக்கி மக்களை வழிநடத்த வேண்டும்

இவ்வாறான யாத்திரைகள் மூலம் ஆன்மீக உபதேசங்கள் நேரடியாக மக்களிடம் சென்றடைகின்றன.

பெங்களூருடன் உள்ள சிறப்பு தொடர்பு

ஜகத்குரு மேலும் கூறியதாவது, பெங்களூர் நகரம் தமக்கு மிகவும் சிறப்பான இடமாகும். ஏனெனில் அது தமது பரமபூஜ்ய குருவான ஸ்ரீ அபிநவ வித்யாதீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்களின் பிறப்பிடமாகும். தமது குருவை ஆழ்ந்த பக்தியுடன் நினைவு கூறும் போது, அந்த நகரத்துடன் தமக்கு உள்ள ஆன்மீகமான பந்தத்தையும் ஜகத்குரு வெளிப்படுத்தினார்.

உபதேசத்தின் மையச் செய்தி

ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் வலியுறுத்தப்பட்ட முக்கிய கருத்துகள்:

- **ஆதி சங்கராச்சாரியார்** அவர்களின் அவதாரம் தனித்துவமானது; அவர் அறிவு மற்றும் ஆன்மீக உபதேசங்களின் மூலம் சமூகத்தை மாற்றினார்.
- குருக்கள் சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்ட இலக்கின்படி தர்மத்தை போதித்து மக்களை வழிநடத்த வேண்டும்.
- குருவுக்கும், குரு பரம்பரைக்கும் கொண்ட பக்தி ஆன்மீக பாரம்பரியத்தின் மையமாகும்.

சுருக்கமாக

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்கள், **ஆதி சங்கராச்சாரியார்** அவர்களின் அவதாரம் மற்ற அவதாரங்களிலிருந்து வேறுபட்டது என்று விளக்கினார்.

பல அவதாரங்கள் தீய சக்திகளை அழிப்பதற்காக வந்தாலும், ஆதி சங்கராச்சார்யரின் அவதாரம் **மனித மனங்களை மாற்றி தர்மத்தை மீண்டும் நிலைநாட்டுவதற்காக** வந்தது.

அவர் ஆன்மீக யாத்திரைகள் மூலம் தர்மத்தையும் அத்வைத தத்துவத்தையும் நாடு முழுவதும் பரப்பினார்.

தாம் மேற்கொள்ளும் விஜய யாத்திரைகளும் உபதேசங்களும், சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்ட குருவின் கடமையைப் பின்பற்றுவதற்காகவே என்றும் ஜகத்குரு கூறினார்.

மேலும், பெங்களூர் நகரம் தமது குருவான ஸ்ரீ அபிநவ வித்யாதீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்களின் பிறப்பிடமாக இருப்பதால் தமக்கு மிகவும் அன்பானதாக உள்ளது என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

முக்கிய உபதேசம்: ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் அவதாரத்தின் நோக்கம் அறிவும் ஆன்மீக உபதேசங்களும் மூலம் சமூகத்தை உயர்த்துவதாகும். அதேபோல் ஜகத்குரு பரம்பரையின் பணியும் **தர்மத்தையும் ஆன்மீக ஞானத்தையும் போதித்து மனிதர்களின் மனங்களை உயர்த்துவதே** ஆகும்.

5. அனுக்ரஹ பாஷணம் (2) - பெங்களூர்

ஒருவரின் செல்வம் பொதுவாக அனுபவிப்பதன் மூலமாகவோ, அல்லது தர்மம் மூலமாகவோ அல்லது ஆளும் அரசாங்கத்திற்கு இழப்பு (வரி மூலம்) அல்லது திருடர்கள் அல்லது விபத்துகள் மூலமாகவோ செலவிடப்படுகிறது என்று சாஸ்திரங்கள் அறிவிக்கின்றன என்று ஜகத்குரு அவர்கள் கூறினார். பழங்கால மன்னர்கள் தங்கள் செல்வத்தை தர்ம நோக்கங்களுக்காக செலுத்துவதன் மூலம் ஒரு முன்மாதிரியாக இருந்தனர், மேலும் பெரிய கோயில்கள், அன்னதானத்திற்கான இடங்கள் மற்றும் பிற சமூக நல வழிகளைக் கட்டினார்கள். செல்வந்தர்கள் அவர்களின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவது கடமையாகும்.

செல்வத்தின் சரியான பயன்பாடு தர்மத்திற்கும் சமூக நலத்திற்கும் பணக்காரர்களின் பொறுப்பு - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறிய உபதேசம்

செல்வத்தின் விதி

ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், சாஸ்திரங்கள் கூறும் ஒரு முக்கியமான உண்மையை விளக்கினார்: **செல்வம் ஒருவரிடமும் நிரந்தரமாக தங்காது.**

அது காலப்போக்கில் பல வழிகளில் செலவாகி விடுகிறது:

- **போகம்** – தனிப்பட்ட அனுபவங்களுக்கும் வசதிகளுக்கும்

- **தானம்** – தர்ம செயல்கள் மற்றும் தர்மார்த்த நன்கொடைகள்
- அரசாங்க வரிகள் அல்லது அதிகாரிகளின் கோரிக்கைகள்
- திருட்டு, விபத்து அல்லது எதிர்பாராத நிகழ்வுகளால் இழப்பு

இதனால், செல்வம் ஒருநாள் நம்மை விட்டு போகுவது தவிர்க்க முடியாதது. எனவே அறிவாளிகள் தங்கள் செல்வத்தை **தர்மத்திற்கு பயன்படும் வழிகளில்** செலவழித்து, அதனால் தமக்கும் சமூகத்திற்கும் நன்மை ஏற்படும்படி செய்கிறார்கள்.

பழைய அரசர்களின் முன்னுதாரணம்

பண்டைய கால அரசர்கள் செல்வத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கான உயர்ந்த முன்னுதாரணமாக இருந்தனர் என்று ஜகத்குரு கூறினார்.

அவர்கள் தங்கள் செல்வத்தை பயன்படுத்தி:

- பெரிய கோவில்களை நிறுவினர்
- **அன்னதானம்** நடைபெறும் மையங்களை ஏற்படுத்தினர்
- சமூக நலனுக்கான பல அமைப்புகளை உருவாக்கினர்

இவ்வாறு அவர்கள் பயன்படுத்திய செல்வம் **ஆன்மீக புண்ணியத்தையும் சமூக நலத்தையும்** அளித்தது.

செல்வந்தர்களின் கடமை

இன்றைய காலத்தில் செல்வம் உடையவர்கள் இந்த தர்ம பாரம்பரியத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று ஜகத்குரு வலியுறுத்தினார். செல்வம் வெறும் தனிப்பட்ட அனுபவங்களுக்காக மட்டும் பயன்படுத்தப்படாமல், அதனைக் கீழ்க்கண்டவற்றிற்கும் பயன்படுத்த வேண்டும்:

- கோவில்கள் மற்றும் ஆன்மீக அமைப்புகளை ஆதரித்தல்
- தான தர்ம செயல்கள்
- சமூக மற்றும் ஆன்மீக நலத்திற்கான பணிகள்

ஜகத்குருவின் உபதேசத்தின் மையச் செய்தி

ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறப்பட்ட முக்கிய கருத்துகள்:

- செல்வம் ஒருவரிடமும் நிரந்தரமாக நிலைத்திருக்காது.
- செல்வத்தின் சிறந்த பயன்பாடு **தானமும் தர்ம சேவையும்** ஆகும்.

- செல்வந்தர்கள் பண்டைய அரசர்களின் முன்னுதாரணத்தைப் பின்பற்றி கோவில்கள், தான தர்மம் மற்றும் சமூக நலத்திற்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டும்.
- இவ்வாறு செய்தால் செல்வம் **புண்ணியத்திற்கும் சமூக நலத்திற்கும்** காரணமாகிறது.

சுருக்கமாக

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், சாஸ்திரங்கள் கூறும் படி செல்வம் இறுதியில் நான்கு வழிகளில் செலவாகும் என்று விளக்கினார்:

- தனிப்பட்ட அனுபவங்களுக்காக
- தான தர்ம செயல்களுக்காக
- அரசாங்க வரிகள் அல்லது அதிகாரிகளின் கோரிக்கைகளுக்காக
- திருட்டு, விபத்து அல்லது எதிர்பாராத இழப்புகளால்

பண்டைய அரசர்கள் தங்கள் செல்வத்தை தர்ம பணிகளுக்காக பயன்படுத்தினார்கள்:

- கோவில்களை கட்டினர்
- அன்னதான மையங்களை நிறுவினர்
- சமூக நல அமைப்புகளை ஆதரித்தனர்

இன்றைய செல்வந்தர்களும் இந்த தர்ம பாரம்பரியத்தைப் பின்பற்றி தங்கள் செல்வத்தை **தர்ம சேவைக்கும் சமூக நலத்திற்கும்** பயன்படுத்த வேண்டும் என்று ஜகத்குரு வலியுறுத்தினார்.

முக்கிய உபதேசம்: செல்வம் இறுதியில் நம்மை விட்டு போகும் ஒன்று. ஆகவே அதை தர்மம், தானம் மற்றும் சமூக நலத்திற்கு பயன்படுத்துவது சிறந்த வழியாகும்; இதனால் சமூகத்திற்கும் நமக்கும் ஆன்மீக புண்ணியம் கிடைக்கும்.

6. அனுக்ரஹ பாஷணம் (3) - பெங்களூர்

தர்மம் அதன் உயிர் சக்தியாகவும், அனைத்து அறிவுக்கும் மூலகாரணமாக - அத்வைத உபநிஷத தத்துவமாகவும் இருப்பதால், உலகில் நமது நாட்டின் நிலை தனித்துவமானது. இன்று, பல வெளிநாட்டினர் இந்தக் காரணங்களால் தான் இந்தியாவின் கரையை நாடுகிறார்கள். சிலர் இந்தப் புனித பூமியில் ஒரு பிறப்பை வழங்க இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள். இதுபோன்ற நிலையில், இந்தியர்கள் நிலத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணராமல், தர்மத்தின்படி செயல்படத் தவறினால் அல்லது உபநிஷதங்களின் சாரத்தைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்யாமல் இருந்தால் அது அவமானகரமான விஷயமாக இருக்குமா?

செல்வம், கற்றல் அல்லது சக்தி காரணமாக மட்டுமே ஒருவர் மகாத்மாவாக மாறுவதில்லை என்றும் ஜகத்குரு குறிப்பிட்டார். ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் தனது விளக்கவுரையில், தர்மத்தைப் பின்பற்றுவதால் மக்கள் ஒருவரை மகாத்மா என்று அழைக்கிறார்கள் - **“धर्मं चरत्येष महात्मा”**. என்று கூறுகிறார். சாஸ்திரங்கள் 5 கொள்கைகளை வலியுறுத்துகின்றன - "யாரையும் ஒருபோதும் காயப்படுத்தாதே", "ஒருபோதும் பொய் சொல்லாதே", "மற்றவரின் சொத்தை ஒருபோதும் விரும்பாதே", "எல்லா பெண்களையும் உன் தாயாக மதித்து", "நீ காணும் அனைத்தையும் விரும்பாதே", மேலும் இவற்றைப் பின்பற்றுபவர் ஒரு தார்மீகர் என்றும் மரியாதைக்குரியவர் என்றும் அறிவிக்கிறது.

இந்தியாவின் ஆன்மீக பாரம்பரியமும் “மஹாத்மா” என்ற சொல்லின் உண்மையான அர்த்தமும் ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறிய உபதேசம்

இந்தியாவின் தனித்துவமான ஆன்மீக பாரம்பரியம்

ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், உலக நாடுகளில் இந்தியா ஒரு தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது என்று கூறினார். அதன் காரணம் **தர்மமே இந்தியாவின் உயிர் சக்தியாக இருப்பதுதான்.**

இந்தியா உலகின் உயர்ந்த ஆன்மீக ஞானமான **அத்வைத வேதாந்த தத்துவத்தின்** பிறப்பிடமாகும். உபநிஷத்களில் போதிக்கப்பட்ட இந்த தத்துவம், **ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒரே உண்மை** என்பதைக் கூறுகிறது.

இந்த ஆழ்ந்த ஆன்மீக பாரம்பரியத்தின் காரணமாக, பல வெளிநாட்டவர்கள் இந்தியாவிற்கு வந்து:

- ஆன்மீக ஞானத்தை அறிய
- உள்ளமைதியை பெற
- வேதாந்தத்தின் ஞானத்தைப் புரிந்து கொள்ள

முயற்சி செய்கிறார்கள்.

சிலர் இந்த புனிதமான நாட்டில் பிறக்கவே இறைவனை வேண்டிக்கொள்கிறார்கள்; அப்படிச் செய்தால் தான் தர்மத்தின் பாதையில் சென்று ஆன்மீக முன்னேற்றத்தை அடைய முடியும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

இதைக் குறிப்பிட்ட ஜகத்குரு, “வெளிநாட்டவர்கள் கூட இந்தியாவின் ஆன்மீக பாரம்பரியத்தை இவ்வளவு மதிக்கிறார்கள் என்றால், இந்தியர்கள் தாங்களே அதன் மகத்துவத்தை உணராமல் தர்ம வாழ்க்கையை பின்பற்றாமல் இருந்தால் அது வருத்தகரமானதல்லவா?” என்று கேள்வி எழுப்பினார்.

“மஹாத்மா” யார்?

ஜகத்குரு மேலும் விளக்கினார்: ஒருவரை **மஹாத்மா** என்று அழைப்பது அவரிடம்:

- செல்வம் இருப்பதால் அல்ல
- பெரிய கல்வி இருப்பதால் அல்ல
- அதிகாரம் அல்லது பதவி இருப்பதால் அல்ல.

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் தமது பாஷ்யங்களில் கூறியபடி:

“धर्मं चरत्येष महात्मा”

அதன் பொருள்: **“தர்மத்தைப் பின்பற்றி வாழ்பவனே மஹாத்மா.”**

எனவே உண்மையான மகத்துவம் வெளிப்புற சாதனைகளில் இல்லை; **நேர்மையான தர்ம வாழ்க்கையில்தான் உள்ளது.**

தர்மத்தின் ஐந்து அடிப்படை நெறிகள்

ஜகத்குரு கூறியதாவது, சாஸ்திரங்கள் மிகவும் எளிமையான ஆனால் ஆழமான தர்ம நெறிகளை போதிக்கின்றன. இவற்றைப் பின்பற்றும் ஒருவர் உண்மையான தர்மவான் எனக் கருதப்படுவார்:

1. யாருக்கும் தீங்கு செய்யாதிருத்தல் (**அஹிம்சை**)
2. பொய் பேசாதிருத்தல் (**சத்தியம்**)
3. பிறருடைய சொத்துக்களை விரும்பாதிருத்தல்
4. எல்லா பெண்களையும் தாயாக மதித்தல்
5. காணும் எல்லாவற்றையும் ஆசைப்படாதிருத்தல்

இத்தகைய நெறிகளைப் பின்பற்றும் ஒருவர் **நேர்மை, தூய்மை மற்றும் கருணையுடன் கூடிய வாழ்க்கையை** வாழ்கிறார்.

ஜகத்குருவின் உபதேசத்தின் மையச் செய்தி

ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறப்பட்ட முக்கிய கருத்துகள்:

- இந்தியாவின் மகத்துவம் அதன் ஆன்மீக பாரம்பரியத்திலும் தர்மத்திலும் உள்ளது.
- உபநிஷத்கள் மற்றும் அத்வைத வேதாந்தம் மனிதகுலத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட உயர்ந்த ஆன்மீக செல்வம்.
- உண்மையான மகத்துவம் செல்வம் அல்லது அதிகாரத்தில் இல்லை; தர்ம வாழ்க்கையில் உள்ளது.

- தர்மத்தின் அடிப்படை நெறிகளைப் பின்பற்றுபவன் உண்மையான **மஹாத்மா** ஆவான்.

சுருக்கமாக

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், தர்மமே இந்தியாவின் உயிர்சக்தி என்று கூறினார்.

இந்தியா **உபநிஷத்களும் அத்வைத வேதாந்தமும்** போதித்த உயர்ந்த ஆன்மீக ஞானத்தின் பிறப்பிடமாகும். அதனால் உலகின் பல நாடுகளிலிருந்தும் மக்கள் இந்தியாவிற்கு வந்து ஆன்மீக ஞானத்தைத் தேடுகின்றனர்.

இந்த ஆன்மீக பாரம்பரியத்தை இந்தியர்கள் தாங்களே மதித்து, தர்மத்தின் படி வாழ வேண்டும் என்று ஜகத்குரு வலியுறுத்தினார்.

மேலும் ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் கூறியபடி: **“धर्मं चरत्येष महात्मा”** — தர்மத்தைப் பின்பற்றி வாழ்பவனே உண்மையான மஹாத்மா.

முக்கிய உபதேசம்: இந்தியாவின் மகத்துவம் அதன் ஆன்மீக ஞானத்திலும் தர்மத்திலும் உள்ளது. ஒவ்வொருவரும் இந்த பாரம்பரியத்தை மதித்து, தர்ம வாழ்க்கையை நடத்தி, உபநிஷத்கள் போதிக்கும் ஆன்மீக உண்மைகளைப் புரிந்து கொள்ள முயல வேண்டும்.

7. அனுக்ரஹ பாஷணம் (4) - பெங்களூர்

வாழ்க்கையின் நோக்கம் நிறைவேற அறிவு அவசியம் என்பதாலும், அந்த அறிவை ஒரு குருவிடமிருந்து மட்டுமே பெற முடியும் என்பதாலும் குரு சனாதன தர்மத்தில் மிகவும் மதிக்கப்படுகிறார். எனவே, மற்ற அனைத்துடனும் ஒற்றுமை உணர்வு இருந்தாலும், ஒருவர் எப்போதும் குருவை வணங்க வேண்டும் - **“अद्वैतं त्रिषु लोकेषु नाद्वैतं गुरुणा सह”** குரு பரம்பரை தட்சிணாமூர்த்தியிடமிருந்து தொடங்குகிறது. இறைவன் ஒருவரே என்றாலும், தட்சிணாமூர்த்தியின் வடிவம்தான் அறிவை வழங்குபவர். சனகர் போன்ற ரிஷிகளுக்கு முதலில் சுய அறிவைப் போதித்தவர் ஸ்ரீ தட்சிணாமூர்த்தி. வேதாந்த போதனையின் சாரத்தை உள்ளடக்கிய ஸ்ரீ தட்சிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்திரத்தை ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் எழுதியுள்ளார்.

சனாதன தர்மத்தில் குருவின் உயர்ந்த முக்கியத்துவமும் குரு பரம்பரையின் தோற்றமும் - (ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறிய உபதேசம்)

குருவை ஏன் உயர்ந்த நிலையில் போற்றுகின்றனர்?

சனாதன தர்மத்தில் குருவுக்கு மிக உயர்ந்த இடம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. மனித வாழ்க்கையின் உண்மையான இலக்கு **ஞானத்தை அடைவதன் மூலம்** நிறைவேறுகிறது.

அத்தகைய பரம ஞானம் வெறும் புத்தகப் படிப்பாலும் அல்லது தனிப்பட்ட முயற்சியாலும் கிடைக்காது. அது **உண்மையை அனுபவித்த குருவின் உபதேசத்தின் மூலம்** மட்டுமே பெறப்படுகிறது.

எனவே குரு:

- அறியாமையை நீக்குபவர்
- ஆத்ம தத்துவத்தை வெளிப்படுத்துபவர்
- ஆன்மீக பாதையை காட்டுபவர்

என்பதால் மிகவும் போற்றப்படுகிறார்.

அத்வைதமும் குருவை வணங்குவதைக் குறைக்காது

ஜகத்குரு ஒரு புகழ்பெற்ற சமஸ்கிருத வாக்கியத்தை மேற்கோள் காட்டினார்:

“अद्वैतं त्रिषु लोकेषु नाद्वैतं गुरुणा सह”

அதன் பொருள்: **மூன்று உலகங்களிலும் அத்வைதம் உண்மை என்றாலும், குருவுடன் ஒருபோதும் அத்வைத உணர்வை கொண்டு நடக்கக் கூடாது.**

அதாவது, அத்வைத தத்துவத்தைப் புரிந்துகொண்ட ஆன்மீக சாதகருக்குக் கூட குருவின் மீது **பணிவும் ஆழ்ந்த பக்தியும்** எப்போதும் நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

குரு பரம்பரையின் தோற்றம்

ஜகத்குரு விளக்கியதாவது, **குருபரம்பரை** (ஆசிரியர் மரபு) பகவான் **தட்சிணாமூர்த்தி** அவர்களிடமிருந்து தொடங்குகிறது.

தட்சிணாமூர்த்தி என்பது சிவபெருமானின் ஒரு தெய்வீக வடிவமாகும். பரம்பொருள் ஒன்றே ஆனாலும், ஞானத்தை வழங்கும் **மகா குருவின் வடிவமாக** தட்சிணாமூர்த்தி கருதப்படுகிறார்.

பாரம்பரியத்தின் படி, தட்சிணாமூர்த்தி:

- சனகன்
- சனந்தன்
- சனாதன்
- சனத்குமாரர்

போன்ற முனிவர்களுக்கு **ஆத்ம ஞானத்தை** உபதேசித்தார்.

இதனால் அனைத்து ஆன்மீக ஆசிரியர் மரபுகளும் **தட்சிணாமூர்த்தியிலிருந்து தோன்றியவை** என்று கூறப்படுகிறது.

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் தட்சிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம்

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் இயற்றிய புகழ்பெற்ற **தட்சிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம்** வேதாந்தத்தின் சாரத்தை அழகாக விளக்குகிறது.

இந்த ஸ்தோத்ரம் தட்சிணாமூர்த்தியை:

- ஆத்ம தத்துவத்தை வெளிப்படுத்துபவராக
- அறியாமையை நீக்குபவராக
- சாதகர்களை முக்தியின் பாதைக்கு வழிநடத்துபவராக புகழ்கிறது.

ஜகத்குருவின் உபதேசத்தின் மையச் செய்தி

ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் வலியுறுத்தப்பட்ட முக்கிய கருத்துகள்:

- ஆன்மீக வாழ்க்கையில் குரு இன்றியமையாதவர்.
- முக்தியை அளிக்கும் ஞானம் குருவின் மூலம் மட்டுமே பெறப்படுகிறது.
- குரு பரம்பரை தக்ஷிணாமூர்த்தி அவர்களிடமிருந்து தோன்றியது.
- அத்வைதத்தை உணர்ந்த பின்னரும் குருவின் மீது பக்தியும் மரியாதையும் எப்போதும் நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

சுருக்கமாக

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்கள், மனித வாழ்க்கையின் நோக்கம் ஞானத்தை அடைவதாகவும், அந்த ஞானம் **குருவின் உபதேசத்தின் மூலம் மட்டுமே** பெறப்பட முடியும் என்றும் விளக்கினார்.

இதனால் குருவை எப்போதும் பணிவுடன் போற்ற வேண்டும் என்பதற்காக:

"अद्वैतं त्रिषु लोकेषु नाद्वैतं गुरुणा सह"

என்ற வாக்கியம் குறிப்பிடப்படுகிறது.

குரு பரம்பரை **தட்சிணாமூர்த்தி** அவர்களிடமிருந்து தொடங்கியது என்றும், அவர் சனகாதி முனிவர்களுக்கு ஆத்ம ஞானத்தை உபதேசித்தார் என்றும் பாரம்பரியம் கூறுகிறது.

மேலும் **ஆதி சங்கராச்சாரியார்** அவர்கள் இயற்றிய **தட்சிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம்** வேதாந்தத்தின் சாரத்தை அழகாக எடுத்துரைக்கிறது.

முக்கிய உபதேசம்: குருவே ஆத்ம ஞானத்திற்கும் முக்திக்கும் கதவாக இருப்பவர். ஆகவே அத்வைதத்தின் உண்மையை அறிந்த பின்னரும் குருவிற்கும் குரு பரம்பரைக்கும் ஆழ்ந்த பக்தியும் மரியாதையும் எப்போதும் நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

Vijayayatra : Bangalore: February 28 - March 6, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/bangalore-february-28-2012/

8. அனுக்ரஹ பாஷணம் - கிருஷ்ணகிரி

ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது செயல்களை ஒவ்வொரு நாளும் சிந்தித்துப் பார்த்து, தர்மத்தின்படி செயல்பட்டிருக்கிறானா என்று சோதித்துப் பார்ப்பது கடமை என்று ஜகத்குரு வலியுறுத்தினார். மக்கள் துன்பத்தைத் தவிர்க்க விரும்புகிறார்கள், ஆனால் பாவச் செயல்களில் தொடர்ந்து ஈடுபடுகிறார்கள். நான் தேர்வில் தேர்ச்சி பெற விரும்புகிறேன், ஆனால் படிக்க மாட்டேன். நான் தவறு செய்வேன், ஆனால் தண்டனை பெறக்கூடாது. அத்தகைய மனப்பான்மை கோபம் அல்லது ஆசையால் ஏற்படுகிறது என்று பகவான் கீதையில் கூறுகிறார். கோபம் மற்றும் ஆசையின் விளைவுகளைப் பற்றி சிந்தித்து அவற்றை வெல்ல வேண்டும்.

தினந்தோறும் சுயப் பரிசோதனையின் முக்கியத்துவமும் தர்மத்தின் படி வாழ்வதும் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறிய உபதேசம்

தினசரி சுயப் பரிசோதனை

ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், ஒவ்வொருவரும் தினமும் தங்கள் நடத்தை குறித்து சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும் என்று கூறினார். ஒருவர் தன்னிடம் தினமும் சில கேள்விகளை எழுப்ப வேண்டும்:

- இன்று நான் **தர்மத்தின் படி நடந்தேனோ?**
- என் எண்ணங்கள், வார்த்தைகள், செயல்கள் யாருக்காவது **தீங்கு விளைவித்தனவோ?**

இவ்வாறு தினசரி சுயப் பரிசோதனை செய்தால், மனிதன் தனது தவறுகளை உணர்ந்து திருத்திக் கொண்டு தர்மத்தின் பாதையில் முன்னேற முடியும்.

மனித இயல்பில் உள்ள முரண்பாடு

மனிதர்களின் நடத்தையில் ஒரு பொதுவான முரண்பாடு இருப்பதை ஜகத்குரு சுட்டிக்காட்டினார்:

- அனைவரும் **துன்பத்தைத் தவிர்க்க விரும்புகிறார்கள்**
- ஆனால் அதே நேரத்தில் **தவறான செயல்களில் ஈடுபடுகிறார்கள்**

இதைக் கூறும்போது அவர் சில எளிய உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டினார்:

- "நான் தேர்வில் தேர்ச்சி பெற வேண்டும்; ஆனால் நான் படிக்க மாட்டேன்."
- "நான் தவறு செய்வேன்; ஆனால் அதற்கான தண்டனை வரக்கூடாது."

இத்தகைய மனப்பான்மை வாழ்க்கையில் இயங்கும் **காரண–காரிய நியதியை** புறக்கணிப்பதாகும்.

ஆசையும் கோபமும் காரணம்

இந்த முரண்பாட்டிற்குக் காரணம் **ஆசையும் கோபமும்** என்று ஜகத்குரு விளக்கினார்.

பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் கூறுவதுபோல்:

- **காமம் (ஆசை)**
- **க்ரோதம் (கோபம்)**

இவை மனிதனை தவறான செயல்களுக்கு இட்டுச் சென்று துன்பத்தை உண்டாக்குகின்றன. இந்த உள்மனத் தூண்டுதல்கள் மனிதனின் விவேகத்தை மறைத்து, தர்மத்திற்கு எதிராக செயல்படச் செய்கின்றன.

ஆசை மற்றும் கோபத்தை வெல்வது

எனவே ஜகத்குரு சில முக்கியமான வழிகளை அறிவுறுத்தினார்:

- கட்டுப்பாடில்லாத ஆசை மற்றும் கோபத்தின் விளைவுகளை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்
- தன்னடக்கமும் விவேகமும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்
- வாழ்க்கையை தர்மத்தின் அடிப்படையில் நடத்த வேண்டும்

இவ்வாறு சுயபரிசோதனை மற்றும் தன்னடக்கம் மூலம் மனிதன் தனது உள்எதிரிகளைக் கடந்து **அமைதி, நற்குணம் மற்றும் ஆன்மீக முன்னேற்றம்** அடைய முடியும்.

ஜகத்குருவின் உபதேசத்தின் மையச் செய்தி

ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறப்பட்ட முக்கிய கருத்துகள்:

- தினமும் தன் செயல்களை சுயமாக பரிசோதிக்க வேண்டும்
- தவறான செயல்கள் தவிர்க்க முடியாமல் போனால் அது துன்பத்தை உண்டாக்கும்
- ஆசையும் கோபமும் பெரும்பாலான தவறுகளுக்குக் காரணம்
- சிந்தனை மற்றும் தன்னடக்கம் மூலம் வாழ்க்கையை தர்மத்தின் பாதையில் நடத்த வேண்டும்

சுருக்கமாக

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஶ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், தினந்தோறும் சுயப் பரிசோதனை செய்வது மிகவும் முக்கியம் என்று வலியுறுத்தினார்.

ஒவ்வொருவரும் தினத்தின் முடிவில் தங்கள் செயல்களை ஆய்ந்து, தாம் தர்மத்தின் படி நடந்தார்களா என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

மனிதர்கள் துன்பத்தைத் தவிர்க்க விரும்பினாலும் தவறான செயல்களைச் செய்கிறார்கள்; முயற்சி இல்லாமல் வெற்றியை எதிர்பார்க்கிறார்கள்; தவறு செய்தாலும் அதன் விளைவுகளைச் சந்திக்க விரும்பவில்லை.

இத்தகைய மனப்பான்மை **ஆசை (காமம்) மற்றும் கோபம் (க்ரோதம்)** காரணமாக உருவாகிறது என்று பகவத் கீதையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

எனவே ஆசை மற்றும் கோபத்தை கட்டுப்படுத்தி, தர்மத்தின் படி வாழ முயற்சி செய்தால் மனிதன் துன்பத்தைத் தவிர்த்து ஆன்மீக முன்னேற்றத்தின் பாதையில் முன்னேற முடியும்.

முக்கிய உபதேசம்: தினசரி சுயப் பரிசோதனை, ஆசை–கோப கட்டுப்பாடு மற்றும் தர்ம வாழ்க்கை ஆகியவற்றின் மூலம் மனிதன் துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டு ஆன்மீக முன்னேற்றத்தை அடைய முடியும்.

Vijayayatra : Krishnagiri: MARCH 6 – 7, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/krishnagiri-march-6-7-2012/

9. அனுக்ரஹ பாஷணம் - சேலம்

சனாதன தர்மத்தை மீட்டெடுக்க அவதரித்த ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியாரின் மகத்துவத்தை எடுத்துரைக்கும் ஒரு அனுக்ரஹ பாஷணத்தை கூட்டத்தினருக்கு ஆசீர்வதித்தார். ஆச்சார்யர் 8 வயதில் வேதங்களில் தேர்ச்சி பெற்றார் என்பதைக் கண்டு ஒருவர் ஆச்சரியப்பட வேண்டும் என்று ஜகத்குரு விளக்கினார். இன்றைய காலகட்டத்தில், மக்கள் தங்கள் குழந்தைக்கு 8 வயதை எட்டும் போது உபநயனம் கூட செய்வதில்லை. பெற்றோர்கள் ஆர்வம் காட்டி 8 வயதில் குழந்தைக்கு உபநயனம் செய்தாலும், அந்தக் குழந்தை சந்தியாவந்தனம் செய்வதைக் கூடப் பார்ப்பது பொதுவானதல்ல. குழந்தை சந்தியாவந்தனம் செய்கிறது என்று வைத்துக் கொண்டால், அத்தகைய குழந்தை வேதங்களைப் படிப்பதைப் பார்ப்பது அரிது. இவ்வளவு அரிதான சந்தர்ப்பத்திலும், 8 வயது குழந்தை வேதங்களைப் படிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. இருப்பினும், ஸ்ரீ சங்கரர் அந்த இளம் வயதிலேயே வேதங்களில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். பன்னிரண்டு வயதிற்குள், அவர் சாஸ்திரங்களில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். இந்த நாட்களில் எத்தனை பன்னிரண்டு வயது குழந்தைகளால் சாஸ்திரங்களைப் பெயரிட முடியும்? 16 வயதிற்குள், ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் தனது பாஷ்யங்களை எழுதிவிட்டார். இவற்றில் உபநிஷதங்கள், பகவத் கீதை, விஷ்ணு சஹஸ்ரநாமம், லலிதா த்ரிஷதி, ஹஸ்தமாலீக்யம், அத்யாத்ம பாதாளம் போன்ற பாஷ்யங்கள் அடங்கும். இன்று, ஒருவரின் வயது எவ்வளவு இருந்தாலும் அவரது பாஷ்யங்களில் தேர்ச்சி பெறுவது சாத்தியமற்றதாகத் தெரிகிறது. பாஷ்யங்களைப் படிக்கும் ஒவ்வொரு முறையும் புதிய நுண்ணறிவுகள் எழுகின்றன. 16 வயதிற்குப் பிறகு, ஆச்சார்யர் நாட்டின் நீள அகலங்களுக்குப் பயணம் செய்து தர்மத்தையும் வேதாந்தத்தின் கொள்கைகளையும் பரப்பினார். மிகுந்த தொலைநோக்கு பார்வையுடன், தனக்குப் பிறகு பணியைத் தொடர யாரும் இல்லையென்றால் தனது முயற்சிகள் பயனற்றதாகிவிடும் என்று ஆச்சார்யர் உணர்ந்தார். எனவே, நாட்டின் நான்கு திசைகளிலும் நான்கு

ஆம்னாய பீடங்களை நிறுவினார். அவர் சர்வக்ஞ பீடத்தில் ஏற விரும்பியதால் அல்ல. சர்வக்ஞ பீடத்திற்கு நான்கு திசைகளிலும் நான்கு நுழைவாயில்கள் உள்ளன, மற்ற திசைகளிலிருந்து வரும் சர்வக்ஞர்கள் (எல்லாம் அறிந்தவர்கள்) ஏற்கனவே அந்தந்த கதவுகளைத் திறந்திருந்தனர். ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் பீடத்தில் ஏறி சர்வக்ஞ பீடத்தின் தெற்குக் கதவைத் திறந்தார்.

ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் மனிதப் பிறப்பின் முக்கியத்துவத்தை உணர வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறார். 8.4 மில்லியன் வெவ்வேறு இனங்கள் இருப்பதாக சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. மீதமுள்ள 83,99,999 இனங்களில் ஏதேனும் ஒன்றின் உயிராக நீங்கள் பிறக்க நேர்ந்தால் என்ன செய்வது? அப்போது வாழ்க்கையில் நிறைவை நோக்கிச் செயல்பட முடியுமா? இவ்வாறு மனிதப் பிறப்பின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த ஜகத்குரு, அவற்றின் பலன்களில் எந்த விருப்பமும் இல்லாமல் செயல்களைச் செய்யத் தொடங்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தினார். இந்த வகையான நிஷ்காம்ய கர்மா மனப்பான்மை மனதின் அசுத்தங்களை அழித்து, வேதாந்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளத் தகுதியுடையவராக்குகிறது. இந்த மனப்பான்மையைப் பெறுவதற்கும் கடவுளின் அருள் தேவை. ஜகத்குரு கீதையின் **(यज्ञानां जपयज्ञोऽस्मि)** ஒரு வசனத்தைச் சுட்டிக்காட்டி ஜப யக்ஞத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டினார், மேலும் அனைவரும் கடவுளின் நாமங்களை உச்சரிக்கச் சொன்னார்.

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் மகத்துவம் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறிய உபதேசம்

ஆச்சார்யரின் அதிசயமான வாழ்க்கை

ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் வாழ்க்கை எவ்வளவு அபூர்வமானது என்பதை விளக்கினார்.

- **8 வயதில்** – அவர் வேதங்களை முழுமையாகக் கற்றிருந்தார். இன்றைய காலத்தில் அந்த வயதில் பல குழந்தைகளுக்கு உபநயனம் கூட நடைபெறுவதில்லை. உபநயனம் நடைபெற்றாலும், தினமும் **சந்த்யாவந்தனம்** செய்து வேதப் படிப்பை ஆரம்பிப்பது மிகவும் அரிதாக உள்ளது.
- **12 வயதில்** – அவர் சாஸ்திரங்களில் பூரண பாண்டித்யம் பெற்றிருந்தார். இன்றைய காலத்தில் பல பெரியவர்களுக்குக் கூட பல சாஸ்திரங்களின் பெயர்களைச் சொல்ல முடியாத நிலை உள்ளது.
- **16 வயதில்** – அவர் பல முக்கியமான புனித நூல்களுக்கு பாஷ்யங்களை (விளக்க உரைகள்) எழுதியிருந்தார். அவற்றில் சில:
    - உபநிஷத்துகள்
    - பகவத் கீதை
    - விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம்
    - லலிதா த்ரிஷதி

- ஹஸ்தாமலகீயம்
- மற்றும் பல நூல்கள்

இன்றும் எந்த வயதுடையவராக இருந்தாலும், இந்த பாஷ்யங்களின் ஆழத்தை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்வது மிகவும் கடினமானதாகும். ஒவ்வொரு முறை படிக்கும் போதும் புதிய அர்த்தங்களும் ஆழமான உண்மைகளும் வெளிப்படுகின்றன.

நான்கு ஆம்நாய பீடங்களை நிறுவுதல்

16 வயதிற்குப் பிறகு ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் இந்தியா முழுவதும் விஜய யாத்திரை செய்து **தர்மத்தையும் வேதாந்த தத்துவத்தையும்** பரப்பினார்.

தர்மப் பரம்பரை தொடர்ந்து நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்று எண்ணி, அவர் நாட்டின் நான்கு திசைகளிலும் **நான்கு ஆம்நாய பீடங்களை** நிறுவினார். இவை வேதப் பாரம்பரியத்தையும் தர்மத்தையும் பாதுகாக்கும் மையங்களாக அமைந்தன. அவர் **சர்வஜ்ஞ பீடத்தையும்** அடைந்தார். அந்தப் பீடத்திற்கு நான்கு திசைகளுக்கான நான்கு கதவுகள் இருந்தன. மற்ற திசைகளுக்கான கதவுகளை அந்தந்த திசை பண்டிதர்கள் முன்பே திறந்திருந்தனர்.

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் தனிப்பட்ட பெருமைக்காக அல்ல; **தென்னக ஞானப் பாரம்பரியத்தைக் குறிக்கும் தெற்கு கதவைத் திறக்க** அந்தப் பீடத்தை அடைந்தார்.

மனிதப் பிறவியின் அருமை

ஆச்சார்யர் மனிதப் பிறவியின் அரிய தன்மையை வலியுறுத்தினார். சாஸ்திரங்களின் படி, உலகில் **84 லட்சம் உயிரினங்கள்** உள்ளன. அவற்றில் மற்ற 83,99,999 உயிரினங்களில் பிறந்திருந்தால் ஆன்மீக சாதனையைச் செய்ய முடியுமா?

எனவே மனிதப் பிறவியின் அருமையை உணர்ந்து **ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்காக முயற்சி செய்ய வேண்டும்** என்று அவர் கூறினார்.

நிஷ்காம்ய கர்மம்

ஜகத்குரு மேலும் **நிஷ்காம்ய கர்மத்தின்** முக்கியத்துவத்தை விளக்கினார்.

அதாவது, ஒருவர் தனது செயல்களை அதன் பலனை எதிர்பார்க்காமல் செய்ய வேண்டும். இந்த மனப்பான்மை:

- மனதை சுத்தப்படுத்துகிறது
- உள்மனக் குற்றங்களை நீக்குகிறது
- வேதாந்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளத் தகுதியை உருவாக்குகிறது

இத்தகைய மனப்பான்மையை வளர்ப்பதற்குக் கூட **இறைவனின் அருள்** அவசியம்.

ஜப யஜ்ஞத்தின் முக்கியத்துவம்

இறுதியாக ஜகத்குரு **ஜப யஜ்ஞத்தின்** மகத்துவத்தை வலியுறுத்தினார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பகவத் கீதையில் கூறுகிறார்:

“यज्ञानां जपयज्ञोऽस्मि” “யஜ்ஞங்களில் ஜப யஜ்ஞமே நான்.”

எனவே அனைவரும் இறைவனின் திருநாமங்களை தொடர்ந்து ஜபம் செய்ய வேண்டும். அது மனதை சுத்தப்படுத்தி, ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு வழிகாட்டுகிறது.

சுருக்கமாக

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள் ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் மகத்துவத்தை விளக்கினார்.

- 8 வயதில் வேதங்களில் பாண்டித்யம்
- 12 வயதில் சாஸ்திரங்களில் தேர்ச்சி
- 16 வயதில் பல புனித நூல்களுக்கு பாஷ்யங்கள்

பின்னர் அவர் இந்தியா முழுவதும் விஜய யாத்திரை செய்து தர்மத்தையும் வேதாந்தத்தையும் பரப்பினார். வேத பாரம்பரியம் நிலைத்திருக்க **நான்கு ஆம்நாய பீடங்களை** நிறுவினார் மற்றும் **சர்வஜ்ஞ பீடத்தை** அடைந்தார்.

மனிதப் பிறவி மிகவும் அரியது என்பதால் அதை ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் ஜகத்குரு வலியுறுத்தினார்.

மேலும் **நிஷ்காம்ய கர்மம்** மனதை சுத்தப்படுத்தி வேதாந்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது என்றும், இறுதியாக **ஜப யஜ்ஞத்தின்** முக்கியத்துவத்தை விளக்கி இறைவனின் திருநாமங்களை தொடர்ந்து ஜபம் செய்ய அனைவரையும் ஊக்குவித்தார்.

முக்கிய உபதேசம்: ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் வாழ்க்கை தர்மத்தையும் வேதாந்த ஞானத்தையும் உலகிற்கு வெளிப்படுத்தியது அபூர்வமானது. மனிதப் பிறவியின் அருமையை உணர்ந்து, நிஷ்காம்ய கர்மம் மற்றும் இறைநாம ஜபம் மூலம் ஆன்மீக முன்னேற்றத்தை அடைய முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

Vijayayatra : MARCH 7 – 10, 2012 at Salem
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/salem-march-7-10-2012/

10. அனுக்ரஹ பாஷணம் - நாமக்கல்

ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், நமக்குச் சொந்தமானவர்களையோ அல்லது நம் நண்பர்களையோ கஷ்ட காலங்களில் நமக்கு உதவுபவர்களாகக் கருதுகிறோம் என்று கூறினார். ஆனால் சாஸ்திரங்கள் ஒரு நபரின் உண்மையான நண்பர் தன்னைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்று கருதுகின்றன - **"आत्मैव ह्यात्मनो बन्धुः"**. ஒருவரின் சொந்த தர்மம் மட்டுமே சூழ்நிலையில் சில மாற்றங்களைக் கொண்டுவருகிறது என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. செயல்கள் தர்மமாக இருந்தால் மட்டுமே ஒருவரின் சொந்த செயல்களின் பலன்கள் நன்மை பயக்கும். எனவே தர்மமும் அதர்மமும் உண்மையில் மனிதனின் உண்மையான நண்பனும் எதிரியும் ஆகும். மேலும் தர்மமும் அதர்மமும் இரண்டும் மனிதனால் செயல்படுத்தப்படுவதால், மனிதன் அவனுடைய சொந்த நண்பன் அல்லது எதிரி. எனவே, ஒருவர் தனது சொந்த மகிழ்ச்சியையோ அல்லது துன்பத்தையோ மற்றவர்களின் விளைவாகக் கூறக்கூடாது, மாறாக ஒருவரின் சொந்த செயல்களால் ஏற்படுகிறது. எனவேதான் சாஸ்திரங்கள், இன்பமும் துன்பமும் நமக்கு யாராலும் அருளப்படுவதில்லை என்றும், அப்படி நினைப்பது முட்டாள்தனம் என்றும் கூறுகின்றன –

सुखस्य दुःखस्य न कोपि दाता ।
परो ददातीति कुबुद्धिरेषा ॥

பகவான் ராமர் தர்மத்தின் உருவகப்படுத்தப்பட்டவர் – **रामो विग्रहवान् धर्मः**. இறைவனுக்கு எதுவும் தேவையில்லை. அவர் எப்போதும் நிறைவாகவும் பேரின்ப உருவகப்படுத்தப்பட்டவராகவும் இருக்கிறார். பிறகு ஏன் பகவான் கூட தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்? தர்மத்தின் முக்கியத்துவத்தை மற்றவர்களுக்குக் காட்டுவதற்காக மட்டுமே, ஸ்ரீ ராமர் போன்ற அவரது அவதாரங்களில் இறைவன் தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்தார். அதனால்தான் வால்மீகி ராமாயணத்தின் யுத்த காண்டத்தின் பட்டாபிஷேக சர்க்கம் ஒவ்வொருவரின் உதடுகளிலும் ராம நாமம் இருந்ததாக விவரிக்கிறது –

रामो रामो राम इति प्रजानामभवत्कथा ।
रामभूतं जगदभूत् रामे राज्यं प्रशासति ॥

உண்மையான நண்பனும் எதிரியும் யார்? - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறிய உபதேசம்

மனிதனின் உண்மையான நண்பன் யார்?

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஜகத்குரு அவர்கள், மனிதனின் சந்தோஷமும் துன்பமும் எதனால் உருவாகின்றன என்பதைக் குறித்து சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்ட ஆழமான உபதேசத்தை விளக்கினார்.

பொதுவாக மக்கள் தங்களது உறவினர்களும் நண்பர்களும் துன்ப காலங்களில் உதவுவார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் சாஸ்திரங்கள் கூறுவது என்னவென்றால், **மனிதனின் உண்மையான நண்பன் அவனே** என்பதே.

பகவத் கீதையில் கூறப்படுகிறது: **"आत्मैव ह्यात्मनो बन्धुः"**

அதாவது: **"தன் ஆத்மாவே தனக்குத் தோழன்."**

இதன் பொருள், மனிதனின் நலனும் முன்னேற்றமும் அவனுடைய **செயல்களும் நடப்பும்** மூலம் தான் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

தர்மமும் அதர்மமும் – உண்மையான நண்பனும் எதிரியும்

சாஸ்திரங்கள் மேலும் விளக்குவது:

- **தர்மம்** (நல்ல செயல்) – மனிதனின் நண்பன்
- **அதர்மம்** (தவறான செயல்) – மனிதனின் எதிரி

இவை இரண்டும் மனிதனுடைய சொந்த செயல்களிலிருந்தே உருவாகின்றன. எனவே மனிதன் தனது செயல்களின் அடிப்படையில் **தனக்கே நண்பனாகவும் எதிரியாகவும்** ஆகிறான்.

சந்தோஷமும் துக்கமும் – நம் செயல்களின் விளைவு

சாஸ்திரங்கள் தெளிவாக கூறுகின்றன:

"सुखस्य दुःखस्य न कोपि दाता ।
परो ददातीति कुबुद्धिरेषा ॥"

அதாவது: **"சந்தோஷத்தையும் துன்பத்தையும் வேறு யாரும் தரவில்லை. மற்றவர்கள் தருகிறார்கள் என்று நினைப்பது அறியாமை."**

நாம் இன்று அனுபவிக்கும் இன்பமும் துன்பமும் **நாம் செய்த கர்மங்களின் விளைவுகளே** ஆகும்.

ஏன் ஸ்ரீ ராமர் தர்மத்தைப் பின்பற்றினார்?

ஜகத்குரு பின்னர் ஸ்ரீ ராம பகவானின் உதாரணத்தை எடுத்துக் கூறினார். சாஸ்திரங்களில் அவர் இவ்வாறு வர்ணிக்கப்படுகிறார்:

"रामो विग्रहवान् धर्मः"

அதாவது: **"ராமன் தர்மத்தின் உருவாக இருக்கிறார்."**

இறைவன் முழுமையானவரும் நித்திய ஆனந்தமுமானவரும் ஆவார். அவருக்கு தர்மத்தைப் பின்பற்றுவதால் பெற வேண்டிய எதுவும் இல்லை. இருந்தாலும், ராமா அவதாரமாக வந்த போது **மனிதர்களுக்கு தர்மத்தின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவே** தர்மத்தை முறையாகக் கடைப்பிடித்தார்.

ராமரின் ஆட்சியின் மகிமை

ராமர் தர்மத்தின் படி ஆட்சி செய்ததால் மக்கள் அனைவரும் அவரைப் பற்றியே எப்போதும் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வால்மீகி ராமாயணத்தில் யுத்த காண்டத்தின் பட்டாபிஷேக ஸர்கத்தில் இவ்வாறு வர்ணிக்கப்படுகிறது:

**"रामो रामो राम इति प्रजानामभवत्कथा ।
रामभूतं जगदभूत् रामे राज्यं प्रशासति ॥"**

அதாவது:

"மக்கள் அனைவரும் 'ராமா, ராமா' என்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். ராமர் ஆட்சி செய்தபோது உலகமே ராமமயமாகியது."

முடிவு

ஜகத்குரு வலியுறுத்திய முக்கிய கருத்துகள்:

- மனிதன் **தன் விதியைத் தானே உருவாக்குகிறான்**
- **தர்மம்** மனிதனை பாதுகாக்கும்
- **அதர்மம்** துன்பத்திற்குக் காரணமாகும்
- இறைவனே கூட அவதாரமாக வந்து தர்மத்தைப் பின்பற்றி மனிதர்களுக்கு அதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகிறார்

எனவே ஒருவர் தனது சந்தோஷத்திற்கும் துன்பத்திற்கும் பிறரை குற்றம் சாட்டாமல், **தர்மத்தின் படி வாழ முயற்சி செய்ய வேண்டும்**.

சுருக்கமாக

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், மனிதனின் உண்மையான நண்பனும் எதிரியும் அவனே என்பதை விளக்கினார்.

பகவத் கீதையில் கூறப்பட்டுள்ள **"आत्मैव ह्यात्मनो बन्धुः"** என்ற வாக்கியம் இதையே உணர்த்துகிறது.

மனிதன் செய்த **தர்ம செயல்கள்** அவனுக்கு நன்மை தரும்; **அதர்ம செயல்கள்** அவனுக்கு துன்பத்தைத் தரும். எனவே மனிதன் தன் செயல்களின் மூலம் தன் வாழ்க்கையை உருவாக்குகிறான்.

மேலும் ஸ்ரீ ராம பகவான் தர்மத்தின் உருவாகக் கருதப்படுகிறார். அவர் தர்மத்தின் படி ஆட்சி செய்ததால் மக்கள் எப்போதும் அவரைப் பற்றியே பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று வால்மீகி ராமாயணத்தில் கூறுகிறது.

முக்கிய உபதேசம்: மனிதனின் சந்தோஷமும் துன்பமும் அவனுடைய சொந்த செயல்களின் விளைவுகளே. ஆகையால் தர்மத்தின் படி வாழ்ந்து நற்செயல்களைச் செய்வதே வாழ்க்கையின் உண்மையான பாதுகாப்பாகும்.

Vijayayatra : Namakkal: MARCH 10, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/namakkal-march-10-2012/

11. அனுக்ரஹ பாஷணம் - பவானி

ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் தன்னை மேம்படுத்திக் கொள்ள வழங்கிய சில அறிவுரைகளை ஆராய்ந்தார். ஜகத்குரு கூறியதாவது, தானத்தில் ஈடுபடும் ஒருவர், "தானத்தில் இருந்து எனக்கு என்ன விளம்பரம் கிடைக்கும்?" என்று ஒருபோதும் நினைக்கக்கூடாது என்று கூறினார். எதையும் பிரதிபலன் எதிர்பார்க்காமல் ஒருவர் தானத்தைச் செய்ய வேண்டும். அத்தகைய மனப்பான்மை உண்மையில் மிகவும் அரிதானது. ஒருவர் பிரதிபலன் எதிர்பார்த்தால், அது தனக்காகவே சிரமங்களை விரும்புவதற்குச் சமம். ஏனென்றால், தானம் செய்பவர் துன்பப்படத் தொடங்கி ஏதாவது தேவைப்படும்போது மட்டுமே தானத்தைத் திருப்பித் தர முடியும்.

ஜகத்குரு அவர்கள் அடுத்து, பணிவின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிப் பேசினார். சிலர் மிகவும் நன்கு கற்றவர்களாக மாறுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் மேன்மை உணர்வைக் கொண்டுள்ளனர். பணிவு என்பது கற்றலின் அளவிற்கு ஏற்ப இருக்க வேண்டும். பகவான் வேத வியாசர் ஒரு வயதான பிராமணரின் வேடத்தில்

வந்தபோது ஶ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் முன்வைத்த முன்மாதிரியைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பிராமணர் ஆச்சாரியாரிடம் கூறினார் - "நீங்கள் பிரம்ம சூத்திரங்களைப் பற்றி ஒரு பாஷ்யத்தை எழுதியுள்ளதாக நான் கேள்விப்பட்டேன், ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளித்து ஒரு சூத்திரத்தை விளக்குவீர்களா?".

தங்கள் ஆச்சார்யரிடம் இவ்வாறு கேள்வி கேட்கப்படுவதைக் கண்டு சீடர்கள் கோபமடைந்தனர், ஆனால் ஆச்சார்யர் கூறினார் - **“सूत्रार्थविद्भ्योऽस्तु नमो गुरुभ्यः, सूत्रज्ञताऽहंकृतिरस्ति नो मे तथापि यत्पृच्छसि तद्ब्रवीमि ।”** – “பகவான் வேத வியாசரின் பிரம்ம சூத்திரங்களின் அர்த்தத்தை அறிந்தவர்கள் பலர் உள்ளனர், அவர்கள் அனைவரையும் நான் வணங்குகிறேன். எனவே வேத வியாசரின் சூத்திரங்களின் அர்த்தத்தை அறிந்த ஒரே நபர் நான் என்று நான் கூறவில்லை. இருப்பினும் உங்கள் கேள்வி எதுவாக இருந்தாலும் நான் பதிலளிப்பேன்.” ஶ்ரீ பகவத்பாதர் கற்றலின் உச்சத்தில் இருந்த போதிலும் அவர் காட்டிய பணிவு இதுதான். எனவே, ஒருவர் எவ்வளவு கற்றறிந்தவராக இருந்தாலும், எந்தக் கேள்விக்கும் பதிலளிக்கும் மனத்தாழ்மை இருக்க வேண்டும்.

न कश्चिन्नापराध्यते "ஒவ்வொருவரும் எப்போதாவது ஒரு தவறு செய்கிறார்கள்" என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன என்று ஜகத்குரு மேலும் கூறினார். எனவே, மகத்தான சக்தி உள்ள ஒருவர் பொறுமையாக இருக்க வேண்டும், செல்வம் உள்ள ஒருவர் தானத்தில் ஈடுபட வேண்டும், அதே நேரத்தில் கற்றவர் பணிவாக இருக்க வேண்டும்.

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் உபதேசங்கள் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறிய ஆன்மீகப் போதனைகள்

எதிர்பார்ப்பில்லாத தானம்

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஜகத்குரு, மனிதன் தன்னுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்திக்கொள்ள ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் கூறிய சில முக்கிய உபதேசங்களை விளக்கினார்.

ஒருவர் தானம் செய்யும்போது, **“இதனால் எனக்கு என்ன புகழ் கிடைக்கும்?”** என்று ஒருபோதும் எண்ணக்கூடாது.

உண்மையான தானம் என்பது **எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல் செய்யப்படும் தானம்** ஆகும். இத்தகைய மனப்பான்மை மிகவும் அரிதானது.

ஒருவர் தானம் செய்து அதற்குப் பதிலாக ஏதாவது கிடைக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால், அது எதிர்காலத்தில் துன்பத்தை வரவழைப்பதற்குச் சமம். ஏனெனில் அந்தத் தானத்தின் பலன் திரும்ப கிடைக்க வேண்டுமென்றால், தானம் செய்தவரே ஒருநாள் துன்பத்தில் விழுந்து பிறரிடம் உதவி கேட்கும் நிலை வர வேண்டும்.

எனவே தானம் **புகழுக்காக அல்ல; தர்மத்திற்காக** செய்யப்பட வேண்டும்.

தாழ்மையின் முக்கியத்துவம்

ஜகத்குரு பின்னர் **தாழ்மை** என்ற குணத்தின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைத்தார், குறிப்பாக அதிக அறிவு பெற்றவர்களுக்கு.

சில சமயங்களில் ஒருவர் அதிகமாகக் கற்றுக் கொண்டால், அவருக்குள் ஒரு **அகந்தை** தோன்றும். ஆனால் உண்மையில்:

அறிவு அதிகமானவர்களுக்கு தாழ்மையும் அதிகமாக இருக்க வேண்டும்.

இதனை விளக்குவதற்காக ஜகத்குரு, ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் வாழ்க்கையில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தை எடுத்துக் கூறினார்.

ஒரு முறை வியாசர் அவர்கள் வயதான பிராமணர் வேடத்தில் வந்து ஆச்சார்யரிடம் கூறினார்: “நீங்கள் ப்ரஹ்ம சூத்திரத்திற்கு பாஷ்யம் எழுதியிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டேன். ஒரு சூத்திரத்தின் அர்த்தத்தை விளக்க முடியுமா?”

ஆச்சார்யரின் சீடர்கள் இதைக் கேட்டு கோபமடைந்தனர். ஆனால் ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் மிகுந்த தாழ்மையுடன் இவ்வாறு பதிலளித்தார்:

**“सूत्रार्थविद्भ्योऽस्तु नमो गुरुभ्यः,
सूत्रज्ञताऽहंकृतिरस्ति नो मे
तथापि यत्पृच्छसि तद्ब्रवीमि।”**

அதன் பொருள்: “பகவான் வியாசர் அவர்களின் பிரம்ம சூத்திரங்களின் அர்த்தத்தை அறிந்த பல பெரிய ஆசான்கள் உள்ளனர்; அவர்களுக்கெல்லாம் நான் வணங்குகிறேன். அந்த சூத்திரங்களை அறிந்தவன் நான் ஒருவனே என்று நான் கூறவில்லை. இருப்பினும் நீங்கள் கேட்கும் கேள்விக்கு நான் பதில் அளிக்கிறேன்.”

இவ்வாறு உயர்ந்த ஞானத்தின் உச்சியில் இருந்த போதும் ஆச்சார்யர் **அற்புதமான தாழ்மையை** வெளிப்படுத்தினார்.

அனைவரும் தவறு செய்கிறார்கள்

ஜகத்குரு மேலும் சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்ட ஒரு வாக்கியத்தை மேற்கோள் காட்டினார்: **"न कश्चिन्नापराध्यते"**

அதாவது: **"ஒருபோதும் தவறு செய்யாத மனிதன் யாரும் இல்லை."**

இந்த உண்மையை உணர்ந்தால், மனிதனுக்குள் **பொறுமை, கருணை மற்றும் தாழ்மை** வளர்கின்றன.

வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய குணங்கள்

இறுதியாக ஜகத்குரு மூன்று முக்கியமான நற்குணங்களை வலியுறுத்தினார்:

- **அதிகாரம் உள்ளவர்களுக்கு – பொறுமை இருக்க வேண்டும்**
- **செல்வம் உள்ளவர்களுக்கு – தானம் செய்யும் மனம் இருக்க வேண்டும்**
- **அறிவு உள்ளவர்களுக்கு – தாழ்மை இருக்க வேண்டும்**

சுருக்கமாக

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஶ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் உபதேசங்களை எடுத்துரைத்தார்.

தானம் செய்யும்போது புகழோ பாராட்டோ எதிர்பார்க்கக் கூடாது; அது தர்மத்திற்காகவே செய்யப்பட வேண்டும்.

அறிவு பெற்றவர்களுக்கு தாழ்மை மிகவும் அவசியம் என்பதை விளக்குவதற்காக, வியாசர் அவர்கள் முதிய பிராமணராக வந்து ஆச்சார்யரைச் சோதித்த சம்பவத்தை எடுத்துக் கூறினார். அப்போது ஆச்சார்யர் மிகுந்த தாழ்மையுடன் பதிலளித்தார்.

மேலும் சாஸ்திரங்கள் கூறுவது போல **"न कश्चिन्नापराध्यते"** — தவறு செய்யாத மனிதன் யாரும் இல்லை. இதை உணர்ந்தால் மனிதன் பொறுமையும் கருணையும் வளர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

முக்கிய உபதேசம்: அதிகாரம் உள்ளவர்களுக்கு பொறுமை, செல்வம் உள்ளவர்களுக்கு தானம், அறிவு உள்ளவர்களுக்கு தாழ்மை — இந்த மூன்று குணங்களும் மனிதனை நெறிப்படுத்தி ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு வழிகாட்டுகின்றன.

MARCH 11 – 12, 2012, at Bhavani
https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/bhavani-march-11-12-2012/

12. அனுக்ரஹ பாஷணம் - கோபிச்செட்டிபாளையம்

மனிதர்களுக்கு மட்டுமே தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் திறன் இருப்பதால், மனிதப் பிறப்பை சாஸ்திரங்கள் போற்றுகின்றன என்று ஜகத்குரு கூறினார். தர்மம் என்றால் என்ன, எப்படி தர்மியாக இருக்க முடியும் என்ற கேள்வி எழுவது இயற்கையானது. தர்மியாக இருக்க சில கொள்கைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். ஒருவர் தனது செல்வம், இளமை, கல்வி அல்லது சக்தி குறித்து ஒருபோதும் பெருமை கொள்ளக்கூடாது என்று மஹாஸ்வாமிஜி கூறினார். ஒரு காலத்தில் ஆரோக்கியமாக இருந்தவர்கள் சாதாரண குடிமக்களாக மாறுவதை நாம் பார்த்ததில்லையா? வயதான குரங்கின் வடிவத்தை எடுத்த அனுமனின் வாலை அசைக்க வீணாக முயன்றபோது, பீமனின் சக்தியின் மீதான பெருமை தாழ்ந்தது.

ஒருவர் ஆஸ்திகராக இருந்தால் (வேதங்கள், கடவுள் இருப்பு, தர்மம், பிற லோகங்களின் இருப்பு மற்றும் மறுபிறப்பில் நம்பிக்கை கொண்டவர்), ஒருவர் தானத்தில் ஈடுபட வேண்டும். சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன,

यद्ददासि विशिष्टेभ्यः यदश्नासि दिने दिने ।
तत्ते वित्तमहं मन्ये परमन्यस्य रक्षसि ॥

"தானமாக வழங்கப்படும் அல்லது அனுபவிக்கப்படும் செல்வத்தை மட்டுமே உங்களுடையதாக வகைப்படுத்த முடியும். அது உங்களுடையது என்று நீங்கள் நினைத்தாலும், நீங்கள் மற்ற எல்லா செல்வங்களுக்கும் பாதுகாவலராக மட்டுமே பணியாற்றுகிறீர்கள்."

இறைவனை வழிபடுவதற்காக நாங்கள் பல காணிக்கைகளை ஏற்பாடு செய்கிறோம். இறைவனுக்கு இவை எதுவும் தேவையில்லை. இருப்பினும், நமது காணிக்கைகள் நமது சொந்த நலனுக்காகவே. தானமும் இறுதியில் நமது ஷ்ரேயங்களில் விளைகிறது. மனிதன் எந்த உடைமையும் இல்லாமல் உலகில் நுழைகிறான், மேலும் உலகத்தையும் விட்டு வெளியேறுகிறான். எனவே பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் இடையில் பெறப்பட்ட அனைத்தையும் மனிதனுக்கு சேவை செய்வதற்கும் புண்ணிய செயல்களுக்கும் பயன்படுத்துவது புத்திசாலித்தனம். ஸ்ருதி (வேதம்) கூறுகிறது

வேதமோ **मोघमन्नं विन्दते अप्रचेताः । सत्यं ब्रवीमि वध यित्स तस्य । नार्यमणं पुष्यति नो सखायम् । केवलाघो भवति केवलादी ।** - "ஒருவர் தனது செல்வத்தை மனிதனுக்காக அல்லது கடவுளின் சேவையில் பயன்படுத்தவில்லை என்றால், அவர் பாவத்தைச் செய்கிறார்." தர்மம் அல்லது நற்செயல்களில் ஈடுபடும் போது கூட, சாஸ்திரங்கள் கூறுவது போல் **"धर्मः क्षरति कीर्तनात्"** என்று ஒருபோதும் விளம்பரப்படுத்தக் கூடாது. நீங்கள் தர்மம் செய்வது இறைவனுக்குத் தெரியாதா?

மனிதப் பிறவியின் மகத்துவமும் தர்ம வாழ்க்கையின் அவசியமும் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறிய உபதேசம்

மனிதப் பிறவியின் மகத்துவம்

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஜகத்குரு, மனிதப் பிறவியின் அருமையையும் அதனுடன் வரும் பொறுப்பையும் விளக்கினார்.

சாஸ்திரங்கள் மனிதப் பிறவியை மிகவும் புகழ்கின்றன. ஏனெனில் **தர்மத்தை அறிந்து கடைப்பிடிக்கக்கூடிய திறன் மனிதர்களுக்கே உள்ளது**.

அதனால் இயல்பாக ஒரு கேள்வி எழுகிறது: **தர்மம் என்றால் என்ன? ஒருவர் எவ்வாறு தர்மிகனாக ஆக முடியும்?**

ஜகத்குரு கூறியது என்னவென்றால், தர்ம வாழ்க்கையை வாழ சில முக்கியமான நற்குணங்களை மனிதன் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அகந்தை கொள்ளக் கூடாது

ஒருவர் பின்வரும் விஷயங்களில் ஒருபோதும் பெருமை கொள்ளக்கூடாது:

- செல்வம்
- இளமை
- கல்வி
- அதிகாரம்

இவை அனைத்தும் **நிலையற்றவை**. வரலாற்றில் பலர் ஒருகாலத்தில் மிகுந்த வலிமையும் செல்வமும் கொண்டிருந்தாலும் பின்னர் சாதாரண நிலையில் வந்துள்ளனர்.

இதற்காக ஜகத்குரு ஒரு நிகழ்வை எடுத்துக் கூறினார்.

பீமன் தனது வலிமையில் மிகவும் பெருமை கொண்டிருந்தான். ஒரு நாள் ஹனுமான் முதிய குரங்கின் உருவத்தில் வந்து தனது வாலை பாதையில்

வைத்தார். பீமன் எவ்வளவு முயன்றாலும் அந்த வாலை அசைக்க முடியவில்லை. இதன் மூலம் அவனுடைய அகந்தை அடங்கியது.

ஆஸ்திகனுக்கு தானம் அவசியம்

ஒரு **ஆஸ்திகன்** என்பவன்:

- வேதங்களை நம்புகிறவன்
- தர்மத்தை நம்புகிறவன்
- இறைவனை நம்புகிறவன்
- பிற உலகங்களையும் மறுபிறப்பையும் நம்புகிறவன்

இத்தகைய ஆஸ்திகன் **தானம் செய்யும் பழக்கத்தை கட்டாயமாகப் பின்பற்ற வேண்டும்**.

சாஸ்திரங்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றன:

**“यद्ददासि विशिष्टेभ्यः
यदश्नासि दिने दिने ।
तत्ते वित्तमहं मन्ये
परमन्यस्य रक्षसि ॥”**

அதன் பொருள்:

“நீ தினமும் அனுபவிக்கும் செல்வமும், தானமாக வழங்கும் செல்வமும் மட்டுமே உண்மையில் உனது செல்வம். மற்ற எல்லா செல்வத்தையும் நீ பிறருக்காக பாதுகாத்து வைத்திருப்பவன் மட்டுமே.”

எனவே செல்வத்தை சேமித்து வைத்திருப்பதற்கு மட்டும் அர்த்தமில்லை; அதை **நல்ல செயல்களுக்காக பயன்படுத்த வேண்டும்**.

இறைவனுக்கான அர்ப்பணிப்பும் தானமும் நமக்கே பயன்

நாம் இறைவனை வழிபடும் போது பலவிதமான பொருட்களை சமர்ப்பிக்கிறோம். உண்மையில் **இறைவனுக்கு அவை தேவையில்லை**. அவை அனைத்தும் **நமது ஆன்மீக நலனுக்காகவே** செய்யப்படுகின்றன.

அதேபோல் தானமும் இறுதியில் **நமக்கே ஆன்மீக நன்மை (ஸ்ரேயஸ்)** தருகிறது. மனிதன் இந்த உலகிற்கு **கையிலே எதுவும் இல்லாமல் வருகிறான்**; அதேபோல் **எதுவும் எடுத்துச் செல்லாமல் போகிறான்**. எனவே வாழ்க்கையில் சம்பாதித்தவற்றை **இறைசேவைக்கும் மனித சேவைக்கும்** பயன்படுத்துவது புத்திசாலித்தனம்.

வேதங்களின் எச்சரிக்கை

வேதங்கள் சுயநலமாக செல்வத்தை பயன்படுத்துபவர்களை எச்சரிக்கின்றன:

**“मोघमन्नं विन्दते अप्रचेताः ।
सत्यं ब्रवीमि वध यित्स तस्य ।
नार्यमणं पुष्यति नो सखायम् ।
केवलाघो भवति केवलादी ॥”**

அதாவது:

“தனது உணவையும் செல்வத்தையும் பிறருடன் பகிராதவன் பாவத்தை மட்டுமே பெறுகிறான். அவன் உறவினர்களையும் நண்பர்களையும் வளர்க்கவில்லை; தனக்காக மட்டுமே வாழ்கிறான்.”

தானம் அமைதியாக செய்ய வேண்டும்

தானம் செய்தாலும் அல்லது நல்ல செயல்களைச் செய்தாலும், அதை **பெருமையாக அறிவிக்கக் கூடாது**.

சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன:

“धर्मः क्षरति कीर्तनात्”

அதாவது:

“தர்மத்தைப் பற்றி பெருமையாகச் சொன்னால் அதன் புண்ணியம் குறைந்து விடும்.”

எனவே நல்ல செயல்களை **அமைதியாகவும் தாழ்மையுடனும்** செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு நல்ல செயலையும் **இறைவன் ஏற்கனவே அறிந்திருக்கிறார்**.

சுருக்கமாக

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள் மனிதப் பிறவியின் மகத்துவத்தை விளக்கினார்.

மனிதர்களுக்கே தர்மத்தை அறிந்து கடைப்பிடிக்கும் திறன் உள்ளது. எனவே ஒருவர் தர்மிகனாக வாழ சில நற்குணங்களை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

செல்வம், இளமை, கல்வி, அதிகாரம் போன்றவற்றில் அகந்தை கொள்ளக்கூடாது. இதனை விளக்குவதற்காக பீமன் மற்றும் ஹனுமான் பற்றிய நிகழ்வை எடுத்துக் கூறினார்.

ஒரு ஆஸ்திகன் தானம் செய்ய வேண்டும். நாம் அனுபவிக்கும் அல்லது தானமாக வழங்கும் செல்வம் மட்டுமே உண்மையில் நமக்குச் சொந்தமானது என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

இறைவனுக்கு அர்ப்பணிப்புகளும் தானங்களும் நமக்கே ஆன்மீக நன்மை தருகின்றன. மனிதன் உலகிற்கு வெறுமையாக வந்து வெறுமையாகவே செல்கிறான்; எனவே வாழ்க்கையில் கிடைத்தவற்றை மனித சேவைக்கும் தர்ம செயல்களுக்கும் பயன்படுத்த வேண்டும்.

மேலும் நல்ல செயல்களை செய்தாலும் அவற்றை வெளியில் புகழ்ந்து சொல்லக் கூடாது; ஏனெனில் **"தர்மம் அறிவிக்கப்பட்டால் அதன் புண்ணியம் குறையும்"** என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

முக்கிய உபதேசம்: மனிதப் பிறவி அரிய வாய்ப்பு. அகந்தையின்றி, தானம் செய்து, தர்மத்தின் படி அமைதியாக நல்ல செயல்களைச் செய்தால் மனிதன் ஆன்மீக முன்னேற்றத்தை அடைய முடியும்.

Vijayayatra : Gobichettipalayam: MARCH 12 – 15, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/gobichettipalayam-march-12-15-2012/

13. அனுக்ரஹ பாஷணம் - சத்தியமங்கலம்

ஜகத்குரு சங்கராச்சாரியார் ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாரதி தீர்த்த மகாஸ்வாமிஜி பக்தர்களுக்கு ஒரு அனுக்ரஹ பாஷணத்தை அருளினார், அதில் அவர் **"धर्मो रक्षति रक्षितः"**- தர்மம் தன்னைப் பாதுகாத்தவரைப் பாதுகாக்கிறது. "தர்மத்தைப் பாதுகாத்தல்" என்றால் "தர்மத்தைப் பின்பற்றுதல்" என்று பொருள். ஒருவர் "தர்மம் பாதுகாக்கிறது" என்று கூறும்போது, தர்மம் மகிழ்ச்சிக்கு வழிவகுக்கிறது என்று அர்த்தம். **"रामो विग्रहवान् धर्मः"** - ராமர் தர்மத்தின் உருவகம். தர்மம் ராமரின் வடிவத்தை எடுத்து இந்த உலகில் நடமாடினார். அவரது நண்பர்கள், சகோதரர்கள் மற்றும் ஊழியர்கள் மற்றும் உதவியாளர்களுடன் கூட அவரது நடத்தை முன்மாதிரியாக உள்ளது. ஸ்ரீ ராமர் இத்தகைய இலட்சியங்களைக் காட்டினாலும், மக்கள் அரிதாகவே அவரது முன்மாதிரியைப் பின்பற்றுகிறார்கள். அவரது எதிரியின் சகோதரர் அடைக்கலம் தேடி அவரிடம் வந்தபோதும், ஸ்ரீ ராமர், "என் எதிரி என்னிடம் அடைக்கலம் தேடினால் கூட நான் அடைக்கலம் கொடுப்பேன்" என்று கூறினார்.

தர்மத்தை காக்கும் ஒருவனை தர்மமே காக்கும் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறிய உபதேசம்

தர்மத்தை காக்கும் அர்த்தம்

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், மிகவும் புகழ்பெற்ற சாஸ்திர வாக்கியத்தின் ஆழமான பொருளை விளக்கினார்:

"धर्मो रक्षति रक्षितः"

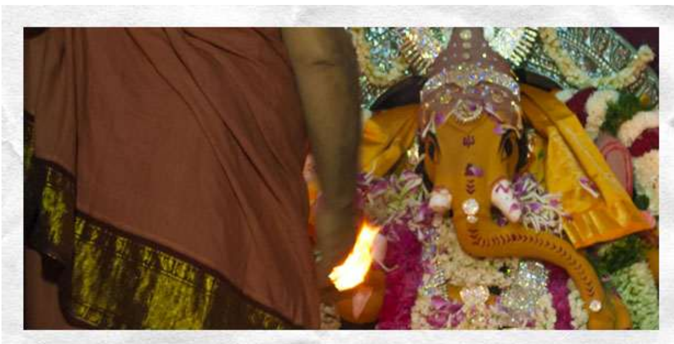

அதாவது:
"தர்மத்தை காக்கும் வரை தர்மமே நம்மை காக்கும்."

ஜகத்குரு விளக்கியதாவது, **தர்மத்தை காக்குதல்** என்பது அதை உடலால் பாதுகாப்பது அல்ல. அதன் உண்மையான பொருள் **தர்மத்தின் படி வாழ்வதே** ஆகும்.

ஒருவர் தனது வாழ்க்கையில் நீதியுடனும் தர்மத்துடனும் நடக்கும்போது, அந்த தர்மமே அவரை பாதுகாத்து உண்மையான நலனையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கிறது.

தர்மத்தின் உருவமாகிய ஸ்ரீ ராமர்

சாஸ்திரங்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றன:

"रामो विग्रहवान् धर्मः"

அதாவது:

"ராமர் தர்மத்தின் உருவாக இருக்கிறார்."

இதன் பொருள், தர்மமே மனித உருவில் ராமராக ஆக அவதரித்து பூமியில் நடந்தது என்பதாகும்.

அவரது வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த ஒவ்வொரு செயலும் தர்மத்தின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இருந்தது. குறிப்பாக அவர் நடந்து கொண்ட விதம்:

- தன் சகோதரர்களிடம்
- நண்பர்களிடம்
- குடிமக்களிடம்
- பணியாளர்களிடம்

எல்லாவற்றிலும் **நேர்மை, நீதிமுறை மற்றும் தர்மம்** வெளிப்பட்டது.

கருணையும் சரணாகதியும்

ஸ்ரீ ராமர் அவர்களின் தர்மநிஷ்டைக்கு ஒரு சிறந்த உதாரணத்தை ஜகத்குரு எடுத்துக் கூறினார்.

விபீஷணன், ராவணனின் சகோதரர். அவர் ராமரிடம் சரணாகதி அடைய வந்தபோது, அவர் எதிரியின் சகோதரன் என்றாலும், **அவரை பாதுகாக்க வேண்டும்** என்று ராமர் உறுதியாக அறிவித்தார்.

இதன் மூலம் ராமர் காட்டியவை:

- தர்மத்திற்கு உறுதியான பின்பற்றுதல்
- எல்லோரிடமும் கருணை
- சரணாகதி வந்தவரைக் காக்கும் உயர்ந்த நெறி

முடிவு

ஜகத்குரு வலியுறுத்திய முக்கிய கருத்துகள்:

- தர்மத்தை காத்தல் என்பது **தர்மத்தின் படி வாழ்வதே**
- தர்மத்தை பின்பற்றுபவரை **தர்மமே காக்கும்**
- ராமர் அவர்களின் வாழ்க்கை மனித குலத்திற்கு **சிறந்த தர்ம மாதிரி**

எனவே நமது **எண்ணங்கள், வார்த்தைகள், செயல்கள்** அனைத்திலும் தர்மத்தை பின்பற்றினால், நமது வாழ்க்கை நலனையும் ஆன்மீக முன்னேற்றத்தையும் அடையும்.

சுருக்கமாக

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள் **"धर्मो रक्षति रक्षितः"** என்ற வாக்கியத்தின் உண்மையான பொருளை விளக்கினார்.

தர்மத்தை காத்தல் என்பது அதை உடலால் காப்பது அல்ல; **தர்மத்தின் படி வாழ்வதே** ஆகும். ஒருவர் தர்மத்தை பின்பற்றினால் அந்த தர்மமே அவரை காக்கும்.

சாஸ்திரங்கள் கூறும் **"रामो विग्रहवान् धर्मः"** என்ற வாக்கியம், ஸ்ரீ ராமர் தர்மத்தின் உருவாக இருப்பதை விளக்குகிறது. அவரது வாழ்க்கை முழுவதும் தர்மத்தின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இருந்தது.

அதற்கான ஒரு சிறந்த நிகழ்வு, விபீஷணன் சரணாகதி அடைய வந்தபோது — அவர் ராவணனின் சகோதரராக இருந்த போதிலும் —ராமர் அவரை பாதுகாக்க முடிவு செய்தது.

முக்கிய உபதேசம்: தர்மத்தின் படி வாழும் மனிதனை தர்மமே காக்கும். எனவே தர்மத்தை எண்ணம், சொல், செயல் ஆகிய அனைத்திலும் கடைப்பிடிப்பதே மனித வாழ்க்கையின் உண்மையான பாதுகாப்பும் உயர்வும் ஆகும்.

Vijayayatra : Satyamangalam: MARCH 15 – 16, 2012
Link: https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/satyamangalam-march-15-16-2012/

14. அனுக்ரஹ பாஷணம் - ஈரோடு

ஜகத்குரு சங்கராச்சாரியார் ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாரதி தீர்த்த மகாஸ்வாமிகள் தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் சர்வவல்லமையுள்ளவரைப் பற்றிய சனாதன தர்மத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளைக் குறிப்பிட்டார். முழு பிரபஞ்சமும் இறைவனால் படைக்கப்பட்டுள்ளது. அதை நிலைநிறுத்துபவர் அவரே. நமது செயல்களின் பலனை வழங்குபவர் அவரே. பக்தியுடன் செய்யப்படும் காணிக்கைகளையும் அதற்கேற்ப அருளையும் அவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார். நமது வாழ்க்கை இந்த நம்பிக்கையைச் சுற்றியே சுழல வேண்டும்.

"त्वं जातो भवसि विश्वतोमुखः" என்ற உபநிஷத்தின் மேற்கோள் காட்டி, பல்வேறு பெயர்களையும் வடிவங்களையும் ஏற்கும் ஒரு இறைவன் இருக்கிறார் என்பதை நமது சனாதன தர்மம் தெளிவாகக் கூறுகிறது என்று ஜகத்குரு கூறினார். அவற்றில் ஒருபோதும் வேறுபாடுகளைக் காண வேண்டாம். "யார் பெரியவர்? விஷ்ணுவா அல்லது சிவா?" போன்ற கேள்விகளைக் கேட்பது ஒரு பெரிய பாவம். சிவன், விஷ்ணு, அம்பாள், கணபதி, முருகன், அய்யப்பன் அனைவரும் ஒரே பரம இறைவனின் வடிவங்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

ஜகத்குரு அவர்கள், ஒருவரின் உடலின் திறன்களை கடவுளை நோக்கி செலுத்துவது அவசியம் என்றார். பகவத்பாத சங்கராச்சாரியார் சொல்லவில்லையா,

सा रसना ते नयने तावेव करौ स एव कृतकृत्यः ।
या ये यौ यो भर्गं वदतीक्षेते सदार्चतः स्मरति ॥

“இறைவனின் மகிமைகளைப் பாடுவதை மட்டுமே நாக்கு என்று அழைக்க முடியும், இறைவனின் உருவத்தில் ருசிப்பவர்களை மட்டுமே கண்கள் என்று அழைக்க முடியும், இறைவனை வணங்குபவர்கள் மட்டுமே கைகள், அவரை எப்போதும் நினைவில் கொள்பவர் மட்டுமே வாழ்க்கையில் நிறைவைக் கொண்டவர் என்று கூற முடியும்.” மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்க இறைவனின் அருளைத் தேடுவது தவறு என்று ஜகத்குரு கூறினார். நீங்கள் 10 நிமிடங்கள் தியானம், பிரார்த்தனை அல்லது ஜபத்தில் அமர்ந்தாலும், அதை முழு கவனத்துடன் செய்யுங்கள். இந்த நேரத்தில் அனைத்து தொந்தரவுகளிலிருந்தும் விலகி இருங்கள். அதில் உங்கள் மொபைல் போன்களை அணைப்பதும் அடங்கும்.

சனாதன தர்மத்தின் அடிப்படை சித்தாந்தங்கள் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறிய உபதேசம்

பரமாத்மா – படைப்பும் பாதுகாப்பும் கர்ம பலனும்

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்கள் சனாதன தர்மத்தின் முக்கியமான போதனைகளை விளக்கினார்.

சனாதன தர்மத்தின் படி:

- இந்த முழு பிரபஞ்சத்தையும் **இறைவனே படைத்தார்**
- அதனை **இறைவனே காத்து நடத்துகிறார்**
- மனிதர்களின் செயல்களின் பலன்களை **அவரே அளிக்கிறார்**

பக்தியுடன் அர்ப்பணிக்கப்படும் வழிபாடுகளையும் சமர்ப்பணங்களையும் இறைவன் ஏற்று, அதற்கேற்ப பக்தர்களை அருளால் ஆசீர்வதிக்கிறார்.

எனவே மனிதனின் வாழ்க்கை முழுவதும் **இறைவன் மீது உறுதியான நம்பிக்கையை** மையமாகக் கொண்டு இருக்க வேண்டும்.

ஒரே பரமன் – பல ரூபங்கள்

ஜகத்குரு உபநிஷத்திலிருந்து ஒரு வாக்கியத்தை மேற்கோள் காட்டினார்:

“त्वं जातो भवसि विश्वतोमुखः”

இதன் பொருள், **ஒரே பரமன் பல பெயர்களிலும் பல ரூபங்களிலும் வெளிப்படுகிறார்** என்பதாகும்.

எனவே பல தெய்வங்களுக்கிடையில் வேறுபாடு காணக் கூடாது. “யார் பெரியவர் – விஷ்ணுவா? சிவனா?” போன்ற கேள்விகள் கேட்பது சரியானது அல்ல.

அதே பரமசத்தியின் பல வடிவங்களாக:

- சிவன்
- விஷ்ணு
- பார்வதி
- விநாயகர்
- முருகன்
- ஐயப்பா

என பல தெய்வங்கள் வெளிப்படுகின்றன.

உடல் உறுப்புகளை இறை வழிபாட்டிற்குப் பயன்படுத்துதல்

ஜகத்குரு மேலும் ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் ஒரு அழகான உபதேசத்தை மேற்கோள் காட்டினார்:

**“सा रसना ते नयने तावेव करौ स एव कृतकृत्यः ।
या ये यौ यो भर्गं वदतीक्षेते सदार्चतः स्मरति ॥”**

இதன் பொருள்:

- இறைவனின் மகிமையைப் பாடும் **நாவே உண்மையான நாவாகும்**
- இறைவனின் திருவுருவத்தை ரசிக்கும் **கண்களே உண்மையான கண்கள்**
- இறைவனை வழிபடும் **கைகளே உண்மையான கைகள்**
- எப்போதும் இறைவனை நினைக்கும் மனிதனே **வாழ்க்கையின் நிறைவை அடைந்தவன்**

தூய்மையான பிரார்த்தனை

ஜகத்குரு மேலும் ஒரு முக்கியமான அறிவுரையையும் வழங்கினார்.

இறைவனைப் பிரார்த்திக்கும் போது **பிறருக்கு தீங்கு நேர வேண்டும்** என்று வேண்டுவது தவறானது.

பிரார்த்தனை எப்போதும் **தூய்மையானதும் உயர்ந்ததும்** ஆக இருக்க வேண்டும்.

ஒருவர் தினமும் சிறிது நேரம்:

- தியானம்
- பிரார்த்தனை
- ஜபம்

எதற்காக செலவிட்டாலும், அது **முழு மன ஒருமைப்பாட்டுடன்** செய்யப்பட வேண்டும்.

அந்த நேரத்தில் அனைத்து கவனச்சிதறல்களையும் தவிர்க்க வேண்டும். அவசியமெனில் **மொபைல் போன்களையும் அணைத்துவிட வேண்டும்** என்று ஜகத்குரு கூறினார்.

முடிவு

ஜகத்குரு வலியுறுத்திய முக்கிய கருத்துகள்:

- பரமன் ஒருவனே; ஆனால் பல ரூபங்களில் வெளிப்படுகிறார்
- தெய்வங்களுக்கிடையில் ஒப்பீடு அல்லது பகை மனப்பான்மை இருக்கக் கூடாது
- நம் பேச்சு, பார்வை, செயல்கள் மற்றும் எண்ணங்கள் அனைத்தும் இறைவனை நோக்கி இருக்க வேண்டும்
- குறைந்த நேரமானாலும் உண்மையான பக்தியுடன் செய்யப்படும் பிரார்த்தனை ஆன்மீக முன்னேற்றத்தை தரும்

சுருக்கமாக

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள் சனாதன தர்மத்தின் அடிப்படை போதனைகளை விளக்கினார்.

இந்த பிரபஞ்சத்தை படைத்து, காத்து நடத்தி மனிதர்களின் கர்ம பலன்களை அளிப்பதும் இறைவனே. எனவே வாழ்க்கை முழுவதும் இறைவன் மீது உறுதியான நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும்.

உபநிஷத்துகள் கூறுவது போல ஒரே பரமன் பல பெயர்களிலும் ரூபங்களிலும் வெளிப்படுகிறார். அதனால் சிவன், விஷ்ணு, பார்வதி, விநாயகர், முருகன், ஐயப்பன் ஆகியோர் அனைத்தும் ஒரே பரமசத்தியின் வெளிப்பாடுகளாக கருதப்பட வேண்டும்.

மேலும் ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் கூறியபடி நம் உடல் உறுப்புகள் அனைத்தும் இறைவனை நினைப்பதற்கும் வழிபடுவதற்கும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பிரார்த்தனை செய்யும் போது பிறருக்கு தீங்கு வேண்டாமல், தூய்மையான மனதுடன் செய்ய வேண்டும். சிறிது நேரமானாலும் முழு கவனத்துடன் செய்யப்படும் ஜபம் அல்லது தியானம் ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு வழிகாட்டும்.

முக்கிய உபதேசம்: ஒரே பரமன் பல ரூபங்களில் வெளிப்படுகிறார். பக்தி, நம்பிக்கை, மன ஒருமை ஆகியவற்றுடன் இறைவனை நினைத்து வாழ்வதே சனாதன தர்மத்தின் உண்மையான வழி.

Vijayayatra : Erode: MARCH 16 – 17, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/erode-march-16-17-2012/

15. அனுக்ரஹ பாஷணம் - திருப்பூர்

ஜகத்குரு அவர்கள் தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை பகவானால் உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளபடி நமக்கு அதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று கூறினார். **गीता सुगीता कर्तव्या किमन्यैः शास्त्रविस्तरैः । या स्वयं पद्मनाभस्य मुखपद्माद्विनिसृता ।।** "கீதை அர்ஜுனனுக்காக மட்டும் எழுதப்பட்டதல்லவா?" என்ற கேள்வி சிலருக்கு எழலாம். ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர் தனது பாஷ்யத்தில் கீதையில் எழுதுகிறார் – **"अर्जुनं निमित्तीकृत्य लोकाय भगवान् भगवद्गीताम् उपदिदेश"** அர்ஜுனனை நிமித்தமாக கொண்டு அனைவருக்கும் உபதேசித்தார்". பகவத் கீதை அனைத்து மனிதர்களுக்கும் பொதுவானது. எனவே ஒருவர் கீதையில் உள்ள பகவானின் வழிமுறைகளைப் பின்பற்ற முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

ஒருவர் ஒரு பட்டயக் கணக்காளராக மாற வேண்டுமானால், அவர் அந்த திசையில் தொடர்ந்து முயற்சி செய்ய வேண்டும். அவர் நிச்சயமாக சரியான நேரத்தில் வெற்றி பெறுவார். அதேபோல், ஒருவரின் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், ஒருவர் பகவானின் வழிமுறைகளைப் பின்பற்ற

முயற்சிக்க வேண்டும். கீதையில், அர்ஜுனன் இறைவனிடம், "இந்தச் செயல்கள் துன்பத்திற்கு வழிவகுக்கும் என்பதை அறிந்திருந்தும் மனிதன் ஏன் தவறான செயல்களில் ஈடுபடுகிறான்" என்று கேட்கிறான். இது நெருப்பு தோலை எரிக்கிறது என்பதை அறிந்திருந்தும் ஒரு நபர் நெருப்பைத் தொடுவதற்குச் சமம். இது அடிப்படையில் இரண்டு காரணங்களால் ஏற்படுகிறது என்று இறைவன் கூறுகிறார் - ஆசை மற்றும் கோபம். ஜகத்குரு இவற்றை ஒழிக்க வேண்டும் என்று கூறி, ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்துதல், அகங்காரத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல் மற்றும் பணிவை வளர்ப்பது மற்றும் இரக்கத்தை வளர்ப்பது ஆகியவற்றை ஆதரித்தார். இரக்கம் என்பது சாஸ்திரங்களில் **परदुःखप्रहाणेच्छा** – மற்றவர்களின் துன்பங்களை ஒழிக்கும் விருப்பம் என்று வரையறுக்கப்படுகிறது.

பகவத் கீதையின் முக்கியத்துவம் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறிய உபதேசம்

கீதையின் உயர்ந்த நிலை

ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் பகவத் கீதையின் உயர்ந்த முக்கியத்துவத்தை விளக்கினார்.

ஒரு பிரசித்தமான ஸ்லோகம் இவ்வாறு கூறுகிறது:

**“गीता सुगीता कर्तव्या किमन्यैः शास्त्रविस्तरैः ।
या स्वयं पद्मनाभस्य मुखपद्माद्विनिसृता ।।”**

இதன் பொருள்:

“கீதையை சரியாகக் கற்று புரிந்துகொண்டால், பல சாஸ்திரங்களை விரிவாகப் படிப்பதற்குத் தேவையில்லை. ஏனெனில் அது பத்மநாபன் எனப்படும் இறைவனின் திருவாயிலிருந்து நேரடியாக வெளிப்பட்டது.”

அதாவது ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தாமே கூறிய உபதேசம் என்பதால் கீதைக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் உள்ளது.

கீதை அர்ஜுனனுக்கே சொன்னதா?

சிலர் கீதை **அர்ஜுனனுக்காக மட்டுமே கூறப்பட்டது** என்று நினைக்கலாம். ஆனால் ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் தமது பாஷ்யத்தில் இவ்வாறு விளக்குகிறார்:

“अर्जुनं निमित्तीकृत्य लोकाय भगवान् भगवद्गीताम् उपदिदेश”

அதாவது:

“அர்ஜுனனை ஒரு காரணமாகக் கொண்டு, உலக மக்களின் நலனுக்காக பகவான் கீதையை உபதேசித்தார்.”

எனவே அர்ஜுனனை நிமித்தமாக கொண்டு மனித குலத்தையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். கீதையின் செய்தி **முழு மனித குலத்திற்குமானது**.

முயற்சி அவசியம்

ஜகத்குரு ஒரு நடைமுறை உதாரணத்தை கூறினார். ஒருவர் **சார்ட்டர்டு அக்கவுண்டண்ட்** ஆக வேண்டும் என்றால்:

- தொடர்ந்து படிக்க வேண்டும்
- கடினமாக உழைக்க வேண்டும்
- பல ஆண்டுகள் முயற்சி செய்ய வேண்டும்

அப்போதுதான் வெற்றி கிடைக்கும்.

அதேபோல் மனித வாழ்க்கையின் நோக்கம் நிறைவேறுவதற்கு:

- பகவத் கீதையின் போதனைகளை **படிப்பது மட்டும் போதாது**
- அவற்றை **நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்**

தவறு என்பதை அறிந்தும் ஏன் மனிதன் தவறு செய்கிறான்?

அர்ஜுனன் பகவானிடம் ஒரு முக்கியமான கேள்வியை கேட்டான்:

“ஒரு செயல் தவறு என்று தெரிந்தும், அது துன்பத்தை தரும் என்று தெரிந்தும் மனிதன் ஏன் அதைச் செய்கிறான்?”

உதாரணமாக, ஒருவர் **நெருப்பைத் தொட்டால் எரியும் என்று தெரிந்தும்** அதைத் தொடுவது போல.

இதற்கு பகவான் கிருஷ்ணர் பதில் கூறுகிறார்:

அதற்குக் காரணமான இரண்டு சக்திகள்:

- **காமம் (ஆசை)**
- **க்ரோதம் (கோபம்)**

இவை மனிதனை தவறான செயல்களுக்குத் தள்ளுகின்றன.

வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய குணங்கள்

ஜகத்குரு மனிதர்கள் சில நற்குணங்களை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினார்:

- ஆசைகளை கட்டுப்படுத்துதல்
- அகந்தையை கட்டுப்படுத்துதல்
- தாழ்மை
- கருணை

சாஸ்திரங்களில் கருணையின் அர்த்தம்

சாஸ்திரங்கள் கருணையை இவ்வாறு வரையறுக்கின்றன:

“परदुःखप्रहाणेच्छा”

அதாவது: **“பிறரின் துன்பத்தை நீக்க வேண்டும் என்ற உண்மையான விருப்பம்.”**

கருணை என்பது ஒருவரைப் பார்த்து வருந்துவது மட்டும் அல்ல. **அவரது துன்பத்தை நீக்க முயற்சி செய்வதே உண்மையான கருணை.**

முடிவு

ஜகத்குரு வலியுறுத்திய முக்கிய கருத்துகள்:

- பகவத் கீதை மனித வாழ்க்கைக்கான **உலகளாவிய வழிகாட்டி**
- ஆசையும் கோபமும் மனிதனை தவறான பாதைக்கு இட்டுச் செல்கின்றன
- தாழ்மை, கருணை, தன்னடக்கம் போன்ற குணங்களை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்

சுருக்கமாக

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள் பகவத் கீதையின் முக்கியத்துவத்தை விளக்கினார்.

கீதை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானால் நேரடியாக உபதேசிக்கப்பட்டதால் அது மிக உயர்ந்த சாஸ்திரமாக கருதப்படுகிறது.

அது அர்ஜுனனுக்காக மட்டுமல்ல; மனித குலம் முழுவதற்குமான உபதேசம் என்று ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் விளக்குகிறார்.

மனிதன் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை அடைய கீதையின் போதனைகளை **படிப்பது மட்டும் அல்ல, நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்**.

மேலும் மனிதனை தவறான செயல்களுக்கு இட்டுச் செல்லும் **காமம் (ஆசை)** மற்றும் **க்ரோதம் (கோபம்)** ஆகியவற்றை கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.

சாஸ்திரங்கள் கூறுவது போல **பிறரின் துன்பத்தை நீக்க வேண்டும் என்ற உண்மையான விருப்பமே கருணை**.

முக்கிய உபதேசம்: பகவத் கீதை வாழ்க்கைக்கான ஒரு உலகளாவிய வழிகாட்டி. ஆசை மற்றும் கோபத்தை கட்டுப்படுத்தி, தாழ்மை மற்றும் கருணையுடன் வாழ்ந்தால் மனிதன் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை அடைய முடியும்.

Vijayayatra : MARCH 17 – 20, 2012 at Tiruppur
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/sringeri-march-17-20-2012/

16. அனுக்ரஹ பாஷணம் (1) - கோயம்புத்தூர்

ஜகத்குரு அவர்கள் தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், ஒருவர் கற்றவராக இருந்தாலும் சரி, செல்வந்தராக இருந்தாலும் சரி, சக்தி வாய்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி, தர்மம் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறினார். தர்மம் அழிந்து கொண்டிருக்கும் போது, இறைவன் தானே அதைப் பாதுகாக்க அவதரித்து வருகிறார் என்பதை உணரும்போது, தர்மத்தின் மகத்துவத்தை உணர முடியும். ஒரு நிறுவனத்தில் கூட, ஒரு பிரச்சினை தனக்குக் கீழ் உள்ள அனைவராலும் தீர்க்கப்படாவிட்டால் மட்டுமே அதைத் தீர்க்க தலைவர் தலையிடுகிறார். தலைவர் தலையிடும் அளவுக்கு அந்தப் பிரச்சினை முக்கியமானதாக இருக்க வேண்டும். தர்மத்திலும் அப்படித்தான். தர்மம் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகும் போது, இறைவன் தானே தலையிட்டு அதைப் பாதுகாக்கிறார். தர்மத்தின் மகத்துவம் அப்படித்தான்.

மக்களுக்கு தொலைக்காட்சி பார்க்கவும், செய்திகளைப் படிக்கவும், வீண் பேச்சுகளில் நேரத்தை வீணடிக்கவும் நேரம் இருக்கிறது, ஆனால் வேத கர்மாக்களைச் செய்வதிலிருந்து தங்களைத் தவிர்த்துக் கொள்ளவும் நேரம் இருக்கிறது. ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் **वेदो नित्यमधीयतां तदुदितं कर्म स्वनुष्ठीयतां तेनेशस्य विधीयतामपचितिः** உபதேசித்துள்ளார் – தினசரி வேதங்களில் விதிக்கப்பட்ட கர்மாக்களை நம்பிக்கையுடன் செய்யுங்கள். அத்தகைய செயல்பாட்டின் மூலம், இறைவனை வணங்குங்கள்.

வேத கர்மாக்கள் எவ்வாறு இறைவனை வணங்குவதாகும்? **“श्रुतिस्मृती ममैवाज्ञे”** - ஸ்ருதி (வேதங்கள்) மற்றும் ஸ்மிருதிகள் (தர்ம சாஸ்திரங்கள்), என் கட்டளைகள் என்று பகவான் கூறியுள்ளார். ஆகவே, ஒருவர் இறைவனை வணங்குவதாகச் சொன்னாலும், அவருடைய கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்றால், அவர் இறைவனை வணங்குவதாகக் கூற முடியுமா? கோயம்புத்தூரில் தான் இருப்பதில் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்திய ஜகத்குரு, நகரத்திற்கு ஏன் அப்படிப் பெயரிடப்பட்டது என்பதற்கான விளக்கத்தை அளித்த பரமகுருவின் வார்த்தைகளை நினைவு கூர்ந்தார் - ஒரு காலத்தில் கோயம்புத்தூர் பல ஆஸ்திகர்களின் தாயகமாக இருந்தது, அவர்கள் தங்களை **“कोSयमात्मा?”** என்று கேட்டு ஆன்மீக விசாரணையில் ஈடுபட்டிருந்தனர் - இந்த ஆத்மா யார்? - இங்குள்ள மக்கள் தொடர்ந்து இந்தக் கேள்வியைப் பற்றி சிந்தித்ததால் தான் கோயம்புத்தூருக்கு அந்தப் பெயர் வந்தது.

தர்மத்தின் மகத்துவம் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறிய உபதேசம்

அனைவரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டியது தர்மம்

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், **தர்மம் அனைவராலும் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும்** என்று வலியுறுத்தினார்.

ஒருவர்:

- கல்வியுள்ளவராக இருந்தாலும்
- செல்வந்தராக இருந்தாலும்
- அதிகாரம் பெற்றவராக இருந்தாலும்

தர்மத்தை பின்பற்ற வேண்டிய கடமையிலிருந்து யாரும் விலக முடியாது.

தர்மத்தை காக்க இறைவன் அவதரிக்கிறார்

ஜகத்குரு தர்மத்தின் மகத்துவத்தை விளக்கும் போது ஒரு எளிய உதாரணத்தை கூறினார்.

ஒரு நிறுவனத்தில் ஒரு பிரச்சினை ஏற்பட்டால்:

- அதை கீழ்நிலை அதிகாரிகள் தீர்க்க முடியாத போது மட்டுமே
- நிறுவனத்தின் தலைவர் நேரடியாக தலையிடுவார்.

அதேபோல், உலகில் **தர்மம் பாதிக்கப்படும் போது** மற்றும் அதை சாதாரண வழிகளில் காக்க முடியாதபோது, **இறைவன் தாமே அவதரித்து தர்மத்தை காப்பாற்றுகிறார்.**

இதுவே தர்மத்தின் உயர்ந்த முக்கியத்துவத்தை காட்டுகிறது.

வேதக் கடமைகளை புறக்கணித்தல்

இன்றைய வாழ்க்கையில் ஒரு பொதுவான குறைபாட்டை ஜகத்குரு குறிப்பிட்டார்.

பலர்:

- தொலைக்காட்சி பார்க்க
- செய்தித்தாள்கள் படிக்க
- பயனற்ற பேச்சுகளில் ஈடுபட

நேரம் செலவிடுகிறார்கள்.

ஆனால் **வேதங்களில் கூறப்பட்ட கர்மங்களைச் செய்ய நேரமில்லை** என்று கூறுகிறார்கள்.

இதனை நினைவூட்டுவதற்காக ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் இவ்வாறு அறிவுறுத்துகிறார்:

**"वेदो नित्यमधीयतां तदुदितं कर्म स्वनुष्ठीयताम् ।
तेनेशस्य विधीयतामपचितिः ॥"**

இதன் பொருள்:

- வேதங்களை தினமும் படிக்க வேண்டும்
- அவற்றில் கூறப்பட்ட கர்மங்களை உண்மையுடன் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்
- அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் இறைவனை வழிபட வேண்டும்

வேதக் கர்மங்களைச் செய்வது இறைவன் வழிபாடு

ஜகத்குரு மேலும் விளக்கினார். இறைவன் தாமே இவ்வாறு கூறியுள்ளார்:

"श्रुतिस्मृती ममैवाज्ञे"

அதாவது:

"வேதங்களும் தர்மசாஸ்திரங்களும் என்னுடைய ஆணைகள்."

எனவே ஒருவர்:

- இறைவனை வழிபடுகிறேன் என்று கூறி
- ஆனால் அவருடைய ஆணைகளைப் பின்பற்றவில்லை என்றால்

அதை உண்மையான வழிபாடு என்று கூற முடியாது.

கோயம்புத்தூர் நகரத்தின் ஆன்மீக முக்கியத்துவம்

ஜகத்குரு கோயம்புத்தூர் நகரத்தில் இருப்பதில் பெரும் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தினார். அவரது பரமகுரு கூறிய ஒரு விளக்கத்தை அவர் நினைவுகூர்ந்தார்.

முன்னொரு காலத்தில் இந்தப் பகுதியில் பல **ஆஸ்திகர்கள்** வாழ்ந்து, ஆன்மீக சிந்தனையில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

அவர்கள் அடிக்கடி ஒரு கேள்வியை தியானித்தனர்:

“कोऽयमात्मा?”
“இந்த ஆத்மா யார்?”

இவ்வாறு ஆத்மத் தத்துவத்தை ஆழமாக ஆராய்ந்ததால், இந்த இடம் பின்னர் **கோயம்புத்தூர்** என அழைக்கப்பட்டது என்று கூறப்படுகிறது.

முடிவு

ஜகத்குரு வலியுறுத்திய முக்கிய கருத்துகள்:

- தர்மத்தை அனைவரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்
- தர்மம் குன்றும் போது அதை காக்க இறைவன் தாமே அவதரிக்கிறார்
- வேதங்களைப் படித்து அவற்றில் கூறப்பட்ட கர்மங்களைச் செய்வதே உண்மையான இறை வழிபாடு
- ஆன்மீக சிந்தனையுடன் வாழும் வாழ்க்கை மனிதனை உயர்ந்த நிலைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது

சுருக்கமாக

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள் **தர்மத்தின் மகத்துவத்தை** விளக்கினார்.

ஒருவர் கல்வியுள்ளவராக இருந்தாலும், செல்வந்தராக இருந்தாலும் அல்லது அதிகாரம் பெற்றவராக இருந்தாலும் **தர்மத்தை பின்பற்ற வேண்டியது அவசியம்**.

உலகில் தர்மம் பாதிக்கப்படும் போது அதை காப்பாற்ற **இறைவன் தாமே அவதரிக்கிறார்**.

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் கூறியபடி, **வேதங்களை தினமும் படித்து அவற்றில் கூறப்பட்ட கர்மங்களைச் செய்வது இறைவனை வழிபடுவதற்கு சமம்**.

இறைவன் தாமே வேதங்களையும், ஸ்மிருதிகளையும் தமது ஆணைகள் என்று கூறியுள்ளார். எனவே அவற்றை பின்பற்றாமல் இறைவனை வழிபடுவதாக கூற முடியாது.

மேலும் கோயம்புத்தூர் நகரம் ஆன்மீக சிந்தனையில் ஈடுபட்ட ஆஸ்திகர்கள் வாழ்ந்த புனித இடமாக கருதப்படுகிறது.

முக்கிய உபதேசம்:
தர்மத்தை உண்மையுடன் கடைப்பிடித்து, வேதக் கடமைகளை செய்து, ஆன்மீக சிந்தனையுடன் வாழ்வதே மனித வாழ்க்கையின் உயர்ந்த வழியாகும்.

17. அனுக்ரஹ பாஷணம் (2) - கோயம்புத்தூர்

ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், வால்மீகி ராமாயணம் ஸ்ரீ ராமர் 11,000 ஆண்டுகள் **(दशसहस्र-दशशत-वर्षाणि)** ஆட்சி செய்ததாகவும், அந்தக் காலத்தில் தர்மம் மட்டுமே நிலவியதாகவும் கூறுகிறார். ஒரு குடிமகனின் மகன் அகால மரணமடைந்தாலும், ஸ்ரீ ராமரால் மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார். ஸ்ரீ ராமரின் தர்மக் காப்பின் சக்தி இதுதான். ராம நவராத்திரியை ஒருவர் நேரில் கொண்டாட முடியாவிட்டாலும், கொண்டாட்டங்கள் நடைபெறும் இடங்களுக்குச் சென்று பங்கேற்கலாம். கடந்த 65 ஆண்டுகளாக கொண்டாட்டங்கள் நடைபெற்று வரும் ஆர்.எஸ்.புரத்தில் ராமோத்சவத்தின் ஏற்பாட்டாளர்களின் முயற்சிகளை ஜகத்குரு பாராட்டினார்.

ஸ்ரீ ராம அரசாட்சியின் மகத்துவமும் ஸ்ரீ ராமநவமியின் முக்கியத்துவமும் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறிய உபதேசம்

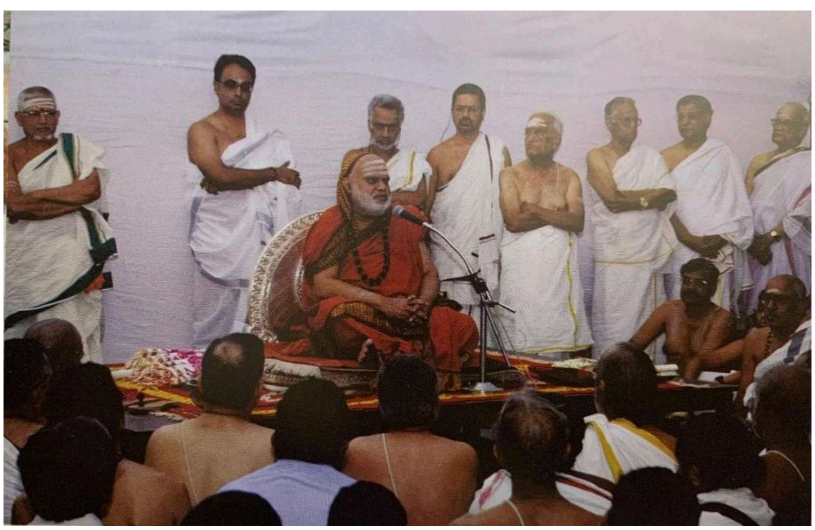

ஸ்ரீ ராமரின் சிறந்த அரசாட்சி

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்கள் வால்மீகி ராமாயணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ ராமர் அரசாட்சியின் மகத்துவத்தை எடுத்துரைத்தார்.

ராமாயணத்தில் கூறப்படுவதுபோல், ஸ்ரீ

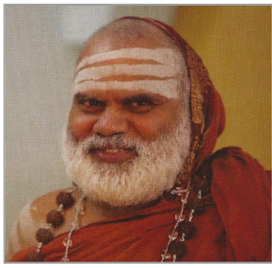
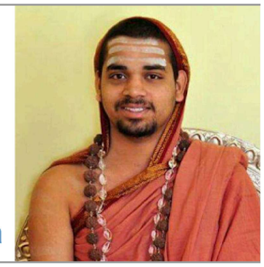

ராமர் **11,000 ஆண்டுகள்** அரசாட்சியை நடத்தியதாக குறிப்பிடப்படுகிறது. இதை ஸம்ஸ்கிருதத்தில்:

"दशसहस्र-दशशत-वर्षाणि"

என்று கூறுகின்றனர்.

அந்த காலத்தில் முழு அரசாட்சியிலும் **தர்மம் மட்டுமே நிலவியது**. நீதியும், நேர்மையும், கருணையும் நிரம்பிய அரசாட்சி அது.

ராமராஜ்யத்தில் தர்மத்தின் சக்தி

ஜகத்குரு விளக்கியதாவது, ஸ்ரீ ராமர் தர்மத்தை உறுதியாகப் பின்பற்றியதால், அந்த அரசாட்சியில் வாழ்ந்த அனைத்து உயிர்களும் பாதுகாப்பும் நலனும் பெற்றனர்.

ஒரு மரபுக் கதையின் படி, ஒரு குடிமகனின் மகன் **அகால மரணம் அடைந்தபோது**, ஸ்ரீ ராமர் தனது தர்மநிஷ்டையின் சக்தியால் அவனை மீண்டும் உயிர்ப்பித்தார் என்று கூறப்படுகிறது.

இதன் மூலம்:

- ஒரு அரசன் தர்மத்தைப் பின்பற்றினால்
- அதன் பலன் முழு சமுதாயத்துக்கும் கிடைக்கும்

என்பது விளங்குகிறது.

இந்த உயர்ந்த அரசாட்சி **"ராமராஜ்யம்"** என்று அழைக்கப்படுகிறது — அதாவது **தர்மத்தின் அடிப்படையில் இயங்கும் சிறந்த ஆட்சி முறை**.

ராம நவராத்திரியில் பங்கேற்பது

ஜகத்குரு பக்தர்களை ஸ்ரீ ராமநவமி விழாக்களில் பங்கேற்க ஊக்குவித்தார். ஒருவரால் வீட்டில் நேரடியாக இந்த விரதங்களையும் பூஜைகளையும் செய்ய முடியாவிட்டாலும், ஆன்மீக பலனைப் பெறலாம்.

அதற்காக:

- கோவில்களில் நடைபெறும் விழாக்களில் கலந்து கொள்ளலாம்
- ராமாயண உபந்யாசங்களை கேட்கலாம்
- பக்தி நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்கலாம்

ராமோற்சவத்தின் பாராட்டு

ஜகத்குரு குறிப்பாக ஆர்.எஸ்.புரம் பகுதியில் நடைபெறும் **ராமோற்சவ விழாவை** பாராட்டினார்.

இந்த விழா **65 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக** தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இதன் மூலம் அந்த பகுதியின் பக்தி மரபும் கலாச்சார பாரம்பரியமும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

முடிவு

ஜகத்குரு வலியுறுத்திய முக்கிய கருத்துகள்:

- ஸ்ரீ ராம அரசாட்சி தர்மத்தின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு
- தர்மம் நிலைத்தால் சமுதாயம் வளரும்
- ஸ்ரீ ராம நவராத்திரி போன்ற பக்தி விழாக்களில் பங்கேற்பது ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு உதவும்

சுருக்கமாக

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்கள் ஸ்ரீ ராமர் அரசாட்சியின் மகத்துவத்தை எடுத்துரைத்தார்.

வால்மீகி ராமாயணத்தில் கூறுவது போல, ஸ்ரீ ராமர் **11,000 ஆண்டுகள்** தர்மத்தின் அடிப்படையில் ஆட்சி செய்தார். அந்த காலத்தில் நீதியும் நல்வாழ்வும் நிலவின.

ராமரின் தர்மநிஷ்டையின் சக்தி மக்களை பாதுகாத்ததாக ராமாயண மரபில் கூறப்படுகிறது. இதனால் தர்மத்தின் முக்கியத்துவம் வெளிப்படுகிறது.

மேலும் பக்தர்கள் ராம நவராத்திரி மற்றும் ராமோற்சவம் போன்ற விழாக்களில் பங்கேற்று, ஸ்ரீ ராமர் அவர்களின் தர்மத்தை நினைவுகூர வேண்டும் என்று ஜகத்குரு அறிவுறுத்தினார்.

முக்கிய உபதேசம்: ஸ்ரீ ராம அரசாட்சி தர்மத்தின் சிறந்த மாதிரி. அந்த தர்ம சிந்தனையை நினைவில் கொண்டு வாழ்வதற்கு ஸ்ரீ ராம நவமி போன்ற பக்தி விழாக்களில் பங்கேற்பது மிகவும் பயனுள்ளதாகும்.

18. அனுக்ரஹ பாஷணம் (3) - கோயம்புத்தூர்

ஜகத்குரு அவர்கள் தனது அனுகிரஹ பாஷணத்தில், தர்மம் மட்டுமே நன்மையை விளைவிக்கும் என்பதால், மக்கள் தர்மத்தின் மீது சாய்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதே ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியாரின் நோக்கம் என்று கூறினார். அதர்மம் எவ்வளவு பெரியதாக இருந்தாலும் ஒருவரின் வீழ்ச்சிக்கு இட்டுச் செல்லும் என்பதால் அதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ ஹனுமான் வால்மீகி ராமாயணத்தின் சுந்தர காண்டத்தில் ராவணன் சொர்க்கம் உட்பட அனைத்து உலகங்களையும் ஆள முடியும் என்று வெளிப்படுத்துகிறார், ஆனால் அவரது அதர்மத்திற்காக அவனால் முடியாது.

यद्यधर्मो न बलवान् स्यादयं राक्षसेश्वरः ।
स्यादयं सुरलोकस्य सशक्रस्यापि रक्षिता ।।

எனவே மனிதனுக்கு சரியான பாதையைக் காட்டுபவர் ஒருவர் இருக்க வேண்டும், அதனால்தான் ஒரு குரு இருக்க வேண்டும், அதனால்தான் ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் இந்த குரு பரம்பரையை நிறுவினார். குருவின் அறிவுரைகளைக் கேட்டு செயல்பட மக்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்று ஜகத்குரு சுட்டிக்காட்டினார். ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியாரின் வார்த்தைகளை இவ்வாறு மேற்கோள் காட்டினார் –

कोऽन्धः? – योऽकार्यरतः

को बधिरो? – यो हितानि न शृणोति ।

को मूकः? – यः काले प्रियाणि वक्तुं न जानाति ॥

குருடர் யார்? தவறான செயல்களில் தொடர்ந்து ஈடுபடுபவர்.

யார் காது கேளாதவர்? சரியான அறிவுரைகளைக் கேட்காதவர்.

ஊமை யார்? நேரம் கிடைக்கும் போது இனிமையாகப் பேசத் தெரியாதவன்.

குருவின் அறிவுரைகளுக்கு செவிடாக இருக்கக் கூடாது என்று ஜகத்குரு கூறினார். மக்கள் தங்கள் வயிற்றை நிரப்ப பல்வேறு செயல்களில் ஈடுபட்டாலும், அவர்கள் ஒருபோதும் தர்மத்திலிருந்து விலகக்கூடாது.

ஜகத்குருவும் தான் அடிப்படையில் ஒரு சந்நியாசி என்றும், பீடாதிபதி என்றும் கூறினார். மஹாஸ்வாமிகள் பகவத் கீதையையும் மேற்கோள் காட்டினார் - **न प्रहृष्येत्प्रियं प्राप्य नोद्विजेत्प्राप्य चाप्रियम्** (ஞானி விரும்பத்தக்கதைப் பெற்றதில் மகிழ்ச்சியடைவதில்லை, வெறுக்கத்தக்கதைப் பெற்றதில் துக்கப்படுபவர்களும் இல்லை). தர்மம் மற்றும் வேதாந்தத்தின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றுவதும், பொதுவில் பேசும்போது இந்தத் தலைப்புகளைப் பற்றி மட்டுமே பேசுவதும்

அவரது கடமையாகும். மக்கள் மீண்டும் மீண்டும் சொல்லப்பட்ட பிறகும் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கத் தயாராக இல்லாத போது, விஜய யாத்திரையை மேற்கொள்வதன் பயன் என்ன? ஆனாலும், யாத்திரையை மேற்கொள்வதற்காக அவர் தேவி மற்றும் அவரது குருவிடமிருந்து பிரேரணை (உத்வேகம்) பெற்றார், மேலும் நூற்றுக்கணக்கானவர்களில் குறைந்தபட்சம் ஒருவர் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கத் தீர்மானிக்கலாம் என்ற உண்மையைக் குறிப்பிட்டார்.

தர்மத்தின் மீது மனப்பாங்கு - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறிய உபதேசம்

தர்மத்தை நோக்கி மனிதரை வழிநடத்தும் பணி

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் முக்கியமான பணி மனிதர்களை **தர்மத்தின் பாதைக்கு வழிநடத்துவதே** என்று விளக்கினார்.

ஏனெனில்:

- **தர்மம்** மனிதனை உயர்வுக்கு அழைத்துச் செல்கிறது
- **அதர்மம்** எவ்வளவு சக்தி உள்ளவராக இருந்தாலும் இறுதியில் வீழ்ச்சியையே ஏற்படுத்தும்

அதர்மம் ஏற்படுத்தும் வீழ்ச்சி

ஜகத்குரு அவர்கள் வால்மீகி ராமாயணத்தில் உள்ள சுந்தரகாண்ட பகுதியில் ஹனுமார் அவர்கள் ராவணனை குறித்து கூறிய ஒரு வாக்கியத்தை எடுத்துக்காட்டினார்:

**“यद्यधर्मो न बलवान् स्यादयं राक्षसेश्वरः ।
स्यादयं सुरलोकस्य सशक्रस्यापि रक्षिता ॥”**

இதன் பொருள்: “இந்த ராட்சசர்களின் அரசனாகிய இராவணன் அதர்மத்தில் மூழ்காமல் இருந்திருந்தால், அவன் இந்திரன் உட்பட தேவர்களின் உலகத்தையே காப்பாற்றும் அளவிற்கு உயர்ந்தவன் ஆகி இருப்பான்.”

இதன் மூலம்:

- இராவணனுக்கு மிகுந்த சக்தியும் திறமையும் இருந்தது
- ஆனால் **அதர்மத்தைப் பின்பற்றியதால் அவன் அழிந்தான்**

என்பது தெளிவாகிறது.

குருவின் முக்கியத்துவம்

மனிதர்கள் தர்மப் பாதையில் நடக்க **ஒரு குருவின் வழிகாட்டுதல் அவசியம்** என்று ஜகத்குரு கூறினார்.

இதற்காகவே ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் **குரு பரம்பரையை** நிறுவினார். இதனால் ஆன்மீக அறிவும் தர்ம போதனையும் தலைமுறைகள் வழியாக தொடர்கிறது.

ஆனால்:

- குரு இருப்பது மட்டும் போதாது
- அவரது உபதேசத்தை **கேட்டு பின்பற்றும் மனப்பான்மை** இருக்க வேண்டும்.

ஆதி சங்கராசார்யரின் உபதேசம்

ஜகத்குரு ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களிடம் கூறப்படும் ஒரு போதனையை மேற்கோள் காட்டினார்:

"कोऽन्धः? – योऽकार्यरतः ।
को बधिरः? – यो हितानि न शृणोति ।
को मूकः? – यः काले प्रियाणि वक्तुं न जानाति ॥"

இதன் பொருள்:

- **யார் குருடன்?** – தவறான செயல்களில் ஈடுபடுபவன்
- **யார் காது கேளாதவன்?** – நல்ல அறிவுரைகளை கேட்க மறுப்பவன்
- **யார் ஊமன்?** – சரியான நேரத்தில் இனிமையான வார்த்தைகளைப் பேசத் தெரியாதவன்

எனவே **குருவின் அறிவுரையை கேட்காமல் இருப்பது மிகப்பெரிய தவறு** என்று ஜகத்குரு வலியுறுத்தினார்.

தர்மத்திலிருந்து ஒருபோதும் விலகக்கூடாது

மனிதர்கள் வாழ்க்கையில்:

- தொழில் செய்யலாம்
- குடும்ப பொறுப்புகளை நிறைவேற்றலாம்

- வாழ்வாதாரத்திற்காக பல செயல்களில் ஈடுபடலாம்

ஆனால் எந்த சூழலிலும் **தர்மத்தின் பாதையிலிருந்து விலகக்கூடாது**.

சந்நியாசியின் கடமை

ஜகத்குரு தமது சொந்த கடமையைப் பற்றியும் பேசினார்.

ஒரு சந்நியாசியும் பீடாதிபதியும் செய்ய வேண்டியது:

- தர்மத்தையும்
- வேதாந்த தத்துவத்தையும்

மக்களுக்கு போதிப்பதே.

அதற்காக அவர் பகவத் கீதையில் கூறப்பட்டுள்ள ஒரு ஸ்லோகத்தை மேற்கோள் காட்டினார்:

“न प्रहृष्येत् प्रियं प्राप्य नोद्विजेत् प्राप्य चाप्रियम्”

இதன் பொருள்:

உண்மையை அறிந்த ஞானி, இனிமையானதைப் பெற்றாலும் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடையமாட்டார்; துன்பமானதைச் சந்தித்தாலும் கலங்கமாட்டார்.

விஜய யாத்திரையின் நோக்கம்

ஜகத்குரு தனது **விஜய யாத்திரையின் நோக்கத்தையும்** விளக்கினார்.

சில நேரங்களில்:

- பலர் தர்மத்தைப் பின்பற்றத் தயாராக இல்லாமல் இருக்கலாம்
- பல முறை கூறினாலும் அதை ஏற்காமல் இருக்கலாம்

அப்படியிருந்தாலும், **தெய்வத்தின் அருள் மற்றும் குருவின் பிரேரணை** காரணமாக அவர் இந்த யாத்திரையை மேற்கொள்கிறார்.

நூறு பேரில் ஒருவராவது:

- இந்த உபதேசத்தை மனதில் ஏற்று
- தர்மத்தின் பாதையில் நடக்கத் தொடங்கினால்

அந்த முயற்சி **மிகப் பெரிய வெற்றியாகும்** என்று அவர் கூறினார்.

முடிவு

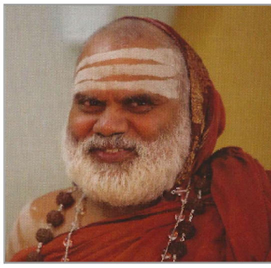
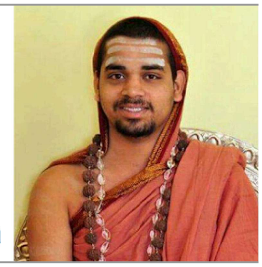

ஜகத்குரு வலியுறுத்திய முக்கிய கருத்துகள்:

- தர்மமே மனித வாழ்க்கையின் உண்மையான நன்மையை தருகிறது
- அதர்மம் இறுதியில் வீழ்ச்சியையே தரும்
- குருவின் வழிகாட்டுதல் அவசியம்
- குருவின் அறிவுரையை மனமுவந்து கேட்டு பின்பற்ற வேண்டும்
- சிலர் மட்டுமே அதை ஏற்றாலும் தர்மப் போதனை தொடர்ந்து பரவ வேண்டும்

சுருக்கமாக

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் பணி, மனிதர்களை **தர்மத்தின் பாதைக்கு வழிநடத்துவதாக** இருந்தது என்று விளக்கினார்.

வால்மீகி ராமாயணத்தில் ஹனுமான் அவர்கள் கூறியது போல, ராவணன் மிகுந்த சக்தி கொண்டவனாக இருந்தாலும் அதர்மத்தின் காரணமாக அவன் அழிந்தான்.

எனவே மனிதர்களுக்கு தர்மப் பாதையில் நடக்க **குருவின் வழிகாட்டுதல் அவசியம்**.

அதற்காகவே ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் குரு பரம்பரையை நிறுவினார்.

மனிதன் உலக வாழ்க்கையில் பல செயல்களில் ஈடுபட்டாலும் **தர்மத்தின் பாதையிலிருந்து விலகக்கூடாது**.

முக்கிய உபதேசம்: தர்மமே மனிதனை உயர்வுக்கு அழைத்துச் செல்லும் பாதை. குருவின் உபதேசத்தை கேட்டு, தர்மத்தைப் பின்பற்றி வாழ்வதே உண்மையான ஆன்மீக முன்னேற்றமாகும்.

19. அனுக்ரஹ பாஷணம் (4) - கோயம்புத்தூர்

ஆனைகட்டி ஆர்ஷ வித்யா குருகுலத்தில் ஜகத்குரு சங்கராச்சாரியார் ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாரதி தீர்த்த மகாஸ்வாமிஜிக்கு பூர்ணகும்ப மரியாதையுடன் வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ தட்சிணாமூர்த்தியை தரிசனம் செய்த பிறகு, ஜகத்குருவை குருகுலத்தின் நிறுவனரும் வேதாந்தத்தின் ஆசிரியருமான சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி வரவேற்றார். சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி ஜகத்குருவுக்கு 62 ருத்ராட்ச மாலையை வழங்கினார்.

நிகழ்ச்சியில் பேசிய சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி, ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியாருக்குப் பயன்படுத்தப்படும் பிரபலமான **श्रुतिस्मृतिपुराणानाम् आलयम्** - ஸ்ருதி, ஸ்மிருதி மற்றும் புராணங்கள் நமது வேதங்களை உருவாக்குகின்றன -

அவை அனைத்தும் நமது வேதத்திற்குத் தகுதியானவை - அவை அனைத்தும் நமக்குத் தெரியும். இந்த மூன்றிற்கு வெளியே எதுவும் இல்லை. **"आलयं"** என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் "**आसमन्तात् लीयन्ते अस्मिन्**" – மூவரும் தங்கள் இருப்பிடத்தை, தங்கள் சன்னதியை ஆதி சங்கரரில் கண்டார்கள். நமது ஆச்சார்யரான ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாரதி தீர்த்த மகாஸ்வாமிஜிக்கு நாம் சொல்லக்கூடிய அதே வார்த்தைகள். சிருங்கேரி பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பவர் மரியாதை பெறுவார். அதுதான் பீடத்தின் மகத்துவம். அதே நேரத்தில், பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பவர் பீடத்திற்கு மரியாதை கொண்டு வர வேண்டும். அதைத்தான் நமது ஆச்சார்யர் செய்துள்ளார்.

ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், சனாதன தர்மத்தைப் பாதுகாக்கவும் வேதாந்த தத்துவத்தை விளக்கவும் பரமேஸ்வரர் ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத்பாதராக அவதரித்தார் என்று கூறினார்.

தனது விளக்கவுரைகள் மூலம், அத்வைதம் என்பது உபநிஷத்துக்கள் நிறுவப்பட்ட முடிவு என்பதை அவர் நிறுவினார். ஆதிசங்கரர் அத்வைதத்தின் தத்துவத்தை அறிமுகப்படுத்தினார் என்று பலர் தவறாக நினைக்கிறார்கள். வேத வியாசர் போன்ற ரிஷிகள் மூலம் வந்த வைதிகப் பரம்பரையில் அத்வைதத் தத்துவத்தை விளக்கி விரிவாகச் சொன்னார்.

இவ்வாறு ஒரு சம்பிரதாயத்தின் மூலம் வந்துள்ளது. ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் தைத்திரீய உபநிஷத் பாஷ்யத்தின் தொடக்கத்தில் எழுதுகிறார்,

यैरिमे गुरुभिः पूर्वं पदवाक्यप्रमाणतः ।
व्याख्याताः सर्ववेदान्ताः तान्नित्यं प्रणतोऽस्म्यहम् ।।

பாத (வியாகரணம்), வாக்யம் (மீமாம்சம்) மற்றும் பிரமனை (நியாயம்) ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி வேதாந்தத்தைப் பற்றி முன்னர் கருத்து தெரிவித்த அனைத்து குருக்களுக்கும் நான் வணங்குகிறேன். ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியாரை சோதிக்க பகவான் வேத வியாசர் வந்தபோது, ஆச்சார்யாரின் பதில்களால் மகிழ்ச்சியடைந்து, அவரது விளக்கவுரை என்றென்றும் பிரகாசிக்கும் என்றும், இணையற்றதாக இருக்கும் என்றும் ஆசீர்வதித்தார். அதனால்தான் ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியாரின் காலத்திற்குப் பிறகு பிரம்ம சூத்திரங்களுக்கு மற்ற விளக்கவுரைகள் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், அவரது விளக்கவுரை முதன்மையானது.

ஜகத்குரு சம்பிரதாயத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி, குருவால் கற்பிக்கப்பட்டால் மட்டுமே சாஸ்திரங்களை சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்றார். வியாகரணத்தில் நிபுணராக இருந்தாலும் கூட புரிந்துகொள்ள முடியாத சில நிகழ்வுகளையும் ஜகத்குரு மேற்கோள் காட்டினார்.

உதாரணமாக, மகாவாக்ய ரத்னாவளி கூறுகிறது: गोस्तनान्निस्ःतं कशीरं पुनरारोपणे जगत् - இதன் அர்த்தத்தை ஒரு குருவிடமிருந்து மட்டுமே புரிந்து கொள்ள முடியும். பசுவிலிருந்து வந்த பால் மீண்டும் பசுவுக்குள் நுழைகிறது என்று உங்களிடம்

கூறப்பட்டால் நீங்கள் உண்மையானதாக ஏற்றுக்கொள்வீர்களா? இதை நீங்கள் உண்மையானதாக ஏற்றுக்கொண்டால் மட்டுமே உலகமும் உண்மையானது என்று அழைக்கப்படும். சத்தியத்தின் இயல்பு அப்படி.

ஜகத்குரு, ஸ்வேதாஸ்வதார உபநிஷத்தின் இதே போன்ற ஒரு வசனத்தை நினைவு கூர்ந்தார், அது பரமாத்மாவைப் பற்றிய அறிவு இல்லாமல், வானத்தை சுருட்டி அதை ஒரு போர்வையாகப் பயன்படுத்தினால், எல்லா துன்பங்களுக்கும் முடிவு கட்ட முடியும் என்று கூறுகிறது.

यदा चर्मवदाकाशं वेष्टयिष्यन्ति मानवाः ।
तदा देवमविज्ञाय दुःखस्यान्तो भविष्यति ॥

ஜகத்குருவின் முழு பாஷாணமும், பார்வையாளர்களின் நலனுக்காக சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதியால் உடனடியாக ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. ஜகத்குரு, சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதியின் வேதாந்தத்தின் செய்தியைப் பிரச்சாரம் செய்யும் முயற்சியை ஆசீர்வதித்தார், மேலும் ஆர்ஷ வித்யா குருகுலத்தில் ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியாரின் படைப்புகளை மாணவர்களுக்குத் தெரிவித்தார்.

ஆர்ஷ வித்யா குருகுலம் வருகை – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணம்

அர்ஷ வித்யா குருகுலத்தில் ஜகத்குருவின் வருகை

ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்கள் **ஆர்ஷ வித்யா குருகுலம்** (அனைக்கட்டி) குருகுலத்துக்கு விஜயம் செய்த போது, அவரை **பூர்ணகும்ப மரியாதையுடன்** வரவேற்றனர்.

அவர் அங்கு ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி அவர்களை தரிசித்த பிறகு, குருகுலத்தின் நிறுவனர் மற்றும் புகழ்பெற்ற வேதாந்தாசார்யரான ஸ்ரீ தயானந்த ஸரஸ்வதி அவர்களால் வரவேற்கப்பட்டார்.

மிகுந்த மரியாதையின் அடையாளமாக, ஸ்வாமி தயானந்த சரஸ்வதி அவர்கள் **62 ருத்ராட்சங்களால் ஆன மாலையை** ஜகத்குருவுக்கு சமர்ப்பித்தார்.

ஸ்வாமி தயானந்த சரஸ்வதியின் பாராட்டு

அந்த நிகழ்வில் உரையாற்றிய தயானந்த சரஸ்வதி அவர்கள், ஆதில சங்கராசாரியார் அவர்களைப் பற்றிய ஒரு புகழ்பெற்ற வரியை மேற்கோள் காட்டினார்:

“श्रुतिस्मृतिपुराणानाम् आलयम्”

இதன் பொருள்: **“ஸ்ருதி, ஸ்மிருதி மற்றும் புராணங்கள் ஆகிய அனைத்தும் தங்கியிருக்கும் ஆலயம் சங்கராசார்யர்.”**

“ஆலயம்” என்ற சொல்லின் அர்த்தம், **எல்லாமும் தங்கும் இடம்** என்பதாகும். அதாவது அனைத்து வேத சாஸ்திரங்களின் ஞானமும் ஆதி சங்கரரிடமே முழுமையாக நிலைத்திருந்தது.

ஸ்வாமிஜி மேலும் கூறியது: இந்தப் புகழ் சொல்லை ஶ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்களுக்கும் பொருத்தமாகக் கூறலாம்.

சிருங்கேரி சாரதா பீடம் என்ற மஹா பீடத்தின் பெருமையால் அந்தப் பீடத்தை அலங்கரிக்கும் எவரும் மதிப்பைப் பெறுவர். அதே நேரத்தில் அந்தப் பீடத்தின் மகத்துவத்தை மேலும் உயர்த்த வேண்டிய கடமை அவர்களுக்குண்டு. அந்தக் கடமையை ஜகத்குரு சிறப்பாக நிறைவேற்றியுள்ளார் என்று அவர் பாராட்டினார்.

ஆதி சங்கரரின் அவதார நோக்கம்

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஶ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்கள் விளக்கியதாவது:

பரமேஸ்வரனான சிவபெருமான் **ஆதி சங்கராச்சாரியார்** ஆக அவதரித்தது இரண்டு முக்கிய நோக்கங்களுக்காக:

- சனாதன தர்மத்தை காக்க
- வேதாந்தத்தின் உண்மையை விளக்க

அவரது பாஷ்யங்கள் மூலம் **அத்வைத வேதாந்தம்** உபநிஷத்துகளின் இறுதி முடிவாக இருப்பதை ஆதி சங்கரர் நிறுவினார்.

அதே சமயம், அத்வைத தத்துவத்தை அவர் புதிதாக உருவாக்கவில்லை; மாறாக முனிவர்களின் பரம்பரையாக வந்த வேதபாரம்பரியத்தை விளக்கி அமைத்தார். அந்த மரபில் வேத வியாஸர் போன்ற மகரிஷிகள் உள்ளனர்.

குரு பரம்பரைக்கு வணக்கம்

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் தமது தைத்திரிய உபநிஷத பாஷ்யத்தின் தொடக்கத்தில் முன்னோர் குருமார்களுக்கு வணக்கம் செலுத்துகிறார்:

**“यैरिमे गुरुभिः पूर्वं पदवाक्यप्रमाणतः ।
व्याख्याताः सर्ववेदान्ताः तान्नित्यं प्रणतोऽस्म्यहम् ॥”**

இதன் பொருள்: **இலக்கணம் (பதம்), மீமாம்சை (வாக்கியம்), தர்க்கம் (ப்ரமாணம்) ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வேதாந்தத்தை விளக்கிய முன்னோர் குருமார்களுக்கு நான் எப்போதும் வணங்குகிறேன்.**

ஒரு சமயம் வேத வியாஸர் அவர்கள் ஆதி சங்கரரை சோதிக்க வந்தபோது, அவருடைய விளக்கங்களால் மகிழ்ந்து **பிரம்ம சூத்திர பாஷ்யம் என்றும் பிரகாசிக்கட்டும்** என்று ஆசீர்வதித்தார்.

இதனால் பின்னர் பல பாஷ்யங்கள் எழுதப்பட்டாலும், **சங்கரரின் பாஷ்யமே சிறந்ததாக** கருதப்படுகிறது.

சம்பிரதாயத்தின் முக்கியத்துவம்

ஜகத்குரு வலியுறுத்தியது: சாஸ்திரங்களை **சம்பிரதாய வழியில்** குருவிடமிருந்து கற்றால்தான் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

வெறும் புத்தக அறிவால் மட்டும் சாஸ்திரங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது.

உதாரணமாக ஒரு வாக்கியம்:

“गोस्तनान्निसृतं क्षीरं पुनरारोपणे जगत्”

இதனை நேரடியாக எடுத்துக்கொண்டால், பசுவிலிருந்து வெளியே வந்த பால் மீண்டும் பசுவுக்குள் செல்வது போலத் தோன்றும்.

ஆனால் இந்த உவமையின் மூலம் **அத்வைத தத்துவத்தின் ஆழமான கருத்து** சொல்லப்படுகிறது. இதுபோன்ற அர்த்தங்களை **தகுதியான குருவின் விளக்கத்தால் மட்டுமே** புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஶ்வேதாஶ்வதர உபநிஷத்தின் போதனை

ஜகத்குரு மேலும் ஶ்வேதாஶ்வதர உபநிஷத்திலிருந்து ஒரு பிரசித்தமான ஸ்லோகத்தை மேற்கோள் காட்டினார்:

**“यदा चर्मवदाकाशं वेष्टयिष्यन्ति मानवाः ।
तदा देवमविज्ञाय दुःखस्यान्तो भविष्यति ॥”**

இதன் பொருள்: **மனிதர்கள் ஆகாயத்தை தோல் போல் சுருட்டி போர்வையாகப் பயன்படுத்தும் நாளில் மட்டுமே, பரமாத்மாவை அறியாமல் துன்பம் முடிவடையும்.**

அதாவது **பரமாத்ம ஞானம் இல்லாமல் துன்பத்தின் முடிவு இல்லை** என்பதே உண்மை.

ஆசீர்வாதமும் நிறைவு

ஜகத்குருவின் முழு அனுக்ரஹ பாஷணத்தையும் தயானந்த சரஸ்வதி அவர்கள் உடனுக்குடன் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார்.

ஜகத்குரு:

- வேதாந்தத்தைப் பரப்புவதில் ஸ்வாமிஜியின் முயற்சியைப் பாராட்டினார்
- ஆதி சங்கராசாரியார் அவர்களின் நூல்களைப் படிக்கும் குருகுல மாணவர்களை ஆசீர்வதித்தார்

இந்த நிகழ்வு:

- **குரு பரம்பரையின் தொடர்ச்சியை**
- **அத்வைத வேதாந்தத்தின் மகிமையை**
- **சம்பிரதாய முறையில் சாஸ்திரங்களை கற்றுக்கொள்ளும் முக்கியத்துவத்தை**

அழகாக வெளிப்படுத்தியது.

முக்கிய உபதேசம்

- சனாதன தர்மத்தை காக்கவும் வேதாந்தத்தை விளக்கவும் ஆதி சங்கரர் அவதரித்தார்.
- சாஸ்திர ஞானம் **குரு–சிஷ்ய சம்பிரதாயத்தின் மூலம்** கற்றால்தான் உண்மையாக புரியும்.
- பரமாத்ம ஞானம் இல்லாமல் மனித துன்பத்திற்கு முடிவு இல்லை.

Vijayayatra : Coimbatore: MARCH 20 – APRIL 1, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/coimbatore-march-20-april-1-2012/

20 . அனுக்ரஹ பாஷணம் - பாலக்காடு

ஜகத்குரு மனிதப் பிறப்பின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிப் பேசினார் - **जन्तूनां नरजन्म दुर्लभं** - நமது உறுப்புகள் மற்றும் புலன்கள் அனைத்தும் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிப்பதற்கும் இறைவனை வணங்குவதற்கும் ஏற்றது.

शुभैः प्राप्नोति देवत्वं निषिद्धैर्नारकीं तनुम् ।
उभाभ्यां पुण्यपापाभ्यां मानुष्यं लभतेऽवशः ॥

நிறைய புண்ணிய கர்மா செய்திருந்தால் தேவதையின் சொர்க்க சரீரம் கிடைக்கும். பல பாவங்கள் செய்திருந்தால், ஒரு மிருகத்தின் தாழ்வான உடல் கிடைக்கும். புண்யம், பாப கர்மா இரண்டும் செய்திருந்தால் மனித உடல் கிடைக்கும்.

எனவே, இந்த மனிதப் பிறவியில், ஒருவர் எதிர்கொள்ளும் துன்பம் அவரது கடந்த கால அதர்மத்தின் காரணமாகவும், பெறப்படும் மகிழ்ச்சி கடந்த கால வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட தர்மத்தின் காரணமாகவும் ஏற்படுகிறது என்பதை உணர வேண்டும். இதன் விளைவாக, ஒருவர் அதர்மத்தைத் தவிர்த்து, இப்போது தர்மத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

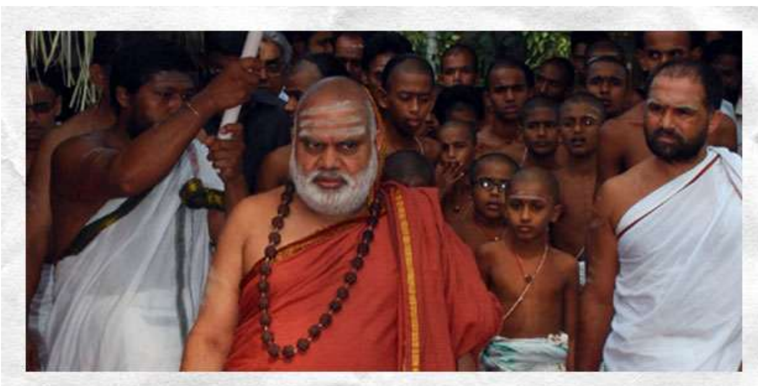

தர்மம் எது என்பதை இறைவன் மட்டுமே தீர்மானிக்கிறார். ஆனால், இறைவன் அனைவருக்கும் முன்பாகத் தோன்றி, தர்மம் எது, தர்மம் எது இல்லை என்பதை அறிவுறுத்துவதில்லை? வேதமே இறைவனின் கட்டளை. அதனால்தான் **“वेदोऽखिलो धर्ममूलम्”** என்று கூறப்படுகிறது.

மனிதப் பிறவியின் அரிது – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணம்

மனிதப் பிறவியின் பெருமை

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்கள் மனிதப் பிறவியின் அரிய தன்மையை வலியுறுத்தினார். சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன:

“जन्तूनां नरजन्म दुर्लभम्”

இதன் பொருள்: **“எல்லா ஜீவராசிகளிலும் மனிதப் பிறவி மிகவும் அரிதானது.”**

மனித உடல், அதன் உறுப்புகளும் அறிவும் **தர்மத்தை கடைப்பிடிக்கவும், இறைவனை வணங்கவும் மிகவும் ஏற்றதாக** அமைந்துள்ளது. எனவே மனித வாழ்க்கையை **ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்காக** பயன்படுத்த வேண்டும் என்று ஜகத்குரு விளக்கினார்.

பிறவிகள் எவ்வாறு கிடைக்கின்றன?

ஜகத்குரு ஒரு ஸ்லோகத்தை மேற்கோள் காட்டி, பல்வேறு பிறவிகள் எவ்வாறு கிடைக்கின்றன என்பதை விளக்கினார்:

शुभैः प्राप्नोति देवत्वं निषिद्धैर्नारकीं तनुम् ।
उभाभ्यां पुण्यपापाभ्यां मानुष्यं लभतेऽवशः ॥

பொருள்:

- அதிகமான **புண்ணிய செயல்கள்** செய்தால் தேவர்களின் பிறவி கிடைக்கும்.
- **பாவ செயல்கள்** செய்தால் தாழ்ந்த அல்லது துன்பமான பிறவி கிடைக்கும்.
- **புண்ணியமும் பாவமும் இரண்டும் கலந்து இருந்தால் மனிதப் பிறவி கிடைக்கும்.**

இதனால் மனிதப் பிறவி என்பது **முன் பிறவிகளில் செய்த புண்ணியமும் பாவமும் கலந்த பலன்** என்று கூறப்படுகிறது.

இன்பமும் துன்பமும் பற்றிய உண்மை

இந்த மனிதப் பிறவியில் ஒருவர் ஒரு முக்கியமான உண்மையை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று ஜகத்குரு கூறினார்:

- இப்போது நாம் அனுபவிக்கும் **துன்பங்கள்** கடந்த காலத்தில் செய்த அதர்மத்தின் விளைவு.
- இப்போது அனுபவிக்கும் **சுகங்கள்** முன்பு செய்த தர்மத்தின் பலன்.

இந்த உண்மையை புரிந்துகொண்ட புத்திசாலி ஒருவர்:

- **அதர்மத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும்**
- **இனி தர்மத்தைச் செய்ய வேண்டும்**

வேதங்கள் – இறைவனின் கட்டளை

ஜகத்குரு மேலும் விளக்கியது:

தர்மம் என்ன என்பதை இறைவனே நிர்ணயிக்கிறார்.

ஆனால் இறைவன் ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் நேரில் வந்து சொல்லுவதில்லை. அதற்குப் பதிலாக **வேதங்கள்** அவருடைய கட்டளையாக உள்ளன.

இதனால் சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன:

“वेदोऽखिलो धर्ममूलम्”

இதன் பொருள்:

“வேதங்களே தர்மத்தின் அடிப்படை மற்றும் மூல காரணம்.”

எனவே வேதங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் **குருவின் வழிகாட்டுதலுடன் கற்று நடைமுறைப்படுத்தினால்** தர்மத்தை சரியாக அறிந்து பின்பற்ற முடியும்.

முடிவு

ஜகத்குரு வலியுறுத்தியது:

- மனிதப் பிறவி மிகவும் **அரிதும் மதிப்புமிக்கதும்** ஆகும்.
- அதை **தர்மத்தை கடைப்பிடிக்கவும் இறைவனை வணங்கவும்** பயன்படுத்த வேண்டும்.
- வாழ்க்கையில் வரும் **சுக துக்கங்கள் கடந்த செயல்களின் பலன்கள்** என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.
- **வேதங்களே இறைவனின் கட்டளை**, அவை தர்மத்தின் வழியை காட்டுகின்றன.

இந்த போதனைகளின் படி வாழ்ந்தால், மனிதன் தனது வாழ்க்கையை **சுத்தமாக்கி ஆன்மீக நிறைவை நோக்கி முன்னேற முடியும்.**

Vijajayatra : Palakkad: APRIL 4 – 5, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/palakkad-april-4-5-2012/

21 . அனுக்ரஹ பாஷணம் - திருசூர்

ஜகத்குரு அவர்கள் தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சாதனைகளான கோவர்த்தன மலையை ஒரு வாரம் தனது சுண்டு விரலால் தூக்கியது அவரது தெய்வீகத்தன்மையைக் குறிக்கிறது என்று கூறினார். அதேபோல் ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் இறைவனின் அவதாரம் என்பது தெளிவாகிறது, ஏனெனில் அவரது வாழ்க்கை மகத்தான சாதனைகளால் நிறைந்திருந்தது.

சாஸ்திரங்களில் உள்ள செய்தியைப் பரப்புவதும், வாழ்க்கையில் ஒருவரின் நோக்கம் என்னவாக இருக்க வேண்டும் என்பதை மக்களுக்கு உணர்த்துவதும்

அவரது நோக்கமாகும். அவர் அவதாரம் எடுத்து 12 நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகும், அவர் மீதான நமது மரியாதையும் பக்தியும் குறையாமல் உள்ளது. இந்திய தத்துவ சிந்தனையில் ஆர்வம் கொண்ட உலகெங்கிலும் உள்ள மக்கள், ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியாரின் தத்துவ விளக்கம் மிக உயர்ந்தது என்பதை ஆராய்ந்து உணர்ந்துள்ளனர்.

திருச்சூரில் உள்ள விருஷாசலேஸ்வரரை பக்தியுடன் வழிபட்டதன் மூலம் பெற்றோர்கள் ஸ்ரீ ஆதி சங்கராரை ஒரு மகனாகப் பெற்றதாக ஜகத்குரு சுட்டிக்காட்டினார். ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியாரின் போதனைகளின் சாராம்சம் என்னவென்றால், மனிதனாகப் பிறந்தது ஒரு பெரிய பாக்கியம் என்று ஒருவர் உணர வேண்டும். ஒரு விலைமதிப்பற்ற பொருள் கிடைக்கும்போது எவரும் நன்றாக நினைப்பார்கள். எனவே ஒரு காலத்தில் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், அதர்மத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும், கடவுளுக்கு அர்ப்பணிப்புடன் இருக்க வேண்டும், கோபத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும், யாரையும் காயப்படுத்தக்கூடாது, இரக்கத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஜகத்குரு கீதையில் பகவானின் கூற்றை மேற்கோள் காட்டினார் - "யாரையும் வெறுக்காதவன்" - **अद्वेष्टा सर्वभूतानाम्"** - இறைவனுக்குப் பிரியமானது. கோபமும் வெறுப்பும் அடைய முடியாததை அன்பு உங்களுக்கு உதவும் என்பதை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒருவர் செய்யும் உதவிக்கு ஈடாக எதையும் எதிர்பார்க்கக்கூடாது. ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் மூன்று முறை கால் நடையாக நாடு முழுவதும் பயணம் செய்தபோது அவருக்கு எவ்வளவு சிரமம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்று யாராவது கற்பனை செய்ய முடியுமா? அவர் அதை மற்றவர்களின் நன்மைக்காக மட்டுமே செய்தார். அவர் பதிலுக்கு ஏதாவது எதிர்பார்த்தாரா?

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் மகிமை – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

தெய்வீக அவதாரம்

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்கள் ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் அற்புதமான வாழ்க்கை மற்றும் அவர்களின் மகத்தான பணி குறித்து விளக்கினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் தெய்வீக தன்மை, அவர் செய்த அதிசய செயல்களால் வெளிப்படுகிறது. உதாரணமாக, அவர் **கோவர்த்தன மலையை தனது சிறு விரலில் ஏழு நாட்கள் தூக்கி காத்தது** அவருடைய தெய்வீகத்தை காட்டுகிறது.

அதேபோல், ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த அதிசயமான சாதனைகள் அவர் **இறைவனின் அவதாரம்** என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஆதி சங்கரரின் அவதார நோக்கம்

ஜகத்குரு கூறியது:

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் முக்கிய நோக்கம்:

- சாஸ்திரங்களின் போதனைகளை உலகில் பரப்புதல்
- மனித வாழ்க்கையின் உண்மையான குறிக்கோளை மக்களுக்கு உணர்த்துதல்

அவருடைய அவதாரத்திற்கு **பன்னிரண்டு நூற்றாண்டுகள் கடந்தபோதிலும்**, உலகம் முழுவதும் மக்கள் அவர்மீது கொண்டுள்ள பக்தியும் மரியாதையும் குறையாமல் உள்ளது.

இந்திய தத்துவத்தை ஆய்வு செய்த உலகப் புகழ்பெற்ற அறிஞர்களும் கூட **சங்கராசார்யரின் தத்துவ விளக்கம் ஒப்பில்லாதது** என்பதை ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர்.

ஆதி சங்கரரின் பிறப்பு

ஜகத்குரு மேலும் விளக்கியதாவது:

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் பெற்றோர் **ஆழ்ந்த பக்தியுடன்** விருஷச்சலேஸ்வரர் அவர்களை வழிபட்டதன் பலனாக அவரை மகனாகப் பெற்றனர்.

இந்த வழிபாடு நடைபெற்ற இடம் திருசூர் ஆகும். எனவே சங்கரரின் பிறப்பு **பெரும் பக்தி மற்றும் தெய்வ அருளின் பலன்** ஆகும்.

அவருடைய போதனையின் சாரம்

ஜகத்குரு கூறியதாவது:

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் போதனையின் முக்கிய கருத்து: **மனிதப் பிறவி ஒரு மிகப்பெரிய அருள்** என்பதே.

ஒருவர் அரிய பொருளை எப்படி மதிப்பாரோ, அதுபோல மனித வாழ்க்கையையும் மதித்து அதை நல்ல வழியில் பயன்படுத்த வேண்டும்.

அதாவது:

- தர்மத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும்
- அதர்மத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும்
- இறைவனிடம் பக்தியை வளர்க்க வேண்டும்
- கோபத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும்
- பிறருக்கு துன்பம் செய்யக்கூடாது

- அனைத்து உயிர்களிடமும் கருணை காட்ட வேண்டும்

பகவத்கீதையின் போதனை

ஜகத்குரு அவர்கள் பகவத் கீதையிலிருந்து ஒரு வாக்கியத்தை மேற்கோள் காட்டினார்:

“अद्वेष्टा सर्वभूतानाम्”

இதன் பொருள்: **“எந்த உயிரினத்தையும் வெறுக்காதவன் இறைவனுக்கு பிரியமானவன்.”**

இதன் மூலம் ஜகத்குரு வலியுறுத்தியது:

கோபமும் வெறுப்பும் செய்ய முடியாததை அன்பும் கருணையும் சாதிக்க முடியும்.

தன்னலமற்ற சேவை

ஒருவர் பிறருக்கு உதவி செய்யும்போது **எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல்** செய்ய வேண்டும்.

இதற்கு உதாரணமாக ஜகத்குரு ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் வாழ்க்கையை எடுத்துக்காட்டினார்.

அவர் **முழு இந்தியாவையும் மூன்று முறை கால்நடையாக சுற்றி** பயணம் செய்தார். இந்தப் பயணங்களை அவர் மேற்கொண்டது **மக்களின் நலனுக்காக மட்டுமே**; அதற்காக எந்தப் பலனையும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

முடிவு

ஜகத்குரு வலியுறுத்தியது:

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் வாழ்க்கை நமக்கு சொல்லும் பாடம்:

- மனிதப் பிறவியின் அருமையை உணர வேண்டும்
- தர்மத்தைப் பின்பற்றி அதர்மத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும்
- அன்பு, கருணை மற்றும் பக்தியை வளர்க்க வேண்டும்
- எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல் பிறருக்கு உதவ வேண்டும்

இந்த உயர்ந்த கொள்கைகளைப் பின்பற்றினால்தான் **ஆதி சங்கரரின் வாழ்க்கை மற்றும் போதனைகளை உண்மையாகப் போற்றுகிறோம்**.

Vijayayatra : Thrissur: APRIL 5 – 6, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/thrissur-april-5-6-2012/

22 . அனுக்ரஹ பாஷணம் - காலடி

காசியில் விஸ்வேஸ்வரரை தரிசனம் செய்வதைப் போலவே, காலடியில் ஆதி சங்கர பகவத்பாதரை தரிசனம் செய்வதன் மூலம் நமக்குக் கிடைக்கும் அதே மகிழ்ச்சியை ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் கூறினார். காசியில் கால் வைத்தவுடன் நமக்குக் கிடைக்கும் அதே நிறைவை காலடி மண்ணில் கால் வைக்கும்போது நாம் பெறுகிறோம். மஹா ஆச்சார்யரின் பாத தூசியால் புனிதப்படுத்தப்பட்ட இந்த நிலத்துடன் நாம் மிகுந்த முக்கியத்துவத்தை இணைக்கிறோம்.

தனது ரகுவம்ச மகாகாவியத்தில், காளிதாசர் பசு நந்தினி எடுத்த பாதையின் தூய்மையைப் பற்றி எழுதுகிறார், அதைத் தொடர்ந்து - **तस्याः खुरन्यासपवित्रपांसुं मार्गं अन्वगच्छत्** ஒரு பசுவின் பாதங்கள் அதன் பாதையைத் தூய்மைப்படுத்துகின்றன என்ற உணர்வு நமக்கு இருக்கும்போது, ஶ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் தானே நடந்த இந்த நிலத்தைப் பற்றி என்ன சொல்ல வேண்டும்.

நமது பரமேஷ்டி குரு காலடியை மீண்டும் கண்டுபிடித்து இங்குள்ள கோயில்களைப் பிரதிஷ்டை செய்தார். நமது பரமகுருவும் நமது குருவும் இங்கு பல மாதங்கள் தங்கி ஒரு சிறப்பு புனிதத்தை ஏற்படுத்தினர். ஜகத்குரு, கேரளாவிற்கு சுற்றுப்பயணம் செய்யும் போதெல்லாம், காலடியில் இருக்கவும், குறைந்தது சில நாட்களாவது தங்கவும், ஆதி சங்கர பகவத்பாதர் மற்றும் சாரதா தேவியின் புனிதப் பிரசன்னத்தில் இருப்பதன் மகிழ்ச்சியில் மூழ்கவும் விரும்புவதாகக் கூறினார்.

காலடி திருத்தலத்தின் புனிதம் – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து

காலடியின் ஆன்மீக மகிமை

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஶ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்கள், ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் பிறப்பிடமான காலடி திருத்தலத்தின் தனித்துவமான புனிதத்தைக் குறித்து விளக்கினார்.

காலடியும் காசியும் – ஒரே ஆனந்தம்

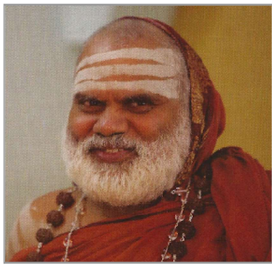
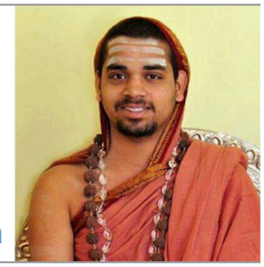

ஜகத்குரு கூறியது:

காலடியில் ஆதி சங்கராச்சாரியார் பகவத்பாதரை தரிசிக்கும் போது பக்தர்கள் அனுபவிக்கும் ஆனந்தம், வாரணாசியில் விஷ்வேஸ்வர பெருமானை தரிசிக்கும் போது ஏற்படும் ஆனந்தத்துக்கு ஒப்பாகும்.

எப்படி வாரணாசி என்ற புனித நகரத்தின் மண்ணில் காலடி வைத்தவுடன் பக்தர்களுக்கு ஆன்மீக திருப்தி ஏற்படுகிறதோ, அதேபோல் காலடியின் புனித மண்ணில் காலடி வைத்தவுடன் அந்தப் புனித உணர்வு எழுகிறது.

ஏனெனில் அந்த நிலம் **மகா ஆச்சார்யரின் திருவடித் தூளால் புனிதமடைந்தது**.

புனித பாதையின் சுத்திகரிக்கும் சக்தி

இந்த உணர்வை விளக்குவதற்காக ஜகத்குரு காளிதாஸர் அவர்களின் ரகுவம்ஸ மகாகாவியத்தில் வரும் ஒரு ஸ்லோகத்தை மேற்கோள் காட்டினார்:

“तस्याः खुरन्यासपवित्रपांसुं मार्गमन्वगच्छत्”

இதன் பொருள்: **நந்தினி என்ற புனித பசு நடந்த பாதை, அதன் குளம்புகளால் எழுந்த தூளால் புனிதமானது.**

ஒரு புனித பசு நடந்த பாதையே இவ்வளவு புனிதமாக இருக்குமானால், **ஆதி சங்கராச்சாரியார் போன்ற மகான் நடந்த நிலத்தின் புனிதம் எவ்வளவு உயர்ந்தது** என்று ஜகத்குரு விளக்கினார்.

காலடியின் மறுபிறப்பு

ஜகத்குரு நினைவுகூர்ந்தது:

தமது **பரமேஷ்டி குரு** காலடியை மீண்டும் கண்டறிந்து, அங்கு கோவில்களை நிறுவி அதன் ஆன்மீக மகிமையை மீண்டும் உயிர்ப்பித்தார்.

பின்னர் அவருடைய **பரமகுருவும் குருவும்** அங்கு பல மாதங்கள் தங்கி, அந்த இடத்தின் ஆன்மீகச் சூழலை மேலும் உயர்த்தினர்.

காலடியின் மீது ஜகத்குருவின் பக்தி

ஜகத்குரு மேலும் கூறியது:

தாம் கேரள மாநிலத்திற்கு பயணம் செய்யும் ஒவ்வொரு முறையும், காலடிக்கு வந்து சில நாட்கள் தங்கி இருப்பதை விரும்புகிறார்.

அங்கு தங்குவது மூலம்:

- ஆதி சங்கராச்சாரியார் பகவத்பாதரின் ஆன்மீக சந்நிதியை
- சாரதா தேவியின் அருளை

ஆழமாக அனுபவிக்க முடிகிறது.

முடிவு

ஜகத்குரு வலியுறுத்தியது:

காலடி மிகவும் புனிதமான தலம். அது புனிதமடைந்ததற்கான காரணங்கள்:

- ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் பிறப்பும் சந்நிதியும்
- குரு பரம்பரையின் பக்தியும்
- சாரதா தேவியின் அருளும்

எனவே பக்தர்களுக்கு காலடியை தரிசிப்பது **ஒரு சாதாரண யாத்திரை அல்ல; அது மகா ஆச்சார்யரின் ஆன்மீக சன்னிதியையும் அவருடைய பாரம்பரியத்தையும் அனுபவிக்கும் அரிய வாய்ப்பு** ஆகும்.

Vijayayatra : Kalady: APRIL 6 – 11, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/kalady-april-6-11-2012/

23 . அனுக்ரஹ பாஷணம் - எர்ணாகுளம்

ஜகத்குரு தனது அனுகிரஹ பாஷணத்தில், ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் நமக்கு காட்டிய பாதையில் செல்ல வேண்டும் என்று கூறினார். கடவுள் மற்றும் குரு. குரு நமக்கு நேர்வழியைக் காட்டும்போது நம் துன்பங்களை நீக்குபவர் இறைவன் ஒருவரே. இறைவன் தன்னிறைவு பெற்றவன், தேவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவன். எனவே நாம் இறைவனை அணுகுவது, வணங்குவது அல்லது அவரை நினைவுகூர்வது கூட நமது நன்மைக்காக மட்டுமே. மனிதன் இரண்டு வகையான பாவங்களைச் செய்கிறான். அவர் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யவில்லை, அவர் தவிர்க்க வேண்டியதைச் செய்கிறார்.

यत्कृत्यं तत्र कृतं यदकृत्यं तत्कृत्यवदाचरितम् ।
उभयोः प्रायश्चित्तं शिव तव नामाक्षरद्वयोच्चरितम् ॥

இந்த இரண்டு வகையான பாவங்களிலிருந்தும் விடுபட இறைவனின் நாமங்களை உச்சரிப்பது ஒரு உறுதியான வழியாகும். ஒருவர் தனது கடமையை முறையாகச் செய்ய வேண்டும், அகங்காரத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும், சத்புருஷர்களின் சகவாசத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் பரிந்துரைத்ததையும் ஜகத்குரு சுட்டிக்காட்டினார்.

இந்த இரண்டு வகையான பாவங்களிலிருந்தும் விடுபட இறைவனின் நாமங்களை உச்சரிப்பது ஒரு உறுதியான வழியாகும். ஒருவர் தனது கடமையை முறையாகச் செய்ய வேண்டும், அகங்காரத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும், சத்புருஷர்களின் சகவாசத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் பரிந்துரைத்ததையும் ஜகத்குரு சுட்டிக்காட்டினார்.

இறைவனும் குருவும் காட்டிய மார்க்கம் – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

இறைவனும் குருவும் காட்டும் பாதை

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்கள், நாம் ஆதி சங்கராச்சாரியார் காட்டிய **இறைவன் மற்றும் குருவின் மார்க்கத்தை** பின்பற்ற வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்.

இறைவனும் குருவும் வகிக்கும் பங்கு

ஜகத்குரு விளக்கியதாவது:

- **இறைவன்** பக்தர்களின் துன்பங்களை நீக்குகிறான்.
- **குரு** மனிதனை ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு வழிநடத்தும் சரியான பாதையை காட்டுகிறார்.

இறைவன் **தன்னிறைவு பெற்றவன்**; அவனுக்கு யாரிடமும் எதுவும் தேவையில்லை. ஆகையால் நாம் இறைவனை வணங்குவது, நினைப்பது அல்லது பிரார்த்திப்பது எல்லாம் **நமது நன்மைக்கும் ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கும்** தான்.

மனிதன் செய்யும் இரண்டு வகை பாவங்கள்

ஜகத்குரு கூறியது:

மனிதர்கள் பொதுவாக இரண்டு வகையான பாவங்களைச் செய்கிறார்கள்:

1. **செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்யாமல் இருப்பது**
2. **செய்யக் கூடாத செயல்களைச் செய்வது**

இதனை அழகாக விளக்கும் ஒரு ஸ்லோகத்தை ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியர் கூறியுள்ளார்:

यत्कृत्यं तत्र कृतं यदकृत्यं तत्कृत्यवदाचरितम् ।
उभयोः प्रायश्चित्तं शिव तव नामाक्षरद्वयोच्चरितम् ॥

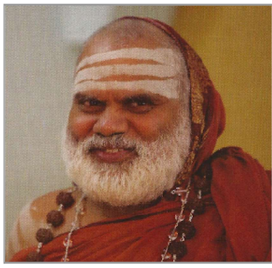
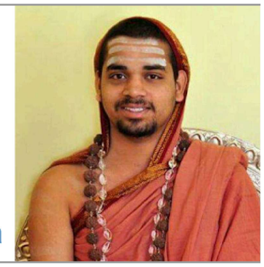

பொருள்: செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாமல், செய்யக்கூடாததைச் செய்த இந்த இரண்டு வகையான தவறுகளுக்கும் **"சிவ" என்ற இறைவனின் இரண்டு எழுத்து நாமத்தை உச்சரிப்பதே பரிகாரம்**.

அதாவது, **இறைவனின் திருநாமத்தை பக்தியுடன் ஜபிப்பது** இந்த தவறுகளிலிருந்து மனதை சுத்தப்படுத்தும் வலிமையான வழியாகும்.

ஆதி சங்கரரின் உபதேசங்கள்

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் முக்கியமான சில போதனைகளை ஜகத்குரு நினைவூட்டினார்:

- ஒருவர் **தன் கடமைகளை முறையாகச் செய்ய வேண்டும்**
- **அகங்காரத்தையும் பெருமையையும் விட்டொழிக்க வேண்டும்**
- **சத்புருஷர்களின் சகவாசத்தில்** இருக்க வேண்டும்

நல்லவர்களின் சகவாசம் மனிதனை **தர்மமும் பக்தியும் நிறைந்த வாழ்க்கை வாழத் தூண்டுகிறது**.

முடிவு

ஜகத்குரு வலியுறுத்தியது:

ஒரு அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கை அமைவதற்கு அவசியமானவை:

- இறைவன் மீது **நம்பிக்கை**
- குருவின் **வழிகாட்டுதல்**
- **கடமைகளைச் செய்வது**
- **அகங்காரத்தை விடுதல்**
- **நல்லோரின் சகவாசம்**

இந்த உயர்ந்த போதனைகளைப் பின்பற்றினால், ஆம் சங்கராசாரியர் அவர்கள் காட்டிய மார்க்கத்தில் சென்று **மனத்தை சுத்தப்படுத்தி ஆன்மீக நிறைவை அடைய முடியும்**.

Vijayayatra : Ernakulam: APRIL 11-12, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/ernakulam-april-11-12-2012/

24 . அனுக்ரஹ பாஷணம் - கொச்சின்

ஜகத்குரு அவர்கள் தனது அனுகிரஹ பாஷணத்தில், மனிதர்களை ஆஸ்திகர்கள் மற்றும் நாஸ்திகர்கள் என்று வகைப்படுத்தலாம் என்று கூறினார். ஒரு ஆஸ்திகன் கடவுள், தர்மம், மறுபிறவி மற்றும் வேதங்களின் இருப்பு ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளார். இந்த நம்பிக்கைகள் எதுவும் இல்லாத ஒருவர் நாஸ்திகன் என

வகைப்படுத்தப்படுகிறார். பழங்காலத்திலிருந்தே நாம் ஆஸ்திக வகையைச் சேர்ந்தவர்கள். ஒரு நாஸ்திகனை எளிதில் கற்பிக்க முடியாது. முற்றிலும் அறியாத ஒரு மனிதனுக்குக் கூட கற்பிக்க முடியும். எல்லாம் தெரிந்தவனும் சொல்லலாம். ஆனால் நாஸ்திகன் என்பது அரைகுறை அறிவு கொண்ட மனிதனைப் போல இருப்பவன்.

अज्ञः सुखमाराध्यः सुखतरमाराध्यते विशेषज्ञः ।
ज्ञानलवदुर्विदग्धं ब्रह्मापि नरं न रञ्जयति ॥

ஸ்ருதி (வேதம்) கூறுகிறது – **पुण्यो ह वै पुण्यः कर्मणा भवति पापः पापेन ।** – ஒருவர் புண்ணியத்தைச் செய்வதன் மூலம் மகிழ்ச்சியை அடைகிறார், பாவம் செய்வதன் மூலம் வீழ்ச்சியடைகிறார். புண்யம் என்றால் என்ன, பாவம் (பாவம்) என்றால் என்ன என்பதை நமது தர்ம சாஸ்திரங்கள் தீர்மானிக்கின்றன.

துரியோதனன் பாண்டவர்களை நாடுகடத்திய பிறகும் அவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்க முயன்றார். ஆனால் கந்தர்வர்களால் பிடிக்கப்பட்டதால் அவரே சிக்கலில் சிக்கினார். இந்தச் சூழ்நிலையில், யுதிஷ்டிரன் துரியோதனனுக்கு உதவ அர்ஜுனனையும் பீமனையும் அனுப்பினார். அவரது சகோதரர்கள் தயங்கினாலும், யுதிஷ்டிரன் அவர்களுக்குச் செய்ததைக் கருத்தில் கொள்ளாமல், அவர்களின் உறவினரான துரியோதனனுக்கு உதவ அவர்களை வற்புறுத்தினார். மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்தவர்களுக்கு உதவுவது இயல்பானது, இருப்பினும் நமக்குத் தீங்கு விளைவித்தவர்களுக்குக் கூட உதவும் போக்கு ஒரு மகாத்மாவின் குணம். யுதிஷ்டிரன் போன்ற மகாத்மாக்கள் நமது இலட்சியமாகும். தர்மத்திற்காக எதையும் தியாகம் செய்யத் தயாராக இருப்பார்கள், ஆனால் ஒருபோதும் தர்மத்தை தியாகம் செய்ய மாட்டார்கள். ஸ்ரீ ஆதி சங்கரர் பகவத்பாதர் தனது பாஷ்யத்தில் ஒரு மகாத்மாவைப் பற்றி இவ்வாறு எழுதுகிறார் - **यो हि इष्टादिलक्षणं कर्म आचरति, तमाचक्षते लोकाः धर्मं चरत्ययं महात्मा** - தர்மத்தின் பாதையில் நடப்பவரை மக்கள் மகாத்மா என்று அழைக்கிறார்கள். நம் முன்னோர்கள் அப்படிப்பட்டவர்கள் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. அவர்கள் அப்படிப்பட்ட தர்ம வாழ்க்கையை வாழ்ந்து தங்கள் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றினர். ஒருவர் அவர்களின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுகிறாரா என்று சிந்திக்க வேண்டும், அப்படிப்பட்ட ஒரு பரம்பரையில் வந்தவர் என்று மட்டும் சொல்லக்கூடாது.

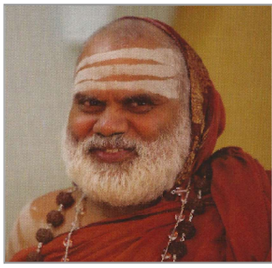
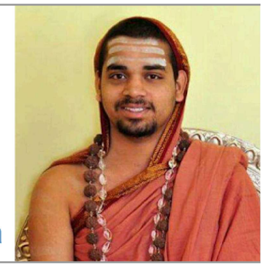

ஆஸ்திகரும் நாஸ்திகரும் – தர்மத்தின் பாதை குறித்து ஜகத்குருவின் போதனை

ஆஸ்திகரும் நாஸ்திகரும்

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், மனிதர்களை பொதுவாக இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம் என்று கூறினார்:

- **ஆஸ்திகர்கள்**
- **நாஸ்திகர்கள்**

ஆஸ்திகர் என்பது பின்வரும் விஷயங்களில் நம்பிக்கை உடையவராக இருப்பவர்:

- இறைவன் இருப்பது
- தர்மம்
- மறுபிறப்பு
- வேதங்களின் அதிகாரம்

இந்தக் கொள்கைகளை ஏற்காதவர்கள் **நாஸ்திகர்கள்** என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

ஜகத்குரு கூறியது: நமது பாரம்பரியம் தொன்மையான காலத்திலிருந்து **வேதங்களிலும் தர்மத்திலும் நம்பிக்கை கொண்ட ஆஸ்திக மரபாக** உள்ளது.

நாஸ்திகரை போதிப்பதின் சிரமம்

ஜகத்குரு கூறியது:

ஒரு நாஸ்திகருக்கு போதிப்பது பல சமயங்களில் கடினமாக இருக்கிறது. ஏனெனில் அவர்களுக்கு **அரை அறிவும் அதனுடன் அகங்காரமும்** இருப்பது வழக்கம்.

இந்த உண்மையை ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் ஒரு ஸ்லோகத்தில் கூறியுள்ளார்:

अज्ञः सुखमाराध्यः सुखतरमाराध्यते विशेषज्ञः ।
ज्ञानलवदुर्विदग्धं ब्रह्मापि नरं न रञ्जयति ॥

பொருள்:

- அறியாத ஒருவரை எளிதாக கற்பிக்கலாம்.
- உண்மையாக அறிந்தவரையும் எளிதாக வழிநடத்தலாம்.

- ஆனால் **சிறிது அறிவும் அதிக அகங்காரமும் கொண்ட ஒருவரை** சமாதானப்படுத்துவது கடினம்; **பிரம்மாவே வந்தாலும் அவரை திருப்திப்படுத்த முடியாது**.

புண்ணியமும் பாவமும்

வேதங்கள் தெளிவாக கூறுகின்றன:

“पुण्यो ह वै पुण्यः कर्मणा भवति पापः पापेन।”

இதன் பொருள்:

நல்ல செயல்களால் மனிதன் புண்ணியவனாகவும், தீய செயல்களால் பாவியாகவும் ஆகிறான்.

எது புண்ணியம், எது பாவம் என்பதை **தர்ம சாஸ்திரங்கள்** விளக்குகின்றன.

யுதிஷ்டிரரின் உயர்ந்த தர்மம்

ஜகத்குரு அவர்கள் மஹாபாரதத்திலிருந்து ஒரு நிகழ்வை எடுத்துக்காட்டினார்.

பாண்டவர்களை வனவாசத்திற்கு அனுப்பிய பின்னரும் துர்யோதனன் தொடர்ந்து அவர்களைத் தொந்தரவு செய்தான். ஒரு சமயம் அவன் **கந்தர்வர்களால் பிடிக்கப்பட்டான்**.

அப்போது:

- யுதிஷ்டிரன்
- அர்ஜுனன்
- பீமன்

இவர்களிடம், துரியோதனனை விடுவிக்கச் செல்லுமாறு யுதிஷ்டிரர் கூறினார்.

அவர்கள் முதலில் தயங்கினார்கள். ஆனால் யுதிஷ்டிரர் அவர்களை சமாதானப்படுத்தி **துரியோதனனை மீட்கச் செய்தார்**.

நமக்கு உதவியவர்களுக்கு உதவுவது இயல்பானது. ஆனால் நமக்கு தீங்கு செய்தவர்களுக்குக் கூட உதவுவது தான் மகாத்மாவின் குணம்.

இதனால் யுதிஷ்டிரர் **தர்மத்தின் உயர்ந்த எடுத்துக்காட்டாக** விளங்குகிறார்.

மகாத்மா யார்?

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் தமது பாஷ்யத்தில் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

"यो हि इष्टादिलक्षणं कर्म आचरति, तमाचक्षते लोकाः धर्मं चरत्ययं महात्मा।"

பொருள்: சாஸ்திரங்கள் கூறிய தர்மகர்மங்களைச் செய்பவரை மக்கள் **தர்மத்தில் நடக்கும் மகாத்மா** என்று அழைக்கிறார்கள்.

முன்னோர்களின் பாதையைப் பின்பற்றுதல்

ஜகத்குரு இறுதியாக நினைவூட்டியது:

நமது முன்னோர்கள் உயர்ந்த தர்ம வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்கள் என்று **சொல்வது மட்டும் போதாது**.

ஒவ்வொருவரும் தம்மிடம் கேட்க வேண்டும்:

- **நானும் அதே தர்ம பாதையில் வாழ்கிறேனா?**
- **அவர்கள் காட்டிய மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுகிறேனா?**

உண்மையான மரியாதை என்பது **முன்னோர்களைப் புகழ்வதில் அல்ல; அவர்கள் வாழ்ந்த தர்மத்தை நாம் வாழ்வதில் உள்ளது**.

முடிவு

ஜகத்குரு வலியுறுத்தியது:

- வேதங்களில் நம்பிக்கை கொண்ட **ஆஸ்திக மார்க்கம்** தான் நமது பாரம்பரியம்.
- தர்மத்தைப் பின்பற்றும் வாழ்க்கை தான் மனிதனின் உயர்ந்த கடமை.
- யுதிஷ்டிரர் போன்ற மகான்கள் **தர்மத்தை எதற்காகவும் தியாகம் செய்யவில்லை**.

எனவே நாமும் ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் காட்டியபடி **தர்மத்தில் நிலைத்து வாழ முயற்சிக்க வேண்டும்**.

Vijayayatra : Kochi: APRIL 12 -13, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/kochi-april-12-13-2012/

25. அனுக்ரஹ பாஷணம் - ஆலப்புழா

ஜகத்குரு அவர்கள் தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் சத்புருஷர்களின் துணையை ஆதரித்ததாகக் கூறினார் - **"सङ्गः सत्सु विधीयतां"**. சத்புருஷர்களின் துணையுடன் இருக்கும்போது, நாமும் அவர்களின் பரோபகார குணங்களை அடைகிறோம். பகவான் கூட பரோபகாரத்திற்காக மட்டுமே அவதாரங்களை எடுத்துள்ளார். ஒரு சத்புருஷரின் இன்றியமையாத குணம்

அனைத்து உயிரினங்களிடமும் கருணை காட்டுவது என்று பகவான் கீதையில் விளக்கியுள்ளார் - **दया भूतेषु**

யாராவது நமக்கு உதவும்போது மறந்துவிடுவதும், யாராவது நம்மை புண்படுத்தும் போது நினைவில் கொள்வதும் பலரின் இயல்பில் உள்ளது. சத்புருஷர்களுக்கு இந்த இயல்பு இல்லை. பகவான் ராமரை வால்மீகி இவ்வாறு விவரிக்கிறார்

एकेनाप्युकारेण कृतेन परितुष्यति ।
न स्मरत्यपकाराणां शतमप्यात्मवत्तया ॥

ராமர் தனக்குச் செய்த ஒரு சிறிய உதவியைக் கூட நினைவில் வைத்திருந்தார், ஆனால் யாரையாவது அவர்கள் பலமுறை புண்படுத்தியிருந்தாலும் மன்னித்தார். மனிதன் மற்றவர்களிடம் அவர்களின் நல்ல குணங்களைக் காணக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அவர்களின் விரும்பத்தகாத குணங்களில் கவனம் செலுத்தக்கூடாது என்றும் சிவபெருமான் காட்டியுள்ளார். சந்திரனும் ஹாலாஹல விஷமும் கடலிலிருந்து வந்தவை. சிவபெருமான் தனது நெற்றியில் பிறை நிலவை வைத்துக்கொண்டு ஹாலாஹல விஷத்தை விழுங்கினார். ஜகத்குரு மேலும் கூறுகையில், சத்புருஷர்களின் குணம் ஒரு பெரிய பாவியிடம் கூட ஒரு நல்ல குணத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியும்.

ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷாணம் ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியாரின் உபதேசத்தின் மற்றொரு உபதேசத்தையும் - **"भगवतो भक्तिर्दढायीताम्"** தொட்டது - ஒருவர் கடவுள் மீதான பக்தியை வலுப்படுத்த வேண்டும்.

சத்புருஷர்களின் சகவாசமும் இறைவன் மீது பக்தியும் – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

சத்புருஷர்களின் சகவாசம்

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் கூறிய ஒரு முக்கியமான உபதேசத்தை நினைவூட்டினார்: **"सङ्गः सत्सु विधीयताम्"**

இதன் பொருள்:
"சத்புருஷர்களின் (நல்லோரின்) சகவாசத்தை நாட வேண்டும்."

ஜகத்குரு விளக்கியதாவது:

ஒருவர் எவருடன் பழகுகிறாரோ, அவர்களின் குணங்களே அவரில் படிப்படியாக வெளிப்படும். சத்புருஷர்களின் சகவாசத்தில் இருந்தால், அவர்களின் உயர்ந்த

குணங்களான **பரோபகாரம் (பிறருக்காக வாழும் மனம்)** போன்றவை நம்மிடமும் உருவாகும். உலக நலனுக்காகவே **இறைவனும் அவதாரம் எடுக்கிறார்**.

எல்லா உயிர்களிடமும் கருணை

ஜகத்குரு கூறியது:

பகவத் கீதையானது ஒரு சத்புருஷனின் முக்கிய குணத்தை இவ்வாறு கூறுகிறது: **"दया भूतेषु"**

இதன் பொருள்: **எல்லா உயிர்களிடமும் கருணை கொண்டிருப்பது.**

எனவே **கருணையும் தயையும்** தர்ம வாழ்க்கையை வாழ விரும்பும் ஒருவருக்கு அவசியமான குணங்களாகும்.

சாதாரண மனிதர்களும் சத்புருஷர்களும்

ஜகத்குரு கூறியது:

பெரும்பாலான மனிதர்கள்:

- பிறர் செய்த உதவிகளை மறந்து விடுகிறார்கள்
- பிறர் செய்த தவறுகளை மட்டும் நினைவில் வைத்துக் கொள்கிறார்கள்

ஆனால் **சத்புருஷர்கள் இதற்கு முற்றிலும் எதிர்மறையாக இருக்கிறார்கள்.**

இந்த உயர்ந்த குணத்தை வால்மீகி அவர்கள் ராமாயணத்தில் ஸ்ரீ ராமனைப் பற்றிக் கூறுகிறார்:

**एकेनाप्युपकारेण कृतेन परितुष्यति ।
न स्मरत्यपकाराणां शतमप्यात्मवत्तया ॥**

பொருள்: ஒரு சிறிய உதவி செய்தால் கூட ராமர் மகிழ்ச்சியடைகிறார்; ஆனால் அவருக்கு எதிராக நூறு தவறுகள் செய்தாலும் அவற்றை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள மாட்டார்.

இது உண்மையான சத்புருஷனின் உயர்ந்த மனப்பான்மையை காட்டுகிறது.

சிவபெருமானின் போதனை

ஜகத்குரு சிவபெருமானைப் பற்றிய ஒரு நிகழ்வை எடுத்துக் காட்டினார்.

பாற்கடல் மத்தனம் நடந்த போது:

- **சந்திரன்**

- **ஹாலாஹல விஷம்**

இவை இரண்டும் வெளிப்பட்டன.

அப்போது சிவபெருமான்:

- சந்திரனை **தலையில் அணிந்தார்**
- ஹாலாஹல விஷத்தை **உள்ளிழுத்தார்**

இதன் மூலம் ஒரு ஆழமான போதனை கிடைக்கிறது:

மற்றவர்களின் நல்ல குணங்களை கவனித்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; அவர்களின் குறைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் இருக்க வேண்டும்.

சத்புருஷர்களின் மகிமை என்னவெனில், **பல பாவங்கள் செய்தவரிடமும் கூட ஒரு நல்ல குணத்தை கண்டுபிடிக்க முடியும்**.

இறைவன் மீது பக்தியை வளர்த்தல்

ஜகத்குரு மேலும் ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் இன்னொரு உபதேசத்தை நினைவூட்டினார்:

“भगवतो भक्तिर्दृढायीताम्”

இதன் பொருள்: **“இறைவன் மீது உள்ள பக்தியை உறுதியாக வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.”**

இறைவன் மீது பக்தியையும் சத்புருஷர்களின் சகவாசத்தையும் கொண்டால் மனிதனில் படிப்படியாக இந்த உயர்ந்த குணங்கள் உருவாகும்:

- கருணை
- நன்றியுணர்வு
- மன்னிப்பு
- தன்னலமின்மை

முடிவு

ஜகத்குரு வலியுறுத்தியது: ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு அவசியமானவை:

- **சத்புருஷர்களின் சகவாசம்**
- **எல்லா உயிர்களிடமும் கருணை**
- **பிறர் செய்த நன்மைகளை நினைவில் வைத்து அவர்களின் தவறுகளை மன்னித்தல்**
- **இறைவன் மீது உறுதியான பக்தி**

இந்த போதனைகள் ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் காட்டிய தர்ம மார்க்கத்தில் மனிதனை நடத்தி **சுத்தமான மனத்தையும் உயர்ந்த வாழ்க்கையையும்** அளிக்கின்றன.

Vijayayatra : Alappuzha: APRIL 13-14, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/alappuzha-april-13-14-2012/

26. அனுக்ரஹ பாஷணம் - கொல்லம்

ஜகத்குரு அவர்கள் தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், ஒருவர் அறியாமல் தவறு செய்தால், அதற்குக் காரணம் அவரது அறியாமை என்று கூறுகிறார். ஆனால் வெளிப்புற உந்துதல் காரணமாக மனிதன் தவறு செய்யும் நேரங்களும் உண்டு. ஒரு இளம் மாணவன் தேர்வில் ஏமாற்ற விரும்புவதில்லை; ஏமாற்றப் பழகிய மற்றவர்களால் எவ்வளவு தூண்டப்பட்டாலும், இறுதியில் அவன் ஏமாற்றுவதில் தான் முடிவடைகிறான்.

இருப்பினும், மனிதனை பாவங்களைச் செய்ய வைக்க வெளிப்புற சக்திகள் இல்லாத பல நிகழ்வுகள் உள்ளன. எனவே மனிதன் பாவங்களைச் செய்ய விரும்பாவிட்டாலும், செல்வாக்கு செலுத்த வெளிப்புற காரணிகள் இல்லாதபோதும், பாவங்களைச் செய்ய வைப்பது யார்? பகவத் கீதையில் அர்ஜுனன் இறைவனிடம் கேட்ட கேள்விகளில் இதுவும் ஒன்று

अथ केन प्रयुक्तोऽयं पापं चरति पूरुषः ।
अनिच्छन्नपि वार्ष्णेय बलादिव नियोजितः ॥

மக்கள் மனதில் இருக்கும் ஆசையும் கோபமும் தான் காரணம் என்று இறைவன் பதிலளிக்கிறான்.

काम एष क्रोध एष रजोगुणसमुद्भवः ।
महाशनो महापाप्मा विद्ध्येनमिह वैरिणम् ॥

ஜகத்குரு கோபத்தின் விளைவை வால்மீகி ராமாயணத்தின் சுந்தர காண்டத்திலிருந்து விளக்கினார். அனுமன் அன்னை சீதையை தரிசனம் செய்த பிறகு, ராவணனால் பிடிக்கப்பட்டு, அவரது வாலை தீயிட்டுக் கொளுத்தினார். அப்போது, அன்னை சீதை அவர் நலம் வேண்டி இவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்தார்.

यद्यस्ति पतिशुश्रूषा यद्यस्ति चरितं तपः |
यदि वाप्येकपत्नीत्वं शीतो भव हनूमतः || २४||

நான் என் கணவர் ஸ்ரீ ராமரைத் தவிர வேறு யாரையும் நினையாது, அவருக்கு நன்றாக சேவை செய்திருந்தால், ஹனுமனை நெருப்பில் எரிக்க விடாதே. இதற்கிடையில், தனது வாலால் பாதிக்கப்படாத ஹனுமான் இலங்கைக்கு தீ வைத்தான். ஒரு கணம், ஹனுமான் இலங்கை முழுவதையும் எரித்ததில் மகிழ்ச்சி அடைந்தான். இருப்பினும், தான் ஒரு தவறு செய்துவிட்டதாக உடனடியாக உணர்ந்தான். தான் வைத்த நெருப்பால் அன்னை சீதாவுக்கு ஏதேனும் தீங்கு ஏற்பட்டிருக்குமா என்று அவன் யோசித்தான். இந்த எண்ணம் அவனைத் தாக்கிய போது அவன் நிலைகுலைந்து போனான், மேலும் அவனது நோக்கத்தின் நோக்கம் தோல்வியடைந்திருக்கலாம் என்று உணர்ந்தான். பின்னர் இலங்கையை எரிக்கச் செய்த கோபத்தின் விளைவுகளைப் பற்றி அவன் சிந்திக்கிறான், இவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறான்:

क्रुद्धः पापं न कुर्यात् कः क्रुद्धो हन्यात् गुरूनपि ।
क्रुद्धः परुषया वाचा नरः साधून् अधिक्षिपेत् ॥
नावाच्यमस्ति क्रुद्धस्य नाकार्यं विद्यते क्वचित् ॥

“கோபக்காரன் எந்தச் செயலைத் தவிர்ப்பான்? எந்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்த மாட்டான்? கோபத்தால் கொதித்தெழுந்து, ஒரு துறவியை அவமதிக்கத் தயங்க மாட்டான். அவன் எந்த வகையான பாவத்தையும் செய்ய வாய்ப்புள்ளது, மேலும் தன் குருவுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கலாம்.”

எனவே கோபத்தையும் ஆசையையும் வெல்ல வேண்டும். இந்த அறிவுரை மிகவும் சரியானது என்று தோன்றலாம் ஆனால் எளிதில் அடைய முடியாதது, சாத்தியமற்றது என்று கூடத் தோன்றலாம். இருப்பினும் ஒருவர் மனம் தளரக்கூடாது. ஜகத்குரு ஒரு விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்டினார்: பட்டயக் கணக்கியல் தேர்வில் தேர்ச்சி பெற போராடி 36வது முயற்சியில் தேர்ச்சி பெற்ற ஒருவர் இருக்கிறார்! அவரது முயற்சிகளும் விருப்பமும் அவருக்கு நீண்ட நேரம் எடுத்தாலும் உதவியது. எனவே மன உறுதியும் விடாமுயற்சியும் மனிதனுக்கு காமம் மற்றும் குரோதத்தின் உள் எதிரிகளை வெல்ல உதவும்.

காமமும் கோபமும் வெல்வது – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

தவறான செயல்களின் காரணம்

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், மனிதர்கள் பாவச் செயல்களை ஏன் செய்கிறார்கள் என்பதை விளக்கினார்.

ஒருவர் அறியாமையால் தவறு செய்தால், அதற்கு **அறியாமையே காரணம்** என்று கூறலாம். சில சமயங்களில் **பிறர் தாக்கம்** காரணமாகவும் தவறு நிகழலாம்.

உதாரணமாக, தேர்வில் நகலெடுக்க விரும்பாத ஒரு மாணவன், நகலெடுக்கும் பழக்கம் உள்ள நண்பர்களின் அழுத்தத்தால் இறுதியில் அதில் ஈடுபடலாம்.

ஆனால் பல சமயங்களில் எந்த வெளிப்புற அழுத்தமும் இல்லாமல், ஒருவர் **தான் விரும்பாத செயல்களையே செய்வது** காணப்படுகிறது.

பகவத்கீதையில் அர்ஜுனனின் கேள்வி

இந்த சந்தேகத்தை அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் பகவத் கீதையில் அவர்களிடம் கேட்டார்:

अथ केन प्रयुक्तोऽयं पापं चरति पूरुषः ।
अनिच्छन्नपि वार्ष्णेय बलादिव नियोजितः ॥

பொருள்: "ஒரு மனிதன் தானே விரும்பாமல் இருந்தாலும், யாரோ வலுக்கட்டாயமாகத் தூண்டியதுபோல் பாவச் செயல்களைச் செய்ய என்ன காரணம்?"

இறைவனின் பதில்

இதற்கு கிருஷ்ணர் இவ்வாறு பதிலளிக்கிறார்:

काम एष क्रोध एष रजोगुणसमुद्भवः ।
महाशनो महापाप्मा विद्ध्येनमिह वैरिणम् ॥

பொருள்: "இது **காமமும் கோபமும்** ஆகும். இவை ரஜோகுணத்திலிருந்து தோன்றுகின்றன. இவை ஒருபோதும் திருப்தி அடையாதவை; மிகப்பெரிய பாவத்தை ஏற்படுத்தும். இதையே மனிதனின் உண்மையான எதிரி என்று அறிந்துகொள்."

இதனால் **காமமும் கோபமும் மனிதனை பாவச் செயல்களுக்குத் தள்ளும் உள்ளார்ந்த எதிரிகள்** என்று ஜகத்குரு விளக்கினார்.

சுந்தர காண்டத்தில் இருந்து எடுத்துக்காட்டு

ஜகத்குரு அவர்கள் ராமாயணத்தில் சுந்தர காண்டத்தில் இருந்து ஒரு நிகழ்வை எடுத்துக்காட்டினார்.

ஹனுமான் அவர்கள் சீதா தேவியைச் சந்தித்த பிறகு, ராவணனால் பிடிக்கப்பட்டார். பின்னர் அவருடைய வாலைத் தீ வைத்தனர்.

அப்போது சீதாதேவி பிரார்த்தித்தார்:

यद्यस्ति पतिशुश्रूषा यद्यस्ति चरितं तपः ।
यदि वाप्येकपत्नीत्वं शीतो भव हनूमतः ॥

பொருள்: “நான் என் கணவரான ஸ்ரீ ராமர் அவருக்கு உண்மையுடன் சேவை செய்திருந்தால், என் பாவனை தூய்மையானதாக இருந்தால், அந்தத் தீ ஹனுமனுக்கு குளிர்ச்சியாக இருக்கட்டும்.”

அவருடைய பக்தியும் தூய்மையும் காரணமாக ஹனுமனுக்கு தீ எந்தத் தீங்கும் செய்யவில்லை.

ஹனுமனின் சிந்தனை

அதன்பின் ஹனுமான் கோபத்தில் லங்கையை எரித்தார். முதலில் அவர் **ராவணனின் நகரத்தை அழித்ததில் திருப்தி** அடைந்தார்.

ஆனால் உடனே ஒரு சிந்தனை எழுந்தது: **“இந்தத் தீயால் சீதாதேவிக்கு ஏதேனும் தீங்கு ஏற்பட்டுவிட்டதோ?”**

இந்த எண்ணம் அவரை மிகவும் கவலையடையச் செய்தது. அப்போது அவர் கோபத்தின் தீமையைப் பற்றி சிந்தித்து இவ்வாறு கூறினார்:

क्रुद्धः पापं न कुर्यात् कः क्रुद्धो हन्यात् गुरूनपि ।
क्रुद्धः परुषया वाचा नरः साधून् अधिक्षिपेत् ॥
नावाच्यमस्ति क्रुद्धस्य नाकार्यं विद्यते क्वचित् ॥

பொருள்:

- கோபம் கொண்ட மனிதன் செய்யாத பாவம் எது?
- கோபத்தில் ஒருவர் **குருவுக்குக் கூட தீங்கு செய்யலாம்**.
- கோபத்தில் **சாதுபுருஷர்களையும் கடுமையாக இகழலாம்**.
- கோபம் வந்தவனுக்கு **சொல்லக்கூடாத வார்த்தையும் இல்லை; செய்யக்கூடாத செயலும் இல்லை**.

இதனால் **கோபம் மனிதனை மிகப்பெரிய தவறுகளுக்குக் கொண்டுசெல்லும்** என்பதை ஜகத்குரு விளக்கினார்.

காமமும் கோபமும் வெல்வது

ஜகத்குரு வலியுறுத்தியது: **காமமும் கோபமும் மனிதனின் உண்மையான உள்ளார்ந்த எதிரிகள்.**

இவற்றை வெல்வது கடினமாகத் தோன்றலாம். ஆனால் முயற்சியை ஒருபோதும் கைவிடக் கூடாது.

இதற்காக அவர் ஒரு உதாரணம் கூறினார்: ஒருவர் **சார்ட்டர்டு அக்கவுண்டண்ட் தேர்வில் 36வது முயற்சியில் தான் வெற்றி பெற்றார்**. நீண்ட கால முயற்சி இருந்தாலும், இறுதியில் **திடமான மனமும் பொறுமையும் வெற்றியைத் தந்தது**.

முடிவு

ஜகத்குரு வலியுறுத்தியது:

- **காமமும் கோபமும் மனிதனின் உண்மையான எதிரிகள்**
- இவை மனிதனை தானே விரும்பாத செயல்களுக்குத் தள்ளும்
- **தன்னடக்கம், உறுதி, தொடர்ந்து முயற்சி** ஆகியவற்றால் இவற்றை வெல்ல முடியும்

இவ்வாறு **காமமும் கோபமும் அடக்க முயல்பவன் தர்ம பாதையில் முன்னேறி ஆன்மீக முன்னேற்றத்தை அடைவான்**.

Vijayayatra : Kollam: APRIL 14 – 15, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/kollam-april-14-15-2012/

27. அனுக்ரஹ பாஷணம் - திருவனந்தபுரம்

ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை பல்வேறு வழிகளில் கழிப்பதாகக் கூறினார். சாஸ்திரங்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றன

**कृतगङ्गोदकस्नानं श्रुतभारतसत्कथम् ।
अर्चिताच्युतपादाब्जं दिनं कल्पशताद्वरम् ॥**

அந்த நாளில் ஒருவர் கங்கையில் நீராடி (தீர்த்த க்ஷேத்திரத்திற்குச் செல்வது), மகாபாரதம் போன்ற இதிஹாசங்களில் இறைவனின் மகிமைகளைக் கேட்பது மற்றும் இறைவனின் தாமரை பாதங்களை வணங்குவது ஆகியவை நோக்கமாகக் கருதப்படுகின்றன. இதுபோன்ற செயல்களில் செலவிடும் ஒரு நாள், மற்றபடி செலவிடும் ஒரு யுகத்தை விட சிறந்தது.

இன்று, மக்கள் அதை ஒரு பெரிய சாதனையாக உணர்கிறார்கள் என்றும், வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றால் அவர்களின் வாழ்க்கை உயர்ந்ததாகிவிட்டது என்றும் ஜகத்குரு மேலும் விளக்கினார். "நான் மூன்று முறை பிரிட்டனுக்கும், இரண்டு முறை அமெரிக்காவிற்கும் பயணம் செய்துள்ளேன்" என்று சொல்வதில் அவர்கள் பெருமை கொள்கிறார்கள். காசி, ராமேஸ்வரம், பத்ரி அல்லது சிருங்கேரி போன்ற தீர்த்த க்ஷேத்திரங்களுக்கு யாத்திரை சென்ற பிறகு மக்கள் தங்களை பாக்கியவான்களாகக் கருதிய காலம் போய்விட்டது.

இறைவனை நினைவு கூர்ந்து இறைவனின் நாமத்தை உச்சரிப்பது, கோபம், பேராசை போன்ற அசுத்தங்களை மனதில் இருந்து நீக்கி, இறுதி விடுதலைக்கு வழிவகுக்கும் ஆன்மீக சாதனாவிற்கு ஒருவரை தயார்படுத்துகிறது. ஒருவர் இந்த வழியில் நாட்களைக் கழிக்கவில்லை என்றால், நீண்ட காலம் வாழ்வதன் பயன் என்ன? வாழ்க்கை என்பது நீண்ட காலம் வாழ்வது அல்ல, மாறாக நோக்கத்துடன் வாழ்வது என்பதை மக்கள் மறந்துவிடக் கூடாது.

வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளதாக செலவிடுதல் – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

ஒரு நாளை அர்த்தமுள்ளதாக ஆக்கும் செயல்கள்

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், மனிதன் தனது ஒவ்வொரு நாளையும் **சாஸ்திரங்கள் கூறும் வழியில் அர்த்தமுள்ளதாக செலவிட வேண்டும்** என்று விளக்கினார்.

இதற்காக அவர் ஒரு சாஸ்திர ஸ்லோகத்தை மேற்கோள் காட்டினார்:

**कृतगङ्गोदकस्नानं श्रुतभारतसत्कथम् ।
अर्चिताच्युतपादाब्जं दिनं कल्पशताद्वरम् ॥**

பொருள்:

ஒரு நாளில் ஒருவர்:

- கங்கை நதியைப் போன்ற புனித நதியில் ஸ்நானம் செய்தால் அல்லது ஒரு தீர்த்தக்ஷேத்திரத்தை தரிசித்தால்
- மஹாபாரதம் போன்ற இதிகாசங்களில் உள்ள இறைவனின் புனித கதைகளை கேட்டால்
- விஷ்ணு (அச்ச்யுதன்) அவர்களின் திருவடிகளை பூஜை செய்தால்

அந்த ஒரு நாள் **மற்றபடி வாழப்படும் நூறு கல்பங்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததாகும்** என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

இதனால் ஆன்மீக செயல்களில் கழியும் ஒரு நாள் **மிக உயர்ந்த மதிப்புடையது**.

இன்றைய காலத்தின் மனப்பான்மை

ஜகத்குரு கூறியது: இன்றைய காலத்தில் பலர் வெளிநாடுகளுக்கு சென்றதைப் பெருமையாகக் கருதுகிறார்கள்.

உதாரணமாக:

- “நான் இங்கிலாந்துக்கு மூன்று முறை சென்றுள்ளேன்.”
- “நான் அமெரிக்காவுக்கு இரண்டு முறை சென்றுள்ளேன்.”

என்று சொல்லுவதில் பெருமை கொள்கிறார்கள்.

ஆனால் பழைய காலத்தில் மக்கள் உண்மையான பாக்கியமாக கருதியது **புனித தீர்த்தயாத்திரைகளை**.

உதாரணமாக:

- காசி
- ராமேஸ்வரம்
- பத்ரிநாத்
- சிருங்கேரி

போன்ற புனித க்ஷேத்திரங்களுக்கு யாத்திரை செய்வதை அவர்கள் **பெரும் பாக்கியமாக** கருதினர்.

இறைவனை நினைவுகூரும் சக்தி

ஜகத்குரு வலியுறுத்தியது:

- இறைவனை **நினைவுகூர்வது**
- அவருடைய **திவ்ய நாமங்களை ஜபிப்பது**

இவை மனத்தில் உள்ள அசுத்தங்களை நீக்குகின்றன.

அவை:

- கோபம்
- பேராசை
- பற்றுதல்

இவற்றை நீக்கி **மனதை சுத்தமாக்குகின்றன**.

இவ்வாறு சுத்தமான மனம் உருவானால், மனிதன் **ஆன்மீக சாதனைகளுக்குத் தகுதியானவராக** மாறி, இறுதியில் **மோட்சத்தை அடைய முடியும்**.

நீண்ட வாழ்க்கை அல்ல, அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கை

ஜகத்குரு இறுதியாக ஒரு முக்கியமான சிந்தனையை முன்வைத்தார்: ஒருவர் தனது வாழ்க்கையை **ஆன்மீக சிந்தனை, பக்தி, தர்மம்** ஆகியவற்றில் செலவிடவில்லை என்றால், **நீண்ட காலம் வாழ்வதற்கே என்ன அர்த்தம்?**

வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கம்:

- நீண்ட காலம் வாழ்வது அல்ல
- **அர்த்தமுள்ள மற்றும் ஆன்மீக உயர்வை தரும் வாழ்க்கையை வாழ்வதே.**

முடிவு

ஜகத்குரு வலியுறுத்தியது:

ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கை உண்மையில் மதிப்புடையதாக மாறும் போது:

- தீர்த்தயாத்திரை மற்றும் புனித நினைவுகளில் காலத்தை செலவிடும்போது
- சாஸ்திரங்களின் போதனைகளை கேட்கும்போது
- இறைவனை பக்தியுடன் வழிபடும்போது
- மனதை சுத்தப்படுத்தும் ஆன்மீக சாதனைகளில் ஈடுபடும் போது

இவ்வாறு கழியும் **ஒரு நாள் கூட உலக விஷயங்களில் கழியும் எண்ணற்ற நாட்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததாகும்**.

Vijayayatra : Thiruvananthapuram: APRIL 15 – 18, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/thiruvananthapuram-april-15-18-2012/

28. அனுக்ரஹ பாஷணம் - நாகர்கோவில்

அவரது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், தர்மம் என்பது பொதுவாக கடமையைக் குறிக்கிறது. ஒரு மகனின் தர்மம் பெற்றோருக்கு சேவை செய்வது, ஒரு மாணவனின் தர்மம் நேர்மையாகப் படிப்பது மற்றும் ஒரு ஆசிரியரின் கடமை தனது மாணவர்களுக்கு நன்றாகக் கற்பிப்பது.

இந்தக் கடமைகள் ஒவ்வொருவருக்கும் மாறுபடும் என்றாலும், அனைவருக்கும் பொதுவான தர்மத்தை உருவாக்கும் கொள்கைகள் உள்ளன.

அவற்றில் ஒன்று அஹிம்சை. அஹிம்சை **अहिंसा परमो धर्मः** - அஹிம்சை மிக உயர்ந்த தர்மம் என்று கூறப்படுகிறது. அஹிம்சை என்பது வெறும் உடல் ரீதியான தீங்குகளிலிருந்து விலகியிருப்பதாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது. சிந்தனை, சொல் மற்றும் செயலால் யாரையும் ஒருபோதும் காயப்படுத்தாதவர் மட்டுமே அஹிம்சையின் கொள்கையைப் பின்பற்றுபவர் என்று நமது சாஸ்திரங்கள் அறிவிக்கின்றன.

அனைவருக்கும் பொதுவான மற்றொரு தர்மக் கொள்கை உண்மையைப் பேசுவதாகும். ரகு மகாராஜாவின் வம்சத்தில் உள்ள மன்னர்களை **सत्याय मितभाषिणाम्** - உண்மைக்காக குறைவாகப் பேசுபவர்கள் - என்று காளிதாசர் தனது கவிதைப் படைப்பான "ரகுவம்சத்தில்" விவரிக்கும் போது ஜகத்குரு அவரது வார்த்தைகளை நினைவு கூர்ந்தார். தேவைப்பட்டால் தவிர, நீண்ட நேரம் பேசுவதைத் தவிர்ப்பதுதான் மன்னர்களின் பண்பு என்று ஜகத்குரு விளக்கினார். ஒருவரின் நாக்கைக் கட்டுப்படுத்துவது எளிதல்ல என்பதால், பொய் சொல்ல வாய்ப்பளிக்காமல் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் அளவிடப்பட்டது. இவ்வாறு விளக்கி, பேச்சில் அதிகமாக ஈடுபடுவது பெரும்பாலும் பொய் சொல்ல வழிவகுக்கும் என்பதால், பக்தர்களை அளவோடு பேசுமாறு ஜகத்குரு அறிவுறுத்தினார்.

மூன்றாவது தர்மக் கொள்கையான **वित्तस्य पात्रे व्ययः** - பற்றியும் ஜகத்குரு பேசினார் - ஒருவரின் செல்வம் தகுதியானவர்களுக்கு தர்மம் செய்ய செலவிடப்பட வேண்டும். கடந்த நூற்றாண்டுகளில், ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கோவிலுக்கு வந்து ஆறுதல் பெற முடியும் என்பதால், பணக்காரர்கள் சேவை செய்யும் உணர்வின் காரணமாக கோயில்களைக் கட்டினார்கள். நீதியான வழிகளில் - **न्यायोपार्जितवित्तेन कर्तव्यं ह्यात्मरक्षणम्** - சம்பாதித்த செல்வத்தின் மூலமே ஒருவர் வாழ்க்கையில் பாதுகாப்பைத் தேட வேண்டும் என்பதையும் ஜகத்குரு வலியுறுத்தினார். ஒருவர் அநியாயமாக செல்வத்தைச் சேகரித்தால், அவர் அதை அநியாயமாகப் பெற்ற அதே வழிகளில் இழப்பார். ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தை முடித்துக் கொண்டார், எனவே ஒருவர் தனது சொந்த சிறப்புக் கடமையைக் கடைப்பிடிப்பதைத் தவிர, அனைவருக்கும் பொதுவான தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

தர்மத்தின் பொதுவான கொள்கைகள் – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

தர்மம் – ஒருவரின் கடமை

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், **தர்மம்** என்பது பொதுவாக **ஒருவரின் கடமை** என்று விளக்கினார்.

ஒவ்வொருவருக்கும் வாழ்க்கையில் வேறுபட்ட கடமைகள் உள்ளன. உதாரணமாக:

- ஒரு மகனின் கடமை **தன் பெற்றோரை மதித்து சேவை செய்வது**
- ஒரு மாணவனின் கடமை **மனப்பூர்வமாக படிப்பது**

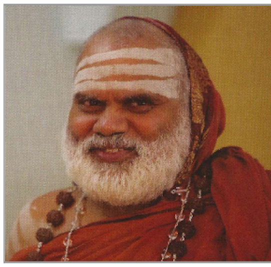
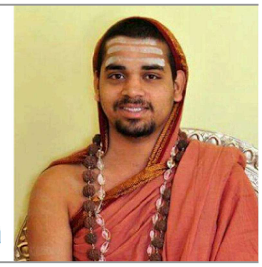

- ஒரு ஆசிரியரின் கடமை **மாணவர்களுக்கு சரியான முறையில் கற்பிப்பது**

இவ்வாறு கடமைகள் மனிதருக்கு மனிதர் மாறுபட்டாலும், **அனைவரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சில பொதுவான தர்மக் கொள்கைகள்** உள்ளன என்று ஜகத்குரு கூறினார்.

அஹிம்சை – உயர்ந்த தர்மம்

அவற்றில் முக்கியமான ஒன்று **அஹிம்சை**.

சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன: “**अहिंसा परमो धर्मः**”

பொருள்: அஹிம்சை உயர்ந்த தர்மம்.

ஆனால் ஜகத்குரு விளக்கியது: அஹிம்சை என்பது **உடல் மூலம் தீங்கு செய்யாதது மட்டும் அல்ல**.

உண்மையான அஹிம்சை என்பது எந்த உயிருக்கும்:

- **மனதால்**
- **வார்த்தையால்**
- **செயலால்**

தீங்கு செய்யாதிருப்பதே ஆகும்.

இவ்வாறு எந்த வழியிலும் பிறருக்கு தீங்கு செய்யாதவரே **உண்மையான அஹிம்சையை கடைப்பிடிப்பவர்**.

உண்மையைப் பேசுதல்

அனைவருக்கும் பொதுவான இன்னொரு தர்மக் கொள்கை **உண்மையைப் பேசுதல்**.

இதைக் குறித்து ஜகத்குரு அவர்கள் மஹா கவி காளிதாஸர் எழுதிய ரகுவம்சத்தில் வரும் ஒரு வரியை மேற்கோள் காட்டினார்: “**सत्याय मितभाषिणाम्**”

பொருள்: ரகுவம்ச அரசர்கள் குறைவாகப் பேசினார்கள்; ஆனால் அவர்கள் பேசுவது அனைத்தும் உண்மைக்காக மட்டுமே.

ஜகத்குரு விளக்கியது:

அவர்கள் தேவையான அளவுக்கு மட்டுமே பேசினார்கள். ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் கவனமாக பயன்படுத்தினார்கள். இதனால் **பொய்யான வார்த்தைகள் அவர்களிடமிருந்து வெளிவர வாய்ப்பே இல்லை.**

அதனால் அவர் பக்தர்களுக்கு அறிவுரை கூறியது: **அளவாகப் பேச வேண்டும்; அதிகமாகப் பேசினால் பல நேரங்களில் பொய் மற்றும் தேவையற்ற வார்த்தைகள் வர வாய்ப்பு அதிகம்.**

செல்வத்தை நல்ல காரியங்களுக்கு பயன்படுத்துதல்

ஜகத்குரு மேலும் ஒரு தர்மக் கொள்கையை குறிப்பிட்டார்: **"वित्तस्य पात्रे व्ययः"**

பொருள்: செல்வத்தை தகுதியானவர்களுக்கு தானமாக வழங்க வேண்டும்.

முன்னோர் காலங்களில் பணக்காரர்கள் பலர்:

- கோவில்கள் கட்டினர்
- மத மற்றும் சமூக நிறுவனங்களை நிறுவினர்

இதனால் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் **ஆன்மீக நிம்மதியையும் ஊக்கத்தையும்** பெற்றனர்.

நீதியுடன் சம்பாதித்த செல்வம்

ஜகத்குரு மேலும் வலியுறுத்தியது: மனிதன் தனது வாழ்க்கையை பாதுகாக்க வேண்டியது **நீதியுடன் சம்பாதித்த செல்வத்தின் மூலம் மட்டுமே.**

"न्यायोपार्जितवित्तेन कर्तव्यं ह्यात्मरक्षणम्"

பொருள்: நீதியான முறையில் சம்பாதித்த செல்வத்தினால் தான் வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும்.

நீதியற்ற முறையில் சம்பாதிக்கப்பட்ட செல்வம்:

- இறுதியில்
- அதேபோன்ற **நீதியற்ற வழிகளால் இழக்கப்படும்.**

முடிவு

ஜகத்குரு கூறியது: ஒவ்வொருவரும்

- தங்களுக்குரிய **தனிப்பட்ட கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும்**
- அதே சமயம் அனைவருக்கும் பொதுவான **தர்மக் கொள்கைகளையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்**

அவை:

- **அஹிம்சை**
- **உண்மையைப் பேசுதல்**
- **அளவான பேச்சு**
- **தகுதியானவர்களுக்கு தானம்**
- **நீதியுடன் செல்வத்தை சம்பாதித்தல்**

இவ்வாறு வாழும் மனிதன் **தர்மமயமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்து, அமைதியும் ஆன்மீக முன்னேற்றமும் பெறுவான்**.

Vijayayatra : Nagercoil: APRIL 18 – 19, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/nagercoil-april-18-19-2012/

29. அனுக்ரஹ பாஷணம் - திருநெல்வேலி

ஜகத்குரு அவர்கள் தனது அனுகிரஹ பாஷணத்தில், மகாபாரதத்திலிருந்து மேற்கோள் காட்டி, மக்கள் ஒவ்வொரு நாளும் உயிர்கள் இறப்பதைக் காண்கிறார்கள், ஆனால் நீண்ட ஆயுளையும் நிரந்தரமான நிலையையும் விரும்புகிறார்கள். இதைவிட பெரிய அதிசயம் என்ன இருக்க முடியும்?

अहन्यहनि भूतानि प्रविशन्ति यमालयम् ।
शेषाः स्थावरमिच्छन्ति किमाश्चर्यमितः परम् ॥

நமக்கு இருக்கும் நேரத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அதை தர்மத்திற்காக பயன்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை ஜகத்குரு வலியுறுத்தினார். மகாபாரதத்திலிருந்து நீங்கள் மேற்கோள் காட்டிய வசனம் மனித இயல்பை ஆழமாகப் பிரதிபலிக்கிறது. இது யக்ஷ பிரசன்னம் எனப்படும் அத்தியாயத்தின் போது யுதிஷ்டிரனுக்கும் யக்ஷனுக்கும் இடையிலான பிரபலமான உரையாடலில் தோன்றுகிறது.

अहन्यहनि भूतानि प्रविशन्ति यमालयम् ।
शेषाः स्थावरमिच्छन्ति किमाश्चर्यमितः परम् ॥

பொருள் (எளிய மொழிபெயர்ப்பு): எண்ணற்ற உயிர்கள் நாளுக்கு நாள் யமனின் (இறப்பு) வசிப்பிடத்திற்குச் செல்கின்றன, இன்னும் எஞ்சியிருப்பவர்கள் தாங்கள் என்றென்றும் வாழ்வோம் என்று நினைக்கிறார்கள், இதைவிட பெரிய அதிசயம் என்ன இருக்க முடியும்?

மரணத்தின் நினைவு மற்றும் வாழ்க்கையின் அர்த்தம் – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து தத்துவப் போதனை

மனித மனத்தின் ஒரு வியப்பான உண்மை

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள் மனித மனத்தின் ஒரு ஆழமான உண்மையை எடுத்துரைத்தார்.

நாம் தினமும் மரணத்தைப் பார்க்கிறோம்:

- குடும்பத்தினர்
- அயலவர்கள்
- வரலாற்றில் இருந்த மகான்கள்

இவர்கள் அனைவரும் இறப்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம்.

ஆனால் அதே நேரத்தில், மனிதன் மனதில் ஒரு எண்ணம் தோன்றுகிறது: **“மரணம் மற்றவர்களுக்கு மட்டும் தான்; எனக்கு அது இன்னும் தூரம்.”**

இந்த மாயை காரணமாக மனிதன் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை மறந்து **உலக விஷயங்களில் மட்டுமே மூழ்கிக் கொள்கிறான்**.

ஜகத்குருவின் முக்கிய போதனை

இந்த எண்ணத்தை விளக்குவதற்காக ஜகத்குரு அவர்கள் மஹாபாரதத்தில் வரும் ஒரு புகழ்பெற்ற வாக்கியத்தை எடுத்துக்காட்டினார்.

அதில் கூறப்படுவது: ஒவ்வொரு நாளும் பல உயிர்கள் **யமலோகத்திற்கு செல்கின்றன**. ஆனால் அதை தினமும் பார்த்தும் மனிதன் **தான் என்றும் வாழ்வான் என்று நினைக்கிறான்**.

இதுவே மனித வாழ்க்கையின் **மிகப்பெரிய ஆச்சரியம்** என்று கூறப்படுகிறது.

ஜகத்குரு இதை மேற்கோள் காட்டியது **மனச்சோர்வு ஏற்படுத்துவதற்காக அல்ல**, மாறாக ஒரு முக்கியமான உண்மையை நினைவூட்டுவதற்காக:

- மனித வாழ்க்கை **நிலையானது அல்ல**
- காலம் **மிகவும் விலைமதிப்புடையது**

எனவே இந்த வாழ்க்கையை **தர்மம், ஆன்மீக வளர்ச்சி, மற்றும் ஆத்ம ஞானம்** பெறுவதற்காக பயன்படுத்த வேண்டும்.

நடைமுறை சிந்தனை

இந்த போதனை நமக்கு சில முக்கியமான வழிகாட்டுதல்களை வழங்குகிறது:

- நமது **தர்மக் கடமைகளை உண்மையுடன் செய்ய வேண்டும்**
- வாழ்க்கையின் **நிலையற்ற தன்மையை உணர வேண்டும்**
- ஆன்மீக சாதனைகளில் ஈடுபட வேண்டும்

அதாவது:

- சாஸ்திரங்களைப் படித்தல்
- இறைவனை பிரார்த்தித்தல்
- தானம் செய்தல்
- தர்ம வாழ்க்கையை நடத்துதல்

ஆன்மீக முயற்சியை தள்ளிப் போடாதீர்கள்

பலர் இவ்வாறு நினைப்பார்கள்: **"இன்னும் நிறைய காலம் இருக்கிறது; பின்னர் ஆன்மீக முயற்சி செய்வேன்."**

ஆனால் இந்த எண்ணமே மனிதனை உண்மையான முன்னேற்றத்திலிருந்து தடுக்கிறது. மரணம் தவிர்க்க முடியாதது என்பதை நினைவில் வைத்தால், வாழ்க்கையை **அர்த்தமுள்ள முறையில் வாழ வேண்டும்** என்ற விழிப்புணர்வு ஏற்படும்.

முடிவு

ஜகத்குரு வலியுறுத்தியது:

- மனித வாழ்க்கை **நிலையற்றது**
- காலம் **மிகவும் அரிய ஒன்று**
- அதனால் வாழ்க்கையை **தர்மம் மற்றும் ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு** பயன்படுத்த வேண்டும்

மரணத்தின் தவிர்க்க முடியாத உண்மையை நினைவில் வைத்திருப்பது **வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளதாகவும் நீதியுடனும் வாழ உதவுகிறது**.

Vijayayatra : Tirunelveli: APRIL 19 – 29, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/tirunelveli-april-19-29-2012/

30. அனுக்ரஹ பாஷணம் - இராமையம்பட்டி

பகவான் வெளிப்புறக் காட்சிகளால் அல்ல, பக்தியால் மகிழ்ச்சியடைவது போல, குருவும் உண்மையான பக்தியால் மட்டுமே மகிழ்ச்சியடைகிறார். சாஸ்திரங்கள்**देवमिव आचार्यमुपासीत** - குருவை இறைவனாக வணங்குங்கள் என்று கூறுகின்றன. குரு மீதான பக்தி நம் ஷ்ரேயங்களில் விளையும். ஒவ்வொருவரும் தனக்கு சிறந்ததை விரும்புவது இயற்கையானது. இது பகவான் மற்றும் குருவின் அருளால் மட்டுமே நடக்கும். பகவானின் அவதாரங்களில் கூட நாம் குரு பக்தியைக் கடைப்பிடிக்கிறோம்.

இறைவனைப் போல் குருவையும் வணங்குதல் – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

சாஸ்திர உபதேசம் : தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், தைத்திரிய உபநிஷத்தில் வரும் ஒரு முக்கியமான உபதேசத்தை எடுத்துரைத்தார்:

“देवमिव आचार्यमुपासीत”

இதன் பொருள்: **“இறைவனை எவ்வாறு வணங்குகிறோமோ அதுபோல ஆசார்யரையும் வணங்க வேண்டும்.”**

இதன் அர்த்தம், குருவை ஒரு தனி தெய்வமாக வெளிப்படையான மரியாதைக்காக வணங்க வேண்டும் என்பதல்ல. மாறாக, **இறைவனின் ஞானமும் அருளும் குருவிடம் இருப்பதால் அவர் உயர்ந்த மரியாதைக்கு உரியவர்**.

வெளிப்படையான மரியாதை அல்ல, உண்மையான பக்தி

ஜகத்குரு விளக்கியது:

இறைவன் வெறும் வெளிப்படையான ஆடம்பரங்களால் மகிழ்வதில்லை. அதுபோல குருவும்:

- வெளிப்படையான செயல்களால்
- மரபுக்காக செய்யப்படும் மரியாதைகளால்

மகிழ்வதில்லை.

குருவை மகிழ்விப்பது:

- **உண்மையான பக்தி**
- **தாழ்மை**
- **கட்டுப்பாடு மற்றும் கீழ்ப்படிதல்**
- **நன்றியுணர்வு**

இந்த உள்ளார்ந்த மனப்பான்மைகளே குருபக்தியின் உண்மையான அடையாளங்கள்.

குருபக்தி – ஸ்ரேயஸை அளிக்கும்

சாஸ்திரங்கள் மனித வாழ்க்கையின் இரண்டு இலக்குகளை குறிப்பிடுகின்றன:

- **ப்ரேயஸ்** – உடனடி இன்பத்தை அளிப்பவை
- **ஸ்ரேயஸ்** – உண்மையான நன்மை மற்றும் ஆன்மீக முன்னேற்றத்தை அளிப்பவை

இந்த உண்மையை கதோபநிஷதம் அழகாக விளக்குகிறது.

குருபக்தி மனிதனை **ப்ரேயஸின் வழியிலிருந்து ஸ்ரேயஸின் வழிக்குத் திருப்புகிறது**, ஏனெனில் குரு சீடனை **தற்காலிக இன்பங்களை விட நிரந்தர ஆன்மீக நன்மையை நோக்கி வழிநடத்துகிறார்**.

இறைவனின் அவதாரங்களும் குருபக்தி காட்டின

ஜகத்குரு மேலும் ஒரு முக்கியமான உண்மையை நினைவூட்டினார்:

இறைவனின் அவதாரங்களே தங்கள் குருமார்களை மதித்து குருபக்தியை காட்டியுள்ளன.

உதாரணமாக:

- ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவர்கள் சாண்டிப முனிவரிடம் கல்வி கற்றார்
- ஸ்ரீ ராமர் அவர்கள் வசிஷ்டர் மற்றும் விஸ்வமித்திரர் முனிவர்களிடமிருந்து உபதேசம் பெற்றார்

இவ்வாறு இறைவனே குரு–சிஷ்ய மரபை பின்பற்றியது **மனிதர்களுக்கான ஒரு உயர்ந்த முன்னுதாரணம்** ஆகும்.

முக்கிய செய்தி : ஜகத்குரு வலியுறுத்தியது:

- இறைவனின் அருளும்

- குருவின் அருளும்

இரண்டும் சேரும்போதுதான் மனிதனின் உண்மையான நன்மை ஏற்படும்.

குருபக்தி என்பது வெறும் மரியாதை அல்ல; அது நம்பிக்கை, சரணாகதி, மற்றும் குருவின் வழிகாட்டுதலை பின்பற்றும் மனப்பான்மை ஆகும்.

இவ்வாறு குருபக்தியுடன் வாழும் ஒருவர் **ஸ்ரேயஸை அடைந்து ஆன்மீக முன்னேற்றத்தையும் இறுதியில் மோட்ஷத்தையும் பெறுவார்**.

முடிவு

எனவே குரு:

- ஒரு சாதாரண மனிதராக அல்ல
- **இறைவனின் ஞானத்தை வெளிப்படுத்தும் தெய்வீக வடிவமாக** மதிக்கப்படுகிறார்.

குருவின் அருளும் வழிகாட்டுதலும் மனிதனை **இறைவனின் பாதைக்கு அழைத்துச் செல்லும் உயர்ந்த சக்தி** ஆகும்.

Vijajayatra : Ramayyanpatti: APRIL 29-30, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/ramayyanpatti-april-29-30-2012/

31. அனுக்ரஹ பாஷணம் - பாலாமடை

ஜகத்குரு தனது அனுகிரஹ பாஷணத்தில், ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியாரின் மகத்துவத்தைப் பற்றி எடுத்துரைத்து, ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியாரின் தன்யாஷ்டகத்தின் முதல் ஸ்லோகத்தை மேற்கோள் காட்டினார், அதுவே அறிவைப் பெறுவது புலன்களை அடக்குகிறது, அதை மட்டுமே அறிய வேண்டும்.

**तज्ज्ञानं प्रशमकरं यदिन्द्रियाणां
तज्ज्ञेयं यदुपनिषत्सु निश्चितार्थम ।
ते धन्याः भुवि परमार्थनिश्चितेहाः
शेषास्तु भ्रमनिलये परिभ्रमन्ति ॥**

உண்மையான ஞானமும் உண்மையான பாக்கியமும் – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

ஸ்லோகம்

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியர் அவர்கள் இயற்றிய **தன்யாஷ்டகம்** என்னும் ஸ்தோத்திரத்தின் முதல் ஸ்லோகத்தை மேற்கோள் காட்டினார்:

तज्ज्ञानं प्रशमकरं यदिन्द्रियाणां
तज्ज्ञेयं यदुपनिषत्सु निश्चितार्थम् ।
ते धन्याः भुवि परमार्थनिश्चितेहाः
शेषास्तु भ्रमनिलये परिभ्रमन्ति ॥

பொருள்:

இன்றியமையாத ஞானம் என்பது **இந்திரியங்களை அமைதியாக்கும் ஞானமே**.
உண்மையில் அறிய வேண்டியது **உபநிஷத்துகளில் உறுதியாகக் கூறப்பட்ட தத்துவமே**.
வாழ்க்கையின் உயர்ந்த இலக்கை தெளிவாக அறிந்தவர்கள் **இந்த உலகில் உண்மையாகப் பாக்கியசாலிகள்**.
மற்றவர்கள் அனைவரும் **மாயையின் உலகில் அலைந்து திரிகின்றனர்**.

உண்மையான ஞானம் – இந்திரியங்களை அடக்குவது

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் கூறியது:

புத்தக அறிவு மட்டும் உண்மையான ஞானம் அல்ல.

ஒருவரின் கல்வி:

- மன அமைதியை அளிக்கவில்லை என்றால்
- இந்திரியங்களை அடக்க உதவவில்லை என்றால்

அது உண்மையான ஞானம் அல்ல.

உண்மையான ஞானம் மனிதனை **உள்ளார்ந்த மாற்றத்திற்கு கொண்டு செல்லும்**.

உண்மையில் அறிய வேண்டியது என்ன?

இந்த ஸ்லோகம் கூறுவது:

உண்மையில் அறிய வேண்டியது **உபநிஷத் கூறும் தத்துவம்**.

அவை:

- **ஆத்மா**
- **பிரஹ்மம்**

என்ற பரம சத்தியத்தை விளக்குகின்றன.

உலக அறிவு நமக்கு உலக வாழ்க்கையை நடத்த உதவும். ஆனால் **ஆத்ம ஞானம் மட்டுமே மனிதனை மோட்சத்திற்கு அழைத்து செல்கிறது**.

உண்மையான பாக்கியசாலிகள் யார்?

இந்த ஸ்லோகம் கூறுவது: வாழ்க்கையின் உயர்ந்த இலக்கான **பரமார்த்தத்தை** தெளிவாக அறிந்தவர்கள் தான் **"தன்யா:"** — உண்மையான பாக்கியசாலிகள்.

அவர்கள் உணர்ந்திருப்பது:

- வாழ்க்கையின் இறுதி நோக்கம்
- **ஆத்ம சாக்ஷாத்காரம்**
- **மோட்சம்**

மாயையில் அலைபவர்கள்

இந்த உயர்ந்த இலக்கை உணராதவர்கள்:

- ஆசைகள்
- உலக இன்பங்கள்
- பலவிதமான கவனச்சிதறல்கள்

இவற்றில் சிக்கிக் கொண்டு **மாயையின் உலகில் தொடர்ந்து அலைந்து கொண்டே இருப்பார்கள்**.

ஜகத்குருவின் முக்கிய போதனை

இந்த ஸ்லோகத்தை மேற்கோள் காட்டி ஜகத்குரு வலியுறுத்தியது:

- வாழ்க்கைக்கு **உலக சாதனைகளை விட உயர்ந்த நோக்கம் உள்ளது**
- அந்த நோக்கத்தை சாஸ்திரங்கள், குறிப்பாக **உபநிஷத்துகள்**, தெளிவாகக் காட்டுகின்றன
- **இந்திரிய அடக்கம் மற்றும் மன அமைதி** உண்மையான ஞானத்தின் அடையாளங்கள்

- வாழ்க்கையின் இறுதி இலக்கான **மோட்க்ஷத்தை அறிந்து அதற்காக முயற்சிப்பவர்களே உண்மையான பாக்கியசாலிகள்**

முடிவு

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் இந்த ஸ்லோகத்தின் மூலம் நினைவூட்டுவது: **உண்மையான கல்வி மனிதனை உள்ளார்ந்த அமைதிக்கும் வாழ்க்கையின் உயர்ந்த நோக்கத்திற்கும் வழிநடத்த வேண்டும்.**

அப்படி இல்லையெனில் மனிதன் **மாயையின் உலகில் அலைந்து கொண்டே இருப்பான்**.

ஆகவே நாம் **உண்மையான ஞானத்தை அடைந்து வாழ்க்கையின் பரம நோக்கத்தை உணர முயற்சிக்க வேண்டும்**.

Vijayayatra : Palamadai: APRIL 30 – MAY 1, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/palamadai-april-30-may-1-2012/

32. அனுக்ரஹ பாஷணம் (1) - தூத்துக்குடி

கீதையில் பகவான் விவரித்தபடி, ஒரு உண்மையான பக்தனின் குணங்களைப் பற்றி ஜகத்குரு பேசினார் - அவர் எந்த உயிரினத்தையும் வெறுக்க மாட்டார், அனைவரிடமும் கருணையும் நட்பும் கொண்டவராகவும் இருப்பார், நான், என்னுடையது என்ற உணர்வு இல்லாமல் இருப்பார், மகிழ்ச்சிக்கும் துக்கத்திற்கும் மத்தியில் சமநிலையுடன் இருப்பார். ஒரு வசனத்தை மேற்கோள் காட்டி, ஜகத்குரு, புல்லை விட அடக்கமாகவும், மரத்தை விட சகிப்புத்தன்மையுடனும் இருக்கும் பக்தனால் மட்டுமே இறைவன் மகிழ்ச்சியடைவார் என்று கூறினார் -

तृणादपि सुनीचेन तरोरपि सहिष्णुना ।
अमानिना मानदेन सेवनीयः सदा हरिः ॥

உண்மையான பக்தனின் உள்ளார்ந்த குணங்கள் – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

பகவத்கீதையில் கூறப்பட்ட உண்மையான பக்தன்

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள், பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மா அவர்கள் கூறிய **உண்மையான பக்தனின் குணங்களை** விளக்கினார்.

இறைவனுக்கு அன்பான பக்தன்:

- எந்த உயிரையும் வெறுப்பதில்லை
- அனைவரிடமும் நட்பும் கருணையும் கொண்டிருப்பான்
- “நான்”, “என்னுடையது” என்ற **அகங்காரமும் பற்றுதலும் இல்லாதவன்**
- இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் **சமநிலையுடன் இருப்பவன்**
- தாழ்மையும் தன்னடக்கமும் கொண்டவன்

இவ்வாறு வாழ்பவனே **இறைவனுக்கு பிரியமான உண்மையான பக்தன்** என்று கீதையில் கூறப்படுகிறது.

தாழ்மையும் பொறுமையும்

ஜகத்குரு மேலும் ஒரு புகழ்பெற்ற ஸ்லோகத்தையும் மேற்கோள் காட்டினார்:

तृणादपि सुनीचेन तरोरपि सहिष्णुना ।
अमानिना मानदेन सेवनीयः सदा हरिः ॥

பொருள்: ஒருவர் **புல்லைவிடவும் தாழ்மையானவராகவும், மரத்தைவிடவும் பொறுமையானவராகவும்** இருக்க வேண்டும். தனக்காக மரியாதை எதிர்பார்க்காமல், மற்றவர்களுக்கு மரியாதை கொடுத்து, எப்போதும் **ஹரியை சேவிக்க வேண்டும்.**

இந்த ஸ்லோகத்தின் ஆழமான பொருள்

இந்த ஸ்லோகம் பக்தியின் மூன்று முக்கியமான மனப்பான்மைகளை கற்றுக்கொடுக்கிறது:

1. தாழ்மை (तृणादपि सुनीचेन)

பக்தன் **புல்லைவிட தாழ்மையானவன்** என்று எண்ண வேண்டும்.
அதாவது அகங்காரமும் பெருமையும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும்.

2. பொறுமை (तरोरपि सहिष्णुना)

ஒரு மரம்:

- வெயில்
- குளிர்
- காற்று

எதையும் தாங்கி நிற்கிறது. அதனை வெட்டினாலும் கூட அது **மனிதர்களுக்கு நிழலும் கனியும் அளிக்கிறது**.

அதுபோல பக்தன் வாழ்க்கையில் வரும் சிரமங்களை **பொறுமையுடன் தாங்க வேண்டும்**.

3. பிறருக்கு மரியாதை (अमानिना मानदेन)

ஒருவர்:

- தனக்காக மரியாதை எதிர்பார்க்கக்கூடாது
- ஆனால் மற்றவர்களுக்கு **மரியாதை வழங்க வேண்டும்**

இறைவனை மகிழ்விப்பது என்ன?

ஜகத்குரு வலியுறுத்தியது: வெறும் வெளிப்புற பூஜைகள் மட்டும் **இறைவனை மகிழ்விக்காது**.

இறைவனை மகிழ்விப்பது:

- அகங்காரம் இல்லாத மனம்
- கருணை
- தாழ்மை
- சமநிலை

இந்த குணங்கள் மனதில் உருவானால், **பக்தி தூய்மையானதாக மாறி இறைவனின் அருள் எளிதாக கிடைக்கும்**.

முக்கிய செய்தி

இந்த போதனை நமக்கு நினைவூட்டுவது: **பக்தி என்பது வெறும் பூஜை அல்ல; அது மனமும் குணமும் மாற்றப்படுவது.**

தாழ்மை, பொறுமை, கருணை ஆகிய குணங்கள் நிறைந்த மனமே **இறைவன் வாசம் செய்யும் உண்மையான ஆலயம்**.

முடிவு

ஜகத்குரு கூறியது:

- உண்மையான பக்தன் **எந்த உயிரையும் வெறுப்பதில்லை**

- அனைவரிடமும் **கருணையும் நட்பும்** கொண்டிருப்பான்
- **அகங்காரம் இல்லாமல் சமநிலையுடன் வாழ்வான்**
- தாழ்மையுடன் மற்றவர்களுக்கு மரியாதை அளிப்பான்

இவ்வாறு வாழ்பவன் எப்போதும் **இறைவனை சேவித்து அவரின் அருளைப் பெறுவான்**.

33. அனுக்ரஹ பாஷணம் (2) - தூத்துக்குடி

ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், கடந்த கால மகாத்மாக்களின் மனப்பான்மைக்கும் இன்றைய மக்களின் மனப்பான்மைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைப் பற்றிப் பேசினார்.

கடந்த காலங்களில், சாதனங்களைச் செய்து, சித்திகளைப் பெற்று, சுய உணர்வை அடைந்த பல மகாத்மாக்களை நாம் அறிவோம். இருப்பினும், நாம் சாதனங்களைச் செய்து, சாஸ்திரங்களின்படி செயல்பட்டாலும், பலன்கள் கிடைப்பதில்லை.

உதாரணமாக, தவத்தில் ஈடுபடும் ஒருவருக்கு முதல் தகுதி பொறுமை. சிலர் பாராட்டலாம், சிலர் அவமதிக்கலாம், சிலர் கேலி செய்யலாம். ஆனால் அந்த நபர் பொறுமையாகவும், கவலையின்றியும் இருக்க வேண்டும். இன்று, பழங்கால மகாத்மாக்களைப் போலவே, மக்கள் பொறுமையாக இருக்கிறார்கள், இருப்பினும் சில சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே. கடந்த காலத்தின் சிறந்த மனிதர்களைப் போலவே மக்களுக்கு வேறு சில குணங்கள் இருப்பதையும் நாம் காண்கிறோம். மக்கள் சில சூழ்நிலைகளில் ஆசையிலிருந்து விடுபட்டுள்ளனர். அவர்கள் சில சமயங்களில் வானிலையில் ஏற்படும் மாற்றங்களைப் பற்றி கவலைப்படாமல், தியானத்தில் இருக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். இருப்பினும், பலன்களில் ஏன் பெரிய வித்தியாசம் உள்ளது.

பின்னர் ஜகத்குரு, இன்றைய மக்களின் மனப்பான்மையில் உள்ள வேறுபாட்டை சுட்டிக்காட்டினார், அவர்கள் பண்டைய மகரிஷிகளைப் போன்ற குணங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் கூட. நாம் சக்தியற்றவர்களாக இருப்பதால் பொறுமையாக இருக்கிறோம். உதாரணமாக, நம்மை விட மூத்தவர் நம்மை காயப்படுத்தும்போதும், நாம் பழிவாங்க முடியாதபோதும் மட்டுமே நமது

பொறுமை காணப்படுகிறது. அந்த நபருக்கு பழிவாங்க முடிந்தால், மக்கள் பழிவாங்குகிறார்கள்.

அதேபோல், மக்கள் தங்கள் வேலை மோசமான வானிலை உள்ள இடத்திற்கு இடமாற்றம் செய்யும்போது மட்டுமே சூழலில் ஏற்படும் மாற்றங்களைத் தாங்கிக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்தால், அவர்கள் வேலையை இழக்க நேரிடும். மக்கள் வழிபாடு மற்றும் தியானத்திற்காக அமர்ந்திருக்கிறார்கள், ஆனால் அந்த நேரத்தில் இறைவனைப் பற்றி அரிதாகவே சிந்திக்கிறார்கள். மாறாக, அவர்கள் தியானம் செய்ய அமர்ந்தாலும் கூட தங்கள் வங்கி வைப்புத்தொகை, வட்டி விகிதங்கள் மற்றும் பங்குகளைப் பற்றி சிந்திக்கிறார்கள். எனவே சாதனாக்கள் பலனளிக்கவில்லை என்று புகார் செய்வது பொருத்தமற்றது. இதுவே சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.

क्षान्तं न क्षमय गृहोचितसुखं त्यक्तं न सन्तोषतः
सोढा दुःसहशीतवाततपनक्लेशा न तप्तं तपः ।
ध्यातं वित्तमहर्निशं नियमितप्राणैर्न शम्भोः पदं
तत्तत्कर्म कृतं यदेव मुनिभिः तैस्तैस्फलैर्वञ्चिताः ॥

சாஸ்திரங்கள் செல்வமும் பெண்ணும் ஒருவரின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றன. துரியோதனன் செல்வத்தைத் தேடினான், ராவணன் ஒரு பெண்ணைத் தேடினான். அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கதி அனைவரும் அறிந்ததே. செல்வம் மற்றும் பெண் ஆகிய இந்த இரண்டிலும் மனம் சாய்ந்து விடாதவன் உண்மையில் பாராட்டுக்குரியவன். எனவே, தன்னுள் உள்ள குறைகளை உணர்ந்து அதற்கேற்ப பாடுபடுவது அவசியம். நாம் சரியான முயற்சி செய்தால் முடியாதது எதுவுமில்லை.

ஏன் ஒரே சாதனைகள் செய்தாலும் பலன் மாறுபடுகிறது? – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

மேற்கோள் காட்டப்பட்ட ஸ்லோகம்

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஶ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள் ஒரு முக்கியமான ஸ்லோகத்தை மேற்கோள் காட்டினார்:

क्षान्तं न क्षमया गृहोचितसुखं त्यक्तं न सन्तोषतः ।
सोढा दुःसहशीतवाततपनक्लेशा न तप्तं तपः ।
ध्यातं वित्तमहर्निशं नियमितप्राणैर्न शम्भोः पदम् ।
तत्तत्कर्म कृतं यदेव मुनिभिः तैस्तैस्फलैर्वञ्चिताः ॥

பொருள்: நாம் பொறுமையுடன் இருப்பது போல் தோன்றினாலும் அது உண்மையான **க்ஷமையால் அல்ல**. வீட்டுச் சுகங்களை விட்டதாக இருந்தாலும் அது **சந்தோஷத்தால் அல்ல**. குளிர், வெயில், காற்று போன்ற துன்பங்களை

தாங்கினாலும் அது **தபஸ் செய்ததனால் அல்ல**. நாம் மூச்சைக் கட்டுப்படுத்தி தியானம் செய்கிறோம் என்று தோன்றினாலும், இரவும் பகலும் நாம் தியானிப்பது **செல்வத்தைப் பற்றியே; சிவபெருமான் அவர்களின் திருவடிகளைப் பற்றியல்ல**. இவ்வாறு முனிவர்கள் செய்த செயல்களையே நாமும் செய்கிறோம்; ஆனால் அவர்களுக்கு கிடைத்த பலனை நாமோ பெறவில்லை.

முக்கிய கருத்து :

செயல்கள் ஒரே மாதிரி இருந்தாலும் உள்ளார்ந்த நோக்கம் மாறுபடுகிறது.

பண்டைய மகாத்மாக்கள் செய்த சாதனைகள்:

- தூய மனதுடன்
- இறைவனை நோக்கிய எண்ணத்துடன்
- உண்மையான தபஸாக

செய்யப்பட்டவை.

இன்றைய காலத்தில் அதே செயல்கள் பலமுறை **வெறும் வெளிப்புறமாக மட்டும்** நடைபெறுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டுகள்

பொறுமை

முனிவர்கள்:

- ஆன்மீக ஒழுக்கத்தின் காரணமாக பொறுமையாக இருந்தார்கள்.

இன்றைய மனிதர்கள்:

- பலமுறை **பதிலடி கொடுக்க முடியாததால்** பொறுமையாக இருக்கிறார்கள்.

துன்பங்களைத் தாங்குதல்

மகாத்மாக்கள்:

- வெயில், குளிர், பசி போன்றவற்றை **தபஸ்** என்று எண்ணி தாங்கினர்.

இன்றைய மனிதர்கள்:

- வேலை அல்லது சூழ்நிலை காரணமாக **வலியில்லாமல் தாங்க வேண்டியதால்** தாங்குகிறார்கள்.

தியானம்

முனிவர்கள்:

- மனதை முழுவதும் **இறைவனிடம் நிலைநிறுத்தி** தியானித்தனர்.

இன்றைய மனிதர்கள்:

- தியானிக்கும் போதும் மனம்:
  - பணம்
  - வேலை
  - உலக விஷயங்கள்

இவற்றை நினைத்து அலைந்து கொண்டிருக்கிறது.

இதனால் **சாதனையின் வெளிப்புறம் இருக்கிறது; ஆனால் உள்ளார்ந்த உணர்வு இல்லை**.

ஆசைகள் தரும் வீழ்ச்சி

ஜகத்குரு இதற்காக இதிகாசங்களில் உள்ள உதாரணங்களையும் கூறினார்.

1. துரியோதனன் – **செல்வம் மற்றும் அரசாட்சிக்கான பேராசை** காரணமாக அழிந்தான்.
2. ராவணன் – **பிறர் மனைவியை விரும்பிய ஆசை** காரணமாக அழிந்தான்.

இந்த நிகழ்வுகள் **அடக்கமற்ற ஆசைகள் பெரியவர்களையும் வீழ்ச்சியடையச் செய்யும்** என்பதை காட்டுகின்றன.

ஜகத்குரு கூறியது:

மனிதனை வீழ்ச்சிக்கு இட்டுச் செல்லும் இரண்டு பெரிய காரணங்கள்:

- செல்வ ஆசை
- இன்ப ஆசை

இவற்றிலிருந்து மனம் விடுபட்டவரே **உண்மையில் பாராட்டத்தக்கவர்**.

முக்கிய போதனை

ஜகத்குரு கூறியது:

“என் சாதனை பலன் தரவில்லை” என்று குறை கூறுவதற்குப் பதிலாக நாம் நம்மிடம் கேட்க வேண்டும்:

- நான் இதை **உண்மையான மனப்பாங்குடன் செய்கிறேனா?**

- இதில் **நேர்மை மற்றும் தூய்மை உள்ளதா?**

உள்ளார்ந்த மனப்பாங்கு சரியாக இருந்தால் **சாதனை நிச்சயமாக பலன் தரும்**.

உண்மையான சாதனையின் அடையாளங்கள்

✓ உண்மையான பொறுமை **பலவீனத்தால் அல்ல; உள்ளார்ந்த வலிமையால் வர வேண்டும்**.
✓ உண்மையான தபஸ் **ஆன்மீக விருப்பத்தால் வர வேண்டும்; கட்டாயத்தால் அல்ல**.
✓ உண்மையான தியானம் **இறைவனின் நினைவில் நிலைபெற வேண்டும்**.

இறுதி போதனை

ஶ்ரீ ஜகத்குரு பாரதீ தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்கள் கூறியது:

ஆன்மீக சாதனையில் எதுவும் முடியாதது இல்லை.

ஒரு சாதகர்:

- தன் குறைகளை உணர்ந்து
- அவற்றை திருத்த உண்மையாக முயன்றால்

அவரின் சாதனை **நிச்சயமாக வெற்றி பெறும்**.

Vijayayatra : Thoothukudi: MAY 1 – 4, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/thoothukudi-may-1-4-2012/

34. அனுக்ரஹ பாஷணம் - திருச்செந்தூர்

ஜகத்குரு தனது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில், உலகின் இருப்பு தர்மத்தைச் சார்ந்தது என்று கூறும் வேத வசனத்தை மேற்கோள் காட்டினார். தர்மத்தைப் பாதுகாக்க கடவுள் கலியுகத்தில் ஶ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவதரித்தார். ஶ்ரீ சங்கராச்சாரியார் அவதாரம் எடுப்பதற்கு முன்பு, வேதங்களின் கர்ம காண்டத்தில் நம்பிக்கையை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க பகவான் சுப்பிரமணியர் ஶ்ரீ குமாரில பட்டபாதராக அவதரித்தார். ஶ்ரீ பட்டாபாதர் ஒரு சிறந்த மீமாம்சகர் ஆவார், மேலும் பல பௌத்தர்களை விவாதத்தில் தோற்கடித்து, வேதங்கள் தான் அறிவின் உச்ச ஆதாரம் என்பதை நிறுவினார்.

பின்னர் ஜகத்குரு ஶ்ரீ பட்டாபாதரின் வாழ்க்கையில் நடந்த இரண்டு சம்பவங்களைப் பற்றி பேசினார். சனாதன வைதிக தர்மத்தைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கும் பௌத்தர்களுக்கும் சுதன்வா மன்னர் கூறியிருந்தார்,

யார் ஒரு மலையில் ஏறி, அதன் உச்சியிலிருந்து குதித்து, காயமின்றித் திரும்புகிறாரோ அவர்தான் வெற்றியாளர். பௌத்தர்கள் தயங்கியபோது, ஸ்ரீ பட்டாபாதர் உடனடியாக மலையின் உச்சியில் சென்று, "வேதங்கள் உண்மையாக இருந்தால், எனக்கு எந்தத் தீங்கும் ஏற்படக்கூடாது" என்று கூச்சலிட்டார். அவர் மலையிலிருந்து குதித்து காயமின்றித் திரும்பினார். இருப்பினும், பௌத்தர்கள் இந்த வகையான சோதனையை எதிர்த்தபோது, மன்னர் சுதன்வா மற்றொரு சோதனையைப் பற்றி யோசித்தார். அவர் ஒரு பாம்பை ஒரு பையில் வைத்து, சீல் வைக்கப்பட்ட பானையில் என்ன இருக்கிறது என்று இரு பிரிவினரையும் யூகிக்கச் சொன்னார்.

இரவு முழுவதும், பௌத்தர்கள் தங்கள் தர்க்கத்தைப் பயன்படுத்தி, பானைக்குள் என்ன இருக்கிறது என்று ஊகித்தனர். மறுநாள், பானையில் ஒரு பாம்பு இருப்பதாக அவர்கள் ராஜாவுக்கு பதிலளித்தனர். சூரிய பகவானிடமிருந்து பெற்ற ஆசீர்வாதங்களுடன், வேத சீடர்கள் ராஜாவிடம், பையில் பாம்பின் மீது படுத்திருக்கும் பகவான் நாராயணனின் சிலை இருப்பதாகக் கூறினர் - **"भोगीशभोगिशयनो भगवानिति भूसुराः"**

அவர்களின் பதில்களில் ராஜா ஆச்சரியப்பட்டாலும், ஒரு வானக் குரல் ராஜாவை வேத சீடர்களின் பதிலை நம்பவும், பானையைச் சரிபார்க்கவும் தூண்டியது. சுதன்வா மன்னர் பானையைச் சரிபார்த்து, வேதங்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் விவரித்தபடி ஒரு சிலையைக் கண்டார். வேதங்களின் மகத்துவமும், வேதங்களை முறையாகப் படித்த ஒரு வைதிகரிடமிருந்து வரும் எந்த வார்த்தைகளும் உண்மையாகின்றன என்பதையும் சுதன்வா உணர்ந்தார்.

இவ்வாறு ஸ்ரீ பட்டாபாதராக அவதரித்தவர் பகவான் சுப்பிரமணியர், சனாதன தர்மத்தின் புத்துணர்ச்சியைத் தொடங்கினார். ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் வெளிப்படுத்திய பகவானின் மகத்துவத்தைப் பற்றி ஜகத்குரு பேசினார் -

चिदेका षडास्या हृदि द्योतते मे
मुखान्निःसरन्ते गिरश्चापि चित्रम् ॥

பகவானின் சக்தி என்னவென்றால், அவர் ஊமையைக் கூட பேச வைக்க முடியும், மிகப்பெரிய நோய்களைக் குணப்படுத்த முடியும், அனைத்து தீமைகளையும் அழிக்க முடியும், அனைத்து ஐஸ்வர்யங்களையும் வழங்க முடியும். எனவே, சுப்பிரமணியரை மிகுந்த பக்தியுடன் வழிபடுவது அவசியம்.

தர்மமே உலகத்தை தாங்குகிறது – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

தர்மம் – உலகத்தின் அடித்தளம்

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்கள், **வேதங்கள் கூறும் ஒரு முக்கியமான சத்தியத்தை** விளக்கினார்.

உலகத்தின் நிலைபேறும் ஒழுங்கும் தர்மத்தின் மீது தான் இருக்கிறது.

தர்மம் பலவீனமடைந்தால்:

- சமுதாயத்தில் குழப்பம் உருவாகும்
- ஆன்மீக வாழ்க்கை சீர்குலையும்

அப்போது தர்மத்தை மீண்டும் நிலைநாட்ட **இறைவன் பல அவதாரங்களில் அவதரிக்கிறார்**.

கலியுகத்தில் ஆதிசங்கரரின் அவதாரம்

கலியுகத்தில் தர்மத்தை மீண்டும் நிலைநாட்டுவதற்காக இறைவன் ஆதி சங்கராச்சாரியார் ஆக அவதரித்தார்.

அவருடைய பணி:

- வேதங்களின் அதிகாரத்தை நிலைநாட்டுதல்
- ஆத்வைத வேதாந்தத்தை விளக்குதல்
- ஆத்ம ஞானத்தின் பாதையை உலகிற்கு காட்டுதல்

சுப்ரமண்யரின் அவதாரம் – குமாரில பட்டர்

ஆனால் சங்கராச்சாரியார் அவதரிப்பதற்கு முன்பே தர்மத்தை பாதுகாக்கும் பணியை இறைவன் ஆரம்பித்திருந்தார்.

ஜகத்குரு கூறியது:

சுப்ரமணியர் அவர்கள் குமாரில பட்டராக ஆக அவதரித்தார்.

குமாரில பட்டர்:

- **பூர்வ மீமாம்சா தத்துவத்தின்** பெரிய அறிஞர்
- வேதங்களின் **கர்ம காண்டத்தின் அதிகாரத்தை** நிலைநாட்டியவர்

அந்த காலத்தில் **பௌத்த அறிஞர்கள்** வேதங்களின் அதிகாரத்தை எதிர்த்தனர். அவர்களுடன் நடந்த விவாதங்களில் குமாரில பட்டர் நிரூபித்தது:

- வேதங்கள் **நித்தியமானவை**
- வேதங்கள் **உயர்ந்த அறிவின் ஆதாரம் (ப்ரமாணம்)**
- வேத தர்மமும் யாகங்களும் **சரியானவை**

இதன் மூலம் **வைதிக தர்மத்தின் மீது மக்களின் நம்பிக்கை மீண்டும் எழுந்தது**.

சுதன்வா மன்னனின் சோதனை

ஜகத்குரு ஒரு பிரபலமான சம்பவத்தையும் கூறினார்.

சுதன்வா என்ற மன்னன் யார் உண்மையை கூறுகிறார்கள் என்பதை அறிய இரண்டு சோதனைகளை வைத்தார்.

முதல் சோதனை – மலைமீது இருந்து குதித்தல்

மன்னன் கூறியது:

மலையிலிருந்து குதித்து **எந்த தீங்கும் இல்லாமல் இருந்தால்** அவர் வெற்றி பெற்றவர்.

பௌத்தர்கள் தயங்கினர்.

ஆனால் குமரில பட்டர் உடனே மலையில் ஏறி:

“வேதங்கள் உண்மை என்றால் எனக்கு எந்த தீங்கும் வரக்கூடாது” என்று கூறி குதித்தார்.

அவர் **எந்த காயமும் இல்லாமல்** மீண்டார். இதன் மூலம் அவருடைய **வேத நம்பிக்கை வெளிப்பட்டது**.

இரண்டாவது சோதனை – மூடிய குடம்

பௌத்தர்கள் முதல் சோதனையை ஏற்கவில்லை. அதனால் மன்னன் இன்னொரு சோதனை வைத்தார்.

ஒரு **மூடிய குடத்தில் பாம்பு** வைத்து, அதன் உள்ளே என்ன இருக்கிறது என்று கேட்டார். பௌத்தர்கள் **தர்க்கத்தின் மூலம்** “பாம்பு உள்ளது” என்று கூறினர்.

ஆனால் வேத அறிஞர்கள், **சூரிய பகவானின் அருளால்**, இவ்வாறு கூறினர்:

“भोगीशभोगिशयनो भगवानिति भूसुराः”

அதாவது:

பாம்பின் மீது உறங்கும் நாராயணன் அவர்களின் உருவம் உள்ளே உள்ளது. அந்த நேரத்தில் **தெய்வீக குரல்** மன்னனை அந்த குடத்தை திறக்கச் சொன்னது.

குடத்தைத் திறந்தபோது:

அதன் உள்ளே **பாம்பின் மீது உறங்கும் நாராயணரின் சிலை** இருந்தது. இதனால் மன்னன் உணர்ந்தது:

வேதத்தை உண்மையாக அறிந்த ஞானியின் வார்த்தை தவறாது.

சனாதன தர்மத்தின் மறுமலர்ச்சி

குமரில பட்டர் அவர்களின் பணியின் மூலம்:

- வேதங்களில் மீண்டும் நம்பிக்கை ஏற்பட்டது
- வைதிக கர்மங்கள் மீண்டும் நிலைபெற்றன
- பின்னர் ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் வருகைக்கான வழி தயாரானது

இதனால் ஜகத்குரு கூறியது:

சுப்ரமண்யரின் அவதாரம் சனாதன தர்மத்தின் மறுமலர்ச்சியை ஆரம்பித்தது.

சுப்ரமண்யரைப் புகழும் ஸ்லோகம்

ஜகத்குரு மேலும் ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களுக்கு உரிய ஒரு ஸ்லோகத்தையும் மேற்கோள் காட்டினார்:

चिदेका षडास्या हृदि द्योतते मे
मुखान्निःसरन्ते गिरश्चापि चित्रम् ॥

பொருள்: ஆறு முகங்களைக் கொண்ட **சுப்பிரமணியர்** என் இதயத்தில் பிரகாசிக்கிறார். அவரது அருளால் என் வாயிலிருந்து அற்புதமான வார்த்தைகள் வெளிப்படுகின்றன.

சுப்ரமண்யரின் அருள்

ஜகத்குரு கூறியது:

சுப்ரமண்யரின் அருள்:

- பேச முடியாத வரையும் பேச வைக்கும்
- கடுமையான நோய்களை நீக்கும்
- தீய சக்திகளை அழிக்கும்
- மங்களமும் ஞானமும் வழங்கும்

இறுதி போதனை

எனவே பக்தர்கள்: **சுப்பிரமணியர் அவர்களை ஆழ்ந்த பக்தியுடன் வழிபட வேண்டும்.**

அப்படியானால்:

- தர்மம் பாதுகாக்கப்படும்
- ஞானம் வளர்க்கப்படும்
- தடைகள் நீங்கும்
- ஆன்மீக முன்னேற்றம் கிடைக்கும்

தர்மத்தை காக்கும் வாழ்க்கையே உலகத்தையும் ஆன்மீகத்தையும் காக்கும் வாழ்க்கையாகும்.

Vijayayatra : Tiruchendur: MAY 4-5, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/tiruchendur-may-4-5-2012/

35. அனுக்ரஹ பாஷணம் - கல்லிடைக்குறிச்சி

தமது அனுக்கிரக பாஷையில், ஜகத்குரு அவர்கள் பகவானின் அவதாரங்களின் முக்கியத்துவத்தையும், அதன் விளைவாக மனிதனுக்கு ஏற்படும் கடமையையும் பற்றிப் பேசினார்.

பகவான் அவதாரம் எடுக்கும்போது, "அவர் தர்மத்தைப் பாதுகாக்கிறார்" என்று நாம் கூறுவதன் பொருள் என்ன? தர்மத்தைப் பாதுகாத்தல் என்பது, தர்மத்தைப் பின்பற்றுவதற்குத் தடையாக இருக்கும் தீய சக்திகளை அழித்து, பகவான் அனைத்துத் தடைகளையும் நீக்குவதாகும். பகவானின் அவதாரத்திற்குப் பிறகு நமது கடமை தர்மத்தைப் பின்பற்றுவதே ஆகும். இருப்பினும், நாம் உண்மையில் தர்மத்தைப் பின்பற்றுகிறோமா என்பதை ஆராய வேண்டும். பின்வருவனவற்றைக் கருத்தில் கொள்வோம்: சமைப்பதற்கான மூலப்பொருட்கள் வாங்கப்பட்டுவிட்டன என்றும், உணவு தயாரிக்கப்பட்டுப் பரிமாறப்பட்டுவிட்டது என்றும் வைத்துக்கொள்வோம். பசியுடன் இருக்கும் மனிதன் அந்த உணவை உண்ண வேண்டும். மூலப்பொருட்களை வாங்கியவர்களுக்கோ, உணவைத் தயாரித்தவர்களுக்கோ, அல்லது உணவு பரிமாறுபவருக்கோ அந்த உணவு

தயாரிக்கப்படவில்லை. அப்படியிருந்தும், தயாரிக்கப்பட்ட உணவு தன் கண் முன்னே இருந்தும் தனக்குப் பசி இன்னும் தீரவில்லை என்று அந்தப் பசியுடன் இருக்கும் மனிதன் முறையிட்டால், அது யாருடைய தவறு? உணவை உட்கொண்டு தன் பசியைத் தணிப்பது அவனது கடமை அல்லவா?

அதேபோல், இறைவன் அவதாரம் எடுத்து, தர்மத்தைக் காத்து, நமக்கு மனிதப் பிறவியை அளித்திருக்கும் போது, தர்மத்தைப் பின்பற்றுவது நமது கடமை அல்லவா? நாம் வேறு எந்த வடிவத்திலாவது பிறந்திருந்தால், வேதங்களைப் படிக்கவும், யாகங்கள் செய்யவும், இறைவனை வழிபடவும், ஞானம் அடையவும் முடியுமா? தர்மத்தைப் பின்பற்றுவதற்குத் தேவையான அனைத்தையும் இறைவன் நமக்கு அளித்திருந்தபோதிலும், இந்த வாய்ப்பை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோமா? தர்மத்தின் மீது ஒருவர் காட்ட வேண்டிய நேர்மையையும் கவனத்தையும் இப்போதெல்லாம் உங்களில் ஒவ்வொருவரும் வேறு எங்கோ திருப்பிவிட்டீர்கள். மனம் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாமல் பல்வேறு பொருள்களின் பின்னால் செல்கிறது.

ஒரு காலத்தில், மக்கள் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிப்பதற்குத் தடையாக பொருள்களோ அல்லது செழிப்போ வந்தால், அவற்றின் பின்னால் செல்ல மறுத்தார்கள். கடந்த காலத்தில், அறிஞர்கள் அனுஷ்டானத்தில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, அரசன் அவர்களை அழைத்த சம்பவங்கள் நடந்துள்ளன; அவர்கள் தங்கள் அனுஷ்டானத்தை முடித்த பின்னரே வருவதாகக் கூறி, அரசரின் தூதரைத் திருப்பி அனுப்புவார்கள். ஒருமுறை, அத்தகைய ஒரு அறிஞர் தனது அனுஷ்டானத்தை முடித்துவிட்டு அரசனிடம் சென்றபோது, தன்னை ஒரு மணி நேரம் காத்திருக்க வைத்ததாக அரசன் கூறினான். அதற்கு அந்த அறிஞர், “எனது அனுஷ்டானம் இந்த நாட்டில் உள்ள அனைவரின் நன்மைக்காகவே” என்று பதிலளித்தார். அவர்களின் தர்மத்தின் மீதான அர்ப்பணிப்பு அப்படி இருந்தது.

இன்று, நமக்கும் அத்தகைய முன்னோர்கள் இருந்தார்கள் என்பதை உணரும்போது நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். ஆனால் நமது மகிழ்ச்சியும் மனநிறைவும் அத்துடன் நின்றுவிடுகின்றன. எத்தனை பேர், நாம் அவர்களின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி, அவர்கள் வாழ்ந்தது போலவே நம் வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும் என்று உணர்கிறார்கள்? அவர்கள் தர்மத்தையும் இறைவனையும்

மற்ற எல்லாவற்றையும் விட மேலாக வைத்தார்கள். இன்று மக்கள் செல்வம், அந்தஸ்து, சுகம் மற்றும் உலகப் புகழ் ஆகியவற்றைத் தங்கள் முக்கியக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளனர். இறைவன் அவதாரம் எடுத்து, தர்மத்தை மீண்டும் நிலைநாட்ட முயற்சி செய்வதில் என்ன பயன்? அடுத்த பிறவியில் ஒருவன் மனிதனாகப் பிறப்பான் என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம்?

குருவால் மக்களுக்குப் பாதையை மட்டுமே காட்ட முடியும். ஒருவன் தவறான பாதையில் சென்றாலோ அல்லது ஒரு பள்ளத்தில் விழப் போகிறானோ அதை நம்மால் சுட்டிக்காட்ட முடியும். ஆனால் அவன் கேட்க மறுத்தால், என்ன செய்ய முடியும்? அதுபோலவே, அறிவுறுத்தப்பட்ட பிறகும் மக்கள் அதர்மச் செயல்களைத் தொடர்ந்தால், என்ன செய்ய முடியும்? மக்கள் தர்மத்தைப் பின்பற்றும் போது மட்டுமே பூமி வளம் பெறுகிறது. எனவே, பகவானின் அவதாரமான உங்கள் மனிதப் பிறவியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து தர்மத்தைப் பின்பற்றுங்கள்.

தர்மத்தின் முக்கியத்துவத்தை மக்களுக்குத் தொடர்ந்து நினைவூட்டுவதற்கும், தர்மப் பாதையிலிருந்து விலகிச் சென்றவர்களை மீண்டும் அதன் வழிக்குக் கொண்டு வருவதற்கும் ஒருவர் இருக்க வேண்டும் என்பதை உறுதி செய்வதற்காகவே ஸ்ரீ ஆதிசங்கர பகவத்பாதர் நான்கு ஆம்நய பீடங்களை நிறுவினார். தட்சிணாம்னாய ஸ்ரீ சாரதா பீடத்தில் பின்பற்றிய ஆச்சார்யர்கள் பல இடங்களில் சாரதா தேவியைப் பிரதிஷ்டை செய்துள்ளனர். எனவே, ஞானத்தின் தேவியான சாரதாவையும், ஞானத்தை அருளும் குருவையும் வழிபடுவது அவசியமாகும்.

பகவான் தர்மத்தை காக்க அவதரிக்கும் போது மனிதர்களின் கடமை - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

பகவானின் பங்கு

பகவத் கீதையில் கிருஷ்ண பகவான் கூறுகிறார்: தர்மம் குறையும் போது அவர் அவதரிக்கிறார் என்று .

அவரது பணி:

- தர்மத்தை செய்ய தடையாக இருக்கும் விஷயங்களை அகற்றுவது
- அதர்ம சக்திகளை அழிப்பது
- வேத தர்மத்தை மீண்டும் நிலைநாட்டுவது

ஆனால் அதர்மத்தை நம்மிடத்தில் அவர் செய்து விடமாட்டார்.

மனிதர்களின் முக்கியக் கடமை

பகவான் தர்மத்தை நிலைநாட்டிய பின்:
மனிதர்களின் கடமை:

- தர்மத்தை நடைமுறையில் கடைப்பிடிப்பது
- சாஸ்திரம் மற்றும் குருவின் உபதேசத்தை பின்பற்றுவது
- அனுஷ்டானங்களை செய்வது
- ஞானத்தை நாடுவது

பகவான் வாய்ப்பை அளிக்கிறார் : அதை பயன்படுத்துவது நம்முடைய பொறுப்பு

உவமை (உணவு உதாரணம்)

ஜகத்குரு கூறும் உவமை:

- உணவு தயாராகிறது
- பசித்தவனுக்கு முன் வைக்கப்படுகிறது
- அவன் சாப்பிடாமல் இருந்தால்?

தவறு யாருக்கு? : அவனுக்குத்தான்.

அதேபோல்:

- பகவான் அவதரிக்கிறார்
- தர்மம் நிலைநாட்ட படுகிறது
- மனிதப் பிறவி கிடைக்கிறது

நாம் தர்மத்தை பின்பற்றவில்லை என்றால் அது பகவானின் தவறு அல்ல நம்முடைய தவறு.

மனிதப் பிறவியின் மகத்துவம்

மனிதப் பிறவி மிக அரியது: இதில்தான்:

- வேதங்களை படிக்கலாம்
- யாகங்கள் செய்யலாம்

- பகவானை வழிபடலாம்
- ஞானம் அடையலாம்

மற்ற யோனிகளில் இது சாத்தியமில்லை.

முன்னோர்களின் உதாரணம்

முன்னோர்:

- தர்மத்தை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக வைத்தனர்
- ராஜாவுக்காகவும் அனுஷ்டானத்தை விடவில்லை
- முதலில் கடவுள் கடமை, பிறகு உலக கடமை

“என் அனுஷ்டானம் நாட்டின் நலனுக்காக” என்று நம்பினர்.

இன்றைய நிலை

இன்று:

- முன்னோர்களை நாம் பாராட்டுகிறோம்
- ஆனால் அவர்களைப் போல வாழ முயற்சி செய்யவில்லை

முக்கிய இலக்குகள்:

- பணம்
- புகழ்
- பதவி
- சுகம்

இதனால் தர்மம் புறக்கணிக்கப்படுகிறது.

குருவின் பங்கு

குரு:

- சரியான வழியை காட்டுகிறார்
- தவறுகளை எச்சரிக்கிறார்
- தர்மத்தை நினைவூட்டுகிறார்

ஆனால்: கேட்டு நடப்பது நம்முடைய பொறுப்பு.

தர்மமும் நாட்டின் நலனும்

மக்கள் தர்மத்தை பின்பற்றினால்:

- சமூகம் அமைதியாகும்
- வளம் பெருகும்
- நாடு செழிக்கும்

தர்மம் = தனிநபர் நலம் + சமூக நலம்

தர்மத்தை நிலைநாட்டும் அமைப்புகள்

ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் நான்கு அம்நாய பீடங்களை நிறுவினார். அவற்றில் ஒன்று: சிருங்கேரி ஸ்ரீ சாரதா பீடம்.

அவற்றின் பணி:

- வேதங்களை பாதுகாப்பது
- தர்மத்தை போதிப்பது
- மக்களை வழிநடத்துவது

இறுதி உபதேசம் (சாரம்)

நாம் உணர வேண்டிய மூன்று அரிய வரங்கள்:

1. பகவானின் அவதாரம்
2. மனிதப் பிறவி
3. குரு மற்றும் சாஸ்திர உபதேசம்

இவற்றை பயன்படுத்தி தர்மமாக வாழவில்லை என்றால் **இழப்பு நமக்கே.**

Vijayayatra : Kallidaikuruchi: MAY 5-7, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/kallidaikuruchi-may-5-7-2012/

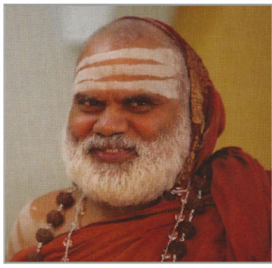
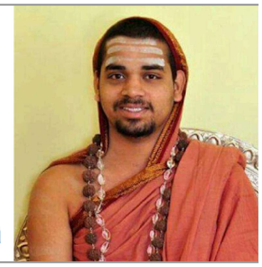

36. அனுக்ரஹ பாஷணம் - ஆழ்வார்க்குறிச்சி

கடவுளின் சக்திக்கு எல்லையே இல்லை என்று ஜகத்குரு விளக்கினார். அது சமஸ்கிருதத்தில் **अचिन्त्यम्** – கற்பனைக்கு எட்டாதது, மற்றும் **अपरिमितम्** – எல்லையற்றது என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இது அவருடைய அவதாரங்களிலும் வெளிப்பட்டுள்ளது. தசரதனுக்கு ஸ்ரீராமரின் வீரத்தைப் பற்றி சிறிதும் தெரிந்திருக்கவில்லை. அவரால் ஸ்ரீராமரை ஒரு சிறுவனாக மட்டுமே பார்க்க முடிந்தது. ஆனால், ஒரு காலத்தில் அரசராக இருந்து, தனது கடும் தவத்தால் பிரம்ம ரிஷியாக மாறிய விஸ்வாமித்திர முனிவர், ராமரின் பெருமையை அறிந்திருந்தார். ஸ்ரீராமர் தனது இளமைப் பருவத்திலேயே தீய அரக்கர்களை வீழ்த்தி, சீதையின் கையைப் பெறுவதற்காக சிவபெருமானின் வில்லை முறித்தார் என்பதை நாம் அறிவோம். பகவான் கிருஷ்ணரின் அவதாரத்தில், அவர் குழந்தையாக இருந்த காலத்திலிருந்தே அவருடைய வல்லமையின் வெளிப்பாட்டைக் காணலாம்.

பல அவதாரங்கள், பெயர்கள் மற்றும் வடிவங்கள் இருந்தபோதிலும், இறைவன் ஒருவரே என்பதையும், ஒருவர் பக்தியை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் மக்கள் உணர வேண்டும். ஸ்ரீ கண்ணப்ப நாயனாரின் கதை அனைவருக்கும் தெரியும். ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் சிவானந்த லஹரியில் ஸ்ரீ கண்ணப்ப நாயனாரின் பக்தியை அழகாக விவரித்துள்ளார் -

मार्गावर्तितपादुका पशुपतेरङ्गस्य कूर्चायते
गण्डूषांबुनिषेचनं पुररिपोर्दिव्याभिषेकायते ।
किंचित्भक्षितमांसशेषकवलं नव्योपहारायते
भक्तिः किं न करोत्यहो वनचरो भक्तावतंसायते ॥६३॥

(காலணிகள் இறைவனின் தலை மகுடமாகின்றன, வாயில் கொண்டுவந்து பீய்ச்சியடிக்கும் நீர் தெய்வீக நீராடலாகிறது, பாதியளவு உண்ணப்பட்ட இறைச்சித் துண்டின் மிச்சங்கள் இறைவனுக்குப் புதிதாகத் தயாரிக்கப்பட்ட காணிக்கையாகின்றன, மேலும் வேடரான கண்ணப்பர் இறைவனின் பக்தர்களின் மணிமகுடமாகிறார். ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரியம்! இறைவனின் மீதான பக்தியால் செய்ய முடியாதது என்ன இருக்கிறது!)

ஒரு சாதாரண வேடராக இருந்தபோதிலும், ஸ்ரீ கண்ணப்ப நாயனார் பக்தியின் உச்சத்தைத் தொட்டிருந்தார். அவர் ஒருமுறை, தான் வழிபட்டு வந்த சிவலிங்கத்தின் ஒரு கண்ணிலிருந்து நீர் வழிந்தோடுவதைக் கண்டார். உடனடியாக, அவர் தனது சொந்தக் கண்களில் ஒன்றைப் பிடுங்கி இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்தார். பின்னர், சிவலிங்கத்தின் மற்றொரு கண்ணிலிருந்தும் நீர் வடியத் தொடங்கியது. ஸ்ரீ கண்ணப்பர் தனது இரண்டாவது கண்ணையும் பிடுங்கி இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்தார். இறைவன் ஸ்ரீ கண்ணப்ப நாயனாருக்கு

சாயுஜ்யம் அளித்தார். இதுபோன்ற கடினமான சூழ்நிலைகளில் இறைவனின் உன்னத பக்தர் எவ்வாறு செயல்படுவார் என்பதற்கு ஶ்ரீ கண்ணப்பர் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு ஆவார். நம்மை ஶ்ரீ கண்ணப்பருடன் ஒப்பிட முடியுமா? இறைவனுக்கு மேலும் பழங்களைச் சமர்ப்பித்து, மேலும் அழகான மலர்களால் அலங்கரிப்பதன் மூலம் நாம் திருப்தி அடையும் அளவிலேயே நமது பக்தி நின்றுவிடுகிறது.

இருப்பினும், இறைவன் ஒருவரே ஒருவரின் புகலிடம் என்பதை உணர்ந்து, தனது பக்தியை வலுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நாம் ஒரு இக்கட்டான சூழ்நிலையில் இருக்கும் போது வேறு யாரிடமாவது செல்ல முடியுமா? மக்கள், “உன்னை விட நான் அதிக பிரச்சனைகளைச் சந்திக்கிறேன். நான் உனக்கு எப்படி உதவ முடியும்?” என்றுதான் சொல்வார்கள். எனவே, இறைவன் ஒருவரே நமது புகலிடமாக இருக்க வேண்டும்.

பின்னர் ஜகத்குரு, நான்கு வகையான பக்தர்களைப் பற்றிப் பேசினார் – துன்பத்தில் இருப்பவர், செழிப்பையும் நல்வாழ்வையும் விரும்புபவர், ஞானத்தைத் தேடும் பக்தர் மற்றும் ஞானி. பகவான் வேத வியாசரின் மகனான ஶ்ரீ சுகர், ஒரு ஞானியாக இருந்தும், மகாராஜா பரீட்சித்துக்கு ஶ்ரீமத் பாகவதத்தைப் போதித்ததை உதாரணமாகக் கொண்டு, ஞானிகள் கூட இறைவனிடம் மகிழ்கிறார்கள் என்று ஜகத்குரு கூறினார்.

यं प्रव्रजन्तमनुपेतमपेतकृत्यं
द्वैपायनो विरहकातर आजुहाव ।
पुत्रेति तन्मयतया तरवोऽभिनेदुः
तं सर्वभूतहृदयं मुनिमानतोऽस्मि ॥

வெறும் வெளிப்புற கண்காட்சிக்காக அர்ப்பணிப்புடன் இருப்பதாலோ அல்லது சாதனா பயிற்சி செய்வதாலோ எந்த பயனும் இல்லை. எத்தனை பேர் பார்க்கிறார்கள் என்ற கவலையின்றி, முழு அர்ப்பணிப்புடன் செய்யப்படும் பக்திச் செயலான **“अव्याजभक्ति”**யை ஜகத்குரு வலியுறுத்தினார். மனம் அலைபாய்வதால், மக்கள் ஜபத்திலும் பக்தியிலும் ஈடுபடுவது கடினமாகிறது என்றும் ஜகத்குரு குறிப்பிட்டார். ஜபம் செய்யும் நேரத்தில்கூட, சிந்திப்பதற்கு “பயனுள்ளது” என்று கருதும் பல எண்ணங்கள் இருப்பதாக மனம் உணர்வதால்

அது அலைபாய்கிறது. ஸ்ரீ நீலகண்ட தீட்சிதர் எழுதிய ஒரு செய்யுளை மேற்கோள் காட்டி, நாம் தெருக்களில் நடக்கும் போதுகூட, ஒரு கல் மின்னும் போதும், அது மதிப்புள்ள வைரம் என்று நாம் உணரும் போதும் மட்டுமே நமது மனம் அதன் பால் ஈர்க்கப்படுகிறது என்று ஜகத்குரு கூறினார்.

पाषाणा सर्व एवैते पद्मरागेषु को गुणः ।
प्रकाशः कश्चिदत्रास्ति परत्र स न विद्यते ॥

நாம் மதிப்பளிக்காத ஒரு சாதாரண கல்லால் நம் மனம் திசை திருப்பப்படாதது போல, நாம் ஜபம் செய்ய அமரும் போது முழு உலகத்தையும் பயனற்றதாக மதிக்க வேண்டும். அப்போது நம் மனம் அலைபாயாது, இறைவனிடம் உறுதியாக நிலைபெறும்.

உண்மையான பக்தியின் இயல்பு - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

பகவானின் அளவற்ற சக்தி

பகவானின் சக்தி:

- அசிந்த்யம் (अचिन्त्यम्) – சிந்திக்க முடியாதது
- அபரிமிதம் (अपरिमितम्) – எல்லையற்றது

அவதாரங்களில் இது வெளிப்படுகிறது.

- ஸ்ரீ ராமரை தசரதர் ஒரு இளவரசராகவே பார்த்தார்
- ஆனால் விஸ்வாமித்ர மஹரிஷியோ அவரது தெய்வீகத்தை உணர்ந்தார்
- அதேபோல் கிருஷ்ணா அவதாரத்திலும் சிறுவயதிலேயே அற்புத சக்தி வெளிப்பட்டது.

பகவான் பல ரூபங்களில் தோன்றினாலும், அவர் ஒருவரே.

கண்ணப்ப நாயனாரின் பக்தி

கண்ணப்ப நாயனாரின் அவர்களின் பக்தி மிக உயர்ந்தது. ஆதி சங்கராச்சாரியார் தனது சிவானந்த லஹரியில் இதைப் புகழ்கிறார்:

பக்தி எதையும் உயர்த்திவிடும்:

- காலணியும் பகவானுக்கு அலங்காரம் ஆகிறது

- வாயில் கொண்ட தண்ணீரும் அபிஷேகம் ஆகிறது
- சாப்பிட்ட மாம்சமும் நைவேத்தியம் ஆகிறது

“பக்தி என்ன செய்ய முடியாது?” என்று ஆச்சரியம் தெரிவிக்கிறார்.

கண்ணப்பரின் உச்ச தியாகம்

கண்ணப்பர்:

- சிவலிங்கத்தில் கண்ணில் இரத்தம் வந்ததை பார்த்தார்
- தன் கண்ணை எடுத்து அர்ப்பணித்தார்
- மறுகண்ணையும் கொடுக்கத் தயார் ஆனார்
- அப்போது பகவான் அருள் புரிந்து, **சாயுஜ்யம்** அளித்தார்.

பிறப்பு அல்ல, பக்திதான் உயர்வை அளிக்கிறது.

பகவான் ஒரே சரணாகதி

ஜகத்குரு கூறுவது: உலகில் யாரிடம் சென்றாலும்:“எனக்கும் பிரச்சினைகள் உள்ளன” என்பார்கள். ஆகவே: **பகவான் மட்டுமே நம் இறுதி சரணம்.**

நான்கு வகை பக்தர்கள்

பகவத் கீதையில்:

1. ஆர்த்தன் – துன்பத்தில் இருப்பவர்
2. அர்த்தார்த்தி – பொருள் விரும்புபவர்
3. ஜிஜ்ஞாசு – ஞானம் தேடுபவர்
4. ஞானி – உண்மையை அறிந்தவர்

ஞானியும் பக்தியில் மகிழ்கிறார்.

உதாரணம்: ஸ்ரீ சுகரும் (வ்யாஸரின மகனாக இருந்தும்), ஞானி ஆனபிறகும் பாகவதத்தை உபதேசித்தார்.

அவ்யாஜ பக்தி

அவ்யாஜ பக்தி

- பாசாங்கு இல்லாதது

- புகழுக்காக அல்லாதது
- பகவானுக்காக மட்டுமே செய்யப்படும் பக்தி

வெளிப்படையாக காட்டும் பக்திக்கு மதிப்பு குறைவு.

ஜபத்தில் மனம் ஏன் அலைகிறது?

ஜகத்குரு விளக்கம்:

மனம் எதை மதிப்பதாக நினைக்கிறதோ அதற்கே போகும். **ஸ்ரீ நீலகண்ட தீக்ஷிதரின்** உதாரணம்:

- எல்லா கற்களும் ஒன்றுபோல்
- ஆனால் ஒளிவீசும் கல் (மணி) கவனத்தை ஈர்க்கும்

அதுபோல்: உலக விஷயங்களுக்கு நாம் **மதிப்பு கொடுத்தால் மனம்** அங்கே போகும்.

ஜபம் செய்யும் போது மனநிலை

ஜபம் அல்லது தியானம் செய்யும் போது: உலக விஷயங்களை “**மதிப்பில்லாத கற்கள்**” போல எண்ண வேண்டும்

அப்போது:

- மனம் அலையாது
- பகவானில் நிலைத்திருக்கும்

இறுதி உபதேசம் (சாரம்)

இந்த உபதேசம் மூன்று முக்கிய உண்மைகளை கூறுகிறது:

1. பகவானின் சக்தி அளவற்றது

2. உண்மையான பக்தி உயர்ந்த நிலையை தரும்

3. உலக ஆசைகள் குறைந்தால் மனம் பகவானில் நிலைக்கும்

ஆகவே: **ஒருமுகமான, சுத்தமான, சுயநலமற்ற பக்தியை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.**

Vijayayatra : Alwarkurichi: MAY 7-8, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/alwarkurichi-may-7-8-2012/

37. அனுக்ரஹ பாஷணம் - செங்கோட்டை

தமது அனுக்கிரக பாஷணத்தில், பகவானிடம் எதைக் கோர வேண்டும் என்பதை அறியும் அளவுக்கு ஒருவர் ஞானமுள்ளவராக இருக்க வேண்டும் என்று ஜகத்குரு கூறினார். ஒரு அரசன் உங்கள் மீது பிரியப்பட்டு, நீங்கள் விரும்பியதைக் கேட்கச் சொன்னால், அற்பமான அல்லது முக்கியமற்ற ஒன்றைக் கேட்பது முட்டாள்தனமாகும்.

அதுபோலவே, நமக்கு எதையும் அருளக்கூடிய பகவானிடம் நாம் செய்யும் பிரார்த்தனைகள் பயனற்ற அற்பப் பொருட்களுக்காக இருக்கக்கூடாது. நமது அகங்காரத்தை நீக்குவதற்கான பிரார்த்தனையுடன் நாம் பகவானை அணுக வேண்டும் என்று ஜகத்குரு தெரிவித்தார்.

உண்மைதான், எல்லா மக்களுக்கும் அகங்காரம் உண்டு. மேலும், அதிகாரம், பதவி, கல்வி போன்றவை ஒருவரின் அகங்காரத்தை வளர்த்து, அவரைப் பாவம் செய்யத் தூண்டுகின்றன. உங்கள் கர்மவினையின் இயல்பு, அதற்கேற்ற பலனைத் தருவதே என்பதை உணருங்கள். எனவே, ஒருவர் பாவம் செய்யக்கூடாது என்பதைப் புரிந்துகொள்வது அவசியம். இந்த உணர்தலுக்காக, ஒருவர் அகங்காரத்தைக் கைவிட்டு, பணிவை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்தில் ரிஷி யாக்ஞவல்கியரின் வரலாற்றைக் கூறி ஜகத்குரு இதை விளக்கினார். ஒருமுறை ஜனக மன்னர் கற்றறிந்தோர் மாநாட்டைக் கூட்டி, அதில் பிரம்ம ஞானியாக இருப்பவருக்கு ஆயிரம் பசுக்களைப் பரிசாக வழங்க விரும்பினார். மற்றவர்கள் அந்த ரிஷியின் ஞானத்தைக் கேள்வி கேட்டபோது, அவர் முதலில், தான் மட்டுமே பிராமணன் என்று உரிமை கோரவில்லை என்று பதிலளித்து, இவ்வாறு தனது மரியாதையைத் தெரிவித்தார் – **नमो वयं ब्रह्मिष्ठाय कुर्मः** – அனைத்து பிரம்ம ஞானிகளுக்கும் என் வணக்கங்கள். பின்னர் அவர் அனைத்து கேள்விகளுக்கும் பதிலளித்து தனது ஞானத்தை நிலைநாட்டினார். பகவான் வேதவியாசர் ஒரு வயதான பிராமணரின் வேடத்தில் வந்து ஆச்சாரியரிடம் கேள்வி கேட்டபோது, ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் அளித்த இதேபோன்ற பதிலையும் ஜகத்குரு நினைவு கூர்ந்தார்.

பின்னர் ஜகத்குரு, ஒருவரின் ஆசைகளைக் குறைப்பதற்காகப் பிரார்த்தனை செய்வதைப் பற்றிப் பேசினார். பரந்த சமுத்திரத்திற்கு முடிவே இல்லை என்பது போல, ஆசையும் உண்மையில் ஒரு சமுத்திரத்தைப் போன்றது, அதற்கும் முடிவே இல்லை என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன – **समुद्र इव हि कामः । न वै कामस्यान्तोस्ति । न समुद्रस्य ।** மக்கள் ஒருபோதும் திருப்தியடைவதில்லை, தங்கள் ஆசைகளை அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள், மேலும் தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதையும் அந்த ஆசைகளைத் திருப்திப்படுத்த முயற்சிப்பதிலேயே செலவிடுகிறார்கள். தேவையுள்ளவர்களுக்குச் சேவை செய்வதற்கும், ஒருவரின் ஆன்மீக நலனை மேம்படுத்துவதற்கும் எங்கே நேரம் இருக்கிறது?

ஒருவரின் இதயத்தில் கருணை மலர வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க வேண்டும் என ஜகத்குரு குறிப்பிட்டார். கருணை என்பது மற்றவர்களின் துன்பத்தைப் போக்கும் மனச்சாய்வு ஆகும். ஒரு உதவி செய்த பிறகோ, அல்லது தர்மம் செய்த பிறகோ, பிரதிபலனாக எதையும் எதிர்பார்ப்பது முறையற்றது என்றும் ஜகத்குரு கூறினார்.

**दातव्यमिति यद्दानं दीयतेऽनुपकारिणे ।
देशे काले च पात्रे च तद्दानं सात्त्विकं स्मृतम् ॥**

சாத்விகமானது என்று கூறக்கூடிய தானத்தின் தன்மையைப் பற்றி பகவத் கீதையிலிருந்து இவ்வாறு மேற்கோள் காட்டி, அத்தகைய மனப்பான்மையை நமக்கு அருளுமாறு இறைவனிடம் பிரார்த்திக்க வேண்டும் என்று ஜகத்குரு கூறினார். நமது அகந்தையை அடக்கவும், ஆசைகளை அகற்றவும், தானம் செய்யும் மனப்பான்மையை அளிக்கவும் நாம் இவ்வாறு பிரார்த்திக்கும் போது, நமது வாழ்க்கை அர்த்தமுள்ளதாக அமையும். அனைவரும் இந்த முறையில் பிரார்த்திக்க வேண்டும் என்று ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் கூறியுள்ளார்.

ஒரு பக்தன் பகவானிடம் என்ன வேண்ட வேண்டும்? - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

பகவானிடம் என்ன வேண்ட வேண்டும்?

சரியானதை வேண்டுதல்

ஜகத்குரு ஒரு எளிய உதாரணம் கூறுகிறார்: ஒரு ராஜா **“எது வேண்டுமானாலும் கேள்”** என்றால் சிறிய விஷயங்களை கேட்பது அறிவில்லாத செயல்.

அதேபோல்: எல்லாம் கொடுக்க வல்ல பகவானிடம் **சிறிய உலக ஆசைகளை மட்டும் கேட்பது சரியல்ல.**

அதற்கு பதிலாக:

ஆத்மீக முன்னேற்றத்திற்கான வரங்களை வேண்ட வேண்டும்.

அகங்காரத்தின் ஆபத்து

அகங்காரம் அனைவரிடமும் உள்ளது. அது அதிகரிக்கும் காரணங்கள்:

- அதிகாரம்
- பதவி
- செல்வம்
- கல்வி
- புகழ்

அகங்காரம் அதிகரித்தால்:

- பாபம் செய்யும் வாய்ப்பு அதிகம்
- கர்ம பலனை அனுபவிக்க வேண்டி வரும்

ஆகவே: **அகங்காரத்தை குறைக்க வேண்டுதல் மிக முக்கியம்.**

யாஜ்ஞவல்க்யரின் உதாரணம்

யாக்ஞவல்கியர் பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்தில்: ஜனகர் ஆயிரம் பசுக்கள் பரிசாக அறிவித்தார்.

யாஜ்ஞவல்க்யர் முதலில் கூறியது:

“नमो वयं ब्रह्मिष्ठाय कुर्मः”

அனைத்து பிரம்ம ஞானிகளுக்கும் என் நமஸ்காரம்

பின்னர் தான் விவாதத்தில் ஈடுபட்டார்.

உண்மையான ஞானம் = பணிவு

ஆதி சங்கரரின் பணிவு**

ஆதி சங்கராச்சாரியாரிடம் வியாசர் வேஷம் பூண்டு வந்தபோதும்: சங்கரர் மிகுந்த பணிவுடன் பதிலளித்தார். **ஞானம் வந்த இடத்தில் அகங்காரம் இருக்காது.**

ஆசையின் முடிவில்லாத தன்மை

வேதம் கூறுகிறது: **ஆசை = சமுத்திரம்**

- கடலுக்கு முடிவு இல்லாதது போல
- ஆசைக்கும் முடிவு இல்லை

விளைவு:

- ஆன்மிகத்திற்கு நேரமில்லை
- பிறருக்கு உதவ நேரமில்லை
- மோக்ஷத்தை நாட நேரமில்லை

ஆகவே: **ஆசை குறைய வேண்டும் என்று வேண்ட வேண்டும்.**

கருணையை வளர்த்தல்

கருணை என்றால்: பிறர் துன்பத்தை போக்க வேண்டும் என்ற மனம்

பகவத் கீதை கூறுகிறது: **சாத்வீக தானம்:**

- எதிர்பார்ப்பு இல்லாமல்
- சரியான காலம், இடம், நபருக்கு
- “கொடுக்க வேண்டும்” என்ற எண்ணத்துடன்

இது மனத்தை சுத்தப்படுத்தும்.

பக்தன் வேண்ட வேண்டிய முக்கியமானவை

ஜகத்குரு கூறும் சரியான பிரார்த்தனை:

✓ அகங்காரம் நீங்க வேண்டும்
✓ ஆசைகள் குறைய வேண்டும்
✓ கருணை, தானம் வளர வேண்டும்

இறுதி உபதேசம் (சாரம்)

நாம் பகவானிடம் கேட்க வேண்டியது:

- தற்காலிக உலக சுகங்கள் அல்ல
- உள்ளமை மாற்றம்

இதனால்:

- மனம் சுத்தமாகும்
- வாழ்க்கை அர்த்தமடையும்
- மோக்ஷ மார்க்கம் சாத்தியமாகும்
- மனம் சுத்தமாகும்
- வாழ்க்கை அர்த்தமடையும்
- மோக்ஷ மார்க்கம் சாத்தியமாகும்

ஆதி சங்கராச்சாரியாரின் அவர்களின் உபதேசமும் இதையே வலியுறுத்துகிறது: **“பகவானிடம் கேட்க வேண்டியது – அகங்கார நிவிர்த்தி, ஆசை குறைவு, கருணை வளர்ச்சி.”**

Vijayayatra : Shenkottai: MAY 8-10, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/shenkottai-may-8-10-2012/

38. அனுக்ரஹ பாஷணம் - சுந்தரபாண்டியபுரம்

ஜகத்குரு, குருவின் பெருமைகளைப் பற்றிப் பேசித் தமது அனுக்கிரக பாஷணத்தைத் தொடங்கினார். குரு எப்போதும் தம் சீடர்கள் மீது ஒரு நல்லெண்ண உணர்வைக் கொண்டிருப்பார். இவ்வாறு கூறப்படுகிறது – **शिवे रुष्टे गरुस्त्राता गुरौ रुष्टे न कशचन**– இறைவன் கோபமடைந்தால், குரு உன்னைக் காப்பார். ஆனால் குரு கோபமடைந்தால், உன்னைக் காக்க யாராலும் முடியாது. இறைவனால் கூட முடியாது. ஜகத்குரு, ஆதி சங்கரரின் புகழ்பெற்ற பிரகரணமான விவேகசூடாமணியில் இருந்து முதல் வசனத்தை **गोविन्दं परमानन्दं सद्गुरुं प्रणतोऽस्म्यहम्** மேற்கோள் காட்டி ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியாரின் குரு

பக்தியையும் குறிப்பிட்டார். ஆச்சார்யார் தனது குருவான ஸ்ரீ கோவிந்த பகவத்பாதருக்கு வணக்கம் செலுத்துகிறார்.

அப்போது ஜகத்குரு, நாம் குருவின் அறிவுரைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று கூறி, ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் வழங்கிய இரண்டு அறிவுரைகளைப் பற்றிப் பேசினார்; முதலாவதாக – **सङ्गः सत्सु विधीयताम्** – சத்புருஷர்களின் நட்பை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். பின்னர் ஜகத்குரு சத்புருஷர்களின் இயல்பைப் பற்றிப் பேசினார்; அவர்கள் அனைவரின் நலனையும் விரும்புகிறார்கள் – **उदारचरितानां तु वसुधैव कुटुम्बकम्** – சத்புருஷர்கள் அவ்வளவு பெரிய இதயம் கொண்டவர்கள், அவர்கள் முழு உலகத்தையும் ஒரே குடும்பமாகக் கருதுகிறார்கள்.

உண்மைதான், எந்தவொரு நபரிடமும் நல்ல மற்றும் விரும்பத்தகாத குணங்கள் இரண்டையும் நாம் காணலாம். இருப்பினும், ஒவ்வொருவரிடமும் உள்ள நல்ல குணங்களை மட்டுமே கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஒருவன் சில பாவங்களைச் செய்வதைக் கண்டால், மக்கள் அவனிடம் உள்ள எல்லா நன்மைகளையும் புறக்கணித்து விடுகிறார்கள். அவன் உண்மையில் ஒரு நல்ல மனிதனாக இருந்தாலும், அவர்கள் அவனது குறைகளையே சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். சந்திரனும் விஷமும் பாற்கடலில் இருந்து தோன்றியபோதிலும், பகவான் சந்திரனை எடுத்துத் தன் தலையில் வைத்துக்கொண்டு, காலகூட விஷத்தைத் தன் கழுத்தில் அடக்கவில்லையா? எனவே, ஒருவர் மற்றவர்களிடம் உள்ள நல்ல குணங்களில் மட்டுமே கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

गुणदोषौ बुधो गृह्णन् इन्दुक्ष्वेडाविवेश्वरः ।
शिरसा श्लाघते पूर्वं परं कण्ठे नियच्छति ॥

சத்புருஷர்களுக்கு மற்றவர்களிடம் உள்ள ஒரு சிறிய நல்ல குணத்தைப் போற்றும் பழக்கம் உள்ளது என்றும் ஜகத்குரு குறிப்பிட்டுள்ளார் **परगुणपरमाणून् पर्वतीकृत्य नित्यं निजहृदि विकसन्तः सन्ति सन्तः कियन्तः** (எத்தனை பெரிய துறவிகள் ஒரு நல்ல குணத்தைக் கூட எண்ணி மகிழ்கிறார்கள் அணுவைப் போல அற்பமான ஒரு குணம், மற்றொருவரிடம் மலை போன்ற உன்னதப் பண்பாகக் காணப்படுகிறது)

பிறருடைய நற்செயல்களைப் பாராட்டவும் நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இன்று, ஒருவர் ஒரு கோவிலைக் கட்டினாலும், "கோவிலைக் கட்ட அவருக்கு எப்படிப் பணம் கிடைத்தது என்று எனக்குத் தெரியும்" என்று கூறி மக்கள் அந்த நற்செயலைப் புறக்கணிக்கிறார்கள். பிறரை விமர்சித்துக் கொண்டே இருக்க, நீங்கள் ஏதாவது பயனுள்ளதைச் செய்திருக்கிறீர்களா?

சம்சாரக் கடலைக் கூட கடக்க நமக்கு உதவக்கூடிய, தன்னலமற்ற அத்தகைய சத்புருஷர்களின் சகவாசத்தின் முக்கியத்துவத்தை ஜகத்குரு மீண்டும் வலியுறுத்தினார். ஆதி சங்கராச்சாரியார் சொல்லவில்லையா – **लोके सज्जनसङ्गतिरेका भवति भवार्णवतरणे नौका** (சத்புருஷர்களின் சங்கம் உண்மையிலேயே சம்சாரக் கடலைக் கடக்கும் படகு)

ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் வழங்கிய இரண்டு அறிவுறுத்தல்களில் இரண்டாவதாக விளக்கினார். **भगवतो भक्तिर्दृढाधीयताम्** தொன்றுதொட்டு, படைப்பு, காத்தல் மற்றும் அழித்தலுக்குப் பொறுப்பானதும், நமது செயல்களின் பலன்களை நாம் பெறுவதை உறுதி செய்வதுமான ஒரு உன்னத சக்தி இருப்பதை நாம் நம்புகிறோம். நமது நன்மைக்காகவே நாம் இறைவனை வழிபடுகிறோம் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். எனவே, இறைவனிடம் பக்தியை வளர்ப்பது அவசியம். இறைவனின் பெயர்களிலும் வடிவங்களிலும் நாம் ஒருபோதும் வேறுபாடுகளைக் காணக்கூடாது. இந்த உணர்வோடுதான் ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் இறைவனின் பல்வேறு வடிவங்களைப் பற்றிய துதிகளை எழுதினார். ஒவ்வொரு நாளும் சிறிது நேரம் இந்த ஸ்தோத்திரங்களைப் படிக்கும் பழக்கத்தை நாம் கொண்டிருக்க வேண்டும். இந்த (ஆன்மீக) செயல்களுக்கு நேரம் இல்லை என்று மக்கள் கூறும் காரணத்தை தாம் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை என்றும் ஜகத்குரு கூறினார். தொலைக்காட்சி பார்ப்பதற்கும், கிரிக்கெட் பார்ப்பதற்கும், செய்திகளைப் படிப்பதற்கும் மக்களுக்குப் போதுமான நேரம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இறைவனை நினைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் நேரம் மட்டுமே பயனுள்ளது என்று ஜகத்குரு சுட்டிக்காட்டினார். பக்தி வலுவாக இருக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த, ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் **"दृढ"** என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தினார். மிகுந்த பக்தியுடன் செய்யப்படும் எந்தவொரு செயலும் நமக்கு நன்மையே விளைவிக்கும்.

ஆத்மீக வாழ்க்கையில் குருவின் பரம முக்கியத்துவம் மற்றும் சீடன் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும்? - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

குருவின் மகிமை

சாஸ்திரம் கூறுகிறது: **शिवे रुष्टे गुरुः त्राता गुरौ रुष्टे न कश्चन**

பொருள்:

- சிவன் கோபித்தாலும் குரு காப்பாற்றுவார்
- ஆனால் குரு கோபித்தால் யாராலும் காப்பாற்ற முடியாது

இதனால்: **குருவின் இடம் ஆத்மீகத்தில் உயர்ந்தது.** (முக்தி தேடுபவரை முக்தியை நோக்கி வழிநடத்துவதில் குருவின் தனித்துவமான நிலை.)

ஆதி சங்கரரின் குரு பக்தி

ஆதி சங்கரர் தனது விவேகசூடாமணியில் கூறுகிறார் : **गोविन्दं परमानन्दं सद्गुरुं प्रणतोऽस्म्यहम्**

கோவிந்த பகவத்பாதர் அவர்களுக்கு வணக்கம் செலுத்துகிறார். **மிகப் பெரிய ஞானியும் குருவை உயர்ந்தவராகக் கருதினார்.**

சீடனின் முக்கிய கடமை

குருவின் உபதேசத்தை பின்பற்றுவது தான் உண்மையான குரு பக்தி.

ஜகத்குரு இரண்டு முக்கிய உபதேசங்களை கூறுகிறார்:

நல்லோரின் சங்கம்

सङ्गः सत्सु विधीयताम्

✓ நல்லவர்களுடன் பழக வேண்டும்

அவர்கள்:

- எல்லோருக்கும் நன்மை நினைப்பவர்கள்
- உலகத்தை ஒரு குடும்பமாகக் காண்பவர்கள்

"वसुधैव कुटुम्बकम्"

பிறரின் நன்மையை காணுதல்

ஒவ்வொருவரிடமும்:

- நல்ல குணமும்
- குறையும் உள்ளது

ஆனால் ஞானிகள்: **நல்லதை மட்டும் உயர்த்திப் பார்க்கிறார்கள்**

உதாரணம்: சிவபெருமான்

- சந்திரனை தலையில் வைத்தார்
- விஷத்தை கழுத்தில் வைத்தார்

நல்லதை உயர்த்தி, கெட்டதை கட்டுப்படுத்தினார்.

சாந்தர்களின் இயல்பு

சாந்தர்கள்: **சிறிய நன்மையையும் பெரிதாக பாராட்டுவார்கள்**

இன்று: **நல்ல காரியம் செய்தாலும் விமர்சனம் அதிகம்**

ஜகத்குரு கேள்வி: **“நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள், பிறரை குறை சொல்ல?”**

சத்சங்கத்தின் பலன்

நல்லோரின் சங்கம்: **சம்சாரத்தை கடக்க உதவும் படகு**

இதனால்:

- பணிவு
- பக்தி
- விவேகம்
- வைராக்யம்

உண்டாகும்.

உறுதியான பக்தி

பக்தி இருக்க வேண்டும்:

- உறுதி (दृढ)
- நிலைத்தன்மை
- சிருத்தன்மை

பகவான் ஒருவரே

- படைப்பு
- பாதுகாப்பு
- லயம்
- கர்ம பலன்

அனைத்திற்கும் காரணம் பகவான்.

பல்வேறு ரூபங்களில் ஒரே தத்துவம்

ஆதி சங்கராச்சாரியார்:

- சிவன்
- விஷ்ணு
- தேவி
- சுப்ரமணியர்
- விநாயகர்

எல்லாம் ஒரே பரம்பொருளின் வெளிப்பாடுகள்.

தினசரி ஸ்தோத்திரப் பாராயணம்

ஜகத்குரு அறிவுரை: தினமும் குறைந்தபட்சம் சில நேரம்:

- ஸ்தோத்திரம் படிக்க வேண்டும்
- பகவானை நினைக்க வேண்டும்

“நேரமில்லை” என்பது காரணமல்ல

ஏனெனில்:

- டிவி

- விளையாட்டு
- பொழுதுபோக்கு

இவற்றிற்கு நேரம் இருக்கிறது.

நேரத்தின் உண்மையான பயன்

பகவானை நினைக்கும் நேரம்தான் உண்மையான பயன்.

இறுதி உபதேசம் (சாரம்)

ஜகத்குரு காட்டும் மார்க்கம்:

✓ குருவை மதித்து பின்பற்ற வேண்டும்
✓ நல்லோரின் சங்கம் தேட வேண்டும்
✓ பிறரின் நன்மையை பாராட்ட வேண்டும்
✓ உறுதியான பக்தி வளர்க்க வேண்டும்

இதை பின்பற்றினால்:

- ஆன்மீக முன்னேற்றம்
- மன சுத்தி
- இறுதி நன்மை (மோட்சம்)

நிச்சயம் கிடைக்கும்.

Vijayayatra : Sundarapandiyapuram: MAY 10-11, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/sundarapandiyapuram-may-10-11-2012/

39. அனுக்ரஹ பாஷணம் - தென்காசி

பகவத் கீதையில் பகவான் கூறியதாக ஜகத்குரு கூறினார்.

**यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि यत् ।
यत्तपस्यसि कौन्तेय तत्कुरुष्व मदर्पणम् ॥**

நீங்கள் என்ன செய்தாலும், என்ன உண்டாலும், எதைக் காணிக்கையாகச் செலுத்தினாலும், எதைத் தானம் செய்தாலும், என்ன தவம் செய்தாலும், அதை எனக்கே அர்ப்பணியுங்கள்.

இந்த வழியில் தான் ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் இவ்வாறு கூறியுள்ளார்.

आत्मा त्वं गिरिजा मतिः सहचराः प्राणाः शरीरं गृहं
पूजा ते विषयोपभोगरचना निद्रा समाधिस्थितिः ।
सञ्चारः पदयोः प्रदक्षिणविधिः स्तोत्राणि सर्वा गिरो
यद्यत्कर्म करोमि तत्तदखिलं शम्भो तवाराधनम् ॥

இறைவன் ஆன்மா. புத்தி பார்வதி. இறைவனின் பரிவாரங்கள் உயிர் சக்திகள். இறைவனின் இருப்பிடம் உடல். உறக்கம் சமாதி நிலை. நான் நடக்கும் போதெல்லாம், அது உன்னைச் சுற்றியுள்ள ஒரு பிரதட்சிணமாக உணர்கிறேன். நான் பேசுவதையெல்லாம் உன் புகழ்ச்சியாகவே கருதுகிறேன். நான் செய்வதெல்லாம் உன் வழிபாடாகவே கருதுகிறேன்.

"நான் எப்போதும் இறைவனுடன் இருக்கிறேன், இறைவன் எப்போதும் என்னுடன் இருக்கிறார்" என்ற மனப்பான்மை ஒருவருக்கு இருந்தால், அவரால் எப்படி சரியான பாதையிலிருந்து விலக முடியும்? நமக்கு முன்னால் ஒரு பெரியவர் இருக்கும்போது, நாம் நம்மைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு, அவருடைய முன்னிலையில் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்கிறோம். எனவே, நாம் இறைவனின் இருப்பை எப்போதும் உணர்ந்தால், நம்மிடமிருந்து எந்தவொரு தகாத செயலோ, சொல்லோ, எண்ணமோ வெளிப்படாது. ஆகவே, இறைவனின் முன்னிலையில் இருக்கும் இத்தகைய மனப்பான்மை வளர்க்கப்பட்டு வலுப்படுத்தப்பட்டால், நல்ல எண்ணங்கள் மட்டுமே எழும். நாம் பகவான் சர்வவியாபி – எங்கும் நிறைந்தவர் என்கிறோம். அப்படியென்றால் அவர் நமக்குள்ளே வாசம் செய்வதில்லையா? பிரகலாதனிடம் அவனது தந்தை ஹிரண்யகசிபு, பகவான் எங்கே இருக்கிறார் என்று கேட்டபோது, பிரகலாதன், பகவான் எங்கும் நிறைந்தவர் என்றும், அவர் இல்லாத ஓர் இடம்கூட இல்லை என்றும் பதிலளித்தான்.

பகவான் ஒருவரின் அந்தஸ்து, செல்வம், கல்வி ஆகியவற்றைப் பார்ப்பதில்லை; பக்திக்கு மட்டுமே பதிலளிக்கிறார். ஆர்யம்பாள் சிவகுருவுக்கு ஆறுதல் கூறி, பகவானை மிகுந்த நம்பிக்கையுடனும் பக்தியுடனும் வழிபட உத்வேகம் அளித்ததை ஜகத்குரு நினைவு கூர்ந்தார்; அதுவே ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் அவர்களின் மகனாகப் பிறக்க வழிவகுத்தது.

மரணத் தருணத்தில் பகவானின் நாமத்தை உச்சரிக்க முடிந்தால், பகவானின் சாயுஜ்யத்தைப் பெற முடியும். ஆனால் நாம் பகவானின் நாமத்தை உச்சரிக்கும் பயிற்சியைத் தள்ளிப்போட்டு, பயனற்ற பேச்சுகளில் நேரத்தைச்

செலவிடுகிறோம். இப்பொழுதே பயிற்சி செய்யாவிட்டால், மரணத் தருணத்தில் பகவானை எப்படி நினைவுகூருவீர்கள்?

नमः शिवाय मन्त्रोऽयं वागेषा वशवर्तिनी ।
अहो मोहस्य माहात्म्यं नरकं येन पश्यति ॥

இறைவனின் திருநாமத்தை மிக எளிதாக உச்சரிக்க முடியும். ஆனாலும் அதிசயங்கள்! மோகம் (மயக்கம்) மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது. அதனால் மக்கள் பகவானின் நாமத்தை உச்சரிக்கத் தவறி, நரகத்தில் முடிவடைகிறார்கள். எனவே, நாம் பகவானின் நாமங்களை உச்சரித்து, எல்லாவற்றையும் பகவானுக்கு அர்ப்பணித்தால், பந்தம் ஏற்படாது. பந்தம் என்பது நமது செயல்களின் பலன்களை அனுபவிப்பதற்காக மீண்டும் மீண்டும் பிறவி எடுப்பதைக் குறிக்கிறது. நாம் பிறக்கும் வரை, துன்பத்திலிருந்து தப்பிக்க முடியாது. எனவே, பிறந்த பிறகு, எல்லாவற்றையும் பகவானுக்கு அர்ப்பணிப்பது அவசியம். இல்லையெனில் அது பந்தத்தில் முடியும். கீதையில் பகவான் கூறியது இதுதான் – **यज्ञार्थात्कर्मणोऽन्यत्र लोकोऽयं कर्मबन्धनः ।** செயல்களை இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கும்போது, அது அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுபடுகிறது **- शुभाशुभफलैरेवं मोक्ष्यसे कर्मबन्धनैः ।**

இவ்வாறாக ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத்பாதர் மேற்கூறிய ஸ்லோகத்தில் பக்தனின் மனப்பான்மையை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் கீதையின் இந்த உண்மைகளை எளிமையாக விளக்கியுள்ளார்.

வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு செயலும் பகவானுக்கான அர்ப்பணமாக ஆகும்- ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

ஒவ்வொரு செயலும் பகவானுக்கான அர்ப்பணம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா பகவான் தனது பகவத் கீதையில் இவ்வாறு கூறுகிறார்: **“நீ செய்கிற எல்லா செயல்களையும் எனக்கு அர்ப்பணமாக செய்”**

அதாவது:

- நாம் செய்வது
- நாம் சாப்பிடுவது
- நாம் தானம் கொடுப்பது
- நாம் தவம் செய்வது

அனைத்தையும் **பகவானுக்கே சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.**

ஆதி சங்கரரின் அழகான விளக்கம்

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் கூறுகிறார்:

- நீயே என் ஆத்மா
- என் புத்தி பார்வதி
- என் உடல் கோவில்
- என் உயிர்கள் உன் சேவகர்கள்

மேலும்:

- உறக்கம் = சமாதி
- நடப்பது = பிரதட்சிணை
- பேசுவது = ஸ்தோத்திரம்
- எல்லா செயல்களும் = உன் பூஜை

வாழ்க்கை முழுவதும் பகவானின் ஆராதனை ஆகிறது.

பகவானின் சந்நிதியில் வாழுதல்

ஒருவர் உண்மையாக: “**பகவான் எப்போதும் என்னுடன் இருக்கிறார்**” என்று நினைத்தால்:

- கெட்ட சிந்தனை வராது
- தவறான வார்த்தைகள் பேசமாட்டார்
- அதர்ம செயல் செய்யமாட்டார்

இயல்பாக நல்ல வாழ்க்கை உருவாகும்.

பகவான் எங்கும் இருப்பவர்

பகவான் **சர்வவ்யாபி** (எங்கும் நிறைந்தவர்)

உதாரணம்:

பிரஹலாதான் ஹிரண்யகசிபுக்கு கூறியது: “**பகவான் இல்லாத இடமே இல்லை**”

பகவான் பார்க்கும் ஒன்று – பக்தி மட்டும்

பகவான் கவனிப்பது:

- பணம் இல்லை
- பதவி இல்லை
- கல்வி இல்லை

பக்தி மட்டும், உதாரணம்: ஆர்யாம்பா மற்றும் சிவகுரு அவர்களின் பக்தியால் ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவதாரம் பெற்றார்.

நாமஸ்மரணத்தின் அவசியம்

இறக்கும் நேரத்தில் பகவானை நினைத்தால் மோக்ஷம் கிடைக்கும்.

ஆனால்: அது கடைசி நேரத்தில் திடீரென்று வராது

வாழ்நாள் முழுவதும்:

- நாம ஜபம் செய்ய வேண்டும்
- பகவானை நினைக்க வேண்டும்

“நம: சிவாய” போன்ற மந்திரங்கள் எளிதானவை ஆனால் மோகத்தால் மக்கள் அதை செய்யவில்லை.

பந்தமும் விடுதலையும்

பந்தம் என்பது:

- பிறவி சுழற்சி
- கர்ம பல அனுபவம்
- துன்பம்

கீதையின் உபதேசம்:

- சுயநலத்திற்காக செயல் → பந்தம்
- பகவானுக்காக செயல் → விடுதலை

முக்கிய உபதேசம்

நாம் செய்ய வேண்டியது:
✓ எல்லா செயல்களையும் பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்
✓ எப்போதும் பகவானை நினைக்க வேண்டும்
✓ நாமஸ்மரணம் செய்ய வேண்டும்
✓ அவர் எப்போதும் நம்முடன் இருப்பதை உணர வேண்டும்

இறுதி சாரம்

இப்படி வாழ்ந்தால்:

- செயல் பந்தம் இல்லாது
- வாழ்க்கையே பூஜை ஆகும்
- ஆன்மீக முன்னேற்றம் ஏற்படும்
- மோக்ஷம் சாத்தியமாகும்

ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் இந்த உண்மையை மிக அழகாக கூறியுள்ளார்:**"நான் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலுமே உன் ஆராதனை ஆகட்டும்."**

Vijayayatra : Tenkasi: MAY 11-12, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/tenkasi-may-11-12-2012/

40. அனுக்ரஹ பாஷணம் - கடையநல்லூர்

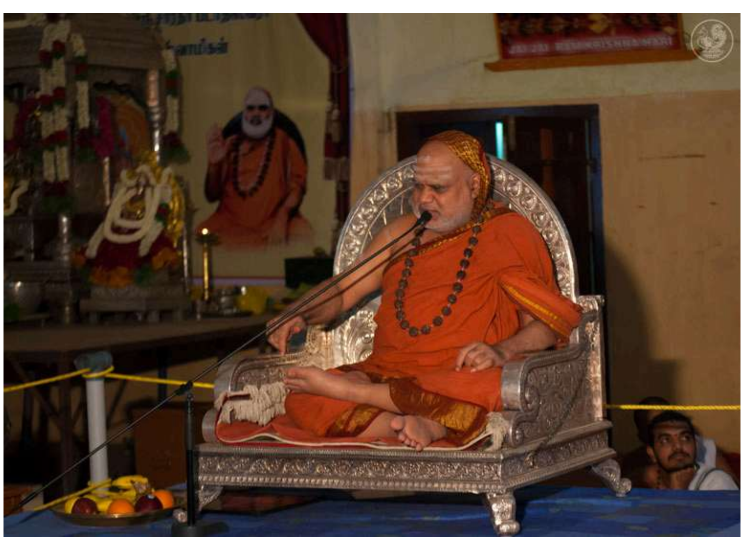

தமது அனுக்கிரக பாஷணத்தில், ஜகத்குரு அவர்கள், ஒருவருக்குத் தேவைப்படும் நேரத்தில் யாராவது உதவி செய்தால் அவருக்கு ஏற்படும் உணர்வுகளை விளக்கினார். ஒருவர் உங்கள் மீது மிகுந்த பாசத்தைக் காட்டினால், அந்த நபரின் மீது உங்களுக்கு ஒருவித மரியாதை உணர்வு உருவாகிறது. அதுபோலவே, மக்கள் பயப்படும் பல

சூழ்நிலைகள் உள்ளன. அத்தகைய நேரத்தில், யாராவது வந்து, "பயப்படாதீர்கள். நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன்" என்று வாக்குறுதி அளித்தால் நீங்கள் எப்படி உணர்வீர்கள்? தீர்க்க முடியாததாகத் தோன்றும் பிரச்சனைகளின் நடுவில் இருக்கும் போது, யாராவது, "கவலைப்படாதீர்கள். உங்கள் பிரச்சனைகளை நான் தீர்த்து வைப்பேன்" என்று சொன்னால் நீங்கள் எப்படி உணர்வீர்கள்? அது போலவே, நீங்கள் பெரும் நிதி நெருக்கடியில் சிக்கி, மிகக் குறுகிய காலத்தில் ஒரு பெரிய தொகையைத் திரட்ட வேண்டிய இக்கட்டான சூழ்நிலையில் இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். அத்தகைய ஒரு தருணத்தில், யாராவது முன்வந்து, "உங்கள் கவலையைத் தூக்கி எறியுங்கள். உங்களுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் நான் தருகிறேன்" என்று சொன்னால் நீங்கள் எப்படி உணர்வீர்கள்? நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கும் அந்த ஒருவர் ஒரே ஒரு சக்திதான் – பகவான்.

நாம் அடிக்கடி சிக்கிக்கொள்ளும் மற்றொரு சூழ்நிலையும் உள்ளது. சாஸ்திரங்களால் தடைசெய்யப்பட்டதைச் செய்து, நமக்காக விதிக்கப்பட்ட கடமைகளிலிருந்து நாம் விலகி இருக்கிறோம். ஸ்ரீ நீலகண்ட தீட்சிதர் குறிப்பிடுகிறார்: **प्रायो नेतिश्रुतिविषयता विश्वमाधुर्यहेतुः** சாஸ்திரங்கள் தடைசெய்யும் விஷயங்களை மக்கள் விரும்பவே செய்கிறார்கள். உதாரணமாக, ஒரு பூஜை நடக்கும்போது, இறைவனுக்கு நைவேத்யம் சமர்ப்பிக்கப்படும் வேளையில் திரைகள் இழுக்கப்பட்டிருக்க, ஒரு குழந்தை ஆர்வத்தினால் அந்தத் திரையின் வழியே எட்டிப் பார்த்தால், நாம் அக்குழந்தையைக் கண்டிக்கிறோம். ஆனால், சாஸ்திரங்களால் விதிக்கப்பட்ட பல கடமைகளைப் பொறுத்தவரை, பெரியவர்கள் கூட இதைத்தான் செய்கிறார்கள்! நைவேத்தியமாக இறைவனுக்குப் படைக்கப்பட்டதை உண்பது மிகவும் பலன் தரும் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. விற்கப்படும் உணவை சாப்பிடுவதை சாஸ்திரங்கள் தடை செய்கின்றன - **नापणीयम् अन्नम् अश्नीयात्** இன்னும் – **वैधादन्नादपि किमधिकं पर्युदस्थेषु भोज्यम्** – இருப்பினும் மக்கள் ஹோட்டலில் விற்கப்படும் உணவை சாப்பிட விரும்புகிறார்கள்.

சாஸ்திரங்கள் **एकपत्नीव्रतम्** – அதாவது ஒருதார மணத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் விரதத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. இன்று பலர் இந்தக் கட்டளையையும் மீறும் தீய பழக்கத்தைக் கொண்டுள்ளனர். இவ்வாறு நாம் குவிக்கும் பாவங்களை நீக்க யாரால் முடியும்? நமது துன்பத்தைப் போக்க யாரால் முடியும்? அது இறைவன் ஒருவனே.

பிரகலாத சரித்திரத்தில் காணப்படுவது போல, இறைவன் காட்டும் பாசத்தை நாம் அறிவோம். அத்தகைய பாசத்தையும் அன்பையும் யார் மீதும் பொழியக்கூடிய, அவருக்கு நிகரானவர் வேறு யாரும் இல்லை.

ஸ்ரீராமருக்கு நெருக்கமான அனைவரும் விபீஷணனைக் கொல்ல வேண்டும் அல்லது விரட்டியடிக்க வேண்டும் என்று கூறியபோதும், ஸ்ரீராமர் அவனுக்கு அபயத்தை – அச்சமின்மையை – வழங்கினார். விபீஷணனை அணுகியபோது, ஸ்ரீராமர் கூறினார்:

सकृदेव प्रपन्नाय तवास्मीति च याचते |
अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद् व्रतं मम ||

"நான் உன்னுடையவன்" என்று கூறி, என்னிடம் ஒரே ஒரு முறை அடைக்கலம் தேடுபவனுக்கு, எல்லா விதமான ஜீவராசிகளிடமிருந்தும் நான் பாதுகாப்பு அளிப்பேன். இதுவே எனது உறுதியான சபதம்.

ஸ்ரீ ராமர், தனது எதிரியான இராவணன் இத்தகைய மனப்பான்மையுடன் தன்னிடம் வந்தாலும், அவனுக்கு அபயத்தை வழங்குவார் என்பதை உணர்த்தும் வகையில், **"यदि वा रावणः स्वयम्"** என்ற வார்த்தைகளைக் கூடப் பயன்படுத்தினார். அவனது எதிரியின் சகோதரனான விபீஷணனைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம்.

ஆகவே, மிகப்பெரிய துன்பங்களையும் நீக்க வல்லவர் இறைவன் ஒருவரே என்பதை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கஜேந்திர சரித்திரத்தில் காணப்படுவது போல, முதலை தாக்கிய யானையின் துன்பத்தைக்கூட இறைவன் நீக்கியதை நாம் காண்கிறோம். திரௌபதியின் விஷயத்தில்கூட, பீஷ்மர், துரோணர் அல்லது கிருபர் போன்ற பெரியவர்களோ அல்லது அவளுடைய சிறந்த போர்வீர கணவர்களோ அவளுக்கு உதவ வரவில்லை. கிருஷ்ண பரமாத்மா மட்டுமே அவளைக் காப்பாற்றினார்.

பின்னர் ஜகத்குரு, தன் தந்தையின் மடியில் அமர அனுமதிக்கப்படாததால் தவம் செய்த குழந்தை துருவனின் உதாரணத்தை எடுத்துரைத்தார். இறைவன் துருவன் முன் தோன்றி அவருக்கு ஒரு வரம் அளிக்க விரும்பியபோது, துருவன் பதிலளித்தான்.

स्थानाभिलाषी तपसि स्थितोऽहम् पश्यामि त्वां देवमुनीन्द्रगुह्यम् ।
काचं विचिन्वन्नपि दिव्यरत्नं स्वामिन् कृतार्थोऽस्मि वरं न याचे ||

நான் என் தந்தையின் மடியில் அமர விரும்பியபடி தபஸ் செய்தேன். தேவர்களாலும் முனிவர்களாலும் கூட காணப்படாத இறைவா, இப்போது நான் உன்னை தரிசனம் செய்தேன். இது கண்ணாடித் துண்டைத் தேடும் போது வைரத்தைக் கண்டறிவதற்குச் சமம். ஆகவே என் நோக்கம் நிறைவேறிவிட்டது, எனக்கு எந்த வரமும் தேவையில்லை.

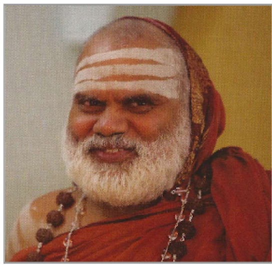

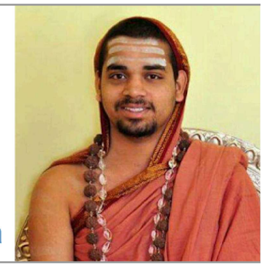

மேலும், பகவானால் குபேரனுக்கு இணையாக ஆக்கப்பட்ட குசேலனைப் பற்றிய விரிவான விவரத்தையும் ஜகத்குரு வழங்கினார்.

ஆகவே, துன்ப காலங்களில் நமக்கு ஆறுதல் அளிக்க வல்லவரான, கருணையுள்ள பகவானை நாம் அணுக வேண்டும். துன்பப்படுபவர் மட்டுமே பகவானை அணுகுவதில்லை என்றும் ஜகத்குரு குறிப்பிட்டார். ஒரு ஞானிகூட பகவானைத் தேடுகிறார், மேலும் பகவானே ஞானியை நேசிப்பதாக அறிவிக்கிறார்.

तेषां ज्ञानी नित्ययुक्त एकभक्तिर्विशिष्यते ।
प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहं स च मम प्रियः ॥

ஆகையால், நாம் பகவானை பக்தியுடன் வழிபட வேண்டும் – **सा त्वस्मिन् परमप्रेमरूपा** – பக்தி சூத்திரங்களில், பகவானின் மீது செலுத்தப்படும் தூய அன்பு என்பதே பக்தி என வரையறுக்கப்படுகிறது. சந்த் துகாராம் மற்றும் ஞானேஸ்வரர் போன்ற மகான்களிடம் இத்தகைய பக்தியைக் காணலாம்.

மனிதனுக்கு இறைவனே இறுதி சரணம் – அவரின் கருணையை உணரும்போது இயற்கையாக எழும் பக்தி - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

இறைவன் – உண்மையான பாதுகாவலன்

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஜகத்குரு அவர்கள் ஒரு எளிய உண்மையை எடுத்துக்காட்டினார்.

ஒருவர்:

- நமக்கு அன்பு காட்டினால் → நமக்கு அவரிடம் நன்றி உண்டாகிறது
- “பயப்படாதே, நான் காப்பாற்றுவேன்” என்றால் → நமக்கு தைரியம் வருகிறது
- “கவலைப்படாதே, உன் பிரச்சினையை தீர்ப்பேன்” என்றால் → நமக்கு நிம்மதி கிடைக்கிறது
- “உனக்கு தேவையானதை எல்லாம் தருவேன்” என்றால் → நமக்கு ஆழ்ந்த நன்றியுணர்வு உண்டாகிறது

இவ்வாறான உறுதியை எல்லா சூழல்களிலும் அளிக்கக் கூடியவர் **இறைவன் மட்டுமே**.

மனிதனின் இயல்பு – தடைசெய்யப்பட்டதைச் செய்வது

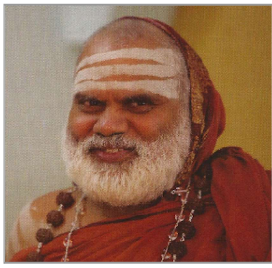

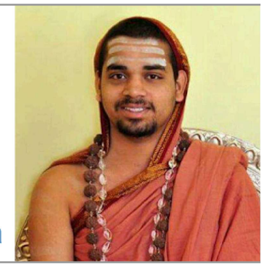

ஜகத்குரு மனிதர்களின் ஒரு பொதுவான இயல்பையும் கூறினார்.

நீலகண்ட தீக்ஷிதர் அவர்கள் கூறியது:

"प्रायो नेतिश्रुतिविषयता..." (சாஸ்திரங்கள் தடைசெய்யும் விஷயங்களிலேயே மனிதர்கள் ஈர்க்கப்படுகிறார்கள்)

உதாரணம்:

- பூஜையில் திரை இழுக்கும் போது குழந்தை உள்ளே பார்க்க முயலுவது
- அதைப் போலவே பெரியவர்களும் தர்ம விஷயங்களில் சாஸ்திரத்தை மீறுவது

சாஸ்திர உபதேசங்களை புறக்கணித்தல்

உணவு

சாஸ்திரங்கள் கூறுவது:

- இறைவனுக்கு நைவேத்யம் செய்த உணவை சாப்பிட வேண்டும்
- **नापणीयम् अन्नम् अश्नीयात्** — விற்பனை செய்யப்படும் உணவை தவிர்க்க வேண்டும்

ஆனால் மக்கள்:

- ஹோட்டல் உணவையே விரும்புகிறார்கள்

குடும்ப வாழ்க்கை

சாஸ்திரம்:

- **ஏகபத்னீவ்ரதம் (ஒரே மனைவி வாழ்க்கை)**

ஆனால்:

- பலர் இதை பின்பற்றவில்லை

இதனால்:

பாபங்கள் சேர்ந்து துன்பங்கள் உண்டாகின்றன.

பாபங்களை நீக்குவது யார்?

ஜகத்குரு கேட்கிறார்:

இந்த பாபங்களால் வரும் துன்பத்தை யார் நீக்க முடியும்?

பதில்: **இறைவன் மட்டுமே.**

இறைவனின் கருணை – இதிகாச உதாரணங்கள்

பிரஹ்லாதன்

எவ்வளவு துன்பம் வந்தாலும் இறைவன் அவரைக் காப்பாற்றினார்.

விபீஷணன் சரணம்

விபீஷணன் ராமரிடம் சரணடைந்த போது, ராமர் கூறிய வாக்கு: **"सकृदेव प्रपन्नाय..."** **ஒருமுறை சரணடைந்தவருக்கு நான் பாதுகாப்பு அளிப்பேன்.**

அவர் மேலும் கூறினார்: **இராவணன் வந்தாலும் கூட நான் காப்பாற்றுவேன்**

கஜேந்திர மோட்சம்

கஜேந்திரன் முதலை பிடித்தபோது இறைவனை அழைத்தான். விஷ்ணு பகவான் உடனே வந்து காப்பாற்றினார்.

திரௌபதி பாதுகாப்பு

திரௌபதி

- பீஷ்மர், திரோணர், கிருபர் யாரும் காப்பாற்றவில்லை
- கணவர்கள் கூட உதவ முடியவில்லை

இறுதியில் காப்பாற்றியது **கிருஷ்ணர் மட்டும்**

த்ருவன் மாற்றம்

த்ருவன் ஆரம்பத்தில் சிறிய ஆசைக்காக தவம் செய்தான். ஆனால் இறைவனை கண்டபின்: "கண்ணாடி தேடிய நான் வைரத்தை கண்டேன்" என்று உணர்ந்தான்.

குசேலர்

குசேலர் பகவான் கிருஷ்ணர் அவரைச் சந்தித்தபின்: பெரும் செல்வம் பெற்றார்

ஞானிக்கும் பக்தி உண்டு

பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்: **"तेषां ज्ञानी..."**

ஞானி:

- எப்போதும் இறைவனுடன் இணைந்திருப்பவன்
- இறைவனுக்கு மிகவும் பிரியமானவன்

உண்மையான பக்தியின் இயல்பு

நாரத பக்தி ஸூத்ரம் கூறுவது: **"सा त्वस्मिन् परमप्रेमरूपा"**

பக்தி என்பது:

இறைவனிடம் கொண்ட பரம அன்பு

இந்த பக்தி காணப்படும் மகான்கள்:

- துக்காராம்
- ஞானேஸ்வர்

முக்கிய போதனை

ஜகத்குரு வலியுறுத்தியது:

- துன்பங்களை நீக்குவது **இறைவன் மட்டுமே**
- அவர் **யாரும் சரணடைந்தால் காப்பாற்றுவார்**
- அவரது கருணையை உணரும்போது **பக்தி இயற்கையாக உருவாகும்**
- உண்மையான பக்தி **எதிர்பார்ப்பில்லாத அன்பு**

முடிவு

மனிதனுக்கு உண்மையான சரணம் **இறைவன் மட்டுமே**
அவர் மீது நம்பிக்கை, சரணாகதி, பக்தி வைத்தால்:

- பயம் நீங்கும்
- துன்பம் நீங்கும்
- ஆன்மீக முன்னேற்றம் கிடைக்கும்

இறைவனின் கருணையை உணர்ந்த மனமே பக்தியின் உண்மையான துவக்கம்.

Vijayayatra : Kadayanallur: MAY 12-13, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/kadayanallur-may-12-13-2012/

41. அனுக்ரஹ பாஷணம் (1) - ராஜபாளையம்

வேதங்களின் கர்ம காண்டம் மற்றும் உபநிஷதங்களின் அத்வைத சித்தாந்தம் ஆகியவற்றின் மீதான மக்களின் நம்பிக்கையை, பௌத்தர்களின் கோட்பாடுகள் போன்றவை மறைத்திருந்த ஒரு காலகட்டத்தில், சனாதன தர்மத்திற்குப் புத்துயிர் அளித்ததற்காக ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் உண்மையில் சிவபெருமானின் அவதாரமே என்று ஜகத்குரு கூறினார். மக்கள் சந்தியாவந்தனம் எனும் அடிப்படைக் கர்மத்தைக் கூடச் செய்யவில்லை. 'யாகம்' என்ற வார்த்தையைக் கேட்கக்கூட யாரும் விரும்பவில்லை; அதைச் செய்வது என்பது நினைத்துப் பார்க்க முடியாத ஒன்று. **न सन्ध्यादीनि कर्माणि न्यासं वा कदाचन** இப்படிப்பட்ட தருணத்தில்தான் **श्रुते पिदधति श्रोत्रे क्रतुरित्यक्षरद्वये.** குமாரில பட்டபாதர் கர்ம காண்டத்தை உயிர்ப்பித்தார் மற்றும் ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத்பாதர் அத்வைத சித்தாந்தத்தை விளக்கினார்.

ஸ்ரீஆதிசங்கராச்சாரியார் எல்லாவற்றையும் எல்லோருக்கும் மாயையாகக் கருதவில்லை. ஞானத்திற்கு கர்மா, பக்தி மற்றும் உபாசனா அனைத்தும் அவசியம் - **प्राक्ब्रह्मात्मैकतत्वविज्ञानात् सर्वव्यवहाराणामेव प्रामाण्यसिद्धेः** பிரக்ஞைக்கு தேவையானவை - இவை அனைத்தும் தேவையற்றவை ஒரு பிரம்ம ஞானிக்கு

உபநிஷதங்களின் இரட்டை அல்லாத தத்துவம் செய்கிறது வேதங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ள கர்மத்தைக் கண்டிக்காதீர்கள்.

கர்மங்களைச் செய்யுமாறு மனிதனுக்கு அறிவுறுத்தும் எண்ணற்ற கூற்றுகள் வேதங்களில் உள்ளன. எனவே, ஒருவர் கர்மத்தைக் கண்டித்தால், அவர் வேதங்களில் உள்ள இந்தக் கூற்றுகளுக்குப் பொய்யைக் கற்பிப்பதாக ஆகாதா? ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களே, ஒருவர் வேதங்களின் அதிகாரத்தை முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், வேதங்களில் உள்ள சில குறிப்பிட்ட சொற்களுடன் அதிகாரத்தை இணைக்கக்கூடாது என்றும் கூறுகிறார் -

न हि वेदवाक्येषु कस्यचित्प्रामाण्यं कस्यचिदप्रामाण्यं इति सम्भवति प्रमाणत्वाविशेषात्

ஆகவே, ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் கர்மம், பக்தி மற்றும் உபாசனைக்கு எந்தப் பங்கும் அளிக்கவில்லை என்று ஒருவர் நம்பினால், அது ஒரு தவறான புரிதலாகும். பிரம்ம ஞானம் உதயமாகும் வரை அவை அனைத்தும் தேவைப்படுகின்றன.

உண்மையில், ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் தனது உபதேச பஞ்சகத்தில் வேதங்களைப் படித்து அதில் விதிக்கப்பட்ட கர்மாக்களை நிறைவேற்றுவதே முதல் அறிவுறுத்தலாகும். **वेदो नित्यमधीयताम्** , **तदुदितं कर्म स्वनुष्ठीयताम्** ஸ்ரீ ஆதி

சங்கராச்சாரியார் உபசர்கா (முன்னொட்டு) **सु** - என்ற வார்த்தையில் **स्वनुष्ठीयताम्** என்ற பொருளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். உபதேச பஞ்சகத்தின் **श्रद्धया अनुष्ठीयताम्** கடைசி அறிவுரை மட்டுமே – **अथ परब्रह्मात्मना स्थीयताम्** – பிரம்ம நிலையில் நிலைத்திருங்கள் என்று கூறுகிறது. ஏனெனில், அத்தகைய நிலையில் எதுவும் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. அத்தகைய ஆத்மஞான நிலையில் எதையும் செய்ய இயலாது; ஏனெனில், செயலைச் செய்பவர் 'இது', செய்யப்பட வேண்டிய செயல் 'அது' என்ற வேறுபாடு அங்கு இல்லை. அத்தகைய வேறுபாடு இல்லாதபோது, ஒருவன் அத்வைத நிலையில் திளைக்கிறான். அதனால்தான் உபநிடதங்கள் அறிவிக்கின்றன -

आत्मानं चेद्विजानीयात् अहमस्मीति पूरुषः ।
किमिच्छन् कस्य कामाय शरीरमनुसञ्ज्वरेत् ॥

ஸ்ரீ பகவத்பாதாளின் தத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்ளாத சில அறிவற்றவர்கள், ஆச்சாரியர் எல்லாவற்றையும் மாயை என்று கூறியதாக ஒரு கருத்தைப் பரப்புகிறார்கள். இதன் விளைவாக, சிலர் இந்தத் தவறான கருத்தை நம்புவதோடு, ஆச்சாரியர் மீது ஒருவித அலட்சிய உணர்வையும் வளர்த்துக் கொள்கிறார்கள். இருப்பினும், ஒருவர் அந்தத் தத்துவத்தை முறையாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அத்வைதத்தின் நுட்பமான தத்துவத்தை விவரிக்க, நேர்த்தியான உரைகளை எழுதியது மட்டுமின்றி, ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியர் அனைவருக்கும் மற்றும் எல்லா காலங்களுக்கும் பொருந்தக்கூடிய பல அறிவுரைகளையும் வழங்கியுள்ளார். உதாரணமாக நான்கு எளிய வழிமுறைகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் -

गेयं गीतानामसहस्रं ध्येयं श्रीपतिरूपमजस्रम् ।
ज्ञेयं सज्जनसङ्गे चित्तं देयं दीनजनाय च वित्तम् ॥

இறைவனின் திருநாமங்களை உச்சரித்து, இறைவனின் ரூபத்தை நினைத்து, சத்புருஷர்களுடன் இணைந்து, தேவைப்படுபவர்களுக்கு தானம் செய்யுங்கள்.

ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் ஏன் இந்த நான்கு அறிவுரைகளை வழங்கினார் என்று விளக்கினார்.

कलेर्दोषनिधे राजन्नस्ति ह्येको महान् गुणः ।
कीर्तनादेव एव यत्सद्यो नरः पापात्प्रमुच्यते ॥

இன்றைய காலகட்டத்தில் உள்ள எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்கும், "இது கலியுகம்" என்று கூறி நாம் காரணம் காட்டுகிறோம். கலியுகம் தீமைகள் நிறைந்ததாக

இருந்தாலும், அதற்கு ஒரு தனித்துவம் உண்டு – இறைவனின் நாமத்தை உச்சரிப்பது மட்டுமே ஒருவரைப் பாவங்களிலிருந்து விடுவிக்கும். கலியுகத்தில் இறைவனின் நாமங்களை உச்சரிப்பதன் மகத்துவம் இதுவே. இதே பலன் மற்ற யுகங்களில் பல்வேறு வழிகளில் மட்டுமே கிடைக்கும்:

ध्यायन् कृते यजन्यज्ञैः त्रेतायां द्वापरेऽर्चयन् ।
यदाप्नोति तदाप्नोति कलौ सङ्कीर्त्य केशवम् ॥

கிருத யுகத்தில், ஒருவர் தவம் மற்றும் தியானம் செய்ய வேண்டும். திரேதா யுகத்தில், ஒருவர் பல யாகங்களைச் செய்ய வேண்டும். துவாபர யுகத்தில், ஒருவர் வழிபாட்டில் ஈடுபட வேண்டும். இவற்றிலிருந்து ஒருவர் பெறும் பலன் எதுவாக இருந்தாலும், கலியுகத்தில் பகவானின் நாமத்தை வெறுமனே உச்சரிப்பதாலேயே அதைப் பெறுகிறார். இதை "அர்த்தவாதம்" என்றோ அல்லது தெய்வீக நாமங்களை உச்சரிக்கும் பழக்கத்தைப் புகழ்வது என்றோ ஒதுக்கிவிட முடியாது. சில அறிஞர்கள் இது உண்மையில் வெறும் புகழ்ச்சிதான் என்று கருதுகின்றனர். இருப்பினும், அத்தகையவர்கள், **“नाम्नि अर्थवादभ्रमः”** – அதாவது “இறைவனின் நாமத்தின் மகத்துவத்தை வெறும் புகழ்ச்சியாகக் கருதிப் புறக்கணிப்பது” ஒரு பாவம் என்பதை உணர வேண்டும். உண்மை என்னவென்றால், இறைவனின் நாமங்களுக்கு உங்கள் நலனைக் கொண்டுவரும் சக்தியும் ஆற்றலும் நிச்சயமாக உண்டு.

எப்போதும் இறைவனின் திருவுருவத்தை உங்கள் மனதில் கொண்டிருங்கள். தேவையற்ற மற்றும் விலக்கப்பட்ட எண்ணங்களை மனதில் கொள்ளாதீர்கள். பயனற்ற வீண் பேச்சுகளிலோ அல்லது மதிப்பற்ற செயல்களிலோ ஒருபோதும் ஈடுபடாதீர்கள். அதற்குப் பதிலாக, உங்கள் நேரத்தை இறைவனின் நாமங்களை உச்சரிப்பதிலும் அவரது திருவுருவத்தை நினைப்பதிலும் செலவிடுங்கள். இறைவனின் நாமங்களை உச்சரிப்பதற்கோ அல்லது அவரது திருவுருவத்தில் கவனம் செலுத்துவதற்கோ பணம் செலவழிக்கத் தேவையில்லை.

பின்னர் ஜகத்குரு சுட்டிக்காட்டினார் – **संसर्गजा दोषगुणा भवन्ति** – மனிதனின் குணம் (அவனிடம் உருவாகும் நற்குணங்கள் மற்றும் தீய குணங்கள்) அவன் பழகும் நட்பைப் பொறுத்தே அமைகிறது. எனவே, சத்புருஷர்களின் நட்பை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

எதையும் எதிர்பார்க்காமல் தர்மச் செயல்களில் ஈடுபடுங்கள். அதனால்தான் பகவான் கீதையில் **“अनुपकारिणे”** என்ற வார்த்தையைச் சொல்லியிருக்கிறார் – **दातव्यमिति यद्दानं दीयतेऽनुपकारिणे ।**

இவ்வாறு, நமக்கு நன்மை பயக்கும் இத்தகைய உபதேசங்களை ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் வழங்கியுள்ளார். சங்கரர் என்ற அவரது பெயரே நலனைக் கொண்டுவருபவர் என்று பொருள்படும் - **शं करोति इति शङ्करः.** ஆகவே, நாம் ஆச்சாரியரை என்றும் நினைவில் கொண்டு, அவருடைய அறிவுரைகளின்படி செயல்பட வேண்டும்.

ஆதி சங்கராச்சாரியாரின் தெய்வீக அவதாரப் பணி – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

சிவபெருமானின் அவதாரம் – ஆதி சங்கரர்

தமது அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள் கூறியது:

சிவபெருமானே ஆதி சங்கராச்சாரியாராக ஆக அவதரித்தார்.

அந்த காலத்தில்:

- கௌதம புத்தர் மற்றும் பிற மதக் கோட்பாடுகள் பரவியதால்
- வேத தர்மத்தின் மீது மக்களின் நம்பிக்கை குறைந்தது
- கர்ம காண்டமும் உபநிஷத்துகளின் ஆத்வைத ஞானமும் வீழ்ச்சி அடைந்தது

மக்கள்:

- **சந்தியாவந்தனம் போன்ற நித்ய கர்மங்களையும் செய்யாமல் விட்டார்கள்**
- "யாகம்" என்ற வார்த்தையைக் கேட்டாலே கூட **காதை மூடிக்கொண்டனர்**

வேத தர்மத்தின் மறுமலர்ச்சி

இந்த சூழலில் இரண்டு மகான்கள் தோன்றினர்:

- குமரில பட்டர் → **கர்ம காண்டத்தை மீண்டும் நிலைநாட்டினார்**
- ஆதி சங்கராச்சாரியார் → **ஆத்வைத வேதாந்தத்தை நிலைநாட்டினார்**

இதனால்:

முழுமையான வேத தர்மமும் மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டது

ஆத்வைதம் பற்றிய தவறான புரிதல்

பலர் நினைப்பது: "எல்லாம் மாயை என்றால் எதையும் செய்ய வேண்டியதில்லை"

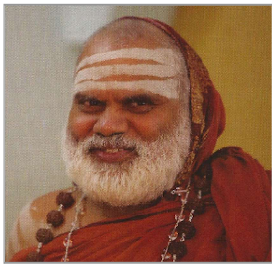
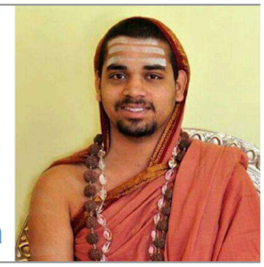

ஜகத்குரு விளக்கம்:

இது தவறான புரிதல்

✓ உண்மையில்:

- கர்மா
- பக்தி
- உபாசனை

இவை அனைத்தும் **பிரம்ம ஞானம் கிடைக்கும் வரை அவசியம்**

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் கூறுவது:

பிரம்ம ஞானம் கிடைக்கும் வரை உலக வாழ்க்கைச் செயல்கள் செல்லுபடியாகும்.

வேதங்களின் முழுமையான அதிகாரம்

ஜகத்குரு கூறியது:

வேதத்தின் சில பகுதிகளை ஏற்றுக்கொண்டு, சிலவற்றை நிராகரிக்க முடியாது.

வேதங்கள்:

- ஒரே அளவில் **அதிகாரம் கொண்டவை**

எனவே: கர்மத்தை கூறும் வேத உபதேசங்களையும் நாம் ஏற்க வேண்டும்.

உபதேச பஞ்சகத்தில் கூறிய வழிமுறை

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் **உபதேச பஞ்சகம்** என்ற நூலில் கூறிய முதல் உபதேசங்கள்:

- **वेदो नित्यमधीयताम्** → தினமும் வேதங்களைப் படிக்க வேண்டும்
- **तदुदितं कर्म स्वनुष्ठीयताम्** → அதில் கூறிய கர்மங்களை **ஸ்ரத்தையுடன் செய்ய வேண்டும்**

இறுதியில் மட்டும்:

அத்வைத ஞானத்தில் நிலைபெற வேண்டும்

ஏன்?

ஞானம் கிடைத்த பின்:

- செய்பவன்
- செயல்
- பலன்

என்பது எல்லாம் வேறுபாடு இன்றி ஒன்றாகிவிடும்.

உபநிஷத்துகளின் போதனை

உபநிஷத் கூறுவது:

"நான் ஆத்மா" என்று உணர்ந்தவனுக்கு:

- இனி ஆசை ஏதும் இல்லை
- துன்பமும் இல்லை

எளிய வாழ்க்கை வழிமுறைகள்

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் அனைவருக்கும் எளிய உபதேசங்களையும் கொடுத்தார்:

- இறைவனின் நாமங்களைப் பாடுங்கள்
- இறைவனின் ரூபத்தை தியானியுங்கள்
- நல்லோரின் சங்கத்தை நாடுங்கள்
- ஏழைகளுக்கு தானம் செய்யுங்கள்

கலியுகத்தின் சிறப்பு

சாஸ்திரம் கூறுகிறது: கலியுகம் குறைகளால் நிறைந்தது.

ஆனால் ஒரு பெரிய சிறப்பு உள்ளது: **கிருஷ்ண நாமத்தை ஜபிப்பதால் மட்டும் கூட மோட்சம் கிடைக்கும்**

மற்ற யுகங்களில்:

- கிருதயுகம் → தியானம்
- திரேதாயுகம் → யாகம்
- துவாபரயுகம் → பூஜை

கலியுகம் → **நாமஸ்மரணம்**

திவ்ய நாமத்தின் சக்தி

ஜகத்குரு எச்சரிக்கை: இறைவனின் நாம மகிமையை "அதிகப்படுத்தி சொல்வது" என்று நினைப்பது தவறு

✓ நாமம் உண்மையில்:

- மனதை சுத்தப்படுத்தும்
- பாபங்களை நீக்கும்
- ஞானத்தை அளிக்கும்

நல்ல சங்கத்தின் அவசியம்

“संसर्गजा दोषगुणा भवन्ति”

ஒருவரின்:

- நல்ல குணமும்
- கெட்ட குணமும்

அவர் சேரும் கூட்டத்தால் உருவாகிறது

எனவே: நல்லவர்களின் சங்கத்தை நாட வேண்டும்

எதிர்பார்ப்பில்லாத தானம்

பகவத் கீதை கூறுவது: **பயன் எதிர்பார்க்காமல் தானம் செய்ய வேண்டும்**

“சங்கரா” என்ற பெயரின் அர்த்தம்

“சங்கரா” என்றால்: **நன்மையை அளிப்பவர்**

அதனால்: ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் மனிதகுலத்திற்கு **ஆன்மீக நல்வழியை காட்டிய மகான்**

இறுதி போதனை

ஜகத்குரு கூறியது:

- சாஸ்திரங்களைப் படிக்க வேண்டும்
- தர்மத்தை பின்பற்ற வேண்டும்
- இறைவனின் நாமத்தை ஜபிக்க வேண்டும்
- நல்லோருடன் சேர வேண்டும்
- தானம் செய்ய வேண்டும்

இவ்வாறு வாழ்ந்தால்: **ஆதி சங்கரரின் போதனையை வாழ்வில் நடைமுறைப்படுத்தியதாகும். ஆதி சங்கரரின் அவதாரம் மனிதகுலத்தை தர்மம், ஞானம், மோட்சம் நோக்கி வழிநடத்தும் தெய்வீக அருள் ஆகும்.**

42. அனுக்ரஹ பாஷணம் (2) - ராஜபாளையம்

தமது அனுக்கிரக பாஷணத்தில், ஜகத்குரு அவர்கள் பாடசாலையின் அமைதியான சூழலில், தமது குருவான பிரதாஸ்-ஸ்மரனீய ஜகத்குரு ஸ்ரீ அபிநவ வித்யாதீர்த்த மகாசுவாமிஜியின் பளிங்குச் சிலையைத் திறந்து வைத்ததில் தமது மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தினார். குருபக்தாமணி ராமசுப்ரமணிய ராஜா அவர்கள் மகாசன்னிதானத்தின் மீது ஆழ்ந்த பக்தி கொண்டவர் மற்றும் பகவானின் எல்லையற்ற கருணையைப் பெற்றவர் ஆவார்.

ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள், மூன்று விஷயங்கள் மிகவும் அரிதானவை என்றும், அவை பாக்கியசாலிகளால் பகவானின் அருளால் மட்டுமே பெறப்பட முடியும் என்றும் கூறியுள்ளார் – அவை மனிதப் பிறவி, முக்திக்கான தீவிர விருப்பம் மற்றும் மகாபுருஷர்களின் சங்கமம். ஆச்சார்யா ஒரு மகாபுருஷரை இவ்வாறு விவரித்தார் –

शान्ता महान्तो निवसन्ति सन्तो वसन्तवल्लोकहितं चरन्तः ।
तीर्णाः स्वयं भीमभवार्णवं जनानहेतुनाऽन्यानपि तारयन्तः ॥

மஹாத்மாக்கள் சமநிலையுடனும், பெருந்தன்மையுடனும், எப்போதும் பிறரின் நன்மைக்காக உழைப்பவர்களாகவும் இருப்பார்கள். அவர்கள் கடமைப்பட்டவர்கள் அல்ல என்றாலும், பிறரின் நலனைக் கொண்டு வர அவர்கள் தொடர்ந்து முயற்சி செய்வார்கள். இந்த குணாதிசயங்கள் அனைத்தும் நமது குருவிடம் காணப்பட்டன. அவரிடம் சமம் (புலனடக்கம்) மற்றும் தமம் (மனதைக் கட்டுப்படுத்துதல்) போன்ற தெய்வீக குணங்கள் இருந்தன. அவர் அனைவரின் நலனையும் விரும்பினார்; அனைவரும் துன்பமின்றி மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும் என்றும் விரும்பினார். யாராவது துன்பப்படுவதைக் கண்டால், அவர் அதனால் மிகவும் மனம் உருகி, அந்தத் துன்பத்தை நீக்க முயன்றார். அவர் விஜய

யாத்திரைகளை மனிதகுலத்தின் நன்மைக்காக மட்டுமே மேற்கொண்டார். அவருடைய முதல் விஜய யாத்திரை 1956 முதல் 1962 வரை ஆறு ஆண்டுகள் நீடித்தது. இது இல்லையென்றால், ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியாரின் செய்தியும், சிருங்கேரி சாரதா பீடத்தின் பெருமையும் பரவியிருக்காது. மீண்டும், உடல் உழைப்பைப் பொருட்படுத்தாமல், அவர் 1964 முதல் 1968 வரை மற்றொரு நான்கு ஆண்டு விஜய யாத்திரையை மேற்கொண்டார்.

சத்புருஷர்களுடனான தொடர்பு நம்மிடம் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அவர்களுடனான நமது தொடர்ச்சியான தொடர்பினால், அவர்களிடமிருந்த உன்னத குணங்கள் நம்மிடமும் வெளிப்படத் தொடங்குகின்றன. ஞானிகள் சுயத்தை உணர்ந்து, சரணாகதி செய்பவருக்கு ஞானத்தை அருளுவார்கள் என்று பகவான் பகவத் கீதையில் கூறுகிறார் **उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः ।**

இருப்பினும், அத்தகைய ஞானிகளைக் கண்டுபிடிப்பது எளிதானது அல்ல. அப்படிப்பட்ட அபூர்வ மனிதர்களில் ஒருவர் எங்கள் குரு. இவர் நமது பரமகுரு, ஜகத்குரு ஸ்ரீ சந்திரசேகர பாரதி மஹாஸ்வாமிஜி அவர்களால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர், அவர் ஸ்ரீ சுகா மற்றும் ஸ்ரீ வாமதேவர் போன்ற முந்தைய பெரிய ஞானிகளுக்கு இணையானவர் என்று நன்கு அறியப்பட்டவர். நமது பரமகுரு உண்மையில் ஸ்ரீ சதாசிவ பிரம்மேந்திரரைப் போல பரம ஞானியாகவும் ஜீவன்முக்தாவாகவும் இருந்தார்.

அவர் ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியாரின் விவேகசூடாமணிக்கு விளக்கம் எழுதினார், ஆனால் அதை முடிக்காமல் நிறுத்திவிட்டார். அதை முடிக்குமாறு நமது குரு கேட்டபோது, அவர் பதிலளித்தார் – **वक्तव्या अत्रैव सङ्गृहीताः । निदिध्यासनमन्तरा नाधुना अन्यत्र चित्तं व्यापृनोति ।** - "சொல்ல வேண்டியதை எல்லாம் சொல்லிவிட்டேன். மனம் வேறு எங்கும் செல்லாது நித்தித்யாசனத்தில் இருக்க விரும்புகிறது". இன்று நாம் வேதாந்தத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறோம் ஆனால் நமது பரமகுரு அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தார். அவர் உண்மையில் நிதித்யாசனத்தில் இருந்தார், அது **विजातीयप्रत्ययानन्तरितसजातीयप्रत्ययप्रवाहः** (தன்னைப் பற்றிய இடையறா சிந்தனை) என வரையறுக்கப்படுகிறது.

அப்படிப்பட்ட மகாத்மாவின் அனுக்ரஹம் நமது குருவால் கிடைத்தது. எங்கள் குரு, ஜகத்குரு ஸ்ரீ அபிநவ வித்யாதீர்த்த மஹாஸ்வாமிஜி அவர்கள் திருஷ்டி தீக்ஷா, ஸ்பர்ஷ தீக்ஷா ஆகியவற்றைப் பெற்றார் மற்றும் மகாத்மாவால் தனிப்பட்ட முறையில் வேதாந்தம் கற்பிக்கப்பட்டார். மகாத்மா தன் சீடனை தன்னைப் போல் மாற்றிக் கொண்டார். ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் சொல்லவில்லையா –

दृष्टान्तो नैव दृष्टस्त्रिभुवनजठरे सद्गुरोर्ज्ञानदातुः
स्पर्शश्चेत्तत्र कल्प्यः स नयति यदहो स्वहतामश्मसारम् ।

न स्पर्शत्वं तथापि श्रितचरगुणयुगे सद्गुरुः स्वीयशिष्ये
स्वीयं साम्यं विधत्ते भवति निरुपमस्तेवालौकिकोऽपि ॥

அதனால்தான் நமது குருவும் அத்தகைய பெருமையைக் கொண்டிருந்தார். அவர் ஏராளமான சீடர்களை ஆசீர்வதித்தார், மேலும் ராமசுப்ரமணிய ராஜா அத்தகைய சிஷ்யர்களில் ஒருவர்.

தெய்வீக குணங்கள் மோட்சத்திற்கு வழிவகுக்கும் அதே வேளையில் தெய்வீக குணங்கள் மோட்சத்திற்கு வழிவகுக்கும் **दैवी संपद्विमोक्षाय निबन्धायासुरी मता** - தெய்வீக குணங்களை இறைவன் கூறியது போல் மக்கள் ஸ்வதர்மத்தை கடைபிடிக்க வேண்டும் மற்றும் தெய்வீக குணங்களை (தெய்வி சம்பத்) வளர்க்க வேண்டும் என்று நமது குரு வலியுறுத்தினார். கீதையில் பகவான் கூறுவது போல் **–दया भूतेष्वलोलुप्त्वं मार्दवं ह्रीरचापलम्**, எல்லா உயிர்களிடத்தும் கருணை காட்ட வேண்டும், மென்மையாகவும், இனிமையாகவும் பேச வேண்டும் என்று நமது குரு சீடர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். தடை செய்யப்பட்ட செயலைச் செய்யும்போது வெட்கப்பட வேண்டும் – **अकार्यकरणे ह्रीः**, மற்றவர்கள் தன்னைப் புகழ்வதைக் கேட்கும்போதும் வெட்கப்பட வேண்டும் – **स्वगुणश्लाघश्रवणे ह्रीः**

அத்தகைய நற்குணத்தை ஒருமுறை மேற்கொண்டால், சீரழிவுக்கு இடமே இருக்காது. **मार्गस्थो नावसीदति.**

மோட்சத்தை எளிதில் அடைய முடியாது என்றாலும், ஒருவர் பாதையிலிருந்து விலகிச் செல்லக்கூடாது. சிலர் பொறுமையிழந்து, மோட்சம் அடைய எவ்வளவு காலம் ஆகும் என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் விரக்தியடைந்து, முயற்சியைக் கைவிடவும் முனைகிறார்கள். சாதனையில் ஒருவர் தனது முயற்சிகளைக் கைவிடக்கூடாது, மாறாக விடாமுயற்சியுடன் இருக்க வேண்டும் என்று ஜகத்குரு கூறினார். நீங்கள் காசியை நோக்கி நடந்தே செல்லத் தொடங்கினால், சில நாட்களில் காசியை அடைய முடியுமா? நீங்கள் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும், பாதியிலேயே கைவிடக்கூடாது. எனவே, மக்கள் அறநெறிப் பாதையைப் பின்பற்றத் தொடங்கி, அதில் உறுதியாக நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

குருவின் கருணையும் சேவையும் – ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

அரிய வரங்கள் – ஆதி சங்கரரின் போதனை

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் கூறியபடி, மூன்று அரிய வரங்கள்:

- **மனுஷ்யத்துவம்** (மனித பிறவி)
- **முமுக்ஷுத்துவம்** (மோட்சத்தை அடைய தீவிர விருப்பம்)

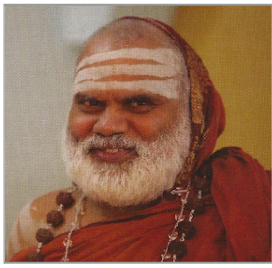

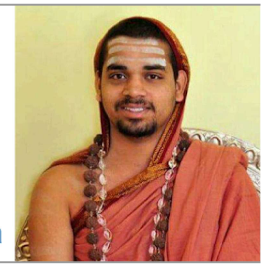

- **மகாபுருஷர்களின் சங்கம்**

இவை அனைத்தும் **இறைவனின் அருளால் மட்டுமே கிடைக்கும்**

மகாபுருஷர்களின் இயல்பு

ஆதி சங்கராச்சாரியார் கூறும் ஸ்லோகம்:

- மகான்கள் அமைதியானவர்கள்
- பரந்த மனம் கொண்டவர்கள்
- உலக நலனில் ஈடுபட்டவர்கள்

அவர்கள்:

- சாம்சார சமுத்திரத்தை தாங்களே கடந்து
- மற்றவர்களையும் கடத்துகின்றனர்
- எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல் உதவுகின்றனர்

குருவின் கருணை மற்றும் சேவை

ஜகத்குரு கூறியது:

ஶ்ரீ அபிநவ வித்யாதீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்களில் இந்த குணங்கள் முழுமையாக இருந்தன.

அவருடைய தெய்வீக குணங்கள்:

- **சமம்** – இந்திரியங்களை கட்டுப்படுத்துதல்
- **தமம்** – மனக்கட்டுப்பாடு

அவர்:

- எல்லோரின் நலனையும் விரும்பினார்
- பிறர் துன்பத்தை கண்டால் மனம் உருகினார்
- அதை நீக்க முயன்றார்

விஜயயாத்திரைகள்

மக்களின் நலனுக்காக அவர் செய்த சேவை:

- **1956–1962** → 6 ஆண்டுகள் விஜயயாத்திரை
- **1964–1968** → 4 ஆண்டுகள் விஜயயாத்திரை

இவற்றின் மூலம்:

- ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் போதனைகள்

- சிருங்கேரி சாரதா பீடத்தின் மகிமை

பரவலாகப் பரப்பப்பட்டன

சத்புருஷ சங்கத்தின் பலன்

நல்லோரின் சங்கம் மனிதனை மாற்றுகிறது

- அவர்களுடன் இருப்பதால்
- அவர்களின் நல்ல குணங்கள் நமக்குள் உருவாகின்றன

பகவத் கீதை கூறுவது: உண்மையை உணர்ந்த ஞானிகள் பக்தியுடன் அணுகுபவர்களுக்கு ஞானம் அளிப்பார்கள்

பரமகுருவின் மகிமை

ஜகத்குரு பெருமையுடன் குறிப்பிட்டவர்: ஸ்ரீ சந்திர சேகர பாரதீ மஹாஸ்வாமிகள்

இவர்:

- சுகா
- வாமதேவா
- சதாசிவ பிரம்மேந்திரா

போன்ற மகான்களுடன் ஒப்பிடப்பட்டவர்

இவர்:

- **பரம ஞானி**
- **ஜீவன்முக்தர்**

வாழ்ந்த வேதாந்தம்

ஸ்ரீ சந்திர சேகர பாரதீ மஹாஸ்வாமிகள்

- வேதாந்தத்தை பேசவில்லை
- அதை வாழ்ந்தார்

அவரது நிலை:

நிதித்யாசனம் (ஆழ்ந்த தியான நிலை)

மனம்:

- எப்போதும் ஆத்ம தியானத்தில் நிலைத்திருந்தது

குருவின் கிருபை – சீடனின் மாற்றம்

ஸ்ரீ அபிநவ வித்யாதீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள் பெற்ற அருள்:

- திருஷ்டி தீக்ஷை (கண் பார்வையால்)
- ஸ்பர்ஶ தீக்ஷை (தொட்டுத் தந்தது)
- நேரடி வேதாந்த உபதேசம்

குரு:

- சீடனை மாற்றி
- தன்னுடன் சமமாக உயர்த்துகிறார்

குருவின் உபதேசங்கள்

சிஷ்யர்களுக்கு கற்றுக் கொடுத்தது:

- **ஸ்வதர்மத்தை பின்பற்றுதல்**
- **தைவீக குணங்களை வளர்த்தல்**

பகவத் கீதை கூறுவது:

தெய்வீக குணங்கள் → **மோட்சத்திற்கு வழி**
அசுர குணங்கள் → **பந்தத்திற்கு காரணம்**

வளர்க்க வேண்டிய குணங்கள்

- எல்லா உயிர்களிடமும் கருணை
- இனிமையான சொல்
- தாழ்மை

சாஸ்திரம் கூறுகிறது:

- தவறான செயலில் வெட்கம் கொள்ள வேண்டும்
- தன்னைப் புகழும்போது கூட வெட்கம் கொள்ள வேண்டும்

ஆன்மீகப் பயணத்தில் பொறுமை

ஜகத்குரு கூறியது:

தர்ம மார்க்கத்தில் சென்றால்:

मार्गस्थो नावसीदति. வீழ்ச்சி இல்லை

ஆனால்:

மோட்சம் உடனே கிடைக்காது

உதாரணம்:

- தூரத்திலிருந்து காசிக்கு நடந்து சென்றால்
- உடனே சேர முடியாது

அதுபோல்:

- சாத்தானை தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும்
- மன உறுதியுடன் இருக்க வேண்டும்

மையப் போதனை

- மகான்களின் சங்கத்தை நாடுங்கள்
- தர்மத்தை பின்பற்றுங்கள்
- தெய்வீக குணங்களை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள்
- பொறுமையுடன் சாதனை செய்யுங்கள்

இவ்வாறு வாழ்ந்தால்:

மெல்ல மெல்ல மோட்சம் நோக்கி முன்னேற முடியும்

குருவின் கருணை, சீடனை உயர்த்தி, இறுதியில் பரம சத்தியத்தை உணரச் செய்கிறது.

Vijayayatra : Rajapalayam: MAY 13-15, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/rajapalayam-may-13-15-2012/

43. அனுக்ரஹ பாஷணம் - அருப்புக்கோட்டை

தமது அனுக்கிரக பாஷணத்தில், ஜகத்குரு அவர்கள், பிரபஞ்சமானது ஈஸ்வரன் என்ற பரம சக்தியால் படைக்கப்பட்டு, காக்கப்பட்டு, அழிக்கப்படுகிறது என்றும், நமது செயல்களுக்கு ஏற்ப நமக்கு பலன்களை அளிப்பதற்கும் அவரே பொறுப்பு என்றும் நமது முன்னோர்கள் பெரும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர் என்று கூறினார். மனிதப் பிறவி விலைமதிப்பற்றதாகக் கருதப்படுகிறது, ஏனெனில் இந்தப் பிறவியில் மட்டுமே ஒருவரால் தர்மத்தைப் பின்பற்ற முடியும். எனவே, இந்த வாய்ப்பை நாம் பயன்படுத்தத் தவறக்கூடாது. ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் இயல்பைப் பொறுத்து ஒரு கடமை உண்டு. நாம் ஈஸ்வரன் மீது நம்பிக்கை வைத்து, நமது கடமையை நேர்மையாகச் செய்ய வேண்டும்.

நாம் ஈஸ்வரன் மீது நம்பிக்கையும் பக்தியும் கொண்டிருக்க வேண்டும், ஏனெனில் அத்தகைய நம்பிக்கையே ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையை இயக்கும்

இரண்டு சக்கரங்களில் ஒன்றாகும். வாழ்க்கை எனும் தேரை முன்னோக்கிச் செலுத்த தெய்வீக அருளும் ஒருவரின் சொந்த முயற்சியும் இருக்க வேண்டும். அதனால்தான் நாம் எந்த ஒரு செயலையும் தொடங்குவதற்கு முன்பு இறைவனை நினைத்து வழிபடுகிறோம். இந்தப் பழக்கம் இந்த மண்ணில் தொன்றுதொட்டு இருந்து வருகிறது.

ஒரு மனிதன் கொண்டிருக்கும் எண்ணங்கள் தூய்மையானதாகவும் பொருத்தமானதாகவும் இருக்க வேண்டும். கோவிலில் உள்ள கடவுளின் சிலையை உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்வோம். ஒருவர் அந்தச் சிலையை இறைவனே என்று உணர்கிறார், மற்றொருவர் அது வெறும் கல் என்று உணர்கிறார். உணர்வுகளில் வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், இறைவனில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. பக்தனின் நன்மைக்காக இறைவன் அந்தச் சிலையில் வெளிப்படுகிறார். ஒருவர் அதை வெறும் கல் என்று உணர்ந்தால், அதனால் அவருக்கு எந்தப் பயனும் கிடைப்பதில்லை. அதனால்தான் சாஸ்திரங்கள், **यादृशी भावना यत्र, सिद्धिर्भवति तादृशी** (ஒருவரின் உணர்வுகளுக்கு ஏற்ப பலன்கள் அமையும்) என்று கூறுகின்றன. எனவே, உங்களால் அந்தச் சிலையில் இறைவனின் பிரசன்னத்தைக் காண முடிந்தால், நீங்கள் பயனடைவீர்கள்.

உண்மையிலேயே, இறைவன் எங்கும் நிறைந்தவர். இறைவன் இல்லாத ஓர் இடம்கூட இல்லை. எங்கும் இறைவனின் பிரசன்னத்தை உங்களால் உணர முடிந்தால், நீங்கள் கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டியதில்லை. இருப்பினும், உங்களில் எத்தனை பேருக்கு அத்தகைய உணர்வு இருக்கிறது? எனவே நீங்கள் கோயிலுக்குச் சென்றே ஆக வேண்டும். சிலர் கேட்கிறார்கள், "இறைவன் எங்கும் நிறைந்தவராக இருக்கும் போது, ஏன் அவரை ஒரு கோயிலுக்குள் கட்டுப்படுத்துகிறீர்கள்?" நாங்கள் இறைவனின் பிரசன்னத்தை ஒரு கோயிலின் கருவறைக்குள் கட்டுப்படுத்தவில்லை. எங்கும் நிறைந்த இறைவன் கோயிலிலும் இருக்கிறார் என்று மட்டுமே கூறுகிறோம். எங்கும் நிறைந்த இறைவன் கோயிலில் இல்லை என்று யாராவது மறுக்க முடியுமா? நிச்சயமாக, நீங்கள் எங்கிருந்தாலும் கூட இறைவனை வழிபடலாம். ஆனால், உங்கள் மனதை ஒருமுகப்படுத்தி, இங்கேயே வழிபட முடியுமா? எனவே, உங்கள் ஆன்மீக முதிர்ச்சிக்கு ஏற்ப, சாஸ்திரங்களின் படி கோயில்கள் வழிபாட்டுத் தலங்களாகப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. அதனால், அத்தகைய இடங்களில் செய்யப்படும் பிரார்த்தனைகள் பலனளிக்கின்றன.

இறைவன் கருணைக் கடல் என்றும் ஜகத்குரு கூறுகிறார். அவருடைய கருணைக்கு எல்லையே இல்லை. நீங்கள் யாராக இருந்தாலும், பக்தியுடன் அவரை அணுகும்போது பகவான் தமது அருளைப் பொழிகிறார். பக்தியுடன் சமர்ப்பிக்கப்படும் இலை, மலர் அல்லது நீர் என எதையும் பகவான் ஏற்றுக்கொள்கிறார் என்பதை உணர்த்தும் பகவத் கீதையின் பின்வரும் வசனத்தை ஜகத்குரு மேற்கோள் காட்டினார் –

पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति ।
तदहं भक्त्युपहृतमश्नामि प्रयतात्मनः ॥

எப்போதும் நிறைவாகவும், எந்த ஆசைகளும் இன்றியும் இருக்கும் இறைவனுக்கு உண்மையான காணிக்கை எதுவாக இருக்க முடியும் என்பதைப் பற்றி ஜகத்குரு பேசினார். ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் தனது ஸ்தோத்திரங்களில் ஒன்றில், எல்லாவற்றையும் உடைய இறைவனுக்கு என்ன காணிக்கை செலுத்த முடியும் என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறார். அதற்கான ஒரே காணிக்கை, மனதை இறைவனின் தாமரைத் திருவடிகளில் சமர்ப்பிப்பதே ஆகும். மனம் என்பது பற்றிக்கொள்ள முடியாத ஒரு பொருளாக இருக்கும் போது, மனதை எடுத்து இறைவனின் திருவடிகளில் எப்படிச் சமர்ப்பிக்க முடியும் என்று நீங்கள் வியக்கலாம். மனதை அவருடைய தாமரைத் திருவடிகளில் சமர்ப்பிப்பது என்பது, ஒருவர் எப்போதும் இறைவனை நினைவில் கொள்ள வேண்டும் என்பதையே குறிக்கிறது. தேவையற்ற பேச்சு, தேவையற்ற பேச்சைக் கேட்பது, தேவையற்ற காட்சிகளைப் பார்ப்பது, மற்றும் தடை செய்யப்பட்ட செயல்களைச் செய்வது போன்றவற்றில் ஈடுபடுவதைத் தவிர்க்குமாறு ஜகத்குரு பக்தர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். உங்கள் மனதையும் புலன்களையும் இறைவனிடம் ஒருமுகப்படுத்தி, அவருடைய லீலைகளைப் பற்றிப் பேசி, அவற்றைக் கேட்டு, அவருடைய வழிபாட்டில் ஈடுபட்டு, அவரை நினைவு கூருங்கள். இதுவே நமது வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளதாக்கும் பாதையாகும்.

மேலும், மனிதன் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும் என்றும், துன்பத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்றும் விரும்புவது இயல்பானது என்றும் ஜகத்குரு விளக்கினார். கருணைக் கடலான இறைவனை நம்பிக்கையுடனும் பக்தியுடனும் அணுகுவதே அதற்கான ஒரே வழி. இறைவன் ஒருவரே என்பதையும், அவருடைய வடிவங்கள் பல என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. எனவே, சிவன், விஷ்ணு, தேவி என இறைவனின் பல்வேறு வடிவங்களுக்கு இடையே வேறுபாடு காணும் உணர்வுடன் வழிபடாதீர்கள். சாத்திரங்கள் சிவன் மற்றும் விஷ்ணுவின் அடையாளத்தை தெளிவாகக் கூறுகின்றன -

शिवाय विष्णुरूपाय शिवरूपाय विष्णवे ।
शिवस्य हृदयं विष्णुः विष्णोश्च हृदयं शिवः ॥

எனவே, நம் முன்னோர்கள் கொண்டிருந்த ஆஸ்திக்கிய உணர்வை தற்போதைய தலைமுறை வளர்த்து, அதை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கடத்துவது இன்றியமையாதது.

ஈஸ்வர நம்பிக்கை, கடமையை நேர்மையாகச் செய்தல் மற்றும் பக்தி – அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கையின் அடித்தளம் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

பரம சக்தியில் நம்பிக்கை

ஜகத்குரு ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள் விளக்குவது:

இந்த உலகம் முழுவதையும் ஆளும் பரம சக்தி **ஈஸ்வரன்**

அவர்:

- உலகை உருவாக்குகிறார்
- அதை பாதுகாக்கிறார்
- இறுதியில் லயப்படுத்துகிறார்
- நம்முடைய கர்ம பலன்களை அளிக்கிறார்

இதனால் நம் முன்னோர்கள்:

- நம்பிக்கையுடன்
- ஒழுக்கத்துடன்
- தர்மப்படி வாழ்ந்தனர்

மனித பிறவியின் அருமை

மனித பிறவி மிகவும் அரிய ஒன்று

ஏன்?

- தர்மத்தை அறிந்து பின்பற்ற முடிவது
- ஆன்மீக முன்னேற்றம் பெற முடிவது

எனவே:

✓ ஒவ்வொருவரும் தமது கடமைகளை
✓ இறைவன் மீது நம்பிக்கையுடன்
✓ நேர்மையாகச் செய்ய வேண்டும்

வாழ்க்கையின் இரண்டு சக்கரம்

ஜகத்குரு வாழ்க்கையை இவ்வாறு எடுத்துக்காட்டினார்:

ஒரு வண்டியின் இரண்டு சக்கரம் போல:

- **ஈஸ்வர அனுக்ரஹம்** (இறைவன் அருள்)
- **மனித முயற்சி** (புருஷ பிரயத்தனம்)

இரண்டும் இருந்தால் தான் வாழ்க்கை முன்னேறும்

மனப்பான்மையின் சக்தி

ஒரு கோயிலில் உள்ள விபூதி அல்லது மூர்த்தியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்:

- ஒருவர் அதை **இறைவன்** என்று காண்கிறார்
- மற்றொருவர் அதை **கல்** என்று காண்கிறார்

இறைவன் மாறுவதில்லை

ஆனால்:

பெறும் பலன் மனப்பான்மையைப் பொறுத்தது

சாஸ்திரம் கூறுகிறது:

“எப்படிப் பாவனை இருக்கிறதோ, அப்படியே பலன் கிடைக்கும்”

கோயில்களின் அவசியம்

பலர் கேட்கும் கேள்வி:

“இறைவன் எங்கும் இருக்கிறான் என்றால், கோயிலுக்கு ஏன் போக வேண்டும்?”

பதில்:

- உண்மையில் எங்கும் இறைவனை காண்பவர்களுக்கு கோயில் தேவையில்லை
- ஆனால் அத்தகைய நிலை மிகக் குறைவு

அதனால்:

- சாஸ்திர முறையில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட கோயில்கள்

- மனதை ஒருமுகப்படுத்த உதவுகின்றன

இறைவனின் கருணை

பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்:

ஒரு இலை, பூ, பழம், அல்லது தண்ணீர்
பக்தியுடன் கொடுத்தால்
அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்

✓ பொருள் முக்கியமல்ல
✓ **பக்தி தான் முக்கியம்**

நாம் இறைவனுக்கு கொடுக்க வேண்டியது

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் கூறியது:

இறைவன் முழுமையானவன் அவருக்கு எதுவும் குறைவில்லை

அப்படியானால்: நாம் கொடுக்க வேண்டியது என்ன?

✓ **நம் மனம்**

எப்போதும் இறைவனை நினைப்பது தான் உண்மையான அர்ப்பணம்

இந்திரிய கட்டுப்பாடு

ஜகத்குரு அறிவுரை:

தவிர்க்க வேண்டியது:

- தேவையற்ற பேச்சு
- பயனற்ற விஷயங்களை கேட்பது
- பொருத்தமற்றதைப் பார்ப்பது
- தடை செய்யப்பட்ட செயல்கள்

✓ செய்ய வேண்டியது:

- இறைவன் மகிமையைப் பேசுதல்
- அவரது லீலைகளை கேட்பது
- பூஜை, தியானம்
- நித்ய ஸ்மரணம்

மனிதனின் இயல்பு

அனைவரும் விரும்புவது:

- சந்தோஷம்
- துன்பமின்றி வாழ்வு

இதற்கான சரியான வழி:

✓ இறைவனை நம்பி
✓ பக்தியுடன் அணுகுவது

கடவுளின் ஒருமை

இறைவன் ஒருவன் தான்
ஆனால் பல ரூபங்களில் காணப்படுகிறார்:

- சிவன்
- விஷ்ணு
- தேவி

வேறுபாடு பார்க்கக் கூடாது

சாஸ்திரம் கூறுகிறது: சிவனும் விஷ்ணுவும் ஒன்றே

ஆஸ்திக்யத்தை பாதுகாப்பது

ஜகத்குருவின் இறுதி உபதேசம்:

நாம்:

- இறைவன் மீது நம்பிக்கை வளர்க்க வேண்டும்
- தர்மத்தை பின்பற்ற வேண்டும்
- பக்தியை வளர்க்க வேண்டும்

இதை அடுத்த தலைமுறைக்கும் கொடுக்க வேண்டும்

மையப் போதனை

- ஈஸ்வர நம்பிக்கை
- கடமை உணர்வு
- பக்தி

இவை மூன்றும் சேர்ந்து தான்:

ஒரு அர்த்தமுள்ள மற்றும் ஆன்மீகமான வாழ்க்கையை உருவாக்குகின்றன

நம்பிக்கை, முயற்சி, பக்தி – இவை ஒன்றிணைந்தால் வாழ்க்கை உயர்ந்து, இறைவன் அருள் நிச்சயமாக கிடைக்கும்.

Vijayayatra : Aruppukottai: MAY 15-16, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/aruppukottai-may-15-16-2012/

44. அனுக்ரஹ பாஷணம் - ராமநாதபுரம்

தமது அனுக்கிரக பாஷணத்தில், ஜகத்குரு அவர்கள் சிருங்கேரி சாரதா பீடத்திற்கும் ராமநாதபுர சம்ஸ்தானத்திற்கும் இடையிலான குரு-சிஷ்ய உறவைப் பற்றிப் பேசினார்.

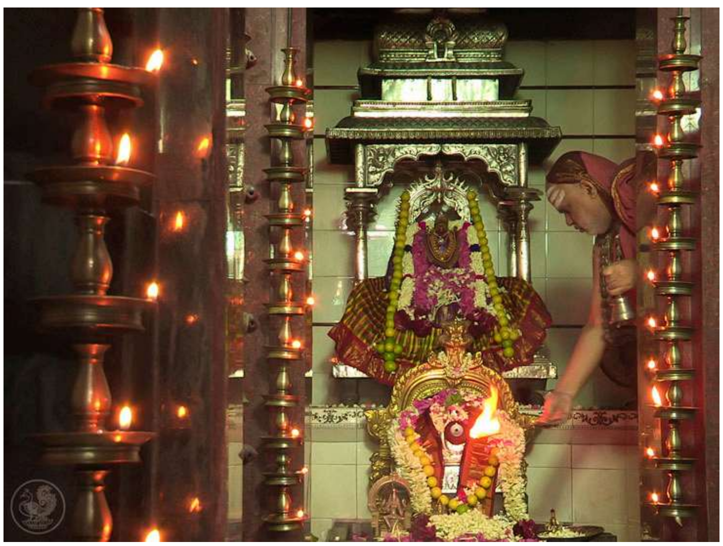

ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக, சிருங்கேரியின் 33வது ஆச்சாரியரான ஜகத்குரு ஸ்ரீ சச்சிதானந்த சிவபினவ நரசிம்ம பாரதி மகாசுவாமிஜி, அப்போதைய ராமநாதபுர மகாராஜாவான பாஸ்கர சேதுபதியால் ராமநாதபுரத்தில் வரவேற்கப்பட்டார்.

அரண்மனை வளாகத்தில் இருந்த ராஜராஜேஸ்வரி தேவியின் உக்கிரமான தோற்றத்தைக் கவனித்த மகாசுவாமிஜி, ஒரு ஸ்ரீசக்கரத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து, தேவியை மீண்டும் பிரதிஷ்டை செய்து அவளை சாந்தமானவளாக மாற்றினார். இவ்வாறு, அக்காலத்தில் கோவிலில் நடைபெற்று வந்த ஏராளமான விலங்கு பலிகளுக்கு அவர் முற்றுப்புள்ளி வைத்தார்.

நன்றி மற்றும் பக்தியின் அடையாளமாக, அந்த சம்ஸ்தானம் பின்னர் ஸ்ரீ பாஸ்கர சேதுபதியால் குருவின் பாதங்களில் ஒப்படைக்கப்பட்டது. வாழ்க்கையில் குருவின் அனுக்கிரகமே முதன்மையானது என்ற உணர்வுடன் மகாராஜா அவ்வாறு செய்திருந்தார். குருவின் அருளின் மகத்துவத்தை அவர் அறிந்திருந்தார், ஏனெனில் குருவின் அருள் இருந்தால் ஒருவரால் மூன்று உலகங்களுக்கும் ஆட்சியாளராகக் கூட ஆக முடியும்.

குருவை இறைவனாகவே – **देवमिवाचार्यमुपासीत.** – போற்ற வேண்டும் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. இறைவன் நமது துன்பங்களை நீக்குவது போல, குருவோ நமது அறியாமையை நீக்கி ஞானத்தை (அறிவை) அருளுகிறார். ஞானத்தை விட மேன்மையானதும் புனிதமானதும் வேறு எதுவும் இல்லை என்று கீதையில் பகவான் கூறியுள்ளார் – **न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यते** குருவுக்குச் சேவை செய்வதன் மூலம் அத்தகைய ஞானத்தைப் பெறலாம் என்றும் கீதை அறிவுறுத்துகிறது. இத்தகைய மனப்பான்மையுடன், மகாராஜா தனது சம்ஸ்தானத்தை அர்ப்பணித்தார்.

இருப்பினும், குருவுக்கு ஆசைகள் இல்லை. ஒரு குருவுக்கு எதன் மீதும் ஆசை ஏற்படாது.

சிருங்கேரி ஶாரதா பீடமும் ராமநாத சம்ஸ்தானமும் – குரு-சிஷ்ய உறவு - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

ராமநாதபுரத்தில் ஜகத்குருவின் வரவேற்பு

நூற்றாண்டுக்கு முன்பு, சிருங்கேரி சாரதா பீடத்தின் 33வது ஜகத்குரு ஶ்ரீ ஸச்சிதானந்த சிவாபிநவ ந்ருசிம்ஹ பாரதீ மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்கள் ராமநாதபுரம் சென்றார்.

அங்கு அவரை: பாஸ்கர சேதுபதி மகாராஜா மிகுந்த பக்தியுடன் வரவேற்றார்.

ராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் – உக்ர ரூபம்

அச்சமயம் அரண்மனை கோயிலில் இருந்த ராஜராஜேஸ்வரி அம்மன்: **உக்ர (கடுமையான) ரூபத்தில் இருந்தது**

இதனை மாற்ற:

ஜகத்குரு:

- **ஶ்ரீசக்கரத்தை பிரதிஷ்டை செய்தார்**
- சாஸ்திர முறையில் அம்மனை மீண்டும் நிறுவினார்

இதன் பலன்:

- அம்மன் சாந்த ரூபமாக மாறினார்
- **மிருக பலி முற்றிலும் நிறுத்தப்பட்டது**

மகாராஜாவின் அர்ப்பணம்

இந்த அருளால் உருகிய பாஸ்கர சேதுபதி மஹாராஜா :

முழு ராமநாத சம்ஸ்தானத்தையும், குருவின் திருவடியில் சமர்ப்பித்தார்

அவரின் புரிதல்:

✓ குருவின் அருள் வாழ்க்கையில் மிக உயர்ந்தது
✓ குரு அருளால் எல்லாம் கிடைக்கும்

குரு – இறைவனின் உருவம்

சாஸ்திரம் கூறுகிறது: “ஆசாரியரை இறைவனைப் போலவே வழிபட வேண்டும்”

ஏன்?

- இறைவன் → வெளிப்புற துன்பங்களை நீக்குகிறார்
- குரு → அறியாமையை நீக்கி ஞானம் தருகிறார்

இதனால் குரு உயர்ந்தவர்

ஞானத்தின் மேன்மை

பகவத் கீதை கூறுகிறது:

ஞானத்திற்கு இணையான புனிதமானது எதுவும் இல்லை

இந்த ஞானம்:

✓ பணிவுடன்
✓ சேவையுடன்
✓ பக்தியுடன்

குருவை அணுகினால் கிடைக்கும்

குருவின் ஆசையற்ற தன்மை

ஜகத்குரு வலியுறுத்தியது:

✓ உண்மையான குரு:

- செல்வம் விரும்பமாட்டார்
- அதிகாரம் விரும்பமாட்டார்

- பொருள் ஆசை இருக்காது

அவர் ஏற்றுக் கொள்வது: சீடனின் நலனுக்காக மட்டுமே

குரு-சிஷ்ய உறவின் மகிமை

இந்த நிகழ்வு காட்டுவது:

- குருவின் மீது முழு பக்தி
- பணிவு
- ஆன்மீக உயர்வு நோக்கம்

👉 இவை சேர்ந்தால்:

சிறந்த குரு-சிஷ்ய உறவு உருவாகிறது

மையக் கருத்து

- குருவை இறைவனாக மதிக்க வேண்டும்
- பணிவுடன் அவரை அணுக வேண்டும்
- ஞானம் பெற வேண்டும்
- பக்தியுடன் வாழ வேண்டும்

குருவின் அருள் அறியாமையை நீக்கி, வாழ்வை ஆன்மீகமாக உயர்த்தும் தெய்வீக சக்தியாகும்.

Vijayayatra : Ramanathapuram: MAY 16, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/ramanathapuram-may-16-2012/

45. அனுக்ரஹ பாஷணம் - ராமேஸ்வரம்

தமது அனுக்கிரக பாஷணத்தில், ஜகத்குரு அவர்கள், தேசத்தில் உள்ள அனைத்து க்ஷேத்திரங்களிலும் (புனித நகரங்கள்), ராமேஸ்வரம் புகழ்பெற்றது, ஏனெனில் ஸ்ரீ ராமரே பரமேஸ்வரனைப் பிரதிஷ்டை செய்து இங்கு வீற்றிருக்கிறார் என்று கூறினார். ஸ்ரீ ராமரால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட லிங்கத்தை நாம் இங்கு மட்டுமே காண்கிறோம்.

பின்னர் ஜகத்குரு அவர்கள், ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியாரின் காலத்திலிருந்து ஒரு சம்பவத்தை விவரித்து, “ராமேஸ்வரன்” என்ற சொல்லின் முக்கியத்துவத்தை விளக்கினார். ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியாரின் முதன்மை சீடர்களில் ஒருவரான ஸ்ரீ பத்மபாதர், ஒரு புனித யாத்திரை மேற்கொண்டு ராமேஸ்வரத்திற்கு வந்தார். ராமேஸ்வரம் மக்கள் ஸ்ரீ பத்மபாதரிடம் “ராமேஸ்வரன்” என்ற சொல்லின் முக்கியத்துவம் குறித்துக் கேட்டனர். அதற்கு ஸ்ரீ பத்மபாதர் இவ்வாறு

பதிலளித்தார் – சிலர் இதன் பொருளை "ராமரின் இறைவன்" என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். மற்றவர்களோ, "ஸ்ரீ ராமர் யாருக்கு இறைவனோ அவர்" என்பார்கள். நாங்களோ, ராமேஸ்வரன் என்பவர் ராமராகவும், ஈஸ்வரனாகவும் இருப்பவர் என்று கூறுகிறோம்.

ஸ்ரீ பத்மபாதர் இவ்வாறு கூறினார், ஏனெனில் சாராம்சத்தில், இறைவனின் வடிவங்களில் எந்த வேறுபாடும் இல்லை. 'ராமனின் இறைவன்' என்று பொருள் கூறும் முதல் பிரிவினர், ஸ்ரீ ராமரை விட சிவபெருமான் பெரியவர் என்று கருதுகின்றனர். இரண்டாவது பிரிவினர், சிவபெருமானை விட ஸ்ரீ ராமர் பெரியவர் என்று கருதுகின்றனர்.

இவ்விரண்டுமே எங்களுக்கு ஏற்புடையதல்ல. எனவே சிலர் தத்புருஷ சமாசத்தை **रामस्य ईश्वरः** என்றும், மற்றவர்கள் பஹுவ்ரீஹி சமாசத்தை **रामः ईश्वरः यस्य सः** ராமர் ஈஸ்வரர் என்றும் பயன்படுத்தினால், **"रामेश्वरः"** என்ற சொல்லை விளக்கினால், நாம் இறைவனின் அடையாளத்தை விளக்குகிறோம். கர்மதாராய சமாசத்தை **रामश्चासौ ईश्वरश्च**. என பயன்படுத்தும் சொல்.

ஜகத்குரு பின்வரும் சமஸ்கிருத வசனங்களை மேற்கோள் காட்டி சிவனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் இடையிலான அடையாளத்தை வலியுறுத்தினார்:

शिवाय विष्णुरूपाय शिवरूपाय विष्णवे ।
शिवस्य हृदयं विष्णुर्विष्णोश्च हृदयं शिवः ॥
यथा शिवमयो विष्णुरेवं विष्णुमयः शिवः ।

இவ்வாறு, அத்வைதக் கருத்து இந்த க்ஷேத்திரத்தில் பகவானின் பெயரிலேயே குடிகொண்டிருக்கிறது. அதனால், இந்த க்ஷேத்திரம் மேலும் முக்கியத்துவம் பெற்று, நம் அனைவரிடமிருந்தும் பெரும் மரியாதையைப் பெறுகிறது.

நான்கு ஆம்னாய பீடங்களுக்கு ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் க்ஷேத்திரம், சக்தி, மகாவாக்கியம், சம்பிரதாயம் போன்றவற்றை விரிவாக விளக்கியபோதிலும், தட்சிணாம்னாய சிருங்கேரி சாரதா பீடத்தின் க்ஷேத்திரத்தை ராமேஸ்வரமாக

அவர் நியமித்தார் என்று ஜகத்குரு மேலும் கூறினார். எனவே, சிருங்கேரி ஆச்சாரியர்களே ராமேஸ்வரத்தில் வழிபாடு செய்து, இங்குள்ள பக்தர்களை ஆசீர்வதிக்கின்றனர். தொடக்கத்திலிருந்தே, சிருங்கேரி ஜகத்குருவிடமிருந்து சிவ தீட்சை, மந்திர தீட்சை மற்றும் தீட்சை நாமம் ஆகியவற்றைப் பெற்ற பின்னரே அர்ச்சகர்கள் பகவானுக்குப் பூஜை செய்ய முடியும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. தற்போது இராமநாதசுவாமி வழிபாட்டில் ஈடுபட்டுள்ள அனைத்து அர்ச்சகர்களும் அவரிடமிருந்து தீட்சை பெற்றிருந்தனர் என்று ஜகத்குரு குறிப்பிட்டார்.

ராமேஸ்வரத்தின் ஆன்மீக மகத்துவமும் “ராமேஸ்வர” என்ற நாமத்தின் ஆழ்ந்த தத்துவ அர்த்தமும் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

ராமேஸ்வரத்தின் தனிச்சிறப்பு

இந்தியாவின் பல புனித க்ஷேத்திரங்களில் ராமேஸ்வரம் மிக உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

ஏன்?

ஸ்ரீ ராமர் அவர்களே அங்கு உள்ள சிவலிங்கத்தை நிறுவி வழிபட்டார்.

அங்கு ஆளும் தெய்வம் :

ராமநாதஸ்வாமி

இதனால்: ராமேஸ்வரம் தனிச்சிறப்புடைய திவ்ய க்ஷேத்திரமாக விளங்குகிறது

“ராமேஸ்வர” என்ற சொல்லின் அர்த்தம்

ஜகத்குரு ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் அவர்கள் ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் சீடரான பத்மபாதரை குறித்து ஒரு நிகழ்வை எடுத்துக்காட்டினார்.

ராமேஸ்வரத்தில் பண்டிதர்கள் கேட்ட கேள்வி: “ராமேஸ்வர என்ற சொல்லின் உண்மையான அர்த்தம் என்ன?”

மூன்று விளக்கங்கள்

1. தத்புருஷ அர்த்தம்

“ராமனுடைய ஈஸ்வரன்”

இதன்படி:

✓ சிவன் உயர்ந்தவர்
✓ ராமன் அவரை வழிபடுபவர்

2. பஹுவ்ரீஹி அர்த்தம்

“யாருக்கு ராமன் ஈஸ்வரனாக இருக்கிறாரோ அவர்”

இதன்படி:

✓ ராமன் உயர்ந்தவர்
✓ சிவன் அவரை சார்ந்தவர்

3. கர்மதாரய (ஆத்வைத) அர்த்தம்

“ராமனும் ஈஸ்வரனும் ஒரே தத்துவம்”

பத்மபாதர் அவர்களின் விளக்கம்:

✓ இரண்டுக்கும் வேறுபாடு இல்லை
✓ இரண்டும் ஒரே பரம சத்தியம்

சிவன் – விஷ்ணு ஒருமை

ஜகத்குரு எடுத்துக்காட்டியது:

- சிவா
- விஷ்ணு

இருவரும் ஒரே தத்துவம்

✓ ஒருவர் மற்றவரின் இதயத்தில் இருப்பவர்
✓ வேறுபாடு தோற்றத்தில் மட்டுமே

ஆத்வைதத்தின் சின்னம்

“ராமேஸ்வர” என்ற பெயரே:

ஆத்வைத சித்தாந்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறது

பல ரூபங்கள் இருந்தாலும்: உண்மை ஒன்று தான்

சிருங்கேரி பீடத்துடன் தொடர்பு

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் நிறுவிய சிருங்கேரி சாரதா பீடம் (தட்சிணாம்நாய பீடம்)

இதற்கான முக்கிய க்ஷேத்திரம்:

ராமேஸ்வரம்

இதனால்:

- சிருங்கேரி ஆசார்யர்கள் ராமேஸ்வரத்திற்கு வருவது வழக்கம்
- அங்கு பக்தர்களுக்கு ஆசீர்வாதம் வழங்குகின்றனர்

ஆர்ச்சகர்களின் தீட்சை மரபு

பழமையான மரபு:

ராமநாதஸ்வாமி கோயில் ஆர்ச்சகர்கள்:

- சிவ தீட்சை
- மந்திர தீட்சை
- தீட்சை நாமம்

இவற்றை: சிருங்கேரி ஜகத்குருவிடமிருந்து பெற வேண்டும்

மையப் போதனை

- ராமேஸ்வரம் → ராமன் சிவனை வழிபட்ட புனித தலம்
- "ராமேஸ்வர" → ஆத்வைத தத்துவத்தின் வெளிப்பாடு
- சிவன், விஷ்ணு, ராமன் → எல்லாம் ஒரே பரம்பொருள்

ராமேஸ்வரம் ஒரு யாத்திரை தலம் மட்டுமல்ல — அது ஆத்வைத சத்தியத்தை வெளிப்படுத்தும் தெய்வீக தத்துவ சின்னமாகும்.

Vijayayatra : Rameswaram: MAY 17-19, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/rameswaram-may-17-19-2012/

46. அனுக்ரஹ பாஷணம் - சிவகங்கை

தமது அனுக்கிரக பாஷணத்தில், ஜகத்குரு அவர்கள், ஒவ்வொருவரும் இந்தப் பிறவியில் மட்டுமல்லாமல், வரவிருக்கும் பிறவிகளிலும் மகிழ்ச்சியாகவும் துன்பமின்றியும் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புவது இயல்பானது என்று கூறியுள்ளார். அத்தகைய ஆசை எவ்வாறு நிறைவேறும்? மனதில் பல ஆசைகள் இருப்பது உண்மைதான், அதற்கேற்ப முயற்சி செய்வதன் மூலமே அவற்றை நிறைவேற்ற முடியும்.

தேர்வில் முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற விரும்பும், ஆனால் அரிதாகவே படிக்கும் ஒரு மாணவன், தனது இலக்கை எவ்வாறு அடைய முடியும்? பதவி உயர்வு விரும்பும், ஆனால் தனது வேலையைச் சரியாகச் செய்யாத ஒரு ஊழியர், எவ்வாறு பதவி உயர்வு பெற முடியும்? மாணவன் இரவும் பகலும் படிக்க வேண்டும், ஆனால் ஊழியரோ பதவி உயர்வு பெறக் கடுமையாக உழைத்துத் தனது மேலதிகாரிகளைத் திருப்திப்படுத்த வேண்டும்.

இதேபோல், ஒருவர் மகிழ்ச்சியை விரும்பினால், அவர் தர்மத்தைப் பின்பற்றி அதர்மத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும். இருப்பினும், மக்கள் தர்மத்திலிருந்து விலகி, அதர்மச் செயல்களைச் செய்தாலும், மகிழ்ச்சிக்கான ஆசையைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பயனற்ற செயல்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது, அதே நேரத்தில் செய்ய வேண்டிய செயல்கள் தவிர்க்கப்படுகின்றன. நிலைமை இப்படி இருக்க, “நாம் விரும்புவது நடப்பதில்லை” என்று மக்கள் தொடர்ந்து குறை கூறுகிறார்கள்.

தர்மம் என்பது கடமையாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். உங்களுக்கு உபநயனம் மூலம் தீட்சை அளிக்கப்பட்டிருந்தால், சந்தியாவந்தனம் செய்வது உங்கள் கடமையாகும். நீங்கள் இல்லறத்தாராக இருந்தால், விருந்தினரை உபசரிப்பது உங்கள் கடமையாகும். மாறாக, விருந்தினர் வரும்போது உங்கள் கதவுகளை மூடி வைத்திருக்க முடியாது. ஒரு தபஸ்விக்கு, தவம் செய்வது அவனது கடமையாகும். அவன் வேறு எந்தக் காரியங்களிலும் ஈடுபடக்கூடாது. மகாபாரதம் கூறுகிறது –

द्वारं द्वारमटन् भिक्षुः शिक्षत्येवं न याचते ।
अदत्वा मादृशो मा भूः दत्वा त्वं त्वादृशो भव ॥

ஒரு செல்வந்தன் தர்மம் செய்ய வேண்டும், ஆனால் தர்மத்தை ஏற்கும் ஒரு ஏழை, தனக்கு உதவிய செல்வந்தனின் நலனுக்காகத் தவம் செய்து பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். தர்மம் செய்யாத செல்வந்தனையும், தவம் மற்றும் பிரார்த்தனை செய்யாத ஏழையையும் கழுத்தில் கல்லால் கட்டி கடலில் வீச வேண்டும் என்று இந்த சுலோகம் கூறுகிறது. இந்தக் கூற்றின் பொருள் என்ன?

அப்படிப்பட்ட ஒரு பணக்காரனும் ஒரு ஏழையும் ஒரு பெரும் தவறைச் செய்கிறார்கள் என்பதே இதன் பொருள். ஒரு பணக்காரன், “பிறருக்கு உதவுவதற்காகவே இறைவன் எனக்கு இந்தச் செல்வத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார். நான் பிறந்தபோது என்னுடன் என்ன கொண்டு வந்தேன்? நான் இந்த உலகிற்குத் தனியாக வந்தேன், தனியாகவே இந்த உலகை விட்டுச் செல்வேன். நான் தர்மம் செய்தால், எனக்குப் புண்ணியம் கிடைத்து நன்மை அடைவேன். நான் தர்மம் செய்யாமலும், பிறருக்குச் சிறிதளவும் உதவாமலும் இருந்தால், இந்தச் செல்வம் எல்லாம் இருந்து என்ன பயன்?” என்று உணர வேண்டும். ஒரு பணக்காரனின் மனப்பான்மை இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்.

ஒருமுறை ஒரு ஏழை ஒரு பணக்காரனிடம் வந்து, “நான் உங்களுக்கு நல்வாழ்த்துக்கள் கூறவே இங்கு வந்திருக்கிறேன்” என்றான். அவனிடம் வினவியபோது, அவன் பதிலளித்தான், “நான் எனது முந்தைய பிறவியில் எந்தத் தர்மமும் செய்யவில்லை. அதனால் இந்தப் பிறவியில் நான் ஒரு பிச்சைக்காரனாக ஆகிவிட்டேன். நீங்களோ, உங்கள் முந்தைய பிறவியில் பல தர்மச் செயல்களைச் செய்து பணக்காரராகப் பிறந்திருக்கிறீர்கள். என்னைப் போன்றவர்களுக்கு நீங்கள் தொடர்ந்து தர்மம் செய்தால், உங்கள் அடுத்த பிறவியிலும் நீங்கள் பணக்காரராகவே இருப்பீர்கள். இல்லையென்றால், உங்கள் அடுத்த பிறவியில், நீங்கள் என்னைப் போலவே ஆகிவிடுவீர்கள்!” –

द्वारं द्वारमटन् भिक्षुः शिक्षत्येवं न याचते ।
अदत्वा मादृशो मा भूः दत्वा त्वं त्वादृशो भव ॥

ஒரு பணக்காரன் தனது பணத்தை ஏழைகளுக்கு உதவுவதற்கும் இறைவனின் சேவைக்கும் செலவிட வேண்டும். வேதங்களே கூறுகின்றன – **मोघमन्नं विन्दते अप्रचेताः । सत्यं ब्रवीमि वध यित्स तस्य । नार्यमणं पुष्यति नो सखायम् । केवलाघो भवति केवलादी ।** – ஒருவன் தன் செல்வத்தை மனிதன் அல்லது கடவுளுக்கு சேவை செய்யவில்லை என்றால், அவன் பாவத்தை சந்திக்கிறான். ஒரு செல்வந்தரால் பயனடைந்த ஏழை, செல்வந்தரின் நலனுக்காகப் பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

ஆகையால், ஒருவன் தன் கடமையை ஆற்றி, தன் வாழ்க்கையை இறைவனை மையமாகக் கொண்டு அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இறைவன் எல்லாச் செயல்களுக்கும் சாட்சியாக எப்போதும் இருக்கிறார் என்பதை மக்கள் நினைவில் கொண்டு, தங்கள் தர்மப் பாதையில் தங்கள் வாழ்க்கையை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

சரியான முயற்சி மற்றும் தர்மம் – உண்மையான சந்தோஷத்தின் மார்க்கம் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

மையக் கருத்து

- ஆசை மட்டும் சந்தோஷத்தை தராது
- **சரியான முயற்சி + தர்மம்** தான் நிலையான சந்தோஷத்தை தரும்

ஆசைக்கு முயற்சி அவசியம்

ஜகத்குரு எளிய உதாரணங்களால் விளக்குகிறார்:

- படிக்காமல் மாணவன் முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற முடியாது
- உழைக்காமல் ஊழியர் பதவி உயர்வு பெற முடியாது

அதுபோல:

சந்தோஷம் வேண்டும் என்றால் → தர்மத்தை பின்பற்ற வேண்டும்
அதர்மம் செய்தால் → சந்தோஷம் கிடையாது

மக்களின் பொதுவான தவறு

பலர்:

- தர்மத்தை விட்டுவிடுகிறார்கள்
- அதர்மத்தை செய்கிறார்கள்
- ஆனாலும் சந்தோஷம் எதிர்பார்க்கிறார்கள்

ஆசை நிறைவேறாதபோது:

✓ தங்கள் தவறை பார்க்காமல்
✓ விதியை குறை கூறுகிறார்கள்

தர்மம் என்றால் என்ன?

தர்மம் என்பது: தன் வாழ்க்கை நிலை மற்றும் கடமையைச் சரியாகச் செய்வது

உதாரணங்கள்:

- உபநயனம் செய்தவர் → சந்த்யாவந்தனம் செய்ய வேண்டும்
- கிருஹஸ்தர் → விருந்தோம்பல் செய்ய வேண்டும்
- தபஸ்வி → தவம் செய்ய வேண்டும்

ஒவ்வொருவரும் தங்கள் கடமையை உண்மையுடன் செய்ய வேண்டும்

மஹாபாரத போதனை

சுலோகம்:

धनवन्तमदातारं दरिद्रं चातपस्विनम् ।
द्वावम्भसि निवेष्टव्यौ गले बद्ध्वा दृढां शिलाम् ॥

அர்த்தம்:

- செல்வம் இருந்தும் தானம் செய்யாதவன்
- வறுமை இருந்தும் தவம் செய்யாதவன்

இருவரும் கடமையை செய்யாதவர்கள். இது கடமையின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது

செல்வத்தின் பொறுப்பு

ஜகத்குரு கூறும் மனப்பான்மை:

- “இந்த செல்வம் இறைவனால் கொடுக்கப்பட்டது”
- “பிறருக்கு உதவுவதற்காகவே இது உள்ளது”

உண்மை:

- நாம் எதையும் கொண்டு வரவில்லை
- எதையும் கொண்டு போக முடியாது

தானம் → புண்ணியம்
தானம் இல்லையெனில் → ஆன்மீக பலன் இல்லை

பிச்சைக்காரன் கூறிய அறிவுரை

ஒரு பிச்சைக்காரன் செல்வவானிடம் கூறியது:

- “நான் தானம் செய்யாததால் இப்போது ஏழையாக இருக்கிறேன்”
- “நீ தானம் செய்ததால் இப்போது செல்வவானாக இருக்கிறாய்”

அவன் கூறியது:

अदत्वा मादृशो मा भूः दत्वा त्वं त्वादृशो भव

✓ “தானம் செய்யாமல் என் நிலைக்கு வராதே
✓ தானம் செய்து உன் நிலையை காப்பாற்று”

வேத போதனை

ரிக் வேதம் கூறுகிறது:

- தனியாக செல்வத்தை அனுபவிப்பவன் → பாபம் பெறுகிறான்

செல்வத்தை பயன்படுத்த வேண்டியது:

- மனித சேவை
- இறை சேவை

இறைவன் நினைவுடன் வாழ்வது

இறைவன்: நம் செயல்களுக்கு எப்போதும் சாட்சியாக இருக்கிறார்

இதை நினைத்தால்:

- மனம் சுத்தமாகும்
- செயல்கள் நல்வழியில் நடக்கும்
- வாழ்க்கை தர்ம பாதையில் செல்கிறது

இறுதி போதனை

ஒருவன் உண்மையான சந்தோஷத்தை பெற வேண்டுமெனில்:

- தர்மத்தை பின்பற்ற வேண்டும்
- அதர்மத்தை தவிர்க்க வேண்டும்
- செல்வத்தை தானம் மற்றும் சேவைக்கு பயன்படுத்த வேண்டும்
- இறைவனை நினைத்து வாழ வேண்டும்

முயற்சி + தர்மம் + இறைநினைவு = நிலையான ஆனந்தம்

Vijayayatra : Sivagangai: MAY 19-20, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/sivagangai-may-19-20-2012/

47. அனுக்ரஹ பாஷணம் - கொடிமங்கலம்

கஷ்ட காலங்களில், எவரும் தன் தாயை நினைப்பது இயல்பானது, ஏனெனில் ஒரு குழந்தையின் நன்மையை தாயை விட வேறு யாரும் அதிகம் விரும்புவதில்லை என்று ஜகத்குரு கூறினார். தன் குழந்தை தீய வழிகளில் வீழ்ந்தாலும், தாய் எப்போதும் தன் குழந்தைக்கு நன்மையை மட்டுமே விரும்புவாள். இதுவே தாயின் பெருமை.

பகவத்பாதர் கூறியுள்ளார் – **कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति** அன்னையின் பெருமையை வலியுறுத்தி நம் முன்னோர்கள் கூறியுள்ளனர்.

आपदि किं करणीयम् ? स्मरणीयं चरणयुगलम् अम्बायाः ।
तत्स्मरणं किं कुरुते ? ब्रह्मादीनपि किङ्करी कुरुते ।

ஆபத்தான காலங்களில் ஒருவர் என்ன செய்ய வேண்டும்? தேவியின் தாமரைத் திருவடிகளை நினைக்க வேண்டும். அத்தகைய நினைவு எதைக் கொண்டு வரும்? அது எல்லாத் துன்பங்களையும் வென்று, வாழ்க்கையில் நிறைவைக் கொண்டுவருகிறது.

தெய்வ அன்னை ஒருவரை எல்லா விதமான துன்பங்களிலிருந்தும் விடுவிக்க முடியும். ஒருவர் திவாலாகும் நிலையில் இருந்தாலும், கைது செய்யப்படும் அபாயத்தை எதிர்கொண்டாலும், அல்லது மரண தண்டனையை எதிர்கொண்டாலும் கூட, தேவியை நோக்கிய பிரார்த்தனைகள் ஒருவரின் நல்வாழ்வைக் கொண்டுவரும்.

बन्धे वधे महति मृत्युभये प्रसक्ते वित्तक्षये च विविधे महोपतापे ।
यत्पादपूजनमिह प्रतिकारमाहुः सा मे समस्तजननी शरणं भवानी ॥

தங்கள் துன்பத்தைப் போக்க பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டும், தாங்கள் தொடர்ந்து துன்பப்படுவதாகப் பலர் முறையிடுகின்றனர். அவர்கள் சாஸ்திரங்களைக் குறை கூறுகிறார்கள், ஆனால் சாஸ்திரங்கள் வழங்கும் இந்தத் தீர்வுகளின் செயல்திறனில் தங்களுக்கு நம்பிக்கை குறைவாகவே உள்ளது என்பதை உணர்வதில்லை. அவர்கள் சிரத்தையின்றி அந்த முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்றனர். ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் சாஸ்திரங்கள் மற்றும் குருவின் கூற்றுகளில் ஷ்ரத்தை உண்மையை ஏற்றுக்கொள்வதாக விளக்கியுள்ளார் - சாஸ்திரஸ்ய குருவாக்கியஸ்ய சத்தியபுத்தியாவதாரணா. **शास्त्रस्य गुरुवाक्यस्य सत्यबुद्ध्याऽवधारणा । सा श्रद्धा कथिता सद्भिः ।** எனவே தெய்வீக அன்னையிடம் ஷ்ரத்தையுடன் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்.

ஒரே தேவி வெவ்வேறு இடங்களில் வெவ்வேறு பெயர்களிலும் வடிவங்களிலும் காட்சியளிக்கிறாள் என்பதை நினைவில் கொள்வதும் அவசியம். அவள் மதுரையில் மீனாட்சியாகவும், சிருங்கேரியில் சாரதாவாகவும், காசியில் அன்னபூர்ணாவாகவும், கொல்லூரில் மூகாம்பிகையாகவும், கோலாப்பூரில் மகாலட்சுமியாகவும் இருக்கிறாள். நாம் தேவிக்கு சகஸ்ரநாம அர்ச்சனை செய்யும் போது, ஆயிரக்கணக்கான வெவ்வேறு தேவியர்களின் பெயர்களை உச்சரிக்கிறோமா? எனவே, இந்த எல்லா க்ஷேத்திரங்களிலும் வீற்றிருப்பது ஒரே தேவிதான். கொடிமங்கலத்தில் சீதாலட்சுமி மற்றும் பாலத்ரிபுரசுந்தரி என்ற பெயர்களில் வீற்றிருப்பதும் அதே தேவிதான் என்று ஜகத்குரு கூறினார். தீவிர பக்தியுடன் அவளை வழிபடுவதன் மூலம் ஒருவர் ஸ்ரேயஸை அடைய வேண்டும். பலன் பெறுவதற்கு அந்தத் தீவிரம் மிகவும் அவசியம். பூஜை இயந்திரத்தனமாகவோ அல்லது வெறும் வெளிக்காட்டுதலுக்காகவோ இருக்கக்கூடாது. நீங்கள் சிறிது நேரம் மட்டுமே வழிபட்டாலும், மனதை முழுமையாகக் கடவுள் மீது ஒருமுகப்படுத்த வேண்டும்.

கடவுளை அடைய எளிதான வழி என்ன என்று மக்கள் கேட்கிறார்கள்? யாகங்களை எல்லோராலும் செய்ய முடியாது. கடவுளின் நாமங்களை உச்சரிப்பதில் ஈடுபடுவதே இதற்குத் தீர்வு. ஒருவன் ஊமையாக இருந்தாலும், மனதாலேயே நாமத்தை உச்சரிக்க முடியும். இருப்பினும், கடவுளின் நாமங்களை உச்சரிப்பது எளிதானதாக இருந்தாலும், பெரும்பாலான மக்கள் பயனற்ற பேச்சில் மட்டுமே ஈடுபடுகிறார்கள். மாயையின் சக்தி அப்படிப்பட்டது:

नमः शिवाय मन्त्रोऽयं वागेषा वशवर्तिनी ।
अहो मोहस्य माहात्म्यं नरकं येन पश्यति ॥

மக்கள் நேரத்தை மட்டுமே வீணடிக்கிறார்கள் – அது மிகவும் விலைமதிப்பற்றதும், மீண்டும் சம்பாதிக்க முடியாததுமான ஒரு பொருள். உங்கள் வாழ்வில் ஒரு நாள் கடந்து விட்டால், அந்த நாளைத் திரும்பப் பெறுவது சாத்தியமற்றது. எனவே, பயனற்ற செயல்களில் நேரத்தைச் செலவிடுவது முட்டாள்தனம் என்பதை மக்கள் உணர வேண்டும். இதை உணரத் தவறாதீர்கள், மேலும் உலகைச் சீர்படுத்த தொடர்ந்து முயற்சி செய்யுங்கள். ஆற்றில் நீரோட்டத்திற்கு எதிராக நீந்துவது பயனற்றது என்பது போல, ஒருவர் தன் கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்களை நோக்கி மனதை அலைய விடக்கூடாது. மற்றவர்களின் விவகாரங்களில் தேவையற்ற முறையில் ஈடுபடுவதன் பயனற்ற தன்மையை ஒருவர் ஆராய்ந்து புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக, தெய்வீக நாமங்களை உச்சரிப்பதிலும் ஈஸ்வரனைத் தியானிப்பதிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும், அதன் மூலம் ஈஸ்வரனின் அருளைப் பெறுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

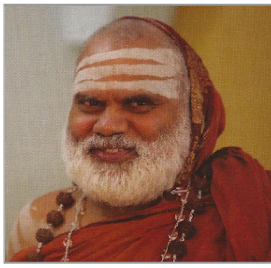
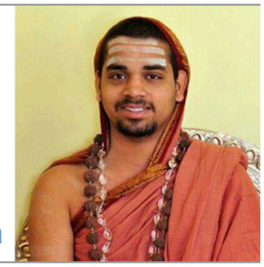

தெய்வீக தாயின் கருணை மற்றும் பக்தியுடன் அவளை நினைவுகூரும் முக்கியத்துவம் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

தாயின் மகத்துவம்

- மனிதன் கஷ்டத்தில் இருக்கும்போது முதலில் நினைவுக்கு வருவது தாய்
- ஏனெனில் தாயைப் போல குழந்தையின் நலனை விரும்புபவர் யாரும் இல்லை

ஆதி சங்கராச்சாரியார் கூறுகிறார்:

“कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति”

அர்த்தம்:

- கெட்ட மகன் இருக்கலாம்
- ஆனால் கெட்ட தாய் ஒருபோதும் இருக்க மாட்டாள்

இந்த கருணை → தெய்வீக தாயில் அளவில்லாமல் உள்ளது

கஷ்டத்தில் தெய்வத்தை நினைவு கூறுதல்

நம் சாஸ்திரங்கள் கூறுவது:

**“आपदि किं करणीयम् ?
स्मरणीयं चरणयुगलम् अम्बायाः”**

கஷ்டம் வந்தால்:

✓ தெய்வத் தாயின் திருவடிகளை நினைக்க வேண்டும்

✓ அவள் அருள் → துன்பங்களை நீக்கும்

தாயின் பாதுகாப்பு

- சிறை, மரண பயம், துன்பம், செல்வ இழப்பு போன்ற சூழ்நிலைகளில்

தெய்வத் தாயின் சரணம்:

✓ அனைத்துக்கும் தீர்வாகும்

✓ அவள் தான் உண்மையான பாதுகாவலர்

श्रद्धा (நம்பிக்கை) முக்கியம்

பலர் கூறுவார்கள்:

- “நாம் ஜபம், பூஜை செய்தோம்
- ஆனாலும் பலன் கிடைக்கவில்லை”

காரணம்: உண்மையான நம்பிக்கை (श्रद्धा) இல்லாமை

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்களின் விளக்கம்:

“शास्त्रस्य गुरुवाक्यस्य सत्यबुद्ध्या अवधारणा”

சாஸ்திரம் மற்றும் குருவின் வார்த்தைகளில் உறுதியான நம்பிக்கை வேண்டும்

ஒரே தெய்வம் – பல வடிவங்கள்

தெய்வத் தாய் பல இடங்களில் பல பெயர்களில் அருள்புரிகிறார்:

- மீனாட்சி – மதுரை
- சாரதா – சிருங்கேரி
- அன்னபூர்ணா – காசி
- மூகாம்பிகை – கொல்லூர்
- மகாலட்சுமி – கோல்ஹாபூர்

பெயர் மாறினாலும்: தெய்வம் ஒன்றே

பக்தியில் கவனம் அவசியம்

பூஜை செய்யும்போது:

- அலட்சியம் வேண்டாம்
- காட்டுக்காக செய்யக்கூடாது
- மனம் முழுவதும் இறைவனில் நிலைக்க வேண்டும்

குறைந்த நேர பூஜை இருந்தாலும்: முழு மனக்குவிப்பு இருந்தால் பலன் கிடைக்கும்

எளிய மார்க்கம் – நாமஸ்மரணம்

பலர் கேட்பார்கள்:

“எளிதாக இறைவனை அடைவது எப்படி?”

✓ பதில்: **இறைநாம ஜபம்**

“நம: சிவாய” போன்ற மந்திரங்கள்:

- எளிது
- அனைவராலும் செய்யக்கூடியது
- ஆனாலும் மக்கள் இதை புறக்கணிக்கிறார்கள்

காலத்தின் மதிப்பு

- சென்ற காலம் திரும்பாது
- நேரத்தை வீணாக்குவது மிகப் பெரிய இழப்பு

அதற்கு பதிலாக:

✓ இறைநாமம் ஜபிக்க வேண்டும்
✓ தியானம் செய்ய வேண்டும்
✓ இறை அருளை நாட வேண்டும்

முக்கிய போதனை

- தெய்வத் தாய் → அனைத்து கஷ்டங்களுக்கும் சரணம்
- பக்தி → நம்பிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும்
- தெய்வம் → பல வடிவங்களில் ஒரே சக்தி
- எளிய மார்க்கம் → நாமஸ்மரணம்

இறுதி செய்தி

உண்மையான ஆன்மீக முன்னேற்றம் பெற:

- தெய்வத் தாயை நம்பிக்கையுடன் நினைக்க வேண்டும்
- பக்தியுடன் வழிபட வேண்டும்
- நேரத்தை பயனுள்ளதாக பயன்படுத்த வேண்டும்
- இறைநாமத்தை எப்போதும் ஜபிக்க வேண்டும்

“அம்பாளை நினைத்தால் – காப்பு உறுதி, அருள் நிச்சயம்”

Vijayayatra : Kodimangalam: MAY 20-21, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/kodimangalam-may-20-21-2012/

48. அனுக்ரஹ பாஷணம் (1) - மதுரை

மனிதனால் கற்பனை செய்யப்படும் அனைத்தும் நிகழ்வதில்லை என்று ஜகத்குரு சுட்டிக்காட்டினார். எனவே, பல ஆண்டுகளாகப் பல பக்தர்கள் ஆச்சாரியர் முன்னதாகவே வருவார் என்று உணர்ந்த போதிலும், ஈஸ்வர சங்கல்பம் இந்த நேரத்தில் இதை நிகழ்த்தியதால் அவர் இப்போது வந்துள்ளார். மதுரையில் தங்கியிருக்கும் போது, தனது பராபர குருவான ஜகத்குரு ஸ்ரீ நரசிம்ம பாரதி மகாசுவாமிஜியின் ஆராதனையைக் காண்பேன் என்று ஜகத்குரு குறிப்பிட்டார். பின்னர் ஜகத்குரு தனது பராபர குருவைப் பற்றிச் சுருக்கமாகப் பேசினார்; அவர் ஒரு மகாதபஸ்வி, ஒரு நரசிம்ம உபாசகர் என்றும், நன்மைக்கு ஆசி வழங்கவும் தீமையை அடக்கவும் வல்லவர் என்றும் கூறினார்.

சுமார் 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, போக்குவரத்து வசதிகள் எளிதாக இல்லாத காலகட்டத்தில், தனது பராபர குருவானவர் சிருங்கேரியின் சங்கராச்சாரியராகத் தனது 62 ஆண்டு கால ஆட்சியில், நாடு முழுவதும் விஜய யாத்திரைகளை மேற்கொண்டார் என்று ஜகத்குரு வியப்பு தெரிவித்தார். ஜகத்குரு ஸ்ரீ நரசிம்ம பாரதி மகாசுவாமிஜியின் நாமவலிகளில் ஒன்று **द्वारकादिमहाक्षेत्रयात्रासन्तुष्टमानसः** என்பதாகும். தொலைதூர க்ஷேத்திரங்களுக்கு துவாரகையாகச் செல்வதில் அவர் மகிழ்ச்சியையும் சாந்தியையும் உணரும் அளவுக்கு அவரது ஆளுமை அப்படிப்பட்டதாக இருந்தது.

பின்னர் ஜகத்குரு, இறைவனின் அருளைப் பெறுவதன் அவசியத்தைப் பற்றிப் பேசினார். ஈஸ்வர சங்கல்பம் மட்டுமே முயற்சிகளின் பலனைத் தரும் என்பதை மக்கள் அனுபவித்திருந்தாலும், "நான் விரும்பியதெல்லாம் ஏன் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை?" என்ற கர்வம் கலந்த உணர்வு அவர்களிடம் உள்ளது. ஆனால் நீங்கள் விரும்பும் அனைத்தும் கிடைத்துவிடுவதில்லை. இத்தகைய ஆற்றலை நமது பராபர குருவைப் போன்ற மகாத்மாக்களிடம் மட்டுமே காண முடியும். இந்த மகாத்மாக்கள் முழுமையான புலனடக்கம் கொண்டவர்களாகவும், தீவிரமான தவம் செய்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். மகாத்மாக்கள் மற்றும் சாதாரண மக்கள் செய்யும் தவத்தையும் தியானத்தையும் பத்ருஹரி ஒப்பிட்டுள்ளார்.

மகாத்மாக்களின் விஷயத்தில் தவம் கடவுளை மையமாகக் கொண்டது என்றால், மற்றவர்களின் விஷயத்தில் அது செல்வம் சேர்ப்பதை நோக்கியதாக இருக்கிறது – **ध्यातं वित्तमहर्निशं नियमितप्राणैर्न शम्भोः पदम् ।**

நாம் இறைவனின் அருளைப் பெற வேண்டுமானால், நாம் பக்தியுடன் நிலைத்திருக்க வேண்டும். இறைவன் தாம் பாரபட்சமற்றவர் என்றும், யாருக்கும் விருப்பு வெறுப்பதில்லை என்றும் கூறினாலும், தம்மைப் பக்தியுடன் சேவிப்பவருக்குள் தாம் வாசம் செய்வதாகவும் கூறுகிறார்.

समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः ।
ये भजन्ति मां भक्त्या मयि ते तेषु चाप्यहम् ॥

எனவே நாம் நமது பக்தியை தீவிரப்படுத்த வேண்டும். மற்றவர்கள் கவனிக்கவும், நம்மைப் பாராட்டவும் நாம் பூஜையில் ஈடுபடக்கூடாது. மாறாக, பகவான் கீதையில் நமக்கு அறிவுறுத்துவது போல, அது கடவுளுக்குப் பிரசாதமாகச் செய்யப்பட வேண்டும் - **यज्ञार्थात् कर्मणोऽन्यत्र लोकोऽयं कर्मबन्धनः ।** ஜகத்குரு, சங்கல்பத்தின் போது பல வரங்களைக் கேட்பதில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை, வரங்கள் பலனளிக்கும் போது பல பிறவிகளை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று போதித்தார். இது அடிமைத்தனத்திற்கு மட்டுமே வழிவகுக்கிறது.

जन्मदुःखं जरादुःखं जायादुःखं पुनः पुनः ।
संसारसागरः दुःखं तस्मात् जाग्रत जाग्रत ॥

பிறக்க, ஒருவன் பல துன்பங்களை அனுபவிக்க வேண்டும். ஸ்ரீ ஆதிசங்கர பகவத்பாதர் தனது சிவபராத க்ஷமபான ஸ்தோத்திரத்தில், தாயின் கருப்பையில் இருக்கும்போது ஏற்படும் துன்பத்தின் அளவைப் பற்றிப் பேசுகிறார் – **आदौ कर्मप्रसङ्गात् कलयति कलुषं मातृकुक्षौ नितान्तम्**. முதுமையில், நீங்கள் (பணம்) சம்பாதிப்பதை நிறுத்திவிட்டதால், உங்களைச் சுற்றியுள்ள அனைவரும் உங்களுக்கு மரியாதை கொடுப்பதை நிறுத்திவிடுகிறார்கள். இப்போதெல்லாம், மக்கள் அவர்களுடன் பேசக்கூட மறுக்கிறார்கள். வயதான பெற்றோரை முதியோர் இல்லங்களில் பராமரிப்பிற்காக விட்டுச்செல்லும் அளவிற்கு நிலைமை வந்துவிட்டது. ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத்பாதர் வயதான காலத்தில் புறக்கணிக்கப்படுவதைப் பற்றி இவ்வாறு கூறுகிறார் -

यावद्वित्तोपार्जनसक्तः तावन्निजपरिवारो रक्तः ।
पश्चात् जीवति जर्जरदेहे वार्तां पृच्छति कोऽपि न गेहे ॥

திருமண வாழ்வில் இருப்பவர்கள்கூட, தங்களுக்கு ஏற்படும் பல்வேறு சிரமங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். எனவே, இந்த முழு சம்சாரமும்

துன்பங்களின் ஒரு தொகுப்பாகவே உள்ளது. அதனால்தான், பந்தத்தைத் தவிர்க்க, ஒருவர் பகவானுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட செயல்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு மனிதனும் மற்றவர்களுக்குக் கற்பிக்கவோ அல்லது அறிவுரைகளை வழங்கவோ தயாராக இருக்கும்போது, யாரும் அதைச் செயல்படுத்தத் தயாராக இல்லை என்று ஜகத்குரு குறிப்பிட்டார். மனிதனின் பகுத்தறியும் மற்றும் பகுத்தறியும் ஆற்றலைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இல்லையெனில், மனிதனாகப் பிறந்து இந்த ஆற்றலைப் பெற்றதில் என்ன பயன்? எனவே, வெறுமனே பேசிக்கொண்டிருப்பது மட்டும் போதாது. ஒருவர் செயலில் ஈடுபட வேண்டும். ஆகவே, மற்றவர்களின் புகழைப் பெறுவதற்காக எந்தவொரு வழிபாட்டையோ அல்லது தர்மச் செயலையோ செய்யக்கூடாது. மற்றவர்களால் அல்லது செய்தித்தாள்களால் குறிப்பிடப்படுவதால் உங்களுக்கு ஒரு தற்காலிக மகிழ்ச்சி மட்டுமே கிடைக்கும். அதிலிருந்து உங்களுக்கு ஸ்ரேயஸ் (ஆன்மீக நல்வாழ்வு) கிடைக்காது.

எனவே, நாம் எந்தப் பலனையும் எதிர்பார்க்காமல் சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட செயல்களைச் செய்ய வேண்டும். இந்த வழியில் செல்பவர் சிறப்பாக ஆசீர்வதிக்கப்படுவார். அவர் ஈஸ்வர சேவை, குரு சேவை மற்றும் சமாஜ சேவையில் ஈடுபடும் எண்ணத்துடன் தன்னலமின்றி முயற்சி செய்கிறார், மேலும் பகவானின் அருள் அவர் மீது தாராளமாகப் பொழியும்.

ஈஸ்வர சங்கல்பம் மற்றும் நிஷ்காம கர்மம் – தன்னலமற்ற பக்தியின் முக்கியத்துவம் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

மையக் கருத்து

- எல்லாம் இறைவனின் சங்கல்பப்படி நடக்கிறது
- தன்னலமற்ற செயல் + பக்தி → இறையருள் பெறும் வழி

எல்லாம் ஈஸ்வர சங்கல்பம்

- மனிதன் நினைப்பதெல்லாம் நடக்காது
- நடப்பது → இறைவன் விருப்பப்படி

அதனால்:

✓ திட்டம் செய்வது மனிதன்
✓ முடிவு செய்வது இறைவன்

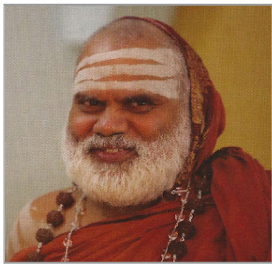

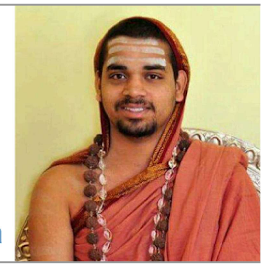

குரு ஆராதனை மகத்துவம்

ஜகத்குரு தனது பரம்பரை குருவான ந்ருஸிம்ஹ பாரதீ மஹாஸ்வாமிகள் அவர்களின் ஆராதனையை குறிப்பிட்டார்

அவரது மகத்துவம்:

- பெரிய தபஸ்வீ
- ந்ருஸிம்ஹ பக்தர்
- நல்லவர்களை காக்கும் சக்தி உடையவர்

இறையருள் அவசியம்

- மனிதன் முயற்சி செய்தாலும்
- வெற்றி → இறையருளால் தான்

சிலர் நினைப்பார்கள்: “என் ஆசை எல்லாம் நிறைவேற வேண்டும்”

ஆனால்:

- அது எல்லாம் சாத்தியமில்லை
- மஹாத்மாக்கள் மட்டும் தவசால் அதனை அடைகிறார்கள்

மகாத்மாக்கள் vs சாதாரண மனிதர்கள்

- மகாத்மாக்கள் → இறைவனை தியானிப்பவர்கள்
- சாதாரணர்கள் → பணம், உலக விஷயங்களை நினைப்பவர்கள்

இதுவே வித்தியாசம்

பகவத் கீதையில் இருந்து

“समोऽहं सर्वभूतेषु…”

இறைவன்:

- எல்லோரிடமும் சமமானவர்

ஆனால்:

- பக்தியுடன் வழிபடுவோரிடம்
- அவரின் அருள் அதிகமாக வெளிப்படும்

பூஜை எப்படி இருக்க வேண்டும்?

- காட்டுக்காக செய்யக்கூடாது
- புகழ் பெற செய்யக்கூடாது

செய்ய வேண்டியது:

- இறைவனுக்காக மட்டும்

கீதையில்:

"यज्ञार्थात्कर्मणोऽन्यत्र..."

இறைவனுக்காக செய்யாத செயல் → பந்தம் தரும்

வரங்கள் கேட்பதில் உள்ள பிரச்சனை

- அதிகமான ஆசைகள் கேட்பது → புதிய கர்மம் உருவாகும்

அதன் விளைவு:

✓ மறுபிறவி
✓ சம்சார சுழற்சி தொடரும்

சம்சார துன்பங்கள்

- பிறப்பு
- முதுமை
- குடும்ப துன்பங்கள்

ஆதி சங்கராச்சாரியார் இதை விளக்குகிறார்

உலக வாழ்க்கை → துன்பம் நிறைந்தது

மனிதனின் பலவீனம்

- பிறருக்கு அறிவுரை கூறுவது எளிது
- அதை நடைமுறைப்படுத்துவது கடினம்

ஆனால்:

✓ மனிதனுக்கு புத்தி உள்ளது
✓ அதை தர்ம வாழ்க்கைக்கு பயன்படுத்த வேண்டும்

நிஷ்காம கர்மம் (பலனாசை இல்லா செயல்)

செயல் செய்ய வேண்டியது:

- சாஸ்திரப்படி
- பலன் எதிர்பார்க்காமல்

புகழுக்காக செய்யக்கூடாது

செய்ய வேண்டியது:

- ஈஸ்வர சேவை
- குரு சேவை
- சமூகம் சேவை

இறுதி போதனை

ஒருவன்:

- இறைவன் சங்கல்பத்தை ஏற்க வேண்டும்
- பக்தியுடன் வாழ வேண்டும்
- பலன் ஆசை இல்லாமல் செயல் செய்ய வேண்டும்

இதனால்:

✓ இறையருள் கிடைக்கும்
✓ ஆன்மீக முன்னேற்றம் ஏற்படும்

“ஈஸ்வரார்ப்பணம் செய்த செயல் – பந்தமில்லா வாழ்க்கை”

49. அனுக்ரஹ பாஷணம் (2) - மதுரை

தனது அனுக்கிரக பாஷணத்தில், ஆர்ய வைசிய சமூகத்தினர் சிருங்கேரி ஜகத்குரு மகாசம்ஸ்தானத்தின் மீது மிகுந்த பக்தி கொண்டிருப்பதால், தாம் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் இந்தச் சமாஜத்திற்கு வந்திருப்பதாக ஜகத்குரு கூறினார்.

மார்க்கண்டேய புராணத்தின் துர்கா சப்த சதியிலிருந்து ஒரு சம்பவத்தை விவரித்த ஜகத்குரு, பெரும் துன்பத்தில் இருந்த ஒரு மன்னனும் ஒரு வைசியனும் ஒரு மகரிஷியை அணுகித் தங்கள் பிரச்சனைகளைத் தெரிவித்ததாகக் கூறினார். மன்னன் தன்னைச் சுற்றியிருந்தவர்களால் ஏமாற்றப்பட்டிருந்தான், அதே சமயம் வைசியன் தன் சொந்த மகன்களாலேயே துன்பப்பட்டிருந்தான். இருப்பினும்,

மன்னனும் வைசியனும் தங ்களைத் துன்பப்படுத்திய அதே மக்களின் நலனையே இடைவிடாமல் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தனர். இவையெல்லாம் தேவியின் தெய்வீக விளையாட்டு என்று மகரிஷி அவர்களிடம் கூறி, அவளுடைய உபாசனையை (வழிபாடு) மேற்கொள்ளுமாறு அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டார். பின்னர், மன்னனும் வைசியனும் தேவியை மகிழ்விப்பதற்காகக் கடுமையான பயிற்சிகளை மேற்கொண்டனர். அவர்களின் பக்தியையும் தவத்தையும் கண்டு மகிழ்ந்த தேவி, மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர்கள் முன் தோன்றி, ஒரு வரம் கேட்கும்படி அவர்களுக்குப் பணித்தாள். மன்னன் தனது ராஜ்ஜியத்தைத் திரும்பப் பெற விரும்பினான், தேவ அன்னையும் அவனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றினாள். தேவி அந்த வைசியனிடம் கேட்டபோது, அவன், “எனக்கு ஞானத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் தேவையில்லை” – **तदा वैश्यः ततो वव्रे ज्ञानं निर्विण्णमानसः ।** என்று பதிலளித்தான். அந்த வைசியனின் ஆன்மீக முதிர்ச்சி அத்தகையதாக இருந்தது, அவன் முக்திக்கு வழிவகுக்கும் ஞானத்தை அன்னையிடம் கேட்டான்!

துர்கா சப்தசதி கதை – ஆன்மீக முதிர்ச்சி மற்றும் உண்மையான பக்தியின் வெளிப்பாடு - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

மையக் கருத்து

- துன்பம் → ஆன்மீக விழிப்புணர்வுக்கு வழி
- பக்தி → தெய்வ அருளை பெறும் மார்க்கம்
- உயர்ந்த வரம் → ஞானம் (மோட்சம் தருவது)

கதையின் பின்னணி

துர்கா சப்தசதி (மார்க்கண்டேய புராணம்த்தில் உள்ள பகுதி)

இந்தக் கதையில்:

- ஒரு ராஜா
- ஒரு வைசியர் (வணிகன்)

இருவரும்:

- மிகுந்த துன்பத்தில் இருந்தார்கள்

அவர்களின் துன்பம்

- ராஜா → நம்பிக்கை வைத்தவர்களால் துரோகம் செய்யப்பட்டார்
- வைசியர் → தன் மக்களால் துன்புறுத்தப்பட்டார்

இருந்தாலும்:

அவர்களைத் துன்புறுத்தியவர்களையே நினைத்து கவலைப்பட்டார்கள்

இதனால் அவர்கள் குழப்பமடைந்தார்கள்

மஹரிஷியை அணுகுதல்

அவர்கள் சென்றது: சுமேதஸ் மஹரிஷியிடம்

அவர்கள் கேட்டது: “எங்களைத் துன்புறுத்தியவர்களைப் பற்றி ஏன் இன்னும் நினைக்கிறோம்?”

முனிவர் கூறியது:

✓ இது **மாயையின் விளைவு**
✓ தெய்வத் தாயின் லீலை

அவர் அறிவுரை: அம்பாளை உபாசனை செய்யுங்கள்

அவர்களின் தவம்

- இருவரும் 3 ஆண்டுகள் கடுமையான தவம் செய்தார்கள்
- துர்கா தேவியை பக்தியுடன் வழிபட்டார்கள்

அவர்களின் பக்தியில் மகிழ்ந்த தேவீ:

✓ அவர்களுக்கு தரிசனம் அளித்தாள்
✓ வரம் கேட்கச் சொன்னாள்

அவர்கள் கேட்ட வரம்

ராஜா: தனது ராஜ்யத்தை மீண்டும் வேண்டினார். தேவீ அதை அருளினாள்

வைசியர்: “ஞானம் வேண்டும்” என்று கேட்டார்

"ज्ञानं निर्विण्णमानसः"

✓ உலக வாழ்க்கையில் விரக்தி அடைந்து
✓ மோட்சம் தரும் ஞானத்தை கேட்டார்

ஆன்மீக முக்கியத்துவம்

ஜகத்குரு விளக்கம்:

- வைசியர் மிக உயர்ந்த ஆன்மீக நிலை கொண்டவர்

ஏன்?

- செல்வம் கேட்கவில்லை
- அதிகாரம் கேட்கவில்லை
- **ஞானம் மட்டுமே கேட்டார்**

இது உண்மையான ஆன்மீக முதிர்ச்சி

முக்கிய போதனை

- துன்பம் → இறைவனை நோக்கி திருப்பும்
- அம்பாள் பக்தி → அருள் தரும்
- உயர்ந்த வரம் → ஞானம் (மோட்சம்)

இறுதி செய்தி

ஒருவன்:

- துன்பத்தை ஆன்மீக முன்னேற்றமாக மாற்ற வேண்டும்
- இறைவனை பக்தியுடன் வழிபட வேண்டும்
- உலக ஆசைகளை விட
- ஞானத்தை நாட வேண்டும்

"அம்பாள் அருள் கிடைத்தால் – உலக பலன்களைத் தாண்டி ஞானம் கிடைக்கும்"

50. அனுக்ரஹ பாஷணம் (3) - மதுரை

ஜகத்குரு தனது அனுகிரஹ பாஷணத்தில் மரண பயத்தை எவ்வாறு வெல்வது என்று கருணையுடன் ஆராய்ந்தார். ஜகத்குரு சாஸ்திரங்களில் இருந்து மரணத்தை வெல்வதற்கான வழியை சாராம்சத்தில் விவரிக்கும் ஒரு ஸ்லோகத்தை மேற்கோள் காட்டினார்.

मृत्योर्बिभेषि किं मूढ भीतं मुञ्चति किं यमः ।
अजातं नैव गृह्णाति कुरु यत्नमजन्मनि ॥

(மூடனே! நீ மரணத்தைக் கண்டு அஞ்சுகிறாய் என்பதற்காக மரணம் உன்னை விட்டுவிடும் என்று நினைக்கிறாயா? ஆனால், பிறக்காதவர்களை அவனால் தொட முடியாது. எனவே, பிறவிகளிலிருந்து விடுதலை பெற முயற்சி செய்.)

உலகில், எதற்காவது அஞ்சும் மக்கள் மீது அனுதாபம் காட்டப்பட்டு, அவர்கள் அஞ்சும் விஷயத்தை அனுபவிக்க வைக்கப்படாத சூழல்கள் உள்ளன என்று ஜகத்குரு விளக்கினார். இருப்பினும், மரணத்தின் அதிபதியான யம தர்மத்தின் விஷயத்தில் இது பொருந்தாது. நீ மரணத்தைக் கண்டு அஞ்சுகிறாய் என்பதற்காக அவன் ஒருபோதும் நிற்பதில்லை. உன் ஆயுட்காலம் முடிந்தவுடன், நீ யாராக இருந்தாலும், நீ அவனுக்கு அஞ்சினாலும் அஞ்சாவிட்டாலும், யமன் வந்துவிடுகிறான்.

ஆகவே, ஒருவர் ஆத்ம ஞானத்தை – அதாவது தன்னைப்பற்றிய அறிவைப் பெறுவதை – நோக்கி முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். தன்னைப்பற்றி அறிந்துகொள்ள இன்னும் என்ன இருக்கிறது என்று பலர் இங்கு கேள்வி எழுப்பலாம். தங்களின் அடையாளத்தைப் பற்றிக் கேட்கப்படும்போது, மக்கள் பொதுவாக, “நான் இன்னின்ன தேதியில் இன்னின்ன பெற்றோருக்குப் பிறந்தேன். இதுதான் என் உயரம், எடை மற்றும் தோல் நிறம், எனக்கு இத்தனை வயது” என்று பதிலளிப்பார்கள்.

இது உங்களைப் பற்றிய ஒரு விளக்கம் அல்ல. இது உங்கள் உடலைப் பற்றிய ஒரு விளக்கம் மட்டுமே. ஆத்மா மாற்றமற்றது மற்றும் நித்தியமானது. இருப்பினும், “இந்த ஆத்மாவே நான்” என்ற உணர்வு அவ்வளவு எளிதில் உதிப்பதில்லை, ஏனெனில் நாம் அனைவரும் பல பிறவிகளாக உடலைத் தன்னுடன் அடையாளப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இது சம்ஸ்காரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதாவது, ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணமோ அல்லது உணர்வோ

மீண்டும் மீண்டும் ஏற்படும்போது, அல்லது ஒரு செயலோ அல்லது கர்மமோ பலமுறை செய்யப்படும்போது, ஒரு பதிவு உருவாகிறது. பல பிறவிகளாக, உடலும் ஆன்மாவும் வெவ்வேறானவை அல்ல என்ற பதிவை மக்கள் வளர்த்துக் கொண்டுள்ளனர்.

ஆத்மாவை உடலுடன் சமன்படுத்தும் எண்ணம் முதலில் அகற்றப்பட வேண்டும் என்று ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் கூறுகிறார் – **नाहं देहो नेन्द्रियाण्यन्तरङ्गः** (நான் உடலும் அல்ல, புலன்களும் அல்ல, மனமும் அல்ல). நிகழும் அனைத்து மாற்றங்களும் உடலுக்கு மட்டுமேயானவை. ஆத்மா தூய்மையானது மற்றும் நித்தியமானது என்பதை உணருங்கள். இருப்பினும், இந்த புரிதல் யாருக்கும் வருவதில்லை. வேதாந்தத்தைக் கேட்டவுடன் மக்கள் உறங்கிவிடுகிறார்கள். ஒரு செல்வந்தர், தான் உறங்கும் வரை தனக்கு வேதாந்தம் பற்றி உபதேசிக்க ஒரு அறிஞரை நியமித்த உதாரணத்தை ஜகத்குரு மேற்கோள் காட்டினார்.

வேதாந்தப் போதனைகளைக் கேட்டு உள்வாங்கிக்கொள்ளும் தகுதியைப் பெற, ஒருவர் மனதைத் தூய்மைப்படுத்த வேண்டும். இது நிகழும் வரை, எவ்வளவு போதனைகள் செய்தாலும் உதவாது.

பின்னர் ஜகத்குரு, மனதைத் தூய்மைப்படுத்தும் முறைகளைப் பற்றிப் பேசினார். நீங்கள் இங்கே அமர்ந்து பாஷணத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், உங்கள் மனம் நீங்கள் வழக்கமாக ஈடுபடும் செயல்களை நோக்கியே அலைபாய்கிறது. உங்கள் மனம் வட்டி விகிதங்களையும் பங்குச் சந்தையையும் பற்றியே சிந்திக்கிறது. அதனால்தான், அனுக்கிரக பாஷணத்திலிருந்து என்ன புரிந்துகொண்டீர்கள் என்று பலரிடம் கேட்டால், அவர்கள் வெறுமனே, “சுவாமிஜியால் நன்றாகத் தமிழ் பேச முடியும் என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன்” என்று கூறுவார்கள். எந்தப் போதனையையும் அவர்கள் உள்வாங்கியிருக்க மாட்டார்கள். இதற்குக் காரணம், ஆசைகள் விலக மறுப்பதும், மனநிறைவு ஏற்படாததுமே ஆகும். எனவே, ஆசையை (காமத்தை) ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும்.

பின்னர் ஜகத்குரு, அனுமன் கோபத்தில் இலங்கையை எரித்த பிறகு, அந்தத் தீ சீதையைப் பாதித்திருக்குமா என்று வியந்து, கோபத்தின் விளைவை விளக்கிய நிகழ்வை மேற்கோள் காட்டினார். அதுபோலவே, அகங்காரம் என்பது மனதில் உள்ள மற்றொரு அசுத்தமாகும். அந்தஸ்து, அதிகாரம் அல்லது கல்வி போன்ற பல்வேறு காரணங்களால் மனிதனிடம் அகங்காரம் எழுகிறது. பொறாமை என்பது மக்களைச் சிக்க வைக்கும் மற்றொரு தீமையாகும். மக்கள் மற்றவர்களிடம் உள்ள நல்லதை அடையாளம் காணத் தவறி, அவர்களின் தவறுகளை மீண்டும் மீண்டும் சுட்டிக்காட்டி பொறாமை கொள்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு நாளும் ஒருவன், தான் அந்த நாளை ஒரு சத்புருஷனைப் போலக் கழித்தானா அல்லது ஒரு மிருகத்தைப் போலக் கழித்தானா என்பதை ஆராய வேண்டும் என்று சாஸ்திரங்கள் அறிவுறுத்துகின்றன. உங்கள் மனசாட்சியை உங்களால் ஒருபோதும் ஏமாற்ற முடியாது என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். எனவே, "இன்று நான் எந்த விதத்திலும் தவறு செய்யவில்லை" என்று உங்கள் மனசாட்சி பதிலளித்தால் மட்டுமே, அந்த நாள் சிறப்பாகக் கழிந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. அத்தகைய நாட்கள் அதிகரிக்கும்போது, அது மனதின் தூய்மையின் அளவைக் குறிக்கிறது.

ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் கூறுகிறார் – **कामं क्रोधं लोभं मोहं त्यक्त्वाऽत्मानं भावय कोऽहम्** – காமம், கோபம், மோகம், பேராசை ஆகியவற்றைத் துறந்து, உங்கள் உண்மையான இயல்பைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். இந்த அசுத்தங்கள் அகற்றப்படாவிட்டால், வேதாந்தம் உங்களுக்கு எந்த ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்தாது. எனவே, மனதைத் தூய்மைப்படுத்தி, வேதாந்தத்தைப் படிப்பதற்கான தகுதியைப் பெற்று, பின்னர் குருவிடம் சரணடைந்து, வேதாந்தப் போதனைகளைப் படித்து உணர்ந்துகொள்வது அவசியமாகும். இது ஒன்றே பிறவிகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும், யமனும் உங்களை நெருங்க மாட்டான்.

இவை அனைத்தும் நிகழ்வதற்கு ஈஸ்வரனின் அருள் தேவை. எனவே, ஈஸ்வரன் மீதான உங்கள் பக்தியை நிலைநிறுத்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டு, அதற்கேற்ப செயல்படுங்கள். சாரதா தேவியின் சங்கல்பத்தால், பீடத்தின் ஆதரவில் மதுரையில் ஒரு சுகாதார மையத்தைத் தொடங்க வேண்டும் என்ற மருத்துவர்களின் விருப்பம் நிறைவேற வேண்டும் என ஜகத்குரு ஆசி வழங்கினார்.

மரண பயத்தை வெல்லும் மார்க்கம் – ஆத்ம ஞானம் மற்றும் மன சுத்தியின் அவசியம் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

மையக் கருத்து

- மரணத்தை பயப்படுவது → மரணத்தை தவிர்க்காது
- ஆத்ம ஞானம் → மரணத்தை வெல்லும் ஒரே வழி
- மன சுத்தி → ஞானத்திற்கு அடிப்படை

மரண பயம் மரணத்தை தடுக்காது

சாஸ்திரத்தில் கூறப்படுகிறது:

“मृत्योर्बिभेषि किं मूढ…”

அர்த்தம்:

- “நீ மரணத்தை பயப்படுகிறாய் என்பதால் மரணம் உன்னை விடுமா?”

✓ யமன் பயந்தவரை விடமாட்டான்
✓ ஆயுள் முடிந்தால் → மரணம் நிச்சயம்

மரணத்தை வெல்லும் ஒரே வழி

மரணத்தை தவிர்க்க முடியாது

ஆனால்: பிறவியையே தவிர்க்கலாம்

அதற்கு: **ஆத்ம ஞானம்** அவசியம்

நாம் யார்? – தவறான அடையாளம்

பலர் சொல்வது:

- “நான் இத்தனை வயது”
- “இது என் குடும்பம்”
- “என் உடல் இப்படி”

இவை: உடலின் அடையாளம், ஆத்மாவின் அடையாளம் அல்ல

ஆத்மாவின் இயல்பு

வேதாந்தம் கூறுவது:

- நித்தியம் (எப்போதும் இருக்கும்)
- மாற்றமற்றது
- சுத்த சித்தானந்தம்

ஆனால்:

✓ பழக்கத்தால் (சம்ஸ்காரம்)
✓ உடலையே “நான்” என்று நினைக்கிறோம்

ஆதி சங்கராச்சாரியார் போதனை

“नाहं देहो…”

அர்த்தம்:

- நான் உடல் அல்ல
- நான் மனம் அல்ல

- நான் இந்த்ரியங்கள் அல்ல

✓ நான் → சுத்த ஆத்மா

ஏன் வேதாந்தம் புரியவில்லை?

ஜகத்குரு கூறும் உண்மை: வேதாந்தம் கேட்கும் போது பலர் தூங்கிவிடுகிறார்கள்

காரணம்: மனம் சுத்தமாக இல்லை

மனம் எங்கே போகிறது?

- பணம்
- வேலை
- உலக விஷயங்கள்

மன சுத்தி அவசியம்

நீக்க வேண்டிய குணங்கள்:

- காமம்
- க்ரோதம்
- அஹங்காரம்
- பொறாமை

ஹனுமான் உதாரணம்:

- கோபத்தில் லங்கையை எரித்தார்
- பின்னர் சிந்தித்தார் → சீதைக்கு தீங்கு நடந்ததா?

✓ கோபம் → புத்தியை மங்கச் செய்கிறது

தினசரி சுய பரிசோதனை

ஒவ்வொரு நாளும் கேட்க வேண்டும்: “நான் இன்று நல்ல மனிதராக வாழ்ந்தேனா?”
மனசாட்சி பொய் சொல்லாது

தவறு இல்லாத நாள்: நல்ல நாள்

இப்படிப் பல நாட்கள்: மனம் சுத்தமாகும்

சங்கரர் உபதேசம்

“कामं क्रोधं लोभं मोहं…”

அர்த்தம்:

- ஆசை, கோபம், பேராசை, மாயை விடு
- “நான் யார்?” என்று சிந்தி

மோட்சத்திற்கு மார்க்கம்

1. மன சுத்தி பெற வேண்டும்
2. குருவை அணுக வேண்டும்
3. வேதாந்தம் கற்க வேண்டும்
4. ஆத்ம ஞானம் பெற வேண்டும்

இதனால்:

✓ பிறவி முடியும்
✓ மரண பயம் நீங்கும்

இறையருள் அவசியம்

இவை அனைத்தும்: இறைவன் அருளால் தான் சாத்தியம்

சாரதா தேவி அருள்: ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு ஆதாரம்

இறுதி போதனை

ஒருவன்:

- மரணத்தை பயப்படாமல்
- ஆத்மத்தை அறிய முயற்சி செய்ய வேண்டும்

அதற்கு:

✓ மன சுத்தி
✓ பக்தி
✓ குரு உபதேசம்

“ஆத்ம ஞானம் வந்தால் – மரணமே இல்லை”

51. அனுக்ரஹ பாஷணம் (4) - மதுரை

ஹரி மற்றும் ஹரனின் மகனான அய்யப்பன் கலியுகத்தில் பக்தர்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றுபவராகப் புகழ் பெற்றவர் என்று ஜகத்குரு தனது அனுகிரஹ பாஷணத்தில் பக்தர்களிடம் கூறினார். பக்தியுடனும், சிரத்தையுடனும் நாம் அவரை வணங்கி, அவருடைய அருளைப் பெற்றவர்களாக மாற வேண்டும்.

ஒருவன் எல்லா அம்சங்களிலும் திறமையற்றவனாக இருந்தாலும், பகவான் மீது பக்தி கொண்டிருந்தால், அவன் ஆசீர்வதிக்கப்படுவான். ஈடு இணையற்ற பக்தியால் தன்னை அடைய முடியும் என்று பகவான் கீதையில் கூறியுள்ளார் - **भक्त्या त्वनन्यया शक्य अहमेवं विधोऽर्जुन.**

அய்யப்பனின் மகிமை மற்றும் கலியுகத்தில் பக்தியின் சக்தி - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

மையக் கருத்து

- அய்யப்பன் → ஹரி-ஹர ஒற்றுமையின் வடிவு
- பக்தி மட்டும் → இறையருளை பெறும் முக்கியமான வழி

அய்யப்பன் – ஹரி மற்றும் ஹரன் புதல்வன்

ஐயப்பன் பற்றி ஜகத்குரு விளக்கம்:

- விஷ்ணு (ஹரி)
- சிவன் (ஹரன்)

இருவரின் சங்கம வடிவமே அய்யப்பன்

இதனால்:

- ஹரி-ஹர ஒற்றுமையை வெளிப்படுத்துகிறார்
- அனைத்து பக்தர்களுக்கும் அருள் புரிவார்

கலியுகத்தில் அய்யப்பன் மகிமை

- கலியுகத்தில்: எளிதில் அருள் தரும் தெய்வம்

உண்மையான மனத்துடன் வேண்டினால்: விருப்பங்களை நிறைவேற்றுவார்

வழிபாடு செய்ய வேண்டியது:

- பக்தி
- நம்பிக்கை

தகுதி அல்ல – பக்தியே முக்கியம்

ஜகத்குரு வலியுறுத்தும் உண்மை:

- கல்வி இல்லையென்றாலும்
- செல்வம் இல்லையென்றாலும்
- திறமை இல்லையென்றாலும்

பரவாயில்லை. உண்மையான பக்தி இருந்தால் போதும். இறைவன் பார்க்குவது: உள்ளத்தின் சுத்தம்

பகவத் கீதையின் போதனை

"भक्त्या त्वनन्यया शक्य..."

அர்த்தம்: ஒருமுகமான பக்தியால் மட்டுமே இறைவனை உண்மையாக அடைய முடியும்

இதுவே: **அநன்ய பக்தி**

பக்தியின் சக்தி

- பக்தி:

✓ மனதை சுத்தப்படுத்தும்
✓ இறைவனை நெருக்கமாக்கும்
✓ அருளை ஈர்க்கும்

பக்தி உள்ளவருக்கு: இறைவன் எளிதில் கிட்டுவார்

இறுதி போதனை

ஒருவன்:

- அய்யப்பனை பக்தியுடன் வழிபட வேண்டும்
- நம்பிக்கையுடன் இறைவனை நினைக்க வேண்டும்
- தன்னலமில்லாத பக்தி கொண்டிருக்க வேண்டும்

இதனால்:

✓ இறையருள் கிடைக்கும்
✓ வாழ்க்கை நிறைவு பெறும்

"அய்யப்பன் அருள் பெற – அநன்ய பக்தி போதும்"

52. அனுக்ரஹ பாஷணம் (5) - மதுரை

ஜகத்குரு கீதையிலிருந்து பகவானின் கூற்றை மேற்கோள் காட்டினார்: **अध्यात्मविद्या विद्यानाम्** – ஆத்ம ஞானமே எல்லா ஞானங்களிலும் மேலானது. ஏனெனில்,

மற்ற எல்லா ஞானங்களும் இவ்வுலகில் வாழ்வதற்கு மட்டுமே நமக்கு உதவுகின்றன, ஆனால் ஆத்ம ஞானம் மட்டுமே மோட்சத்திற்கோ அல்லது விடுதலைக்கோ வழிவகுக்கிறது. ஞானம் உதயமாக, ஒருவர் ஆத்ம வித்யையில் மூழ்கியிருக்க வேண்டும். ஆத்மஞானநித்யத்வம் தத்வஞான தரிசனம் - சுய அறிவை வாழ்வில் மிகவும் இன்றியமையாத பொருளாகக் கருதுவதே ஆத்ம அறிதலுக்கான வழிமுறை என்று பகவான் விவரிக்கிறார். **अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं तत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् । एतज्ज्ञानमिति प्रोक्तम्.** அப்போதுதான் குரு தோன்றி உபதேசம் செய்வார். அத்வைதத்தில் ஒரு ஆர்வம் எழுவதற்குக் கூட இறைவனின் அருள் தேவை என்பதால் இங்கு இறைவனின் அருள் மிகவும் அவசியம். பகவான் தட்சிணாமூர்த்தி என்பது உச்ச ஆசிரியரைக் குறிக்கும் ஒரு சிறப்பு வடிவம். ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் தக்ஷிணாமூர்த்தியை இவ்வாறு புகழ்ந்துள்ளார் – **तत्त्वार्थमन्तेवसतामृषीणां युवाऽपि यः सन्नुपदेष्टुमीष्टे ।**

ஆத்யாத்ம வித்யையின் உயர்ந்த முக்கியத்துவம் மற்றும் அது தரும் மோக்ஷம் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

மையக் கருத்து

- அனைத்து கல்விகளிலும் → ஆத்மஞானம் உயர்ந்தது
- ஆத்யாத்ம வித்யை → பிறவி மரணச் சுழற்சியிலிருந்து விடுதலை தரும்

ஆத்மஞானம் – உயர்ந்த கல்வி

ஜகத்குரு பகவத் கீதையில் கூறப்பட்டதை எடுத்துரைத்தார்:

"अध्यात्मविद्या विद्यानाम्"

அர்த்தம்:

- அனைத்து விதமான கல்விகளிலும் **ஆத்மஞானமே உயர்ந்தது**

உலகியலான கல்வி:

- வாழ்வை எளிதாக்கும்

ஆன்மீக அறிவு:

- **மோக்ஷத்தை அளிக்கும்**

உண்மையான அறிவைப் பெறும் வழி

ஜகத்குரு மேலும் கூறிய ஶ்லோகம்:

"अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं तत्त्वज्ञानार्थदर्शनम्"

அர்த்தம்:

- ஆன்மீக அறிவில் நிலைத்த முயற்சி
- பரமசத்தியத்தை அறிதல்

இதுவே உண்மையான அறிவு

ஆகவே:

- ஆத்யாத்ம வித்யை → வாழ்க்கையின் முக்கிய நோக்கம்

குருவின் அவசியம்

ஒரு சாதகனுக்கு:

- உண்மையான அறிவு மீது ஆசை வந்தால்
- மனம் சுத்தமாகும்
- ஆன்மீக முதிர்ச்சி பெறும்

அப்போது: குரு தானாகவே தோன்றுவார்

இறையருளின் அவசியம்

- ஆத்மஞானம் பெறும் விருப்பமே **இறையருளால் தான் உருவாகிறது**

அருள் இல்லாமல்:

- வேதாந்தத்தில் ஆர்வம் கூட வராது

தட்சிணாமூர்த்தி – பரம குரு

ஜகத்குரு விளக்கம்:

- சிவபெருமானின் வடிவமான தட்சிணாமூர்த்தி
- மௌனமாகவே பரம சத்தியத்தை போதிப்பவர்

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவரை பற்றி பாடுகிறார்:

"तत्त्वार्थमन्तेवसतामृषीणां..."

அர்த்தம்:

- இளம் குருவாக இருந்தாலும்
- பெரிய முனிவர்களுக்கே ஞானம் அளிப்பவர்

இதுவே: பரம குருவின் மகிமை

இறுதி போதனை

ஜகத்குருவின் முக்கிய உபதேசம்:

- ஆத்மஞானமே உயர்ந்த அறிவு
- அதை அடைய தொடர்ந்த முயற்சி அவசியம்
- இறையருள் மூலம் ஆர்வம் உண்டாகும்
- குரு வழிகாட்டி உண்மையை வெளிப்படுத்துவார்

சுருக்கம்

- உலக அறிவு → வாழ்க்கைக்கு உதவும்
- ஆத்மஞானம் → விடுதலை தரும்

சாதகன் செய்ய வேண்டியது:

- ஆன்மீக சிந்தனை
- குருவை அடைதல்
- இறையருள் வேண்டுதல்

இதனால்: **பிறவி மரண சுழற்சி முடியும் (மோக்ஷம்)**

"ஆத்மஞானமே இறுதி விடுதலையின் வழி"

53. அனுக்ரஹ பாஷணம் (6) - மதுரை

ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் வலியுறுத்தியபடி, சத்சங்கத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி ஜகத்குரு பேசினார். சத்சங்கம் இறுதியில் ஜீவன்முக்திக்கு

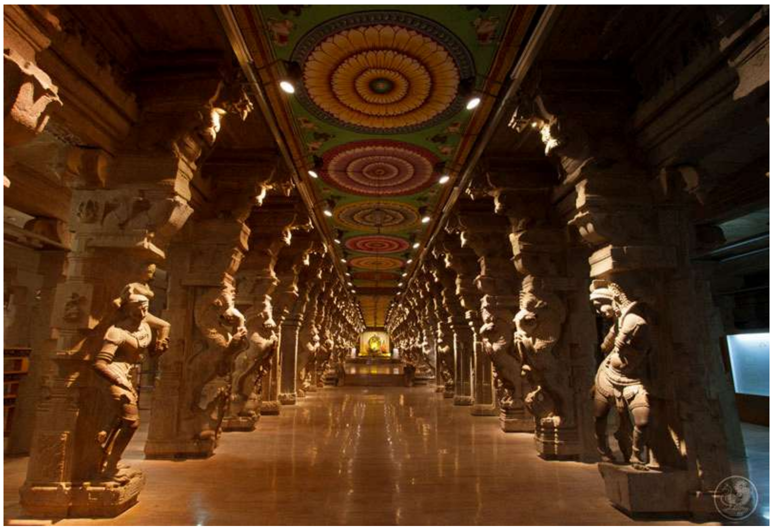

வழிவகுக்கும் என்று அவர் கூறினார். சத்புருஷர்களின் குணங்களான, அவர்கள் எப்போதும் பிறரின் நலனை விரும்புவார்கள், எண்ணத்தில்கூட யாருக்கும் தீங்கு செய்ய மாட்டார்கள், அனைவரிடமும் உள்ள நன்மையை மட்டுமே காண்பார்கள் என்பதைப் பற்றி ஜகத்குரு பேசினார். அத்தகைய சத்புருஷர்களின் சகவாசம் நமக்குக் கிடைக்கும்போது, நாமும் அந்தக் குணங்களை வளர்த்துக் கொள்வோம், நமது வாழ்க்கையும் அர்த்தமுள்ளதாக மாறும். சமூகமும் பயனடையும். பின்னர் ஜகத்குரு சத்சங்கத்தின் உறுப்பினர்களை ஆசீர்வதித்தார்.

மேலும், எஸ்.எஸ். காலனியில் உள்ள தமிழ்நாடு பிராமண சங்கம் மற்றும் பிராமண கல்யாண மஹால் ஆகியவற்றையும் ஜகத்குரு ஆசீர்வதித்தார். மனிதன் தனது ஸ்ரேயஸை விரும்பினால், அவன் சாஸ்திரங்களின்படி செயல்பட வேண்டும். தர்மம், அதர்மம் ஆகிய விஷயங்களில் சாஸ்திரங்கள் மட்டுமே அதிகாரம் என்று பகவான் தானே கூறியிருக்கிறார்.

तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं ते कार्याकार्यव्यवस्थितौ |
ज्ञात्वा शास्त्रविधानोक्तं कर्म कर्तुमिहार्हसि ||

சாஸ்திரங்களில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை - தர்மச் செயல்களைச் செய்ய வேண்டும்.

சத்சங்கத்தின் (நல்லோருடனான சேர்க்கை) மகத்துவம் மற்றும் அது தரும் முக்தி - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

மையக் கருத்து

- சத்சங்கம் → மன சுத்தி மற்றும் ஆன்மீக உயர்வு
- சத்சங்கம் → ஜீவன்முக்திக்கு வழி

சத்சங்கம் முக்திக்கான பாதை

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் கூறிய புகழ்பெற்ற உபதேசம்:

**“सत्सङ्गत्वे निःसङ्गत्वम्
निःसङ्गत्वे निर्मोहत्वम्
निर्मोहत्वे निश्चलतत्त्वम्
निश्चलतत्त्वे जीवन्मुक्तिः”**

சாரம்:

- சத்சங்கம் → பற்றின்மை
- பற்றின்மை → மாயை நீக்கம்
- மாயை நீக்கம் → நிலையான ஞானம்
- நிலையான ஞானம் → **ஜீவன்முக்தி**

சத்புருஷர்களின் குணங்கள்

ஜகத்குரு விளக்கம்:

சத்புருஷர்கள்:

- எப்போதும் பிறருக்கு நன்மை நினைப்பவர்கள்
- யாருக்கும் தீங்கு நினைக்காதவர்கள்
- பிறரின் நல்ல குணங்களையே காண்பவர்கள்

இவர்களுடன் இருப்பதால்:

✓ நம் குணங்கள் மேம்படும்
✓ வாழ்க்கை உயர்வு பெறும்

சத்சங்கத்தின் பயன்

- தனி மனிதன் வளர்ச்சி
- மன சுத்தி
- சமுதாய முன்னேற்றம்

ஆகவே: சத்சங்கம் → தனக்கும் சமுதாயத்திற்கும் நன்மை

சாஸ்திரத்தின் முக்கியத்துவம்

ஜகத்குரு பகவத் கீதையில் கூறியதை எடுத்துரைத்தார்:

“तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं ते…”

அர்த்தம்:

- செய்ய வேண்டியது, செய்யக் கூடாதது **சாஸ்திரமே தீர்மானிக்கும்**

ஆகவே: சாஸ்திரப்படி வாழ வேண்டும்

ஶ்ரத்தையின் அவசியம்

- ஶ்ரத்தையில்லாமல்:

செயல் → இயந்திரமாகும்
பலன் குறையும்

- ஶ்ரத்தையுடன்:

செயல் → அர்த்தமுள்ளதாகும்
மனம் → சுத்தமாகும்

ஜகத்குருவின் இறுதி உபதேசம்

ஒருவன்:

- நல்லோரின் சேர்க்கையை நாட வேண்டும்
- சாஸ்திரங்களை பின்பற்ற வேண்டும்
- ஶ்ரத்தையுடன் தர்மம் செய்ய வேண்டும்

இதனால்:

✓ ஆன்மீக முன்னேற்றம்
✓ மன அமைதி
✓ இறுதியில் முக்தி

சுருக்கம்

- சத்சங்கம் → உயர்ந்த வாழ்க்கையின் அடிப்படை
- சாஸ்திரம் → சரியான வழிகாட்டி
- ஶ்ரத்தை → ஆன்மீக வளர்ச்சியின் சக்தி

இம்மூன்றும் சேர்ந்து: மனிதனை ஜீவன்முக்தி நிலைக்கு கொண்டு செல்கின்றன

“சத்சங்கமே வாழ்க்கையை உயர்த்தும் முதல் படி”

54. அனுக்ரஹ பாஷணம் (7) - மதுரை

தமது அனுக்கிரக பாஷணத்தில், ஜகத்குரு அவர்கள், ஒரு மனிதனுக்குக் கல்வி மிகவும் இன்றியமையாதது என்று கூறியுள்ளார். கல்வி இருந்தால்தான் அவன் பிரகாசிக்கிறான். அதனால்தான் – **विद्याधनं सर्वधनप्रधानम्** என்று கூறப்படுகிறது. கற்றலின் மகத்துவம் என்னவென்றால், கற்றறிந்த ஒருவர் எல்லா இடங்களிலும் மதிக்கப்படுகிறார் – **विद्वान् सर्वत्र पूज्यते** அதனால்தான் நம் முன்னோர்கள் அனைவரும் கல்வி கற்க வேண்டும் என்ற ஒரு முறையைக் கொண்டிருந்தனர். ஒரு குழந்தையை எந்தவிதமான வேலையும் செய்யச் சொல்லக்கூடாது, மாறாக கல்வி முறையின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டும். அப்போதுதான் அவனுக்கு ஒரு நல்ல கல்வி கிடைக்கும். அத்தகைய கல்வி அவனிடம் பணிவையும் கொண்டு வரும். அப்போது ஜகத்குரு, கற்றல் மற்றும் பணிவு இரண்டையும் தரும் கல்வி என்று மட்டுமே சொல்ல முடியும் என்று கூறினார். பின்னர் ஜகத்குரு மகாகவி காளிதாசரின் ரகுவம்ச மஹாகாவியத்தில் இருந்து ஒரு ஸ்லோகத்தை மேற்கோள் காட்டினார், லக்ஷ்மணன் மற்றும் சத்ருக்னரின் பிறப்பை சுமித்ராவுக்கு விவரிக்கிறார் -

सुतौ लक्ष्मणशत्रुघ्नौ सुमित्रा सुषुवे यमौ ।
सम्यगाराधिता विद्या प्रबोधविनयाविव ॥

கல்வியை நன்கு மேற்கொள்ளும்போது, அறிவும் பணிவும் எனும் இரட்டையர்கள் பிறப்பது போல, சுமித்ராவுக்கு இரட்டையர்கள் பிறந்தனர் என்று ஜகத்குரு விளக்கினார். இங்கு குறிப்பிடப்படும் பணிவு என்பது, ஒருவர் எவ்வளவுதான் கற்றிருந்தாலும், இன்னும் கற்க வேண்டியது ஏராளம் என்ற உணர்வாகும். இப்போதெல்லாம், ஒரு மாணவன் பள்ளியில் இடைநிலை (10 ஆம் வகுப்பு) தேர்வுகளில் முதல் தரவரிசையைப் பெற்ற உடனேயே அவனது கர்வம் பொங்கி வழிகிறது. அதனால்தான் நம் முன்னோர்கள், சாஸ்திரங்கள் ஒரு பெருங்கடலைப் போன்றவை என்றும், சாஸ்திரங்களைக் கற்கும் மாணவர் ஒருவர் அக்கடலில் உள்ள ஒரு சிறு கோப்பை நீருக்கு ஒப்பாகக் கருதப்படுவார் என்றும் கூறினார்கள்.

ஜகத்குரு தொடர்ந்தார் – **अनन्तशास्त्रं बहु वेदितव्यं, स्वल्पश्च कालो बहवश्च विघ्नाः यत्सारभूतं तदुपासितव्यम्** – சாஸ்திரங்கள் சாஸ்திரங்கள் எண்ணற்றவை; அவற்றைப் படிப்பதற்கு கிடைக்கும் நேரம் மிகக் குறைவு – அப்படியிருந்தும், பல தடைகள் எழுகின்றன. எனவே, சாஸ்திரங்களின் படிப்பை முடிப்பது இயலாத காரியம். ஆகவே, குறைந்தபட்சம் சாஸ்திரங்களின் சாரத்தையாவது சரியாகப்

புரிந்துகொள்ள வேண்டும். மாணவனாக இருக்கும் காலத்தில் தன் படிப்பில் முழு கவனம் செலுத்துபவன் மட்டுமே, கற்றலையும் பணிவையும் பெற்று, வாழ்வில் முன்னேறுவான். அத்தகைய கல்வியை வளர்ப்பதற்கு நல்ல பள்ளிகளின் முக்கியத்துவத்தை ஜகத்குரு வலியுறுத்தினார்.

கல்வியின் முக்கியத்துவம் மற்றும் அதன் உண்மையான நோக்கம் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

மையக் கருத்து

- கல்வி → மனிதனின் உயர்ந்த செல்வம்
- உண்மையான கல்வி → அறிவும் பணிவும் தர வேண்டும்

கல்வி – உயர்ந்த செல்வம்

ஜகத்குரு கூறிய ஶ்லோகம்:

“विद्याधनं सर्वधनप्रधानम्”

அர்த்தம்:

- அனைத்து செல்வங்களிலும் **கல்வி செல்வமே உயர்ந்தது**

கல்வி:

- திருட முடியாது
- பகிர்ந்தாலும் குறையாது
- நிலையான மதிப்பை தரும்

மற்றொரு கூறு:

“विद्वान् सर्वत्र पूज्यते”

அறிவுள்ளவன் எங்கு சென்றாலும் மதிக்கப்படுவான்

கல்வி சிறுவயதிலேயே தொடங்க வேண்டும்

- மாணவர்களின் காலத்தில்:

✓ படிப்பே முக்கியம்
✓ வேலைப்பளு இல்லாமல் இருக்க வேண்டும்

சரியான வழிகாட்டுதலுடன் கல்வி கற்றால்: நல்ல குணநலன்கள் உருவாகும்

உண்மையான கல்வி – அறிவும் பணிவும்

ஜகத்குரு எடுத்துக்காட்டாக காளிதாசரின் ரகுவம்சத்தை கூறினார்:

“सम्यगाराधिता विद्या प्रबोधविनयाविव”

அர்த்தம்:

- சரியாக கற்ற கல்வி → இரண்டு பலன்கள் தரும்:

✓ பிரபோதம் (அறிவு)
✓ வினயம் (பணிவு)

பணிவின் உண்மையான பொருள்

- எவ்வளவு கற்றாலும்:

✓ இன்னும் கற்றுக்கொள்ள நிறைய உள்ளது என்று உணர்வதே பணிவு

ஆனால்:

- இன்றைய காலத்தில் சிறிய சாதனைகளுக்கே அகம்பாவம் வருகிறது

அறிவின் பரந்த தன்மை

ஜகத்குரு கூறிய ஶ்லோகம்:

“अनन्तशास्त्रं बहु वेदितव्यं...”

அர்த்தம்:

- சாஸ்திரங்கள் → அளவற்றவை
- கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது → மிக அதிகம்
- காலம் → குறைவு

ஆகவே: சாரமுள்ள அறிவை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்

மாணவர் காலத்தின் முக்கியத்துவம்

- மாணவர்கள்:

முழு கவனத்துடன் படிக்க வேண்டும்

இதனால்:

- அறிவு

- பணிவு
- வாழ்க்கை வெற்றி

நல்ல கல்வி நிலையங்களின் அவசியம்

- கல்வி நிலையங்கள் வளர்க்க வேண்டியது:

✓ அறிவு
✓ ஒழுக்கம்
✓ பணிவு
✓ நல்ல குணநலன்

இவை: சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு உதவும்

ஜகத்குருவின் இறுதி உபதேசம்

- கல்வி → உயர்ந்த செல்வம்
- கல்வி → பணிவுடன் இருக்க வேண்டும்
- மாணவர்கள் → படிப்பில் முழு ஈடுபாடு வேண்டும்

சுருக்கம்

- கல்வி மனிதனை உயர்த்தும்
- அறிவும் பணிவும் சேர்ந்து வர வேண்டும்
- சாரமுள்ள அறிவை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்

இதனால்:

✓ நல்ல மனிதர் உருவாகிறார்
✓ சமுதாயம் முன்னேறுகிறது

“அறிவுடன் பணிவே உண்மையான கல்வியின் அடையாளம்”

Vijayayatra : Madurai: MAY 21-30, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/madurai-may-21-30-2012/

55. அனுக்ரஹ பாஷணம் - தேனி

தனது ஸ்வாகத பாஷணத்தில், சுவாமி ஓம்காரானந்தர், தமது பூர்வாஸ்ரமத்தில் ஸ்ரீ ஸ்ரீ மகாசன்னிதானம் மற்றும் ஸ்ரீ ஸ்ரீ சன்னிதானம் ஆகிய இரண்டின் தரிசனமும் தமக்குக் கிடைத்ததாகக் கூறினார். ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத்பாதரின் செய்தியைப் பரப்பி வருவதால், தனக்கும் ஆசிரமத்திற்கும் எல்லா நலன்களும் வந்து சேரும் என்று ஜகத்குரு 1995 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 22 ஆம் தேதி புதிதாகத்

தொடங்கப்பட்ட அந்த ஆசிரமத்திற்கு அருள்பாலித்து கூறியதை அவர் நினைவு கூர்ந்தார். ஜகத்குரு ஆசிரமத்திற்குள் ஒரு வத விருட்சத்தை (ஆலமரம்) நட்டு ரிக் கோஷமிட்டதை நினைவு கூர்ந்தபோது, ஜகத்குருவின் ஆசீர்வாதத்தில் உள்ள உண்மையையும் சுவாமிஜி சுட்டிக்காட்டினார். **"स्योना पृथिवि भवानृक्षरा निवेशनी । यच्छा नः शर्म सप्रथाः"** என்றும், வாத விருட்சம் வளர வளர, வேதாந்தத்தின் செய்தி பரவும் என்றும், ஆசிரமம் வளரும் என்றும் ஆசீர்வதித்தார். வேத பிரார்த்தனையை நினைவுபடுத்தி, **"सकृत्ते अग्ने नमः । द्विस्ते नमः । त्रिस्ते नमः । चतुस्ते नमः । पञ्चकृत्वस्ते नमः । दशकृत्वस्ते नमः । शतकृत्वस्ते नमः । आसहस्रकृत्वस्ते नमः । अपरिमितकृत्वस्ते नमः ।"** ஸ்வாமிஜி ஜகத்குருவுக்கு தனது எண்ணிலடங்கா சிரம் பணிந்தார்.

தமது அனுக்கிரக பாஷணத்தில், ஜகத்குரு அவர்கள், காலடியில் ஸ்ரீ ஆதிசங்கர பகவத்பாதராக அவதரித்த பரமசிவபெருமான், மக்களுக்கு அத்வைத சித்தாந்தத்தை விளக்கி, அவர்களின் நல்வாழ்வைக் கொண்டுவந்தார் என்று கூறினார். அத்வைத சித்தாந்தம் ஸ்ரீ ஆதிசங்கராச்சாரியாரிடமிருந்து தோன்றவில்லை என்றும், அது வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது என்றும் ஜகத்குரு தெளிவுபடுத்தினார். ஸ்ரீ ஆதிசங்கராச்சாரியார் அதை விளக்கினார், ஆனால் அதை ஒரு கோட்பாடாக முன்வைக்கவில்லை. ஸ்ரீ கௌடபாதர் அவர்களே கூறியிருக்கிறார் **- मायामात्रमिदं द्वैतम् अद्वैतं परमार्थतः.**

த்வைதத்தின் மித்யத்வத்தை வேதங்கள் பல இடங்களில் அறிவிக்கின்றன. இருப்பினும், த்வைதம் வியாவஹாரிகா (அனுபவ) நிலைப்பாட்டில் இருந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. நாம் த்வைதத்தை பரமார்த்திக (முழுமையான) நிலைப்பாட்டில் இருந்து மட்டுமே நிராகரிக்கிறோம். இங்குதான் துவைதிகள்

அத்வைதத்திற்கு எதிராக ஆட்சேபனைகளை எழுப்பி, “எல்லாவற்றுடனும் மித்யாத்துவத்தை எவ்வாறு தொடர்ப்புபடுத்துகிறீர்கள்? நீங்கள் மித்யாவா? நீங்கள் கூறுவது மித்யாவா? வேதங்கள் மித்யாவா? நான் மித்யாவா?” போன்ற கேள்விகளைக் கேட்கிறார்கள். ஜகத்குரு விளக்கினார், நாம் எல்லாவற்றின் – அதாவது, உங்களின், வேதங்களின், அவற்றில் விதிக்கப்பட்டுள்ள கர்மங்களின் மற்றும் பலவற்றின் – வ்யாவஹாரிக சத்தியத்தை (அனுபவப்பூர்வமான உண்மையை) ஏற்றுக்கொள்கிறோம். நாம் கூறுவது என்னவென்றால், பாரமார்த்திக சத்தியம் (பரம பரிபூரண உண்மை) ஒன்றே.

பிரம்ம ஞானம் உதயமாகும் வரை, கர்மம் செய்யப்பட வேண்டும். ஸ்ரீ பகவத்பாதா அவர்களே கூறுவது போல் இதைப் பற்றி இரண்டாவது சிந்தனை இருக்க முடியாது - **वेदो नित्यमधीयताम् तदुदितं कर्म स्वनुष्ठीयताम् । तेनेशस्य विधीयतामपचितिः काम्ये मतिस्त्यज्यताम् ॥** - வேதங்களை தினமும் படிக்க வேண்டும், வேத கர்மாக்களை சிரத்தையுடன் கடைபிடிக்க வேண்டும். ஷ்ராத்தம் இல்லாமல் செய்யும் கர்மங்கள் பலனைத் தராது என்று பகவானும் கீதையில் கூறுகிறார்.

अश्रद्धया हुतं दत्तं तपस्तप्तं कृतं च यत् ।
असदित्युच्यते पार्थ न च तत्प्रेत्य नो इह ॥

ஒரு குழந்தைக்காக இறைவனை வழிபடும் தங்கள் செயலை, இன்னும் கூடுதலான சிரத்தையுடன் தீவிரப்படுத்த வேண்டும் என்று ஆர்யம்பா தன் கணவரான சிவகுருவிடம் தெரிவித்ததை ஜகத்குரு நினைவு கூர்ந்தார். இறுதியில், இறைவனே ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் வடிவில் அவர்களின் மகனாக அவதரித்தார்.

பிரம்ம ஞானத்தை அடைந்தவர்களுக்கு மட்டுமே வேதக் கட்டளைகள் பொருந்தாது என்று ஜகத்குரு வலியுறுத்தினார் – **निस्त्रैगुण्ये पथि विचरतां को विधिः को निषेधः** நாம் அந்த நிலையிலிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கிறோம். பண்டிதர்கள் மற்றும் மகாமஹோபாத்தியாயர்களின் புலமையும், வேதங்களை மேற்கோள் காட்டுவதும், சாஸ்திரங்களின் நுணுக்கங்களை விளக்குவதும் கூட, அவர்களின் வாழ்வாதாரத்திற்காகவே தவிர, முக்திக்காக அல்ல.

वाग्वैखरी शब्दझरी शास्त्रव्याख्यानकौशलम् ।
वैदुष्यं विदुषां तद्वत् भुक्तये न तु मुक्तये ॥

அவர்களால் பரம ஆனந்த நிலையை நேரடியாக அனுபவிக்க முடியவில்லை. ஆயினும், அவர்களைக் குறை கூற முடியாது; ஏனெனில், பல பிறவிகளாகச் சேர்ந்துள்ள பற்றுகளை (வாசனாக்களை) நிறுத்துவதன் மூலமே அந்த நிலையை அடைய முடியும். கீதையில் பகவான் கூறியுள்ளார் – **अनेकजन्मसंसिद्धस्ततो याति परां गतिम्**

। எனவே, நாம் பரம நிலையை நேரடியாக அனுபவிக்கும் வரை, சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ள கர்மங்களைச் செய்தே ஆக வேண்டும்.

பின்னர் ஜகத்குரு, அத்தகைய கர்மங்களைச் செய்வதால் மட்டுமே முக்தி உண்டாகும் என்பதை வேதாந்தம் ஏன் மறுக்கிறது என்பதை விளக்கினார். முக்தி என்பது, ஒருவர் தனது கர்மங்களின் பலன்களை அனுபவிப்பதற்காக மட்டுமே பிறவி எடுப்பதால், அவருக்குப் பிறவிகள் எடுக்க முடியாத ஒரு நிலையைக் குறிக்கிறது. இங்கு குறிப்பிடப்படும் கர்மம் காம்ய கர்மமாகவோ அல்லது நிசித்த கர்மமாகவோ இருக்க வேண்டும். ஏனெனில், காம்ய கர்மம் ஒருவரை சுவர்க்கத்திற்கும், நிசித்த கர்மம் நரகத்திற்கும் இட்டுச்செல்லும். முக்தியை விரும்பும் ஒருவர், அனைத்து காம்ய மற்றும் நிசித்த கர்மங்களையும் தவிர்த்து, நித்ய மற்றும் நைமித்திக கர்மங்களை மட்டுமே செய்ய வேண்டும் என்று மீமாம்சகர் வாதிடுகிறார். ஏனெனில், இவ்விரு வகை கர்மங்களையும் தவிர்ப்பது பாவத்திற்கு வழிவகுக்கும். எனவே, நித்ய மற்றும் நைமித்திக கர்மாக்களை மட்டுமே செய்து, காம்ய மற்றும் நிஷித்த கர்மங்களைத் தவிர்த்து, முக்தியை ஒருவர் பெற முடியும் என்றால், முக்திக்கு ஞானம் ஏன் அவசியம் என்பது மீமாம்சகத்தின் நிலைப்பாடு.

मोक्षार्थी न प्रवर्तेत तत्र काम्यनिषिद्धयोः ।
नित्यनैमित्तिके कुर्यात् प्रत्यवायजिहासया ॥

பகவத்பாதா இந்த சிந்தனையில் உள்ள தவறுகளை சுட்டிக் காட்டியுள்ளார் – **न हि जन्मप्रायणोरन्तराले काम्यप्रतिषिद्धयोः सर्वात्मना वर्जनं केनचित्प्रतिज्ञातुं शक्यं, सुनिपुणानामपि सूक्ष्मापराधदर्शनात्** । கேனசித்ப்ரதிஜ்ஞாதும் ஶக்யம், ஸுநிபுணாநாமபி ஸூக்ஷ்மாபரததர்ஷநாத் । அவர் பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரை அனைத்து காம்ய கர்மா மற்றும் நிஷித்த கர்மாவிலிருந்து விலகியிருக்கிறார் என்று யாராலும் அறிவிக்க முடியாது. ஏனென்றால், சிறந்த மனிதர்கள் கூட நுட்பமான தவறுகளைச் செய்கிறார்கள். மனு ஸ்மிருதி கூறுகிறது பஞ்ச மஹாயஜ்ஞங்களை கடைபிடிப்பது ஒரு க்ரிஹஸ்தா (வீட்டுக்காரர்) அவர் அறியாமல் 5 வகையான பாவங்களைச் செய்கிறார்.

पञ्चसूना गृहस्थस्य चुल्ली पेषण्युपस्करः ।
कण्डनी चोदकुम्भश्च बध्यते यास्तु वाहयन् ॥

தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்தாலும் பாவம் பாவமாகவே இருக்கும். நெருப்பைத் தொட்டால் கை எரியும். நெருப்பைத் தொடுபவர் குழந்தையாக இருந்தாலும் சரி, பெரியவராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது அதை அறிந்தோ அறியாமலோ செய்தாலும் சரி, அது ஒரு பொருட்டல்ல – **अनिच्छयापि संस्पृष्टो दहत्येव हि पावकः** எனவே, ஒருவர் ஒருபோதும் பாவம் செய்ததில்லை என்று கூறுவது இயலாத காரியம்.

மேலும், திரண்ட புண்ணிய மற்றும் பாப கர்மங்களின் ஒரு பகுதியின் காரணமாகவே இந்த மனித உடல் பெறப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், அனுபவிக்க வேண்டிய கர்மங்கள் இன்னும் ஏராளமாக உள்ளன. திரண்ட கர்மங்கள் அனைத்தும் இந்த மனித உடலை நாம் பெறுவதற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளன என்பதை ஒருவரால் புறக்கணிக்க முடியாது.

இதற்கு மாறாக, ஞானம் அடைந்த ஒருவரின் கர்மங்கள் எரிக்கப்படுகின்றன, ஏனெனில் இவ்விஷயங்களில் உன்னதமான அதிகாரமான வேதங்கள் அவ்வாறு தெளிவாகக் கூறுகின்றன. ஒரு ஞானியின் நற்செயல்களின் பலன்கள் அவரை வணங்குபவர்களைச் சென்றடைகின்றன, அதேசமயம் அவருடைய பாவங்களின் பலன்கள் அவரை அவமதிப்பவர்களைச் சென்றடைகின்றன.

ஸ்ரீ பகவத்பாதர் தனது உபதேச பஞ்சகத்தில், ஒருவரின் கர்மங்களை எரிக்கக்கூடிய ஞானம், குருவை அணுகினால் மட்டுமே கிடைக்கும் என்று கூறியுள்ளார்.

"सद्विद्वानुपसृप्यतां प्रतिदिनं तत्पादुके सेव्यतां, ब्रह्मैकाक्षरमर्थ्यताम्"

உபநிஷதங்கள், பிரம்ம ஞானத்தைப் பெறுவதற்காக குருவை நாடும் சீடர்களின் எடுத்துக்காட்டுகளால் நிரம்பியுள்ளன – உதாரணமாக, பிப்பலாதனை அணுகும் ஆறு மாணவர்கள், அங்கிரசரை நாடும் சௌனகர். அடைவதன் விளைவாக, பாஷ்யகாரரும் (ஸ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார்) கர்மங்கள் எரிந்துவிட்டன என்று கூறியுள்ளார் - **प्राक्कर्मप्रविलाप्यतां चितिबलान्नाप्युत्तरैः श्लिष्यताम्**

பகவான் வேத வியாசரும் தனது பிரம்ம சூத்திரத்தில் கூறியிருக்கிறார் – **तदधिगम उत्तरपूर्वाघयोरश्लेषविनाशौ तद्व्यपदेशात्** – ஞானத்தை அடைந்தவுடன் கர்மங்கள் அனைத்தும் எரிந்து விடும்.

பகவானும் பகவத் கீதையில் கூறியிருக்கிறார் –

यथैधांसि समिद्धोऽग्निर्भस्मसात्कुरुतेऽर्जुन ।
ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथा ॥

ஓ அர்ஜுனா, சுடர்விடும் நெருப்பு விறகைச் சாம்பலாக்குவது போல, ஞானம் எனும் நெருப்பு கர்மங்களின் (அனைத்து எதிர்விளைவுகளையும்) சாம்பலாக்குகிறது.

இவ்வாறு, ஞானம் மட்டுமே கர்மங்களை எரித்து முக்தியை அளிக்கிறது என்பதை வேதங்களும், பிரம்ம சூத்திரங்களும், கீதையும் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

மேலும், பலர் வேதாந்த சொற்பொழிவுகளில் கலந்துகொண்டாலும், ஞானத்தின் மீதான விருப்பத்துடன் அல்லாமல், பொழுதுபோக்கிற்காக மட்டுமே அவ்வாறு செய்கிறார்கள் என்றும் ஜகத்குரு சுட்டிக்காட்டினார். ஒருவர் தீவிரமான **"विविदिषा"** (உண்மையை அறியும் வேட்கை) அடைய வேண்டுமானால், அவர் நிஷ்காம கர்மாவை (பலன்களை எதிர்பார்க்காமல் செய்யப்படும் செயல்கள்) செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு, அத்வைத சித்தாந்த அமைப்பில் உபாசனைக்கும் கர்மாவுக்கும் முக்கியப் பங்கு உண்டு என்று ஶ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் விளக்கியுள்ளார். எனவே, ஶ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் மீது எப்போதும் மரியாதையும் பக்தியும் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஶ்ரீ ஆதி சங்கராச்சாரியார் முன்வைத்த அத்வைத தத்துவத்தின் நுட்பம் இதுவே என்று ஜகத்குரு கூறினார், இதற்கு எதிராக (பின்வந்த நூற்றாண்டுகளில்) பல எதிர்ப்புகள் எழுந்தாலும், ஶ்ரீ மதுசூதன சரஸ்வதி மற்றும் ஶ்ரீ பிரம்மானந்த சரஸ்வதி போன்றவர்கள் தங்கள் படைப்புகளால் அத்தகைய எதிர்ப்புகள் அனைத்தையும் அகற்றினர் -

मधुसूदनसन्मौनीब्रह्मानन्दगुरू भजे ।
अद्वैतराजमार्गोऽयं याभ्यां निष्कण्टकीकृतः ॥

அத்வைதத்தின் ராஜபாதையை முள்ளில்லாமலாக்கிய ஶ்ரீ மதுசூதன சரஸ்வதி மற்றும் ஶ்ரீ பிரம்மானந்த சரஸ்வதி அவர்களுக்கு வணக்கம்.

அத்வைத வேதாந்தம், கர்மா, ஞானம் மற்றும் குருபரம்பரை – துல்லியமான தமிழாக்கம் - ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணத்தில் இருந்து போதனை

ஸ்வாகத பாஷணம் – ஸ்வாமி ஓங்காரானந்தர்

சுவாமி ஓம்காரானந்த அவர்கள், தமது பூர்வாஸ்ரம காலத்தில் ஸ்ரிங்கேரி குருபரம்பரையின் ஜகத்குருமார்களின் புண்ணிய தரிசனத்தை பெற்றதாக நினைவுகூர்ந்தார்.

அவர் கூறியதாவது, 22 மார்ச் 1995 அன்று ஜகத்குரு அவரது இளம் ஆசிரமத்திற்கு வருகை தந்து, பின்வருமாறு ஆசீர்வதித்தார்:

- ஆசிரமம் வளர்ச்சி அடையும்
- அதற்கு நன்மை ஏற்படும்
- ஏனெனில் Adi Shankaracharya அவர்களின் அத்வைத போதனைகள் அங்கு பரப்பப்படுகின்றன

அந்த சமயத்தில், ஜகத்குரு ஒரு ஆலமரத்தை (வட்டவிருட்சம்) நடவு செய்து, பின்வரும் வேத மந்திரத்தை உச்சரித்தார்:

**"स्योना पृथिवि भवानृक्षरा निवेशनी ।
यच्छा नः शर्म सप्रथाः ॥"**

அவர், அந்த ஆலமரம் வளருவது போலவே வேதாந்தத்தின் செய்தியும் பரவி, ஆசிரமமும் வளர வேண்டும் என்று ஆசீர்வதித்தார்.

பின்னர், ஸ்வாமிஜி ஜகத்குருவுக்கு பலமுறை நமஸ்காரம் செலுத்தி, பின்வரும் வேத மந்திரத்தை கூறினார்:

**"सकृत्ते अग्ने नमः । द्विस्ते नमः । त्रिस्ते नमः ।
चतुस्ते नमः । पञ्चकृत्वस्ते नमः । दशकृत्वस्ते नमः ।
शतकृत्वस्ते नमः । आसहस्रकृत्वस्ते नमः ।
अपरिमितकृत्वस्ते नमः ।"**

அர்த்தம்:
ஒருமுறை, இருமுறை, மூன்றுமுறை, நான்குமுறை, ஐந்துமுறை, பத்துமுறை, நூறுமுறை, ஆயிரமுமுறை, எண்ணற்ற முறைகள் வணக்கம்.

ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹ பாஷணம் – அத்வைத போதனை

அத்வைதம் – வேதங்களில் இருந்த உண்மை

ஜகத்குரு கூறினார்:

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் அத்வைதத்தை உருவாக்கவில்லை; வேதங்களில் இருந்த அதே சத்தியத்தை விளக்கினார்.

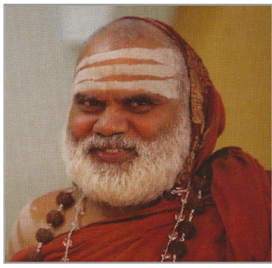

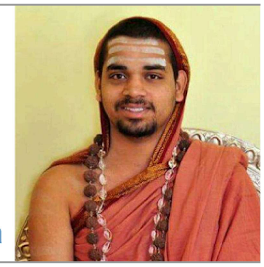

கௌடபாத அவர்கள் கூறியதாவது:

"मायामात्रमिदं द्वैतम् अद्वैतं परमार्थतः"

அர்த்தம்:
இருமை என்பது மாயையின் தோற்றம் மட்டுமே; பரமார்த்தத்தில் அத்வைதமே உண்மை.

இரண்டு சத்திய நிலைகள்

1. **வ்யவஹாரிக சத்தியம்**
   உலக வாழ்க்கையில்:
   - நாம் இருக்கிறோம்
   - செயல்கள் உள்ளன
   - வேதங்கள் உள்ளன
   - கர்மங்கள் உள்ளன
2. **பாரமார்த்திக சத்தியம்**
   - பிரம்மமே உண்மை
   - மற்ற அனைத்தும் மித்யா

அத்வைதம் உலகத்தை மறுப்பதில்லை; அது பரமசத்தியம் ஒன்றே என்று கூறுகிறது.

ஞானத்திற்கு முன் கர்மாவின் அவசியம்

ஆதி சங்கராச்சாரியார் அவர்கள் உபதேசித்தது:

**"वेदो नित्यमधीयताम् तदुदितं कर्म स्वनुष्ठीयताम् ।
तेनेशस्य विधीयतामपचितिः काम्ये मतिस्त्यज्यताम् ॥"**

அர்த்தம்:

- தினமும் வேதம் படிக்க வேண்டும்
- அதில் கூறிய கர்மங்களை செய்ய வேண்டும்
- அவற்றை இறைவனுக்காக அர்ப்பணிக்க வேண்டும்
- ஆசைபூர்வமான கர்மங்களை விட வேண்டும்

ஶ்ரத்தையில்லாத செயல் பயனற்றது

பகவத் கீதை கூறுகிறது:

"अश्रद्धया हुतं दत्तं..."

அர்த்தம்:
ஶ்ரத்தையில்லாமல் செய்யப்படும் யாகம், தானம், தவம் ஆகியவை எந்தப் பயனையும் தராது.

கர்மா மட்டும் முக்தி தராது

சிலர் கருதுவது:

- காம்ய கர்மா தவிர்த்தல்
- நிஷித்த கர்மா தவிர்த்தல்
- நித்ய மற்றும் நைமித்திக கர்மா செய்தல்

இதனால் முக்தி கிடைக்கும்

ஆனால் இது தவறு.

மனு ஸ்ம்ருதி கூறுகிறது: **“पञ्चसूना गृहस्थस्य”**

அர்த்தம்: ஒரு க்ருஹஸ்தன் தினசரி செயல்களில் அறியாமலேயே பாவம் செய்கிறான்.

எப்படி நெருப்பு அறியாமலே தொடந்தாலும் எரிக்கிறதோ:

“अनिच्छयापि संस्पृष्टो दहत्येव हि पावकः”

அதேபோல், பாவம் அறியாமலே செய்தாலும் பலன் தரும்.

ஞானமே கர்மத்தை அழிக்கும்

பகவத் கீதையில்

“ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते”

அர்த்தம்: எப்படி தீ மரங்களை சாம்பலாக்குகிறதோ, அதுபோல் ஞானம் அனைத்து கர்மங்களையும் அழிக்கிறது.

குருவின் அவசியம்

ஆதி சங்கராச்சாரியார் கூறுகிறார்:

“सद्विद्वानुपसृप्यताम्”

அர்த்தம்:
ஞானம் பெற்ற குருவை அணுக வேண்டும்.

உபநிஷத்துகளில்:

- பிப்பலாடா
- அங்கிரசா

போன்ற முனிவர்கள் சீடர்களுக்கு ஞானம் அளித்தனர்.

ஞானத்திற்கு முன்னேற்பாடு

- நிஷ்காம கர்மா
- உபாசனை
- ஒழுக்கமான வாழ்க்கை

இவை மனத்தை சுத்தப்படுத்தும்

அத்வைதத்தை காத்த மகான்கள்

- மதுசூதன சரஸ்வதி
- பிரம்மானந்த சரஸ்வதி

அவர்கள் அத்வைத மார்க்கத்தை பாதுகாத்தனர்.

முக்கிய உபதேசம்

- அத்வைதம் வேதங்களில் இருந்து வந்தது
- கர்மா அவசியம் (ஞானம் வரும்வரை)
- கர்மா மட்டும் போதாது
- ஞானமே முக்தி தரும்
- குருவின் அருள் அவசியம்

சுருக்கம்

- கர்மா → மன சுத்தி
- குரு → ஞானம் அளிப்பவர்
- ஞானம் → கர்மத்தை அழிக்கும்

இறுதியில்: **மோக்ஷம் (விடுதலை) கிடைக்கும்**

“ஞானத்தின் தீயே அனைத்து கர்மங்களையும் அழித்து விடுதலை அளிக்கிறது”

Vijajayatra : Theni: MAY 31 – JUNE 1, 2012
Link : https://vijayayatra.sringeri.net/archiveyatra/theni-may-31-june-1-2012/

© SRINGERI.NET

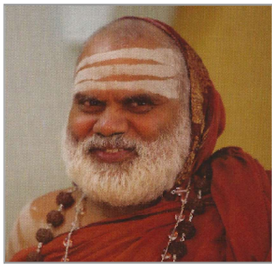

Voice of Jagadguru

advaitam paramanandam

an e-magazine on advaita

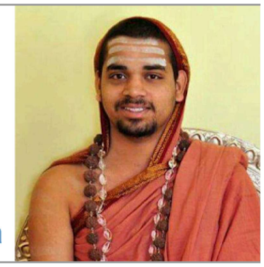

Our Website : https://www.voiceofjagadguru.com/

Our You Tube : https://youtube.com/@jagad-guru-channel?si=brkLFqiz8sZJ6Ull

Our Mail ID : voice.jagadguru@gmail.com

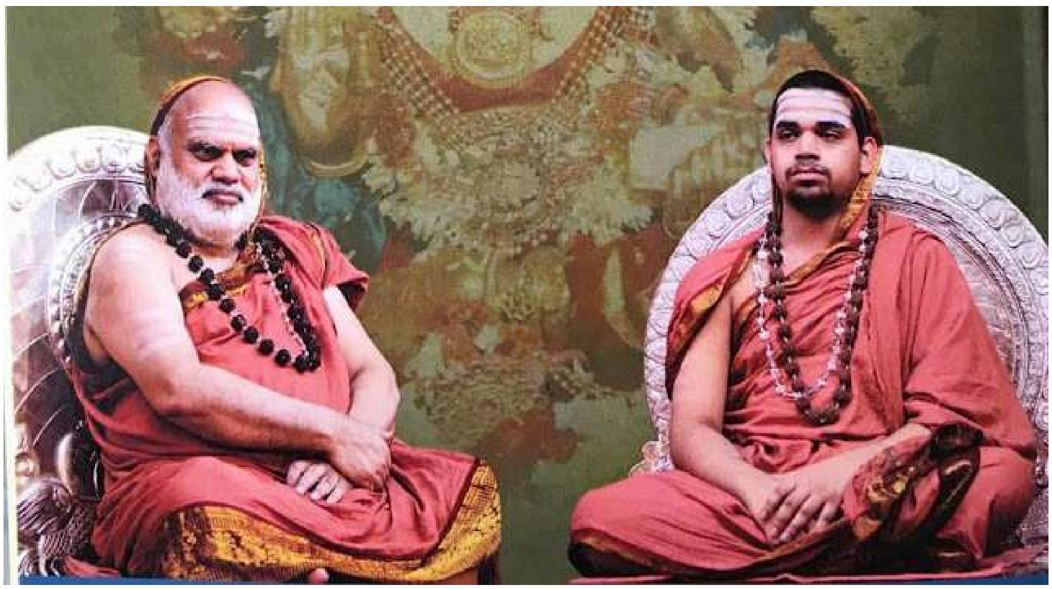

Editorial Board		
Sri P A Murali	Hon' Advisor	Administrator & CEO, Sri Sringeri Mutt & It's Properties, Sringerī
Sri S N Krishnamurthy	Hon' Editor	Sri Sringeri Mutt, Sringeri
Sri Tangirala Shiva Kumara Sharma	Hon' Editor	Sri Sringeri Mutt, Sringeri
PujyaSri Swami Guruparananda	Hon' Editor	Founder Poornalaya, Chennai and Mentor Sri Swami Chidbhavananda Ashram, Vedapuri, Teni
Sri B Vijay Anand	Web Director	Coimbatore
Smt. B Srimathi Veeramani	Web Asst. Director & Chief Editor	Tirunelveli